

ELIAS QUIDEM VENTURUS EST, ET RESTITUET OMNIA.

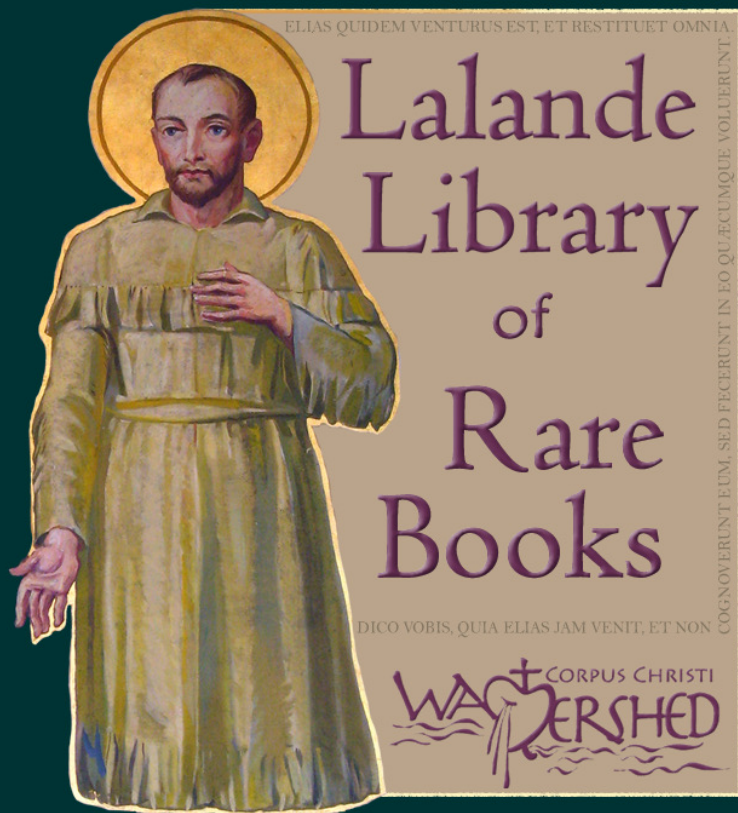
Lalande Library of Rare Books

DICO VOBIS, QUIA ELIAS JAM VENIT, ET NON

COGNOVERUNT EUM, SED FECERUNT IN EO QUAE CUMQUE VOLUERUNT.

<http://jeandelalande.org>

If you appreciate this book,
please consider making a
tax-deductible donation to
Corpus Christi Watershed, a
501(c)3 Catholic Artist Institute.

For more information, please visit:

<http://ccwatershed.org/>

Liber Usualis (Modern Notation) part 2 of 4

PROPRIUM DE TEMPORE.

Dominica prima Adventus.

AD MISSAM.

Intr. 8. (sol-do)

Cantores *Chorus*

Ad te le- vá- vi * á- nimam mé- am : Dé-
 us mé- us in té confí- do, non e- ru- bé-
 scam : ne- que ir- rí- de- ant me in- i- mí-
 ci mé- i : ét- e- nim u- ni- vér- si qui te ex- spé-
Cantores
 ctant, non confun- dén- tur. *Ps.* Ví- as tú- as, Dómi- ne,
Chorus
 de- món- stra mí- hi : * et sé- mi- tas tú- as é- do- ce
 me. Gló- ri- a Pátri. saecu- ló- rum. Amen.

Quo finito, repetitur ab omnibus Ad te levávi. usque ad Psalmum.

¶ *Hic modus repetendi Introitum servatur per totum annum.*
Non dicitur Glória in excélsis. ab hac Dominica usque ad Nativitatem Domini,
nisi in Festis.

(M.M. ♩ = 152.)

Cantores *Chorus*

Grad. 1. (ré-la)

Uni- vér- si * qui te expé-
 ctant, non con- fun- dén- tur, Dómi- ne.
Cantores
 V. Ví- as tú- as, Dó- mi- ne,
 nó- tas fac mí- hi :
Chorus
 et sé- mi- tas tú- as * é- do- ce
 me.
 ¶ *Ubi magis placuerit, post versum solis Cantoribus expletum, Graduale potest*
repeti a Choro usque ad V., juxta ritum responsorialem.
 (M.M. ♩ = 160.)
Cantores *Chorus*
 8. (sol-do)
 Al- le- lú- ia. * Al- le-

Cantores

lú- ia. *W. O-*

stén- de nó- bis Dó- mi- ne mi- se- ri- cór- di-

am tú- am : et sa- lu- tá- re

tú-

Chorus

um * da nó- bis.

Cantores

Al-

Chorus

le- lú- ia.

† Sic cantatur Alleluia per totum annum, nisi aliter notetur.

(M.M. ♩ = 144.)

Cantores

Offert.

2. *(ré-fa)*

Ad te Dó- mi- ne

Chorus

* le- vá- vi á- nimam mé- am : Dé- us

mé- us, in te con- ff- do, non e- ru- bé-

scam : ne- que ir- rí- de- ant me in- i- mí- ci

mé- i : ét- e- ním u- ni- vér- si qui

te exspé- ctant, non con- fun- dén- tur.

(M.M. ♩ = 160.)

Cantores *Chorus*

Comm.

1. *(ré-la)*

Dó- mi- nus * dá- bit be- nigni-

tá- tem : et tér- ra nó- stra dá- bit

frú- ctum sú- um.

AD VESPERAS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 8. G. 145. — 2. Confitébor. 8. G*. 150. — 3. Beá- tus vir. 5. a. 155. — 4. Laudáte púeri. 7. c. 160. — 5. In éxitu. 4. A*. 164.

1. Ant.

8. G. *(sol-do)*

In il- la dí- e * stil- lá- bunt móntes dulcé- di-

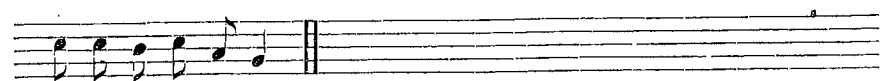
nem, et cólles flú-ent lac et mel, alle-lú-ia. E u o u a e.

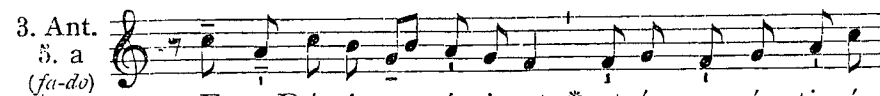
2. Ant. 8. G* (sol-do) Ju-cundá-re * fí-li-a Sí-on, ex-

súlta sa-tis fí-li-a Je-rú-sa-lem, alle-lú-ia.

E u o u a e.

3. Ant. 5. a (fa-do) Ecce Dó-mi-nus vé-ni-et, * et ómnes sáncti é-

jus cum é-o: et é-rit in dí-e íl-la lux má-gna, alle-

lú-ia. E u o u a e.

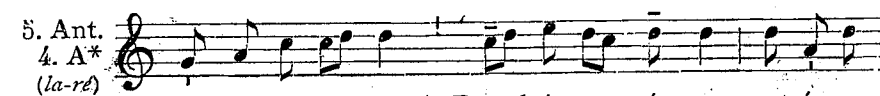
4. Ant. 7. c (sol-ré) O-mnes * si-ti-én-tes, ve-ní-te ad á-quas:

quaé-ri-te Dó-mi-num, dum inve-ní-ri pó-test,

al-le-lú-ia. E u o u a e.

5. Ant. 4. A* (la-ré) Ecce vé-ni-et * Prophé-ta má-gnus, et ípse

re-no-vá-bit Je-rú-sa-lem, alle-lú-ia. E u o u a e.

Capitulum.

Rom. 13. d.

F Ratrae : Hora est jam nos de somno | nostra salus, * quam cum credidimus.
surgere : † nunc enim propior est | R7. Deo grátias.

Sic semper respondetur in fine omnium Capitulorum.

(M.M. ♩ = 152.)

Hymn. 4. (mi-la)

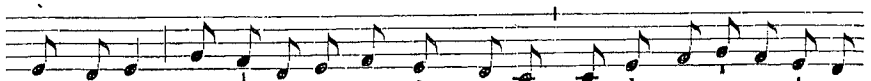
1. Cre-á-tor álme sí-de-rum, Aetérna lux cre-

dénti-um, Jé-su, Red-émptor ómni-um, Inténde vó-tis

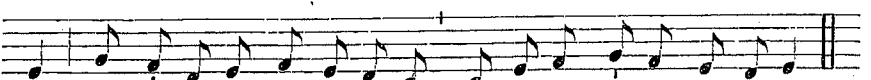
súppli-cum. 2. Qui daémo-nis ne fráudi-bus Per-í-ret órbis,

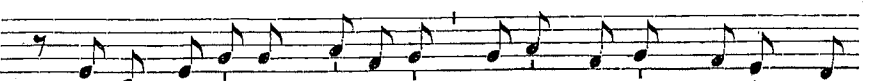
ímpe-tu Amó-ris áctus, lángui-di Múndi medé-la fáctus

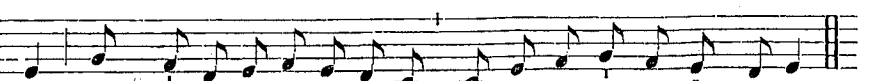
es. 3. Commúne qui múndi né-fas Ut expi-á-res, ad crú-

cem E Virgi-nis sacrá-ri-ó Intácta pró-dis ví-ctima.

4. Cú-jus pot-éstas gló-ri-ae, Noménque cum prímum só-

nat, Et caé-li-tes et ínfe-ri Treménte curvántur génu.

5. Te depre-cámur, úl-timae Mágnum di- é- i Jú-di-cem, Ar-
 mis supérnae grá-ti- ae De-fénde nos ab hósti-bus. 6. Vír-
 tus, hónor, laus, gló-ri- a Dé- o Pátri cum Fí- li- o, Sán-
 cto simul Parácli- tó, In saecu- ló- rum saecu- la. A- men.

Ÿ. Rorate caéli désuper, et nubes plúant jústum.
 R7. Aperiátur térra, et gérmínet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. 8. G (sol-do)

Ne tí- me- as * Ma- rí- a, inve- ní- sti
 grá- ti- am apud Dómi- num : ecce con- cí- pi- es,
 et pá- ri- es fí- li- um, al- le- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 214.

Oratio.

EXcíta, quaesumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : † ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum periculis, te me- reámur protegénte éripi, * te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus : * per ómnia saecula saeculórum. R7. Amen.

Suffragium de Omnibus Sanctis non fit per totum Adventum.

Tonus Hymni ad Completorium.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

2. (ré-fa)
 Te lú- cis ante tér- mi- num, Ré- rum Cre- á- tor,

póscimus, Ut pro tú- a cle- mén- ti- a, Sis praesul et cu-
 stó- di- a. 2. Pro- cul re- cé- dant sómni- a, Et nó- cti- um
 phan- tásm- ta : Ho- stémque nóstrum cómpri- mē, Ne pollu-
 án- tur cór- po- ra. 3. Praé- sta, Pá- ter pi- ís- sime, Pa-
 trí- que cómpar U- ni- ce, Cum Spí- ri- tu Pa- rá- cli- tó,
 Régnans per ómne saé- cu- lum. A- men.

Hic tonus servandus est ad Completorium per totum Adventum usque ad Vigiliam Nativitatis exclusivae, etiam in Festis occurrentibus, praeterquam in Festo Immac. Concept. B. M. V., et per ejus Octavam, in quibus sumitur tonus solitus de B. M. V., excepta Dominica infra Octavam vel in die Octava occurrente, ut supra dicitur.

Dominica secunda Adventus.

(M.M. $\text{♩} = 152$.) AD MISSAM.

Intr. 7. (sol-ré)

Pó- pu- lus Sí- on, * ec- ce Dó-
 mi- nus vé- ni- et ad sal- ván- das gén- tes : et

au-dí-tam fá-ci-et Dó-mi-nus gló-ri-am vó-cis sú-ae, in laetí-ti-a cór-dis vé-stri. *Ps.* Qui ré-gis Isra-el, in-tén-de: *qui de-dú-cis vel-ut ó-vem Jó-seph. Gló-ri-a Pá-tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

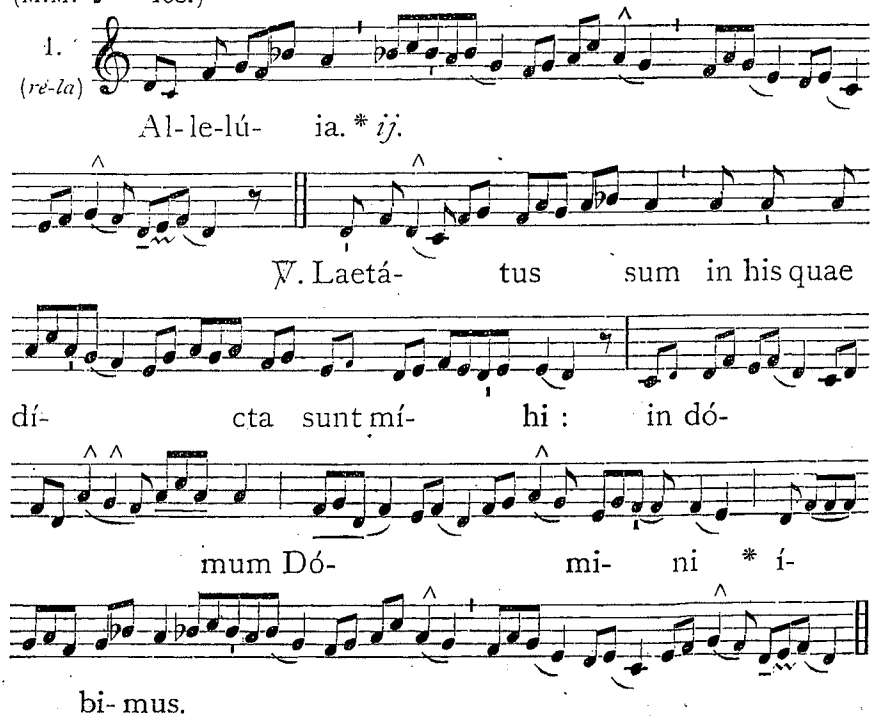

Ex Sí-on *spé-ci-es de-có-ris é-jus: Dé-us ma-ni-fé-ste vé-ni-et. *V.* Congre-gá-bi-mus.

te íl-li sán-ctos é-jus, qui or-di-na-vé-runt te-sta-mén-tum é-jus *su-per sa-cri-fí-ci-a.

(M.M. ♩ = 160.)

1. (ré-la) Al-le-lú-ia. *ij. *V.* Laetá-tus sum in his quae dí-cta sunt mí-hi: in dó-mum Dó-mi-ni *í-bi-mus.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

3.

(mi-do)

Désus* tu con-vér-tens vi-vi-fi-cá-bis nos,
et plebs tú-a laetá-bi-tur in
te: ostén-de nó-bis, Dó-mi-ne,
mi-se-ri-cór-di-am tú-am,
et sa-lu-tá-re tú-um da-
nó-bis.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

2.

(ré-fa)

Je-rú-sa-lem* súr-ge, et sta in excél-
so: et ví-de jucun-di-tá-tem, quae vé-
ni-et tí-bi a Dé-o tú-o.

AD VESPERAS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 1. g. 141. — 2. Confitébor. 7. d. 150. — 3. Beátus vir. 7. a. 156. — Laudáte púeri. 1. f. 157. — 5. In éxitu. 3. a. 163.

1. Ant.

1. g

(ré-la)

Ec-ce in nú-bi-bus caé-li* Dó-mi-nus vé-ni-
et, cum pot-está-te má-gna, alle-lú-ia. E u o u a e.

2. Ant.

7. d

(sol-ré)

Urbs* forti-tú-dinis nó-strae Sí-on, Salvá-tor po-
né-tur in é-a mú-rus et an-temu-rá-le: a-pe-rí-
te pór-tas, qui-a no-bís-cum Dé-us, alle-lú-ia.
E u o u a e.

3. Ant.

7. a

(sol-ré)

Ecce appa-ré-bit* Dó-mi-nus, et non menti-
é-tur: si mó-ram fé-ce-rit, exspécta é-um, qui-a
vé-ni-et, et non tardá-bit, alle-lú-ia. E u o u a e.

4. Ant.
1. f
(ré-la)

Món-tes et cól-les * can-tábunt co-ram Dé- o láu-
dem, et ómni- a lígna sil- vá- rum pláu-dent má-ni- bus :
quó-ni- am vé-ni- et Dó-mi-nus Domi-ná-tor in ré-
gnum ae-tér-num, alle-lú-ia, alle- lú-ia. E u o u a e.

5. Ant.
3. a
(mi-do)

Ecce Dó-mi-nus nóster * cum virtú-te vé-ni-
et, et illúmi-net ó-cu-los servó- rum su- ó-rum, al- le-
lú- ia. E u o u a e.

Capitulum.

Rom. 15.

Fratres : Quaecúmque scripta sunt, ad ut per patiéntiam, et consolatiónem Scri-
nostram doctrínam scripta sunt : † pturárum, * spem habéamus.

Hymnus. Creátor álme siderum. 245. †. Rorate.

Ad Magnif.
Ant. 8. G*
(sol-do)

Tu es * qui ventú-rus es, an á- li- um ex-
spe-ctá-mus? Dí-ci- te Jo- án-ni quae vi dí-stis : ad

lúmen réd- e- unt caé-ci, mórtu- i re-súr-gunt, páu-pe-
res ev-ange- lizán-tur, alle- lú- ia. E u o u a e.
Cant. Magnificat. 8 G*. 204.

Oratio.

EXcíta Dómine corda nostra ad prae- méntibus servíre mereámur. Qui tecum
parádas Unigéniti tui vias : † ut vivit et regnat in unitáte Spiritus
per ejus advéntum, * purificátis tibi Sancti Deus.

Dominica tertia Adventus.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)
Intr.
1.
(ré-la)

Gau-dé- te * in Dó- mi-no sem- per :
í-te-rum dí-co, gau- dé- te : mo-dé- sti- a
vé- stra nó-ta sit ó-mni-bus ho-mí- ni- bus :
Dómi- nus pro- pe est. Ni- hil sol- lí- ci-
ti sí- tis : sed in ó- mni o-ra-ti- ó-
ne pe-ti-ti- ó- nes vé- strae inno-té-scant a- pud

Dé- um. *Ps.* Be- ne- di- xí- sti, Dómi- ne, tér- ram tú-

am : * a- ver- tí- sti capti- vi- tá- tem Já- cob. Gló-

ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Qui sé- des, Dómi- ne, * su-

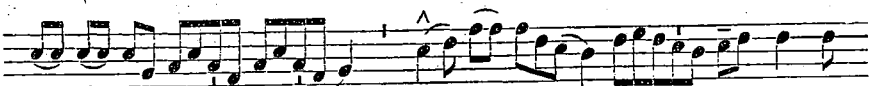
per Ché- ru- bim, éx- ci- ta pot- én- ti-

am tú- am, et vé- ni.

¶. Qui ré-

gis Is-

ra- el, intén- de : qui de- dú-

cis vel- ut ó- vem * Jó- seph.

(M.M. ♩ = 160.)

Al- le- lú- ia. * *ij.*

¶. Exci- ta, Dó- mi- ne, pot- én-

ti- am tú- am, et vé-

ni, ut sál- vos * fá-

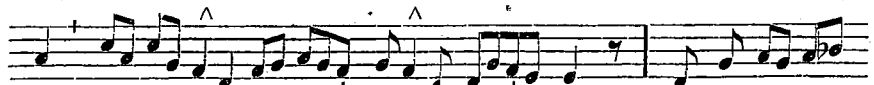

ci- as nos.

(M.M. ♩ = 144.)

Be- ne- di- xí- sti, * Dó- mi-

ne, tér- ram tú- am : a- ver- tí-

sti capti- vi- tá- tem Já- cob : re- mi-

sí- sti in-iqui- tá- tem plé-
 bis tú- ae.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 7. (sol-ré)

Dí- ci- te : * Pu-sil- lá- nimes confor-tá-
 mi- ni, et no- lí- te timé- re :
 ec- ce Dé- us nó-ster vé- ni- et, et sal-
 vá- bit nos.

AD VESPERAS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 1. a. 141. — 2. Confitébor. 7. b. 150. — 3. Beátus vir. 8. G. 156. — 4. Laudáte púeri. 5. a. 160. — 5. In éxítu. 2. D. 162.

1. Ant. 1. a (ré-la)

Vé-ni- et Dómi-nus, * et non tar-dá-bit, ut il-
 lúmi-net abscondi-ta te-ne-brá-rum, et ma-ni-festá-bit se
 ad ómnes gén-tes, al-le- lú- ia. E u o u a e.

2. Ant. 7. b (sol-ré)

Je-rú-sa-lem gáu-de * gáudi- o má-gno, qui-
 a vé- ni- et tí-bi Salvá- tor, al-le- lú- ia. E u o u a e.

3. Ant. 8. G (sol-do)

Dá-bo in Sí- on * sa- lú-tem, et in Je-rú-
 sa- lem gló-ri- am mé- am, al-le- lú- ia. E u o u a e.

4. Ant. 5. a (fa-do)

Móntes et ómnes cól- les * hu- mi- li- a- bún- tur :
 et é- runt prá- va in di- ré- cta, et ás- pe- ra in ví- as
 plá- nas : vé- ni Dó- mi- ne, et nó- li tardá- re; al-
 lú- ia. E u o u a e.

5. Ant. 2. D (ré-fa)

Ju- sté et pi- e vi- vámus, * ex- spectán- tes be- á-
 tam spem, et advéntum Dómi- ni. E u o u a e.

Capitulum.

Philipp. 4.

Fratres : Gaudéte in Dómino semper : vestra nota sit ómnibus hominibus : * iterum dico, gaudéte. † Modéstia Dóminus enim prope est.

Hymnus. Creátor álme síderum. 245. V. Rorate.

Ad Magnif.

Ant. 8. G

(sol-do)

Be-á- ta es * Ma-rí- a, quae cre-di-dí-

sti: per-fi-ci-én-tur in te quae dí-cta sunt tí- bi

a Dómi- no, al-le- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204.

Oratio.

Aurem tuam, quaesumus Dómine, præ- illústra. Qui vivis et regnas cum Deo
 cibus nostris accómmoda: † et mentis Patre in unitate Spíritus Sancti Deus.
 nostrae ténebras * grátia tuae visitatiónis

Antiphona Beata es. praetermittitur, si hodie ponenda sit una ex Antiphonis majoribus.

Sequentes Antiphonae majores ad Magnificat inchoantur die 17. Decembris, et singulae ante et post Magnificat integrae sicut in Duplicibus dicuntur per ordinem usque ad diem ante Vigiliam Natiuitatis. Si vero Festum fuerit, decuntur pro commemoratione Adventus.

Antiphonae majores.

Die 17. Decembris.

Ant.

2. D

(ré-fa)

O Sa- pi- én- ti- a, * quae ex ó- re Altis- si-

mi pro- dí- sti, at- tin- gens a fí- ne usque ad fí- nem, fórti-

ter su- á- vi- ter dispo- nénsque ómni- a: vé- ni

ad do- cén- dum nos ví- am prudénti- ae. E u o u a e.

Cant. Magnificat, in tono solenni. 2. D. 206.

Pro commemoratione.

Ÿ. Rorate caeli desuper, et nubes pluant iustum.

R̄. Aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

Die 18.

Ant.

2. D

(ré-fa)

O A- do- ná- i, * et Dux dómus Isra- el,

qui Mó- y- si in ígne flámmae rú- bi appa- ru- i-

sti, et é- i in Sí- na lé- gem de- dí- sti: vé- ni

ad red- iméndum nos in bráchi- o exténto. E u o u a e.

Die 19.

Ant.

2. D

(ré-fa)

O rá- dix Jés- se, * qui stas in sígnum po-

pu- ló- rum, su- per quem conti- né- bunt ré- ges os sú- um,

quem géntes depre- ca- buntur: vé- ni ad li- be- rán-

dum nos, jam nó- li tar- dá- re. E u o u a e.

Die 20.

Ant.
2. D
(ré-fa)

O clavis David, * et sceptrum domus Isra-
el: qui á-pe-ris, et nemo cláu-dit; cláudis, et né-
mo á-pe-rit: vé-ni, et é-duc vínctum de dó-
mo cárce-ris, se-déntem in té-ne-bris et úmbra
mór-tis. E u o u a e.

Die 21.

Ant.
2. D
(ré-fa)

O O-ri-ens, * splén-dor lú-cis ae-tér-
nae, et sol ju-stí-ti-ae: vé-ni, et il-lúmi-
na se-déntes in té-ne-bris et úmbra mór-tis.
E u o u a e.

Die 22.

Ant.
2. D
(ré-fa)

O Rex gén-ti-um, * et de-si-de-rá-tus e-á-
rum, la-písque angu-lá-ris, qui fá-cis útra-que ú-
num: vé-ni, et sál-va hó-mi-nem, quem de límo for-
má-sti. E u o u a e.

Die 23.

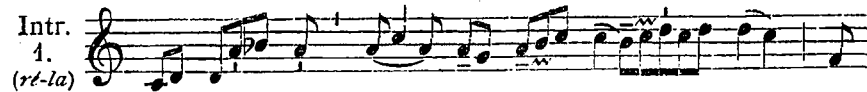
Ant.
2. D
(ré-fa)

O Emmá-nu-el, * Rex et lé-gi-fer nó-
ster, exspe-ctá-ti-o gén-ti-um, et Salvá-tor
e-á-rum: vé-ni ad salván-dum nos Dó-mi-ne
Dé-us nó-ster. E u o u a e.

Dominica quarta Adventus.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

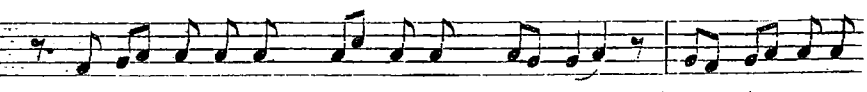
Ro-rá- te * caé- li dé- su- per, et

nú- bes plú- ant jú- stum : a-pe-ri- á- tur

tér- ra, et gér-mi-net Sal- va- tó- rem.

Ps. Caé-li e-nárrant gló- ri- am Dé- i : * et ó-pe-ra

má-nu-um é-jus annúnti- at firmamén- tum. Gló-

ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

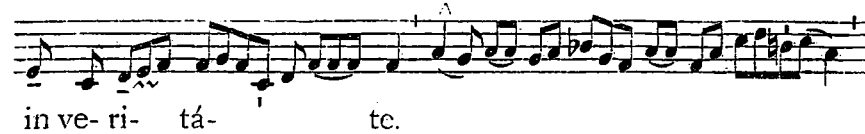
Pro-pe est Dómi-nus *

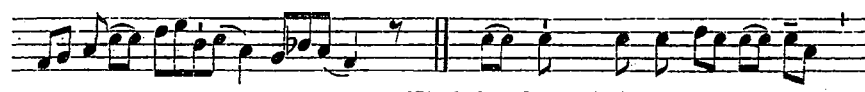
ómn- bus invo-cán- ti-bus é-

um : ómn- bus qui ínvo-cant é- um

in ve-ri- tá- te.

V. Láu-dem Dómi-ni

lo- qué-tur

os mé- um : et be-ne- dí- cat

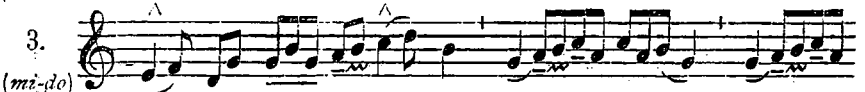

ó- mnis cá- ro nó- men sán- ctum

* é- jus.

(M.M. ♩ = 160.)

Al- le- lú- ia. * ij.

V. Vé- ni, Dó- mi-

ne, et nó- li tar- dá- re : re-

lá- xa fa- cí-

no- ra * plé- bis tú- ae..

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

8. (sol-do)

A- ve * Ma- ri-
a, grá- ti- a plé-
na, Dó- mi-
nus té- cum : be- ne- dí- cta
tu in mu- li- é- ri- bus, et be-
ne- dí- ctus frú- ctus vén-
tris tú- i.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

1. (ré-la)

Ecce - vír-go * con- cí- pi- et, et
pá- ri- et fi- li- um : et vo- cá- bi- tur
nó- men é- jus Em- má- nu- el.

† Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica, totum Officium Missae fit de Vigilia.

AD VESPERAS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 1. g. 141. — 2. Confítebor. 1. f. 145. — 3. Beátus vir. 1. g. 151. — 4. Laudáte púeri. 1. f. 157. — 5. In éxitu. 2. D. 162.

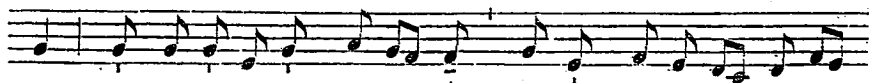
1. Ant. 1. g (ré-la)

Cá- ni- te tú- ba * in Sí- on, qui- a
pro- pe est dí- es Dó- mi- ni : ecce vé- ni-
et ad salvándum nos, al- le- lú- ia, alle- lú- ia.

* E u o u a e.

2. Ant. 1. f (ré-la)

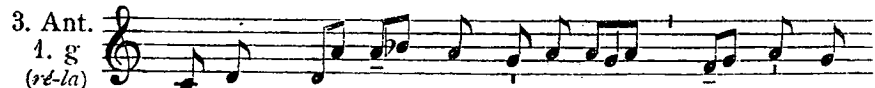
Ecce vé- ni- et * de- si- de- rá- tus cúnctis génti-

bus: et replé-bi-tur gló-ri- a dómus Dómi-ni, alle-

lú-ia. E u o u a e.

É-runt prá-va * in di-récta, et áspe-

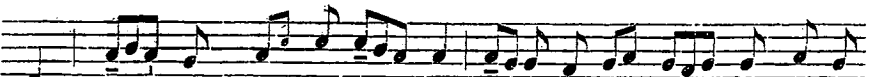
ra in ví- as plá-nas: vé-ni Dómi-ne, et nó-li tardá-

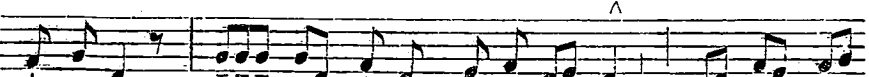
re, alle- lú-ia. E u o u a e.

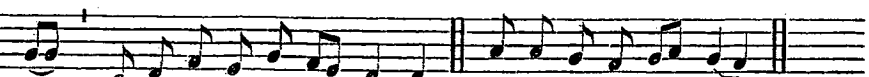
Dó-mi-nus vé-ni- et, * occúr-ri-te íl-li, di-cén-

tes: Má-gnum prin-cí-pi- um, et régni é- jus non é-

rit fí-nis: Dé- us, fórtis, domi-ná- tor, prin- ceps pá-

cis, alle-lú-ia, alle- lú-ia. E u o u a e.

Omní-pot- ens * sé-rmo tú-us Dómi-ne a re-

gá-li-bus sé- di-bus vé-ni- et, al-le- lú-ia. E u o u a e.

Capitulum.

1. Cor. 4.

FRatres: Sic nos existimet homo ut inter dispensatores, ut fidelis quis inveniat. * Hic jam quaeritur

Hymnus. Créator álme siderum. 252. *V.* Rorate.

Antiphona ad Magnificat, una ex majoribus O.

Oratio.

EXcita, quaesumus Domine, potentiam tuam, et veni, et magna nobis vir-
tute succurre: † ut per auxilium gratiae tuae, quod nostra peccata praepediunt, * indulgentia tuae propitiationis accelleret. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

In Vigilia Nativitatis Domini.

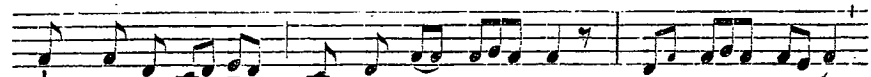
Officium fit Duplex.

AD MISSAM.

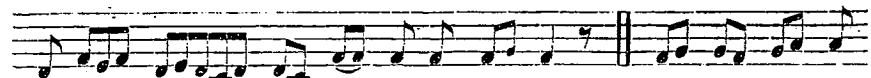
(M.M. ♩ = 152).

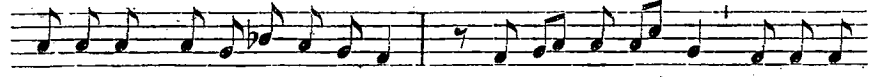
Hó- di- e sci- é- tis, * qui- a vé- ni-

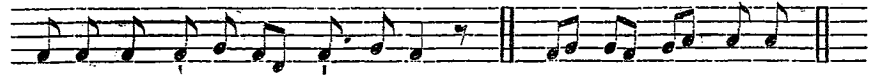
et Dómi-nus, et salvá- bit nos: et ma- ne

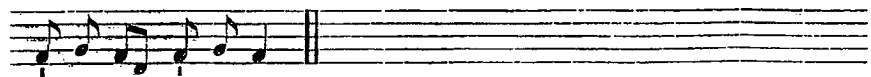
vi-dé- bi- tis gló- ri- am é- jus. *Ps.* Dó-mi- ni est

tér-ra, et ple-ni-túdo é- jus: * ór-bis terrá- rum, et u-ni-

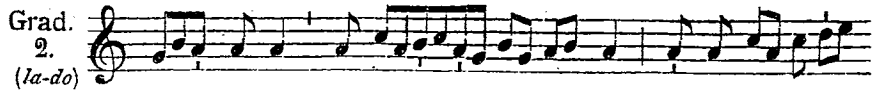

vé-rsi qui há-bi- tant in é- o. Gló- ri- a Pátri.

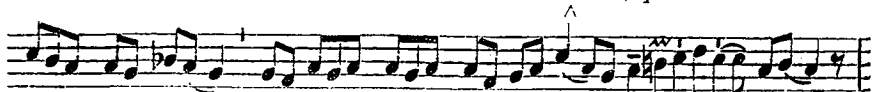

E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Hó- di- e * sci- é- tis, qui- a vé-

ni- et Dó- mi- nus,

et salvá- bit nos: et ma- ne

vi- dé- bi- tis gló- ri- am

é- jus.

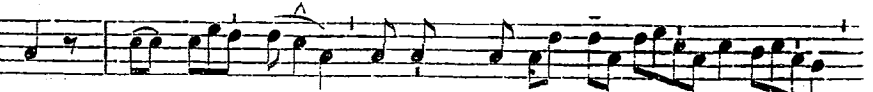
V. Qui ré- gis Isra- el, in- tén-

de: qui dedú-

cis vel- ut ó- vem Jó-

seph: qui sé- des super Ché- ru- bim,

ap- pá- re co- ram Ephra-

im, Bénja-

min, * et Ma- nás- se.

Non dicitur Alleluia cum sequenti Versu, nisi haec Vigilia venerit in Dominica.

(M.M. ♩ = 160.)

Al- le- lú- ia. * ij.

V. Crá- sti- na dí- e

de- lé- bi- tur in- í- qui- tas tér- rae: et

re- gná- bit su- per nos * Sal- vá- tor mún- di.

(M.M. ♩ = 144.)

Tól- li- te * pór- tas, prín- ci- pes,

vé- stras: et e- le- vá- mi-

ni, pór- tae ae- ter- ná- les, et in-
tro- í- bit Rex gló- ri- ae.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 1. - (rú-la)

Re- ve- lá- bi- tur * gló- ri- a Dó- mi-
ni : et vi- dé- bit ó- mnis cá- ro sa- lu-
tá- re Dé- i nó- stri.

IN NATIVITATE DOMINI.

Duplex I. Classis.

IN I. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 8. G. 145. — 2. Confitebor. 7. a. 150. — 3. Beatus vir. 8. G. 156. — 4. Laudate púeri. 8. G. 161. — 5. Laudate Dóminum. 1. g. 173.

1. Ant. 8. G. (sol-do)

Rex pa- cí- fi- cus * magni- fi- cá- tus est, cú- jus vúl-
tum de- sí- de- rat u- ni- vérsa tér- ra, E u o u a e.

2. Ant. 7. a (sol-ré)

Magni- fi- cá- tus est * Rex pa- cí- fi- cus su- per
ómnes ré- ges u- ni- vérsae térrae. E u o u a e.

3. Ant. 8. G. (sol-do)

Complé- ti sunt * dí- es Ma- rí- ae, ut pá- re-
ret fi- li- um sú- um primo- gé- ni- tum. E u o u a e.

4. Ant. 8. G. (sol-do)

Sci- tó- te * qui- a pro- pe est régnum Dé- i : a-
men dí- co vó- bis, qui- a non tar- dá- bit. E u o u a e.

5. Ant. 1. g. (rú-la)

Le- vá- te cá- pi- ta véstra : * ecce appro- pinquá-
bit red- émp- ti- o véstra. E u o u a e.

Capitulum.

Tit. 3. b.

Appáruit benignitas et humanitas Sal- justitiae, quae fecimus nos, * sed secún-
vatoris nostri Dei : † non ex opéribus dum suam misericórdiam salvos nos fecit.

(M.M. ♩ = 152.)

Hymn. 1. (rú-la)

I. Jé- su Red- émp- tor ómni- um, Quem lú- cis ante o-

ri- gi- nem, Pá- rem pa- térnæ gló-ri- ae, Pá- ter

su- pré- mus é- di- dit. 2. Tu lúmen et splén- dor Pátris,

Tu spes per- énnis ó- mni- um : In- ténde quas fúndunt

pré- ces Tú- i per ór- bem sérvu- li. 3. Meménto, ré-

rum Cóndi- tor, Nó- stri quod o- lim cór- po- ris,

Sa- crá- ta ab álvo Vírgi- nis Nascéndo, fórmam sumpse-

ris. 4. Testá- tur hoc praé- sens dí- es, Cúr- rens per ánni

cír- cu- lum, Quod só- lus e sí- nu Pá- tris Múndi sá-

lus ad- vé- ne- ris. 5. Húnc ástra, tél- lus, aéquo- ra,

Hunc ómne quod caélo súb- est, Sa- lú- tis auctó- rem

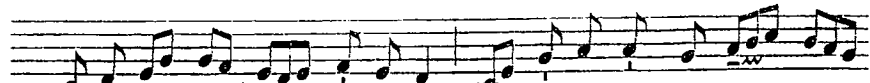
nó- vae Nó- vo sa- lú- tat cánti- co. 6. Et nos, be- á-

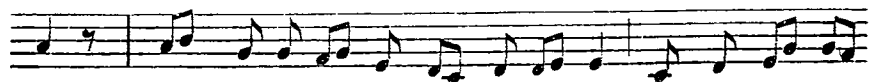
ta quos sácri Ri- gá- vit únda sán- gui- nis, Na- tá-

lis ob dí- em tú- i, Hýmni tri- bú- tum sólvimus.

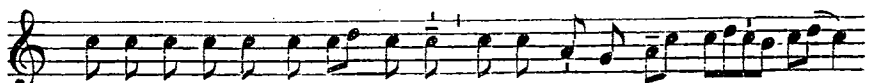
7. Jé- su, tí- bi sit gló- ri- a, Qui ná- tus es de Vírgi-

ne, Cum Pátre et álmo Spi- ri- tu, In sempi- tér-

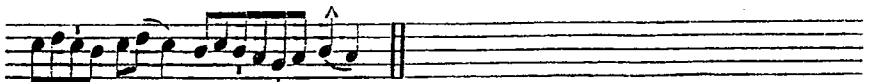
na saécu- la. A- men.

V. Crásti- na dí- e de- lé- bi- tur in- íqui- tas tér- rae.

R. Et régná- bit su- per nos Salvá- tor mún-

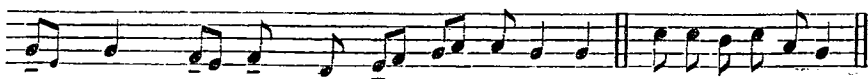
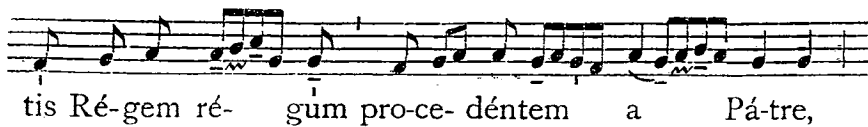

di.

Ad Magnif.
Ant. 8. G
(sol- do)

Cum ór- tus fú- e- rit * sol de caélo, vi- dé- bi-

tamquam spón-sum de thá- la- mo sú- o. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204, *vel* 210.

Oratio.

Concède, quaesumus omnipotens peccati jugo vetusta sérvitus tenet. Per
Deus : * ut nos Unigéniti tui nova eúmdem Dóminum nostrum Jesum
per carnem Nativitas liberet; quos sub Christum Fílium tuum.

Tonus Hymni ad Completorium.

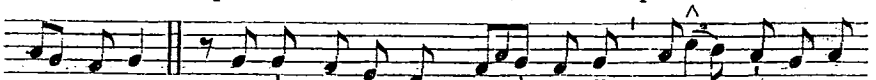
(M.M. ♩ = 152.)

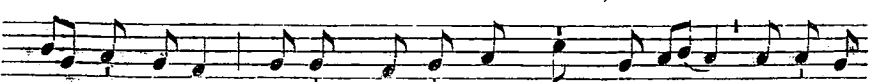
1. Te lú- cis ante tér- mi- num, Ré- rum Cre- á- tor,

póscimus, Ut pro tú- a clemé- ti- a, Sis praesul et cu-

stó- di- a. 2. Pro- cul re- cé- dant só- mni- a, Et nócti- um

phan- tá- sma- ta : Hostémque nóstrum cómpri- me, Ne pollu-

án- tur cór- po- ra. 3. Jé- su, tí- bi sit gló- ri- a, Qui

ná- tus es de Vírgi- ne, Cum Pátre et álmo Spí- ri- tu, In

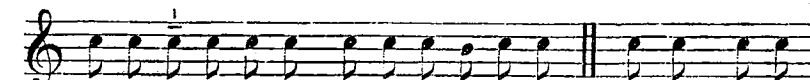

sempi- tér- na saé- cu- la. A- men.

Hic tonus (vel ad libitum tonus Hymni Vesperarum) servandus est ad Completorium usque ad Epiphaniam, etiam in Festis occurrentibus.

AD MATUTINUM.

Páter. Ave María. Crédo.

Ÿ. Dómi- ne lá- bi- a mé- a a- pé- ri- es. R̄. Et os mé- um

annunti- á- bit láudem tú- am.

Ÿ. Déus in adjutórium méum. 211.

Invitatorium.

Chrí- stus ná- tus est nó- bis : * Ve-

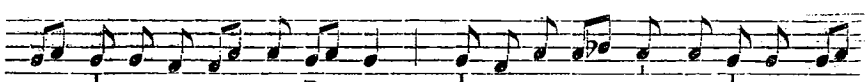

ní- te a- do- ré- mus.

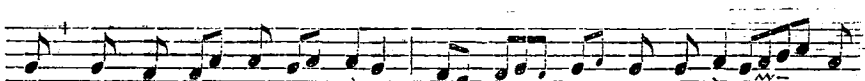
Repetitur a Choro : Christus natus est nobis : * Venite adorémus.

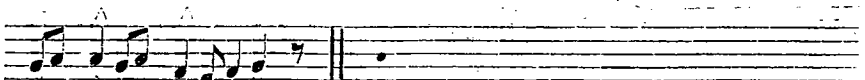
1. Ve- ní- te, exsultémus Dó- mi- no, ju- bi- lémus

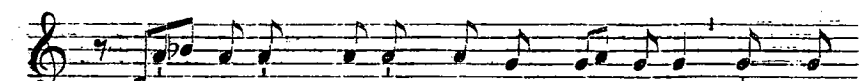
Dé- o sa- lu- tá- ri nóstro : prae- occupé- mus fá- ci- em é-

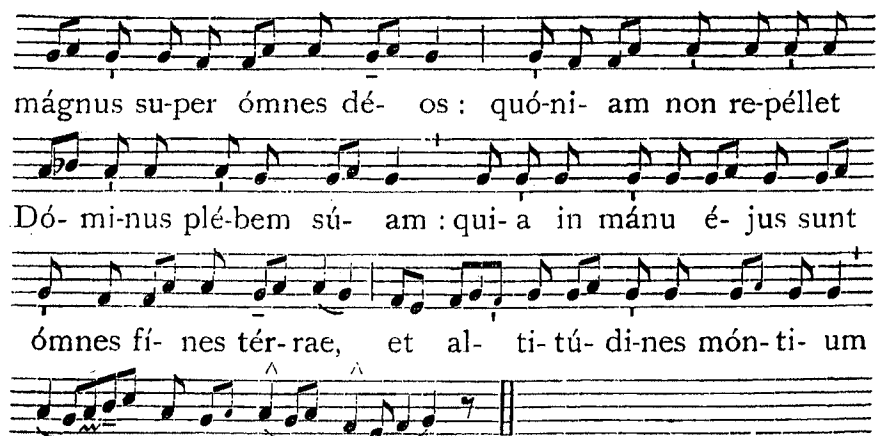
jus in confes- si- ó- ne, et in psál- mis ju- bi- lé-

mus é- i. *Chorus* : Christus.

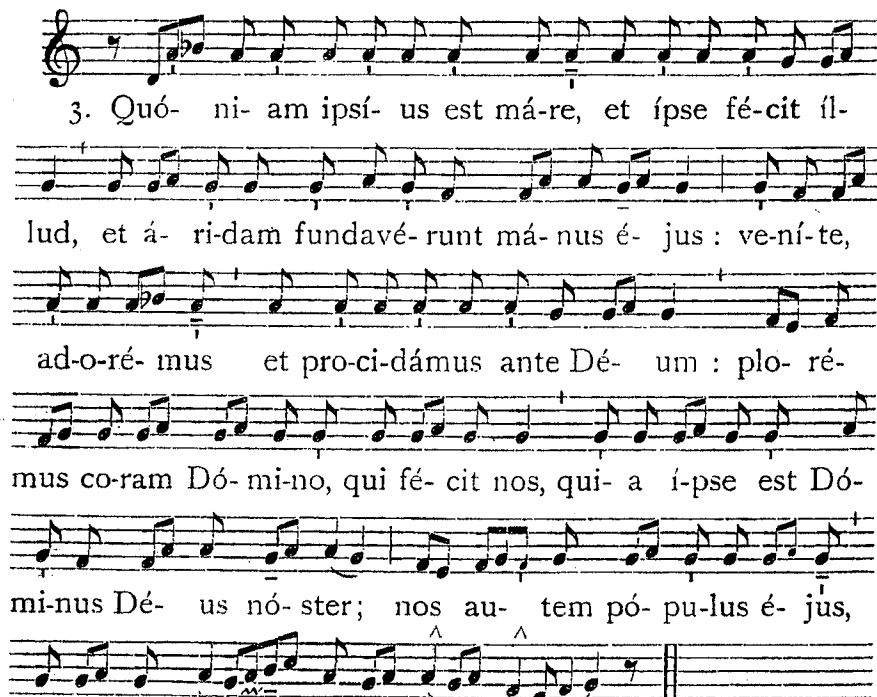

2. Quó- ni- am Dé- us mágnus Dó- mi- nus, et Rex

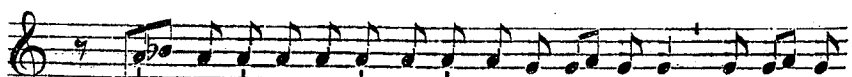
mágnus su-per ómnes dé- os : quó-ni- am non re-pé-let
 Dó-mi-nus plé-bem sú- am : qui- a in mánu é- jus sunt
 ómnes fí- nes tér- rae, et al- ti- tú- di- nes món- ti- um
 í- pse cónspi- cit. *Chorus : * Venite.*

In 7. seq. ad verba Venite, adorémus, et procidámus ante Déum, genuflectitur.

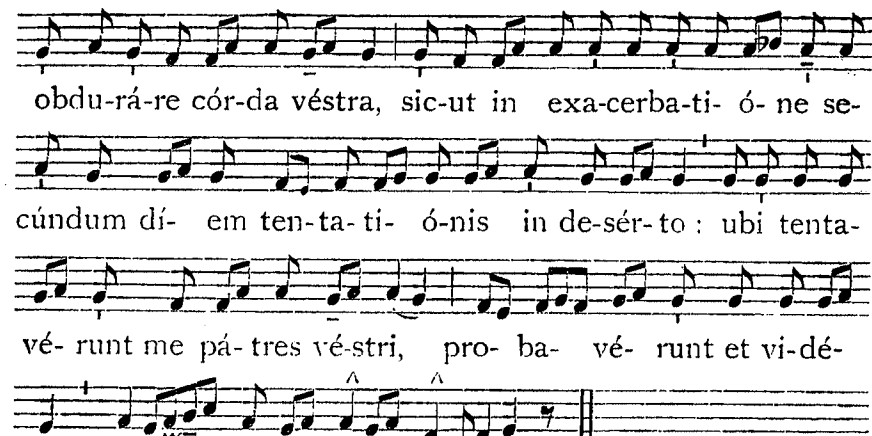

3. Quó- ni- am ipsí- us est má- re, et í- pse fé- cit il-
 lud, et á- ri- dam fundavé- runt má- nus é- jus : ve- ní- te,
 ad- o- ré- mus et pro- ci- dá- mus ante Dé- um : plo- ré-
 mus co- ram Dó- mi- no, qui fé- cit nos, qui- a í- pse est Dó-
 mi- nus Dé- us nó- ster; nos au- tem pó- pu- lus é- jus,
 et ó- ves pá- scu- ae é- jus.

Chorus : Christus.

4. Hó- di- e, si vó- cem é- jus audi- é- ri- tis, no- lí- te

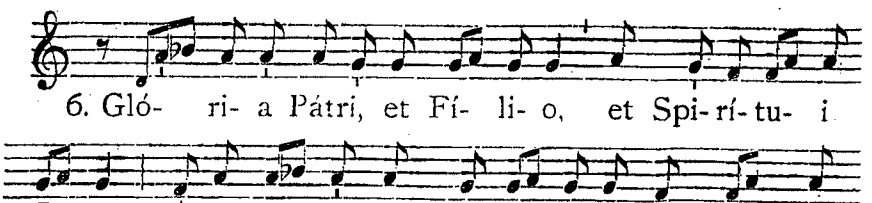
obdu- rá- re cór- da vé- stra, sic- ut in exa- cerba- ti- ó- ne se-
 cúndum dí- em ten- ta- ti- ó- nis in de- sér- to : ubi tenta-
 vé- runt me pá- tres vé- stri, pro- ba- vé- runt et vi- dé-
 runt ó- pe- ra mé- a.

*Chorus : * Venite.*

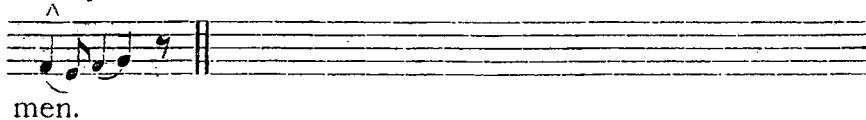
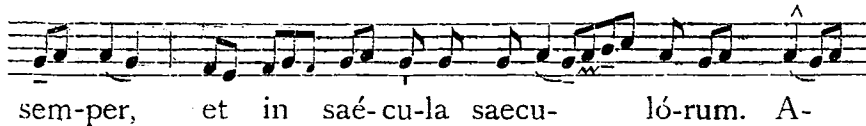

5. Qua- dra- gín- ta ánnis pró- ximus fú- i gene- ra- ti-
 ó- ni hú- ic, et dí- xi : semper hi ér- rant cór- de; ípsi
 ve- ro non cogno- vé- runt ví- as mé- as : quíbus ju- rá-
 vi in í- ra mé- a : Si in- tro- í- bunt in ré- qui-
 em mé- am.

Chorus : Christus.

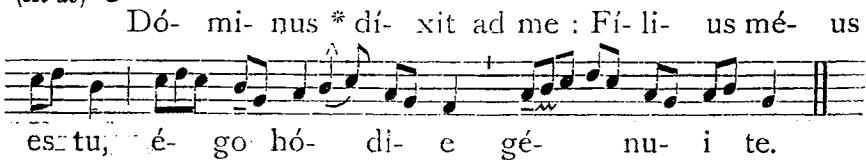
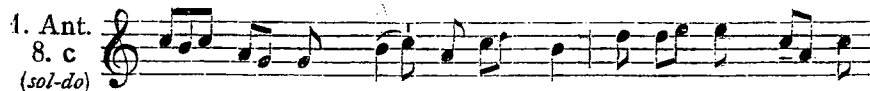
6. Gló- ri- a Pátri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu i
 Sán- cto. Sic- ut é- rat in princí- pi- o, et nunc, et

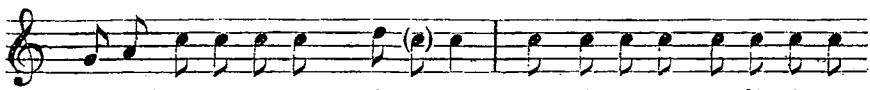
Chorus : * Veníte. Cantores : Christus. Chorus : * Veníte.

Hymnus. Jésu Redemptor ómnium. 271.

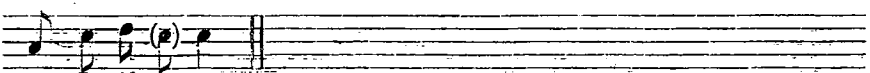
IN I. NOCTURNO.

Psalmus 2.

1. Quá-re fremu-é-runt gén-tes, * et pó-pu-li me-di-tá-ti

sunt in-á-ni-a.

2. Astiterunt régés terrae, et principes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus *Christum* éjus.

3. Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nóbis júgum ipsórum.

4. Qui hábitat in caélis irridébit éos : * et Dóminus subsannábit éos.

5. Tunc loquétur ad éos in ira súa, * et in furóre súo conturbábit éos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab éo super Sion móntem sánctum éjus, * praedicans praecéptum éjus.

7. Dóminus dixit ad me : * Filius méus es tu, égo hódie genui te.

8. Póstula a me, et dábo tibi géntes haereditátem túam, * et possessiónem túam términos terrae.

9. Régés éos in vírga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges éos.

10. Et nunc, régés, intelligíte, * erudímini, qui judicátis terram.

11. Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

12. Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de vía jústa.

13. Cum exársarit in brevi ira éjus, * beáti ómnes qui confidunt in éo.

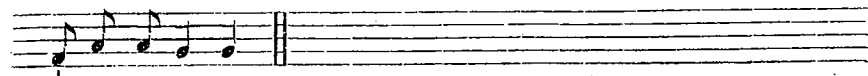
14. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

15. Sicut érat in principio, et nunc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Repetitur Ant. Dóminus, et idem fit post singulos Psalmos.

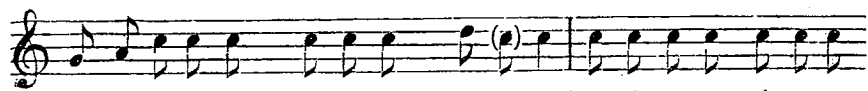

Tamquam spónsus * Dómi-nus pro-cé-dens de

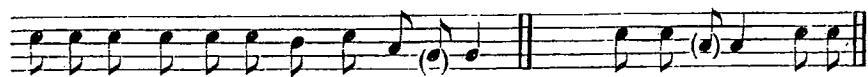

thá-lamo sú-o.

Psalmus 18.

1. Caé-li enárrant gló-ri-am Dé-i, * et ó-pe-ra mánu-um

é-jus annúnti-at firmamén-tum. Flexa: intél-li-git? †

2. Dies diéi erúctat vèrbum, * et nox nócti indicat sciéntiam.

3. Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non audiántur vóces eórum.

4. In ómnem térram exívit sónus eórum : * et in fines orbis terrae vèrba eórum.

5. In sóle pósuit tabernáculum súum : * et ipse tamquam spónsus procedens de thá-lamo súo.

6. Exsultávit ut gígas ad curréndam víam, * a súmmo caélo egréssio éjus.

7. Et occúrsus éjus usque ad súmmum éjus : * nec est qui se abscondat a calore éjus.

8. Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam praestans párvulis.

9. Justítiae Dómini réctae, laetificántes córda : * praecéptum Dómini lícidum, illúminans óculos.

10. Timor Dómini sánctus, pérmanens in saéculum saeculi : * judícia Dómini véra, justificáta in semetípsa.

11. Desiderábilia super áurum et lápidem pretiósum múltum : * et dulcióra super mel et fávum.

12. Etenim sérvus túus custódit éa : * in custodiéndis illis retribúctio múltá.

13. Delícta quis intélligit? † ab occúltis méis múncta me : * et ab aliénis párcé sérvó túo.

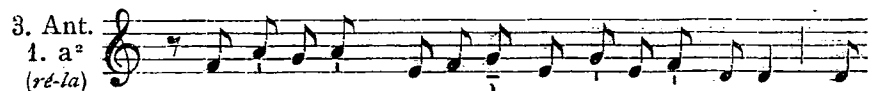
14. Si méi non fúerint domináti, tunc immaculátus éro : * et emundábor a delícto máximo.

15. Et érunt ut compláceant elóquia óris méi : * et meditátio córdis méi in conspéctu túo sémper.

16. Dómine adjútor méus, * et redemptor méus.

17. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

18. Sicut érat in principio et nunc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Dif-fú-sa est grá-ti-a * in lá-bi-is tú-is, pro-

ptér-e- a be- ne-dí-xit te Dé- us in æ- térnun.

Psalmus 44.

1. E-ru-ctá-vit cor mé- um vér- bum bó- num: * dí-co

é-go ó-pe-ra mé- a Ré- gi. *Flexa*: hó-mi-num, †

2. Língua méa cálamus scríbae, * *velóci-ter scribéntis*.

3. Speciósus fórma prae filiis hóminum, † *diffúsa est grátia in lábiis tuis*: * *proptérea benedixit te Déus in aetérnum*.

4. Accíngere gládio túo super fémur túum, * *potentíssime*.

5. Spécie túa et pulchritúdine túa * *inténde, prospere procéde, et régna*.

6. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * *et dedúcet te mirabiliter dextera túa*.

7. Sagíttae túae acútae, pópuli súb te cádent, * *in córda inimicórum régis*.

8. Sédés túa Déus in saéculum saéculi: * *virga directiónis, virga régni túi*.

9. Diléxisti justítiam, et odísti iniquitátem: * *proptérea únxit te Déus, Déus tuus, óleo laetitiae prae consórtibus tuis*.

10. Mýrrha, et grúttá, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * *ex quibus delectavérunt te filiae régum in honóre túo*.

11. Astítit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * *circúmdata varietáte*.

12. Audi, filia, et vide, et inclína áurem túam: * *et obliviscere pópulum túum et dómum pátris túi*.

13. Et concupíscet Rex decórem túum: * *quóniam ipse est Dóminus Déus tuus, et adorábunt éum*.

14. Et filiae Týri in munéribus * *vúltum túum deprecabúntur: omnes dívites plébis*.

15. Omnis glória ejus filiae Régis ab íntus: * *in fimbriis áureis circumamicta varietátibus*.

16. Adducéntur Régi vírgines post éam: * *próximae ejus afferéntur tibi*.

17. Afferéntur in laetítia et exsultatióne: * *adducéntur in témpulum Régis*.

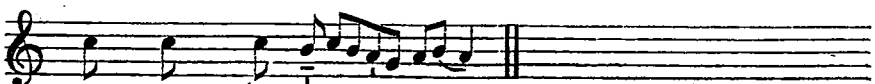
18. Pro pátribus tuis náti sunt tibi filii: * *constitues éos príncipes super ómnem térram*.

19. Mémores éront nóminis túi: * *in ómni generatióne et generatióne*.

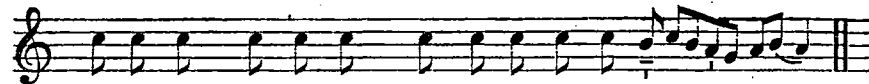
20. Proptérea pópuli confitebúntur tibi in aetérnum: * *et in saéculum saéculi*.

21. Glória Pátri, et Fílio, * *et Spíritui Sáncto*.

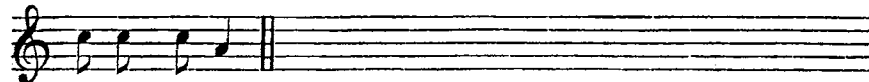
22. Sicut érat in princípío, et núnc, et sémpér, * *et in saécula saeculórum*. Amen.

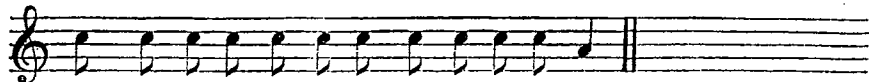
∇. Tamquam spónsus.

R̄. Dómi-nus pro-cé-dens de thá-lamo sú-o.

Pá-ter nóster. *secreto*.

∇. Et ne nos indú-cas in tenta-ti-ó-nem.

R̄. Sed líbera nos a má-lo.

Absolutio. Exáudi Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum † et miserére nobis * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in saécula saeculórum. R̄. Amen.

Lector: Jube domne benedicere.

Benedictio. Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater aetérnus. R̄. Amen.

Tres sequentes Lectiones Isaiae leguntur sine titulo.

Lectio I.

Cap. 9.

PRimo témpore alleviáta est terra Zábulon, et terra Néphthali: et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galiláeae Géntium. Pópulus qui ambulábat in ténébris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbrae mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti laetítiam. Laetabúntur coram te, sicut qui laetántur in messe, sicut exsúltant victóres capta praeda, quando dividunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam hú-

meri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti, sicut in die Mádian. Quia omnis violénta praedátio cum tumultu, et vestiméntum mixtum sángine, erit in combustiónem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et Fílius datus est nobis, et factus est princípátus super húmerum ejus, et vocábitur nomen ejus Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri saéculi. Princeps pacis. Tu autem Dómine miserére nobis.

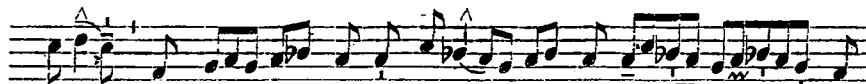
R̄. Deo grátias.

Resp. 1.

5.
(fa-do)

Hó-di- e * nó- bis cae- ló- rum

Rex de Vír- gi-ne ná- sci di- gná-

tus est, ut hó-mi- nem pér-di- tum ad cae-

lé- sti- a ré- gna re- vo-
 cá- ret : * Gáu- det ex-ér- ci- tus An-ge-
 ló- rum : qui- a sá-lus æ-tér- na
 húmá- no gé-ne-ri ap- pá-
 ru- it. √. Gló- ri- a in ex-cél- sis
 Dé- o, et in tér- ra pax homi- ni- bus bónae
 vo- lun- tá- tis. * Gáu- det. √. Gló- ri-
 a Pá- tri et Fí- li- o, et Spi- ri-
 tu- i Sán- cto. R̄. Hó- di- e... usque ad √.

Lector : Jube domne benedicere.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius * nos benedicere et adjuvare dignetur.
 R̄. Amen.

Lectio II

Cap. 40.

Consolámini, consolámini, pópulo meus, dicit Deus vester. Loquimini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malítia ejus, dimissa est iniquitas illius : suscepit de manu Dómini duplicia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in deserto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur ; et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, et vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamábo? Omnis caro foenum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est foenum, et cécidit flos, quia Spíritus Dómini sufflávít in eo. Vere foenum est pópulus : exsiccátum est foenum, et cécidit flos : Verbum autem Dómini nostri manet in aetérnum. Tu autem Dómine miserere nobis.

R̄. Deo grátias.

Resp. 2.
 8.
 (sol-do) Hó- di- e nó- bis * de caé- lo pax
 vé- ra de- scén- dit : * Hó- di-
 e per tó- tum mún- dum mel- lí- flu- i
 fá- cti sunt caé- li. √. Hó- di-
 e il- lú- xit nó- bis dí- es red- empti- ó- nis
 nó- vae, re- pa- ra- ti- ó- nis antí- quae, fe- li- ci- tá-
 tis ae- tér- nae. * Hó- di- e.

Lector : Jube domne benedicere.

Benedictio. Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. R̄. Amen.

Lectio III.

Cap. 52.

Consúrge, consúrge, indúere fortítú-
dine tua, Sion, indúere vestiméntis
glóriæ tuæ, Jerúsalem civitas sancti :
quia non adjicies ultra ut pertránsseat
per te incircumcisus et immúndus. Excú-
tere de púlvere, consúrge, sede, Jerúsa-
lem : solve víncula colli tui, captíva
filia Sion. Quia hæc dicit Dóminus :
Gratis venúdati estis, et sine argénto
redimémmini. Quia hæc dicit Dóminus
Deus : in Aegýptum descéndit pópulus

meus in principio, ut colónus esset ibi :
et Assur absque ulla causa calumniátus
est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit
Dóminus, quóniam ablátus est pópulus
meus gratis? Dominatóres ejus iníque
agunt, dicit Dóminus, et júgiter tota die
nomen meum blasphemátur. Propter hoc
sciet pópulus meus nomen meum in die
illa : quia ego ipse qui loquébar, ecce
adsum. Tu autem Dómine miserére nobis.
R̄. Deo grátias.

Resp. 3.
4. (mi-la)

Quem vi- dí- stis, * pa- stó- res? dí- ci-
te, an- nun- ti- á- te nó- bis, in tér-
ris quis ap- pá- ru- it? * Ná- tum ví- di-
mus, et chó- ros An- ge- ló- rum col-
lau- dán- tes Dó- mi- num. V. Dí- ci-
te, quíd- nam vi- dí- stis? et an- nun- ti-
á- te Chrí- sti na- ti- ví- tá- tem.
* Ná- tum. Gló- ri- a Pá- tri, et Fí-

li- o, et Spi- rí- tu- i Sán- cto.

* Ná- tum.

IN II. NOCTURNO.

1. Ant.
8. G (sol-do)

Suscé- pimus, Dé- us, * mi- se- ri- córdi- am tú- am
in mé- di- o témp- li tú- i.

Psalmus 47.

1. Mág- nus Dó- mi- nus, et laudá- bi- lis ní- mis, * in ci- ví- tate
Dé- i nó- stri, in mó- nte sán- cto é- jus. Flexa: virtú- tum, †

2. Fundátur exsultatióne univérsæ térræ mons Sión : * látera Aquilónis,
civitas Régis mágni.

3. Déus in dómibus éjus cognoscétur, * cum suscipiet éam.

4. Quóniam ecce réges térræ congregáti sunt : * convenérunt in únium.

5. Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * trémor
apprehéndit éos.

6. Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spiritu veheménti cónteres náves Thársis.

7. Sicut audivimus, sic vídimus in civitate Dómini virtú- tum, † in civitate Déi
nóstri : * Déus fundávit éam in aetérnum.

8. Suscépimus Déus misericórdiam túam, * in médio témp- li túi.

9. Secúndum nómen túum Déus, sic et laus túa in fines térræ : * justitia
pléna est dextera túa.

10. Laetétur mons Sión, et exsúltent filiae Júdae, * propter judicia túa Dómine.

11. Circúmdate Sion, et complectímmini éam : * narráte in túrribus éjus.

12. Pónite córda véstra in virtúte éjus : * et distribúite dómos éjus, ut enar-
rétis in progénie áltera.

13. Quóniam hic est Déus, Déus nóster in aetérnum, et in saéculum saéculi : *
ipse reget nos in saécula.

14. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

15. Sicut érat in principio, et nunc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

2. Ant.
3. b
(mi-do)

O-ri-é-tur * in di-é-bus Dómi-ni a-bundánti-
a pá-cis, et domi-ná-bi-tur.

Psalmus 71.

I. Dé-us ju-dí-ci-um tú-um Ré-gi da : * et justí-
ti-am tú-am fí-li-o ré-gis. Flexa : mónti-um, †

2. Judicáre pópulum túum in justítia, * et páuperes túos in *judicio*.
3. Suscipient móntes pácem pópulo : * et cólles *justítiam*.
4. Judicábit páuperes pópuli, et sálvos fáciét filios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.
5. Et permanébit cum sóle, et ánte lúnam, * in generatióne et generatióne.
6. Descéndet sicut plúvia in véllus : * et sicut stillicidia stillántia *super térram*.
7. Oriétur in diébus éjus justítia et abundántia pácis : * donec auferátur lúna.
8. Et dominábitur a mári úsque ad máre, * et a flúmine usque ad términos orbis *terrárum*.
9. Coram illo prócident Aethiopes : * et inimíci éjus *térram* língent.
10. Réges Thársis et insulae múnera ófferent : * réges Arabum et Sába dóna addúcent :
11. Et adorábunt éum ómnes réges térrae : * ómnes géntes sérvient éi :
12. Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem cui non érat *adjútor*.
13. Párcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum sálvas fáciét.
14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nómen eórum *coram* illo.
15. Et vivet, et dábitur éi de áuro Arábiae, † et adorábunt de ípso *sémper* : * tóta die benedicent éi.
16. Et érit firmaméntum in térra in súmmis móntium, † *superextollétur* super Líbanum frúctus éjus : * et florébunt de civitáte sicut foénium *térrae*.
17. Sit nómen éjus benedíctum in saécula, * ante sólem permanet nómen éjus.
18. Et benedicéntur in ípso ómnes tríbus térrae : * ómnes géntes magnificábunt éum.
19. Benedictus Dóminus Dómus Israel, * qui fáciét mirabilia sólus.
20. Et benedíctum nómen majestátis éjus in aetérnum : † et replébitur majestate éjus ómnis térra : * fiat, fiat.

21. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirituz Sáncto.
22. Sicut érat in princípío, et núnc, et sémpér, * et in saécula saeculórum. Amen.

3. Ant.
8. c
(sol-do)

Vé-ri-tas * de tér-ra órta est, et justí-ti-a de
caé-lo prospé-xit.

Psalmus 84.

I. Be-ne-di-xí-sti Dómi-ne térram tú-am : * a-vertí-sti ca-
pti-ví-tá-tem Já-cob.

2. Remisísti iniquitátem plébis túae : * operuísti ómnia peccáta eórum.
3. Mitigásti ómnem iram túam : * avertísti ab íra indignatiónis túae.
4. Convérte nos Déus salutaris nóster : * et avérte iram túam a nóbis.
5. Numquid in aetérnum irascéris nóbis? * aut exténdes iram túam a generatióne in generatióne?
6. Déus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs túa laetábitur in te.
7. Osténde nóbis Dómine misericórdiam túam ; * et salutáre túum da nóbis.
8. Audiam quid loquátur in me Dóminus Dómus : * quóniam loquétur pácem in plébem súam.
9. Et super sánc tos súos : * et in eos qui convértuntur ad cor.
10. Verúntamen prope tíméntes éum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in térra nóstra.
11. Misericórdia et véritas obviavérunt síbi : * justítia et pax *osculátae* sunt.
12. Véritas de térra órta est : * et justítia de caélo *prospéxit*.
13. Etenim Dóminus dábit benignitátem : * et térra nóstra dábit *fructum* síuum.
14. Justítia ante éum ambulábit : * et pónet in vía *gréssus* súos.
15. Glória Pátri, et Fílio, * et Spiritui Sáncto.
16. Sicut érat in princípío, et núnc, et sémpér, * et in saécula saeculórum. Amen.

V. Spe-ci-ó-sus fórma praë fí-li-is hómi-num.
R. Diffúsa est grátia in lábiis tú-is.
Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas et misericordia nos adjuvet, * qui cum Patre et Spiritu Sancto vivit et regnat in saecula saeculorum. Rf. Amen.

Lector : Jube domne benedicere.

Benedictio. Deus Pater omnipotens * sit nobis propitius et clemens. Rf. Amen.

Sermo sancti Leonis Papae.

Lectio IV.

SALVATOR noster, dilectissimi, hodie natus est : gaudeamus. Neque enim fas est locum esse tristitiae, ubi natalis est vitae : quae, consumpto mortalitatis timore, nobis ingerit de promissa aeternitate laetitiam. Nemo ab hujus alacritatis participatione secernitur. Una cunctis laetitiae communis est ratio; quia Dominus noster peccati mortisque destructor, sicut nullum a reatu liberum reperit, ita liberandis omnibus venit.

Exsultet sanctus, quia propinquat ad palmam : gaudeat peccator, quia invitatur ad veniam : animetur gentilis, quia vocatur ad vitam. Dei namque Filius secundum plenitudinem temporis, quam divini consilii inscrutabilis altitudo disposuit, reconciliandam auctori suo naturam generis assumpsit humani, ut inventor mortis diabolus, per ipsam, quam vicerat, vinceretur. Tu autem Domine miserere nobis. Rf. Deo gratias.

Resp. 4.
3.
(mi-do)

O magnum * myste- ri- um,
et ad- mi- ra- bi- le sa- cra- men-
tum, ut a- nimá- li- a vi-
de- rent Dó- mi- num ná- tum, ja- cén- tem in prae-
sé- pi- o : * Be- á- ta Ví- ro
cú- jus ví- sce- rá me- ru- é- runt por-
tá- re Dó- mí- num Chrí- stum. V. A-

ve, Ma- rí- a, grá- ti- a plé- na : Dó-
mi- nus té- cum. * Be- á- ta.

Lector : Jube domne benedicere.

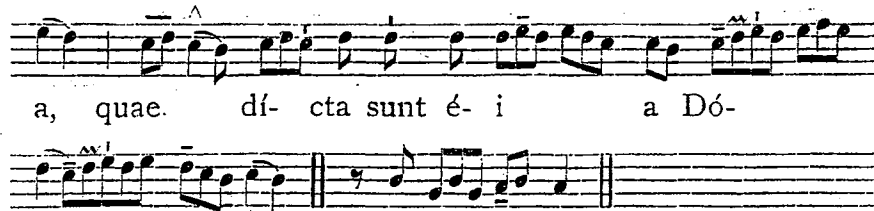
Benedictio. Christus perpétuae * det nobis gaudia vitae. Rf. Amen.

Lectio V.

IN quo conflictu pro nobis inito, magno et mirabili aequitatis jure certatum est, dum omnipotens Dominus cum saevissimo hoste, non in sua majestate, sed in nostra congréditur humilitate : objiciens ei eandem formam, eandemque naturam, mortalitatis quidem nostrae participem, sed peccati totius expertem. Alienum quippe ab hac nativitate est, quod de omnibus légitur : Nemo mundus a sorde, nec infans cujus est unius diei vita super terram. Nihil ergo in istam singularem nativitatem de carnis concupiscéntia transivit, nihil de peccati lege manavit. Virgo régia davidicae stirpis eligitur, quae sacro gravidanda foetu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore. Et ne superni ignara consilii ad inusitatos pavéret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio discit angelico : nec damnum credit pudoris, Dei Génitrix mox futura. Tu autem Domine miserere nobis. Rf. Deo gratias.

Resp. 5.
7.
(sol-ré)

Be- á- ta * Dé- i Gé- ni- trix Ma- rí-
a, cú- jus ví- sce- ra intá- cta pér-
ma- nent : * Hó- di- e gé- nu- it
Salva- tó- rem saé- cu- li. V. Be- á-
ta, quae cré- di- dit : quóni- am perfé- cta sunt ómni-

mi- no. * Hó-di- e.

Lector : Jube domne benedicere.

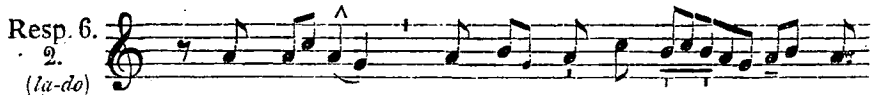
Benedictio. Ignem sui amoris * accéndat Deus in córdibus nostris.

Lectio VI.

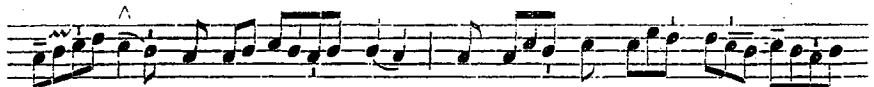
Agamus ergo, dilectissimi, grátias Deo Patri per Fílium ejus in Spírítu Sancto : qui propter multam caritátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri : et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum. Deponámus ergo vétérem hómíne cum áctibus suis : et adépti participatióem generatiónis Christi, carnis renuntiémus

opéríbus. Agnósce, o christiáne, dignitátem tuam; et divínae consors factus natúrae, noli in vétérem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto cujus cápítis, et cujus córporis sis membrum. Reminiscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum. Tu autem Dómine miserére nobis.

R̄. Deo grátias.

Sáncta * et imma-cu-lá-ta

vir-gí-ni-tas, quí-bus te láu-di-

bus éf-fe-ram, né-sci-o : * Qui-a

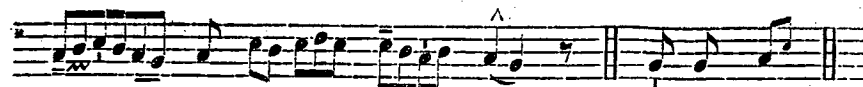
quem caé-li cá-pe-re non pót-e-rant,

tú-o gré-mi-o contu-lí-sti. V. Be-ne-dí-cta

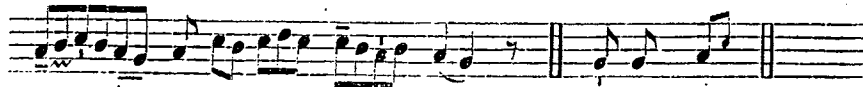
tu in mu-li-é-ri-bus, et be-ne-dí-ctus frú-

ctus véntris tú-i. * Qui- a quem.

V. Gló-ri-a Pá-tri, et Fí-li-o, et Spi-

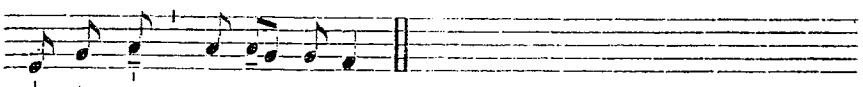

rí-tu-i Sán-cto. * Qui- a quem.

IN III. NOCTURNO.

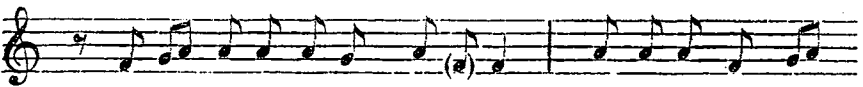

Ipse invo-cá-bit me, * alle-lú-ia : Pá-ter mé-

us es tu, alle- lú-ia.

Psalmus 88.

1. Mi-se-ri-córdi-as Dómi-ni * in aetérnum can-

tá-bo. Flexa : e-léctis mé-is, †

2. In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore méo.

3. Quóniam dixisti : In aetérnum misericórdia aedificábitur in caélis : * prae-parábitur veritas túa in éis.

4. Dispóui testaméntum eléctis méis, † jurávi Dávid sérvo méo : * usque in aetérnum prae-parábo sémen túum.

5. Et aedificábo in generatióem et generatióem * sédem tuam.

6. Confitebúntur caéli mirabilia túa, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctorum.

7. Quóniam quis in núbibus aequábitur Dómino : * similis érit Deo in filiis Déi?

8. Deus, qui glorificáitur in consilio sanctorum : * mágnus et terríbilis super omnes qui in circúitu éjus sunt.

9. Dómine Dóminus virtutum, quis similis tibi? * pótens es, Dómine, et veritas tua in circúitu tuo.
10. Tu domináris potestati maris : * motum autem fluctuum ejus tu mitigas.
11. Tu humiliásti sicut vulneratum, supérbum : * in bráchio virtutis tuae dispersísti inimicos tuos.
12. Tui sunt caeli, et tua est terra, † orbem terrae et plenitudinem ejus tu fundásti : * aquilonem et mare tu creásti.
13. Thábor et Hérmon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.
14. Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua : * justitia et iudicium praeparatio sedis tuae.
15. Misericórdia et veritas praecedent faciem tuam : * beátus pópulus, qui seit jubilatiónem.
16. Dómine, in lumine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tóta die : * et in justitia tua exaltábuntur.
17. Quóniam glória virtutis eórum tú es; * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nóstrum.
18. Quia Dómini est assumptio nóstra, * et sancti Israel régis nóstri.
19. Tunc locútus es in visione sanctis tuis, et dixisti : † Pósuí adiutorium in poténte, * et exaltávi electum de plébe mea.
20. Inveni Dávid sérvum méum, * oleo sancto meo unxi eum.
21. Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium méum confortábit eum.
22. Nihil proficiet inimicus in eo, * et filius iniquitatis non appónet nocére ei.
23. Et concidam a facie ipsius inimicos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.
24. Et veritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
25. Et pónam in mari manum ejus; * et in fluminibus dextera ejus.
26. Ipse invocábit me : Páter meus es tu, * Dóminus meus, et susceptor salutis meae.
27. Et ego primogénitum pónam illum * excelsum prae regibus terrae.
28. In aeternum servábo illi misericórdiam meam : * et testamentum meum fidele ipsi.
29. Et pónam in saeculum saeculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies caeli.
30. Si autem dereliquerint filii ejus legem meam, * et in iudiciis meis non ambuláverint :
31. Si justitias meas profanáverint, * et mandata mea non custodierint :
32. Visitábo in vírga iniquitates eorum : * et in verbéribus peccata eorum.
33. Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritate mea :
34. Neque profanábo testamentum meum, * et quae procedunt de lábiis meis, non faciám irrita.
35. Semel jurávi in sancto meo, si Dávid méntiar : * semen ejus in aeternum manébit.
36. Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfecta in aeternum, * et téstis in caelo fideles.
37. Tu vero repulisti, et despexísti : * distulisti Christum tuum.
38. Evertísti tesnaméntum sérví tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.
39. Destruxísti omnes sépes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
40. Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est opprobrium vicinis suis.

41. Exaltásti dexteram depriméntium eum : * laetificásti omnes inimicos ejus.
42. Avertísti adiutorium gládi ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.
43. Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.
44. Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.
45. Usquequo Dómine avértis in finem : * exordéscet sicut ignis ira tua?
46. Memoráre quae mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?
47. Quis est hómo, qui vivet, et non vidébit mórtem, * éruct animam suam de manu inferi?
48. Ubi sunt misericórdiae tuae antiquae, Dómine, * sicut jurásti Dávid in veritate tua?
49. Mémor esto Dómine opprobrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum géntium.
50. Quod exprobráverunt inimici tui Dómine, * quod exprobráverunt commutatiónem Christi tui.
51. Benedictus Dóminus in aeternum : * fiat, fiat.
52. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.
53. Sicut erat in principio, et nunc, et sémpet, * et in saecula saeculórum. Amen.

2. Ant.
4. A
(la-re)

Laetentur caeli, * et exultet terra ante

faciem Domini, quoniam venit.

Psalmus 95.

I. Cantate Domino cantum novum: * cantate

Domino omnis terra. Fleva: patriae gentium, †

2. Cantate Domino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
3. Annuntiáte inter géntes glóriam ejus, * in omnibus pópulis mirabília ejus.
4. Quóniam mágnus Dóminus, et laudábilis nímis : * terríbilis est super omnes deos.
5. Quóniam omnes dii géntium daemónia : * Dóminus autem caelos fécit.
6. Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
7. Afférite Domino, patriae géntium, † afférite Domino glóriam et honórem : * afférite Domino glóriam nómini ejus.
8. Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

9. Commoveatur a facie ejus univ^{ersa} terra : * dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

10. Etenim corruerit orbem terrae quia non commovebitur : * iudicabit populos in aequitate.

11. Laetentur caeli, et exsultet terra : † commoveatur mare, et plenitudo ejus : * gaudebunt campi, et omnia quae in eis sunt.

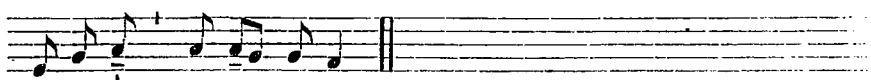
12. Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit : * quoniam venit iudicare terram.

13. Iudicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

14. Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

15. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

3. Ant.
 6. F. (fa-la)
 No-tum fe-cit Do-mi-nus, * al-le-lu-ia, sa-lu-ta-

 re su-um, al-le-lu-ia.

Psalmus 97.

1. Cantate Domino canticum novum : * qui a mi-

 ra-bi-li-a fe-cit. Flexa : regis Domini : †

2. Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

3. Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

4. Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

5. Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

6. Jubilante Deo, omnis terra : * cantate, et exsultate, et psallite.

7. Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus. et voce tibiae corneae.

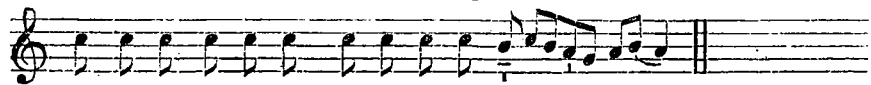
8. Jubilante in conspectu regis Domini : † moveatur mare, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et qui habitant in eo.

9. Flumina plaudent manu, † simul montes exsultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit iudicare terram.

10. Iudicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

11. Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

12. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

V. Ipse invocabit me, al-le-lu-ia.

R. Pater meus es tu, al-le-lu-ia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis peccatorum nostrorum * absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. R. Amen.

Lector : Jube domne benedicere.

Benedictio. Evangelica lectio * sit nobis salus et protectio. R. Amen.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

Cap. 2.

IN illo tempore : Exiit edictum a Caesare Augusto, ut describeretur universus orbis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

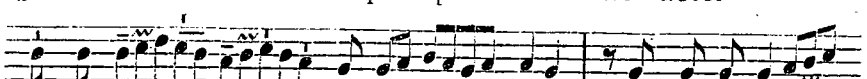
Quia, largiente Domino, Missarum solennia ter hodie celebraturi sumus, loqui diu de evangelica lectione non possumus : sed nos aliquid vel breviter dicere, Redemptoris nostri Nativitas ipsa compellit. Quid est enim, quod nascituro Domino mundus describitur, nisi hoc, quod aperte monstratur, quia ille apparerat in carne, qui electos suos adscriberet in aeternitate? Quo contra de reprobis per prophetam dicitur : Deleantur

de libro viventium, et cum justis non scribantur. Qui bene etiam in Bethlehem nascitur. Bethlehem quippe domus panis interpretatur. Ipse namque est qui ait : Ego sum panis vivus, qui de caelo descendi. Locus ergo, in quo Dominus nascitur, domus panis antea vocatus est : quia futurum profecto erat, ut ille ibi per materiam carnis appareret, qui electorum mentes interna satietate reficeret. Qui non in parentum domo, sed in via nascitur : ut profecto ostenderet, quia per humanitatem suam, quam assumpserat, quasi in alieno nascebatur. Tu autem Domine miserere nobis.

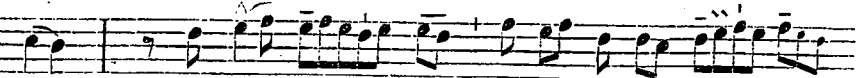
R. Deo gratias.

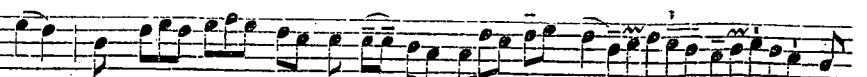
Resp. 7.
 7. (sol-re) Be-ata * vi-sce-ra Ma-ri-ae Vir-

 gi-nis, quae porta-ve-runt aeter-

 ni Pa-tris Fi-li-um : et be-ata

 u-be-ra, quae lactave-runt Christum Domi-

 num : * Qui ho-di-e pro sa-lu-te mun-

 di de Vir-gi-ne na-sci di-gna-

tus est. *V.* Dī- es sancti- fi- cá- tus il-
lú- xit nó- bis: ve- ní- te Gén-tes, et ado-
rá- te Dó- mi- num. * Qui hódie.

Lector : Jube domne benedicere.

Benedictio. Per Evangelica dicta * deleántur nostra delicta. *R.* Amen.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VIII.

Cap. 2. b.

IN illo tempore : Pastóres loquebantur ad invicem : Transeámus usque Bétlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Videte Ecclesiae surgéntis exórdium. Christus nascitur, et pastóres vigilare coeperunt : qui géntium greges, pécudum modo ante vivéntes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spirítá-

lium bestiárum, per offúsas nóctium ténebras, pateréntur incúrsus. Et bene pastóres vigilant, quos bonus pastor infórmát. Grex ígitur pópulus, nox saéculum, pastóres sunt sacerdotés. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dicitur : Esto vigilans, et confirma. Quia non solum episcopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit. Tu autem Dómine miserere nobis.

R. Deo grátias.

Resp. 8.
(sol-do).

Vér- bum * cá-ro fáctum est,
et ha-bi- tá- vit in nó- bis:
* Et ví- dimus gló-ri- am é- jus, gló-ri-
am qua-si Uni-gé- ni- ti a Pá- tre,

plénum grá- ti- ae et ve- ri- tá-
tis. *V.* Omni- a per íp- sum fácta sunt,
et si- ne í- pso fá- ctum est ni-
hil. * Et ví- dimus. *V.* Gló-ri- a
Pá- tri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i
Sán- cto. * Et ví- dimus.

Lector : Jube domne benedicere.

Benedictio. Verba sancti Evangelii * dóceat nos Christus Filius Dei. *R.* Amen.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio IX.

Cap. 1.

IN principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et reliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Ne vile áliquid putáres, quale consue- vísti cogitare, cum verba humana soléres audire, audi quid cogites : Deus erat Verbum. Exeat nunc néscio quis infidélis AriánuS, et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fieri ut Verbum Dei factum sit, quando Deus

per Verbum fecit ómnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est, per quod áliud Verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud, ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fieri pó- tuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Evangelistae. Tu autem Dómine miserere nobis.

R. Deo grátias.

Te Déum laudámus.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spírítu túo.

Oratio.

Concéde, quaésumus omnipotens De- us : * ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas libéret; quos sub pec-

cáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu túo.

Cantores :

Ÿ. Benedicámus Dómino. R. Déo grátias.

Et dicto Ÿ. Benedicámus Dómino celebratur prima Missa post mediam noctem.

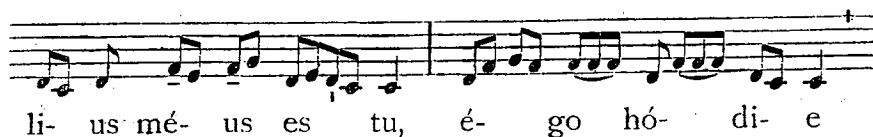
AD PRIMAM MISSAM IN NOCTE.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

Intr. 2. (ré-fa)

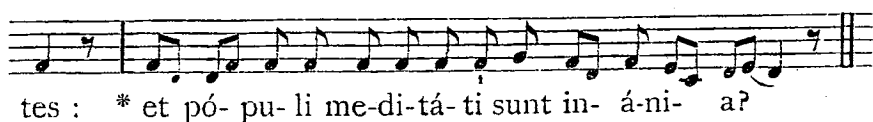
Dó- mi- nus * dí- xit ad me : Fí-

li- us mé- us es tu, é- go hó- di- e

gé- nu- i te. Ps. Quá-re fre- mu- é- runt gén-

tes : * et pó- pu- li me- di- tá- ti sunt in- á- ni- a?

Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

Grad. 2. (la-dó)

Té- cum princí- pi- um * in dí-

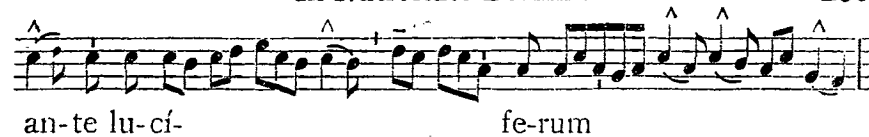
e vir- tú- tis tú- ae :

in splendó- ri- bus sanctó-

rum, ex ú- te- ro

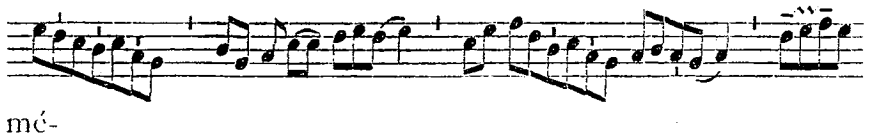
an- te lu- cí- fe- rum

gé- nu- i te.

Ÿ. Dí- xit Dó- mi- nus Dómi- no

mé-

o : Sé- de a déxtris mé-

is : do- nec pó- nam in-

i- mí- cos tú- os,

sca- bél- lum

pé- dum * tu- ó- rum.

(M.M. $\text{♩} = 160.$)

8. (sol-dó)

Al- le- lú- ia. * ij.

V. Dó- mi-nus dí- xit ad me : Fí-
 lí- us mé- us es tu, é- go
 hó-
 di- e * gé- nu- i te.

(M.M. $\text{♩} = 144$.)

Offert.
4. (mi-la)

Lae- téntur * caé- li, et ex-
 súl- tet tér- ra an-
 te fá- ci- em Dó- mi- ni : quó-
 ni- am vé- nit.

Praefatio de Nativitate, 7.(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Comm.
6. (fa-la)

In splendó- ri- bus * sanctó- rum, ex ú- te-

ro an- te lu- cí- fe- rum gé- nu- i te.

Finita prima Missa dicuntur Laudes, incipiendo immediate a V. Deus in adiutorium.

AD LAUDES.

V. Deus in adiutorium meum. 211.

1. Ant.
2. D (ré-fa)

Quem vi- dí- stis, * pa- stó- res? dí- ci- te : annunti-
 á- te nó- bis, in térris quis appá- ru- it? Ná- tum ví- di-
 mus, et chó- ros Ange- ló- rum collaudántes Dómi- num, al-
 le- lú- ia, al- le- lú- ia.

Psalmus 92.

1. Dómi- nus régná- vit, de- có- rem indú- tus est; * indú- tus est
 Dómi- nus forti- tú- di- nem, et *prae- cínxit* se.

2. Etenim firmávit orbem térrae, * qui non commovébitur.

3. Paráta sédes túa **ex** tunc : * a saéculo tū es.

4. Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vócem súam.

5. Elevavérunt flúmina flúctus súos, * a vóci- bus aquárum *multárum*.6. Mirábiles elatiónes máris : * mirábilis in *altis* Dóminus.7. Testimónia túa credibilia fácta sunt nímis : * dómum túam decet sanctitúdo Dómine, in longitúdinem *diérum*.

8. Glória Pátri, et Fílio, * et Spiritui Sáncto.

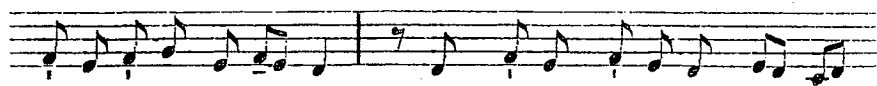
9. Sicut érat in principio, et nunc, et *sémper*, * et in saécula saeculórum. Amen.

Gé-nu- it pu- érpe-ra Ré-gem, * cú- i nó-men ae-

tér- num, et gáu-di- a mátris há- bens cum vir-

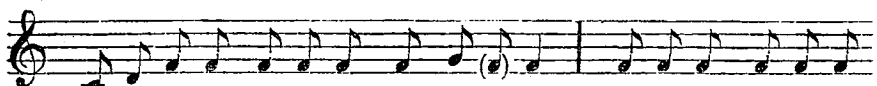

gi-ni- tá-tis ho-nó- re: nec prí-mam sí-mi- lem ví- sa

est, nec habé-re sequéntem, al-le- lú- ia.

Psalmus 99.

1. Ju-bi-lá-te Dé- o ómnis tér- ra: * serví-te Dómi-no

in lae-tí- ti- a. *Flexa*: pás-cu-ae é- jus: †

2. Introíte in conspéctu éjus, * in exsultatióne.

3. Scitóte quóniam Dóminus ípse est Déus: * ípse fécit nos, et non ípsi nos.

4. Pópulus éjus, et óves pás-cuae éjus: † introíte pórtas éjus in confessióne, * átria éjus in hýmnis: consitémini illi.

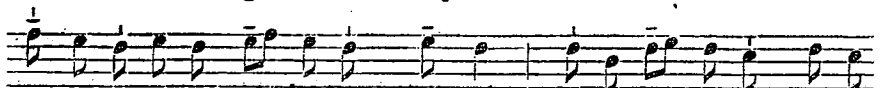
5. Laudáte nómen éjus: quóniam suávis est Dóminus, † in aetérnum miseri- córdia éjus, * et usque in generatióne et generatióne veritas éjus.

6. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

7. Sicut érat in principio, et nunc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Ange- lus * ad pastó-res á- it: An-

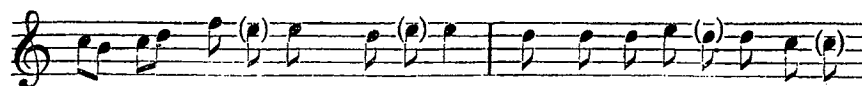

núnti- o vó-bis gáu-di- um mágnum: qui- a ná- tus est vó-bis

hó- di- e Salvá- tor mún-di, ál- le- lú- ia.

Psalmus 62.

1. Dé- us Dé- us mé- us * ad te de lú- ce ví-gi-

10. *Flexa*: in-aquósa, †

2. Sitivit in te ánima méa, * quam multipliciter tibi cáro méa.

3. In térra desérta, et in via, et in aquósa: † sic in sáncto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem túam, et glóriam túam.

4. Quóniam mélior est misericórdia túa súper vítas: * lábia méa laudábunt te.

5. Sic benedicam te in víta méa: * et in nómine túo levábo mánus méas.

6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima méa: * et lábiis exsultatiónis laudábit os méum.

7. Si mémor fúí túi super strátum méum, † in matutinis meditábor in te: * quia fuísti adjútor méus.

8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhaésit ánima méa post te: * me suscepit dextera túa.

9. Ipsi vero in vánum quaesiérunt ánimam méam, † introíbunt in inferióra térra: * tradéntur in mánus gládií, pártes vulpium érunt.

10. Rex vero laetábitur in Déo, † laudabúntur ómnes qui júrant in éo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

11. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

12. Sicut érat in principio, et núnc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

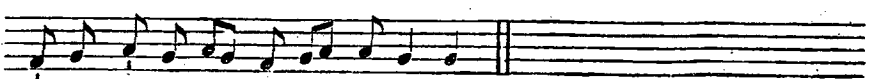
Fácta est * cum Ange-lo mul-ti-túdo cae-lé-

stis exér- ci- tus laudánti- um et di- cén- ti- um: Gló- ri-

a in excél- sis Dé- o, et in térra pax ho- mí- ni- bus

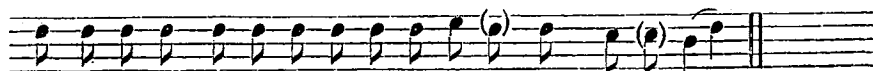

bónae vo-luntá- tis, al- le- lú- ia.

Canticum trium Puerorum.

Danielis. 3. v.

1. Be- ne- dí- ci- te ómni- a ó-pe- ra Dómi- ni Dómi- no; *

laudá- te et super- ex- altá- te é- um in saé- cu- la.

2. Benedicite Angeli Dómini Dómino : * benedicite caéli Dómino.

3. Benedicite aquae omnes quae super caelos sunt, Dómino : * benedicite omnes virtutes Dómini Dómino.

4. Benedicite sol et luna Dómino : * benedicite stéllae caéli Dómino.

5. Benedicite ómnis ímber et ros Dómino : * benedicite omnes spíritus Dēi Dómino.

6. Benedicite ignis et aëstus Dómino : * benedicite frigus et aëstus Dómino.

7. Benedicite rōres et pruīna Dómino : * benedicite gēlu et frīgus Dómino.

8. Benedicite glācies et nīves Dómino : * benedicite nōctes et díes Dómino.

9. Benedicite lux et ténebrae Dómino : * benedicite fūlgura et nūbes Dómino.

10. Benedicat térra Dóminum : * laudet et superexaltet éum in saécula.

11. Benedicite mōntes et cōlles Dómino : * benedicite univérsa germinántia in térra Dómino.

12. Benedicite fōntes Dómino : * benedicite mária et flūmina Dómino.

13. Benedicite cēte et ómnia quae movéntur in áquis Dómino : * benedicite omnes vólucres caéli Dómino.

14. Benedicite omnes béstiae et pécora Dómino : * benedicite filii hóminum Dómino.

15. Benedicat Israel Dóminum : * laudet et superexaltet éum in saécula.

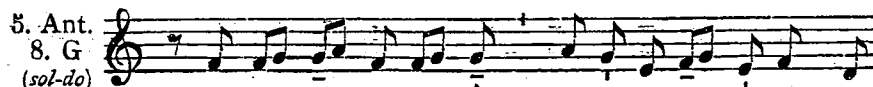
16. Benedicite sacerdótes Dómini Dómino : * benedicite sérvī Dómini Dómino.

17. Benedicite spíritus et ánimae justórum Dómino : * benedicite sánc- ti et húmiles córde Dómino.

18. Benedicite, Anania, Azaria, Misael, Dómino : * laudáte et superexaltáte éum in saécula.

19. Benedicámus Pátrē et Filium cum Sáncto Spírítu : * laudémus et superexaltémus éum in saécula.

20. Benedictus es Dómine in firmaménto caéli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in saécula.

Hic non dicitur Glória Patri.

5. Ant.

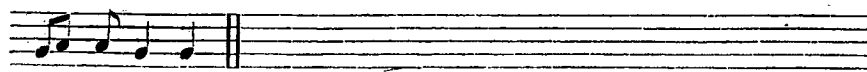
8. G

(sol-do)

Párvu- lus fí- li- us * hó- di- e ná- fus est nó-

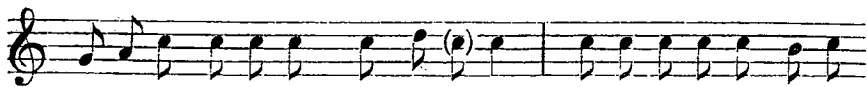

bis : et vo- cá- bi- tur Dé- us, fór- tis, alle- lú- ia,

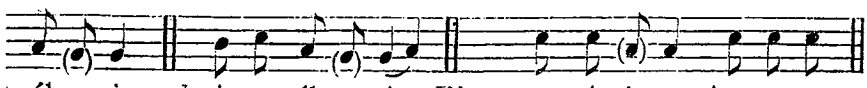

al- le- lú- ia.

Psalmus 148.

1. Laudá- te Dómi- num de caé- lis : * laudá- te é- um in ex-

cél- sis. *vel : in excél- sis. Flexa :* et vírgi- nes, †

2. Laudáte éum omnes Angeli éjus : * laudáte éum omnes virtutes éjus.

3. Laudáte éum sol et luna : * laudáte éum omnes stéllae et lúmen.

4. Laudáte éum caéli caelórum : * et aquae omnes quae super caelos sunt laudent nómen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit éa in aetérnum et in saéculum saéculi : * praecéptum pósuit, et non praeteríbit.

7. Laudáte Dóminum de térra, * dracones, et omnes abyssi.

8. Ignis, grādo, nix, glācies, spíritus procellárum : * quae faciunt vórbum éjus.

9. Mōntes, et omnes cōlles ; * ligna fructífera, et omnes cédri.

10. Béstiae et univérsa pécora, * serpētes et vólucres pennátae ;

11. Réges térrae, et omnes pópuli ; * principes et omnes júdices térrae ;

12. Júvenes et vírgines, † sēnes cum junióribus laudent nómen Dómini : * quia exaltátum est nómen éjus solus.

13. Confessio éjus super caelum et térram : * et exaltávit córnú pópuli súi.

14. Hýmnus omnibus sánc- tis éjus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

15. Glória Pátri, et Filio, * et Spírítui Sáncto.

16. Sicut érat in principio, et nunc, et sēper, * et in saécula saeculórum. Amen.

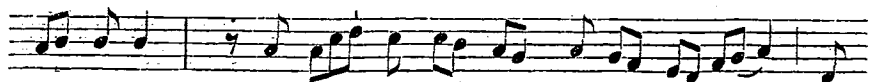
Capitulum.

Hebr. 1.

Multifariam multisque modis olim nobis in Filio, quem constituit haerédem Deus loquens pátribus in prophétis : † novissime diébus istis locútus est

Hymn.
3.
(mi-do)

I. A só- lis ór- tus cár- di- ne Ad usque tér- rae

lí- mi- tem, Chrí- stum ca- ná- mus Prínci- pem, Ná-

tum Ma-ri- a Vir-gi-ne. 2. Be-á-tus áuctor saé-cu- li
 Serví- le cór-pus ín-du- it : Ut cár- ne cár-nem lí-be-
 rans, Ne pér-de-ret quos cón-di-dit. 3. Cá-stae Pa-rén- tis
 ví-sce- ra Caelé- stis ín-trat grá- ti- a : Vén-ter pu-
 él- lae bá-ju- lat Secré-ta, quae non nó-ve-rat. 4. Dó-
 mus pu-dí- ci pé-cto- ris Té-mp-lum re-pén-te fit Dé- i :
 Intá- cta né- sci- ens ví- rum, Concé- pit ál- vo
 Fí- li- um. 5. E- ní- ti- tur pu- ér- pe- ra Quem Gá- bri- el
 prae- dí- xe- rat, Quem vén- tre má- tris gé- sti- ens
 Baptista cláu- sum sén- se- rat. 6. Foé- nō ja- cé- re pér- tu- lit,
 Prae- sé- pe non ab- hór- ru- it : Et lá- cte mó- di- co pá-

stus est, Per quem nec á- les é- su- rit. 7. Gáudet chó-
 rus cae- lé- sti- um, Et Ange- li cá- nunt Dé- o : Pa-
 lámque fit pa- stó- ri- bus Pá- stor, Cre- á- tor ómni-
 um. 8. Jé- su, tí- bi sit gló- ri- a, Qui ná- tus es de
 Vir- gi- ne, Cum Pá- tre et ál- mo Spí- ri- tu,
 In sem- pi- té- r- na saé- cu- la. A- men.
 V. Nó- tum fé- cit Dó- mi- nus, al- le- lú- ia.
 R. Sa- lu- tá- re sú- um, al- le- lú- ia.
 Ad Bened. Ant. 8. G (sol- do)
 Gló- ri- a * in excé- lis Dé- o, et in tér-
 ra pax homí- ni- bus bó- nae vo- lun- tá- tis, al- le- lú- ia,
 al- le- lú- ia.

Canticum Zachariae.

Luc. 1. g.

1. Be-ne-dí-ctus Dó-mi-nus Dé-us Is-ra-el, * qui- a
2. Et e-ré-xit cór-nu sa-lú-tis nó-bis: * in dó-

vi-si-tá-vit, et fé-cit red-empti-ó-nem plé-bis sú-ae.
mo Dá-vid pú-er-i sú-i.

- 3. Sicut locutus est *per os sanctórum*, * qui a saéculo sunt, *prophetárum* éjus :
 - 4. Salútem ex *inimícis* nóstris, * et de mánu ómnium *qui odérunt* nos :
 - 5. Ad faciendam misericórdiam cum *pátribus* nóstris : * et memorári testa-
menti *súi* **sáncti**.
 - 6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham *pátre* nóstrum, * *datúr*um se nóbis.
 - 7. Ut sine timóre de mánu inimicórum *nostrórum* liberáti, * *servidm*us illi.
 - 8. In sanctitáte et justítia *coram* ípso, * *ómnibus diébus* nóstris.
 - 9. Et tu púer, *prophéta* Altíssimi *vocáberis* : * *prae*bis enim ante faciém
Dómini *paráre vias* éjus.
 - 10. Ad dandam sciéntiam *salútis plébi* éjus : * in remissionem *peccatórum eórum* :
 - 11. Per víscera misericórdiae *Déi* nóstri : * in quibus *visitávit* nos, *óriens*
ex **á**lto :
 - 12. Illumináre his qui in ténébris et in *úmbra mórtis* sédent : * ad dirigéndos
pédes nóstros in *viam* **pá**cis.
 - 13. Glória *Pátri*, et *Fílio*, * et *Spirítui Sáncto*.
 - 14. Sicut érat in principio, *et nunc*, et **sé**mper, * et in saécula saeculórum. Amen.
- Oratio.* Concéde quaesumus. 284.

Cantores :

☩. Benedicámus Dómino. R̄. Déo grátias. 137.

AD SECUNDAM MISSAM. IN AURORA.

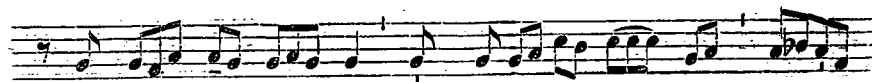
(M.M. ♩ = 152.)

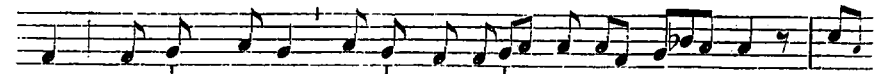
Intr. 8. (sol-do) Lux ful-gé-bit * hó-di-e su-

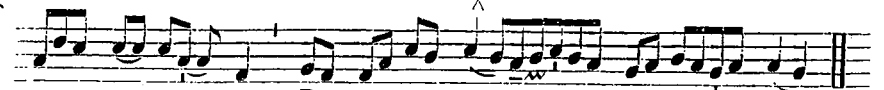
per nos : qui-a ná-tus est nó-bis Dó-mi-nus :

et vo-cá-bi-tur Admi-rá-bi-lis, Dé-

us, Prínceps pá-cis, Pá-ter fu-tú-ri saé-cu-li : cú-

jus ré-gni non é-rit fi-nis.

Ps. Dómi-nus regná-vit, de-có-rem indú-tus est : * in-

dú-tus est Dómi-nus forti-tú-di-nem, et prae-cínxit se.

Gló-ri-a Pátri. E u o u a e.

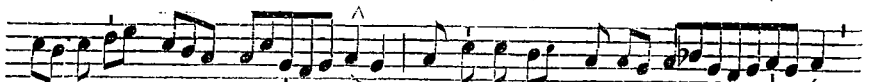
(M.M. ♩ = 152.)

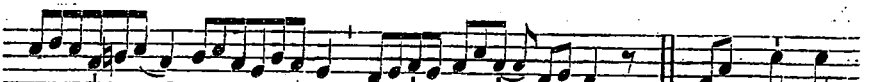
Grad. (fa-do) Be-ne-dí-ctus * qui vé-nit in

nó-mi-ne Dó-mi-ni: Dé-us

Dó-mi-nus, et illúxit nó-bis.

☩. A Dó-mi-

no

In Nativitate Domini.

fá- ctum est: et est mi-
rá- bi- le * in
ó-cu- lis nó- stris.

(M.M. ♩ = 160.)

2.
(ré-fá) Al- le- lú- ia. * ij.

V. Dó- mi- nus re- gná-

vit, de- có- rem ín-

du- it: ín- du- it Dó- mi- nus

for- tí- tú- di- nem, et prae- cín- xit

se * vir- tú- te.

(M.M. ♩ = 144.)

8.
(sol-do) Dé- us e- nim * firmá- vit ór-

In Nativitate Domini.

bem térrae, qui non com-
mo- vé- bi- tur: pa- rá- ta sé- des
tú- a, Dé- us, ex tunc, a saé-
cu- lo tu es.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
4.
(mi-la) Ex- súl- ta * fí- li- a Sí- on, láu- da

fí- li- a Je- rú- sa- lem: ecce Rex tú- us

vé- nit sánctus, et Salvá- tor mún- di.

AD TERTIAM MISSAM. IN DIE.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.
7.
(sol-ré) Pú- er * ná- tus est nó- bis, et fí- li- us

dá- tus est nó- bis: cú- jus impé- ri- um

su-per hú- me- rum é- jus: et vo-cá- bi-
tur nómen é- jus, má-gni con-sí- li- i An-
ge- lus. *Ps.* Can- tá- te Dómi- no cán- ti- cum nó- vum: *
qui- a mi- ra- bí- li- a fé- cit. Gló- ri- a Pátri.
E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.
(fa-do) Vi- dé- runt ó- mnes * fi- nes tér- rae
sa- lu- tá- re Dé- i nó-
stri: ju- bi- lá- te Dé- o ó-
mnis tér- ra. *V.* Nó-
tum fé- cit Dó-

mi- nus
sa- lu- tá- re sú- um, ante conspéctum
gén- ti- um re- ve- lá- vit * justí-
ti- am sú- am.
(M.M. ♩ = 160.)

2.
(rit-fu) Al- le- lú- ia. * *ij.*
V. Dí- es sancti- fi- cá- tus
il- lú- xit nó- bis: ve-
ní- te gén- tes, et ad- o- rá- te Dómi- num:
qui- a hó- di- e descén- dit lux má-
gna * su- per tér- ram.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. *4.*
(*mi-la*)

Tú- i sunt* caé- li, et tú- a
est tér- ra : ór- bem ter- rá- rum,
et ple- ni-tú- di-nem é- jus
tu fun-dá- sti : ju- stí- ti-
a et ju- dí- ci- um praepa- rá- ti-
o sé- dis tú- ae.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. *1.*
(*ré-la*)

Vi- dé- runt ómnes* fi- nes tér- rae
sa- lu- tá- re Dé- i nó- stri.

IN II. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 1. g. 141. — 2. Confítebor tibi. 7. a. 150. — 3. Beátus vir. 7. b. 156. — 4. De profundis. 4. A*. 184. — 5. Meménto. 8. G. 185.

1. Ant. *1. g.*
(*ré-la*)

Té- cum princí- pi- um* in dí- e vir- tú-

tis tú- ae, in splendó- ri- bus sanctó- rum, ex ú- te- ro an-
te lu- cí- fe- rum gé- nu- i te. E u o u a e.

2. Ant. *7. a*
(*sol-ré*)

Red- empti- ó- nem* mí- sit Dómi- nus pó- pu- lo
sú- o : mandá- vit in aetér- num testamén- tum
sú- um. E u o u a e.

3. Ant. *7. b*
(*sol-ré*)

Ex- ór- tum est* in té- ne- bris lú-
men ré- ctis córde : mi- sé- ri- cors et mi- se- rá- tor, et
jústus Dómi- nus. E u o u a e.

4. Ant. *4. A**
(*la-ré*)

Apud Dómi- num* mi- se- ri- córdi- a, et co- pi-
ó- sa a- pudé- um red- émpti- o. E u o u a e.

5. Ant.
8. G
(sol-do)

De fructu * vén-tris tú- i pó-nam su-per

sé-dem tú- am. E u o u a e.

Capitulum.

Hebr. 1.

Multifariam multisque modis olim nobis in Filio, quem constituit haerédem
Deus loquens patrībibus in prophé- universórum, * per quem fecit et saecula.
tis : † novissime diēbus istis locutus est

Hymnus. Jesu Redemptor ómnium. ut in I. Vesperis, 271.

V. Nótum fé-cit Dó-minus, alle- lú- ia.

R̄. Sa-lu-tá-re sú- um, alle- lú- ia.

(Sic cantatur tantum in die festi : alias servatur tonus communis.)

Ad Magnif.
Ant. 1. g 2
(ré-la)

Hó-di- e * Chrí- stus ná-tus est : hó-di-

e Salvá-tor appá-ru- it: hó-di- e in térra cá-

nunt Ange- li, lae-tán-tur Archánge- li : hó-di-

e exsúl- tant jú-sti, di-céntes : Gló- ri- a

in excél- sis Dé- o, alle- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. g 2, 199, vel 205.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnipotens De- | cáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per
us : * ut nos Unigéniti tui nova per | eúmdem Dóminum.
carnem Nativitas liberet; quos sub pec-

Deinde pro S. Stephano.

Ant.
8. c
(sol-do)

Stépha-nus au-tem, * plénus grá- ti- a et for-ti-

tú- di-ne, fa-ci- é- bat sí-gna má-gna in pó- pu- lo.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine.

R̄. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio. Da nobis quæsumus. 323.

DIE 26. DECEMBRIS.

S. STEPHANI PROTOMARTYRIS.

Duplex II. Classis cum Octava simplici.

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

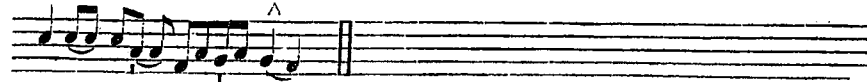
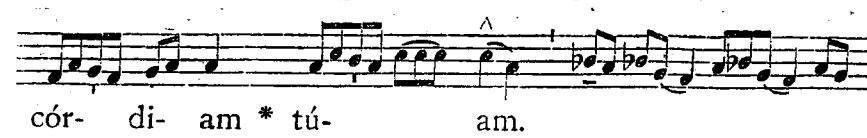
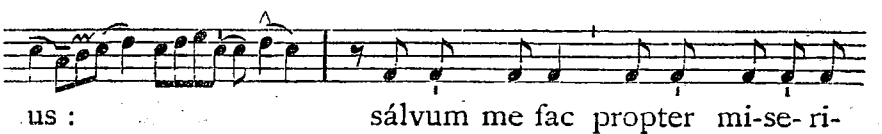
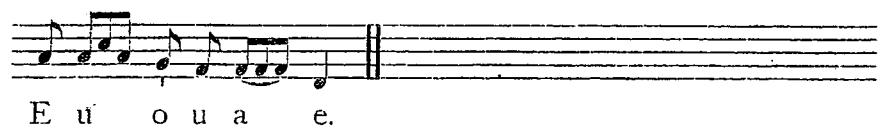
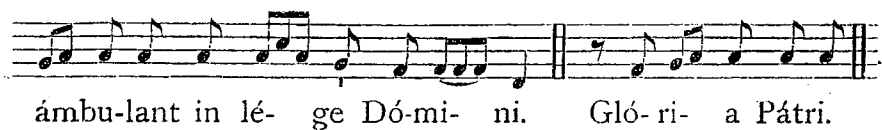
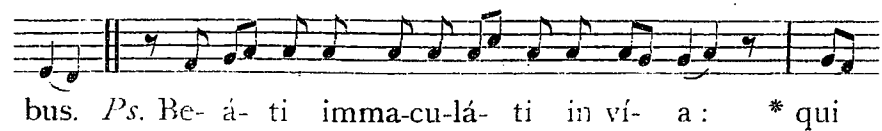
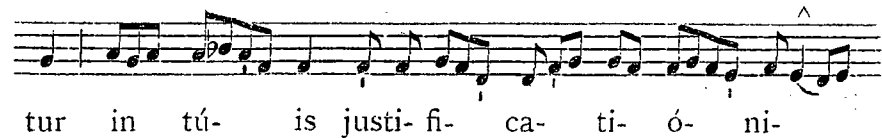
Intr.
1.
(ré-la)

Et- e- nim * se- dé- runt prínci-pes, et ad-

vér-sum me loque-bán- tur: et in-í- qui per- se-

cú- ti sunt me : ádju-va me Dómi- ne

Dé- us mé- us, qui- a sérvus tú- us exercebá-

(M.M. ♩ = 160.)

(M.M. ♩ = 144.)

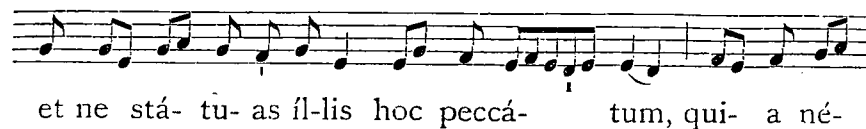

(M.M. ♩ = 160.)

Ví- de- o * caé- los a- pér- tos, et

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Nativitate, 314; et dicuntur etiam in aliis Festis infra hanc Octavam occurrentibus.

Capitulum.

Act. 6. b.

STéphanus autem plenus grátia et signa magna in pópulo. fortitúdine, * faciébat prodigia et *R.* Deo grátias.

(M.M. ♩ = 152.)

1. Dé- us, tu- ó- rum mí- li- tum Sors et co- ró- na,

praé- mi- um: Láu- des ca- néntes Márty- ris Absól-

ve né- xu crími- nis. 2. Hic nempe mún- di gáudi- a,

Et blánda fráudum pá- bu- la Imbú- ta fél- le dé-

pu- tans, Pervé- nit ad cae- lé- sti- a. 3. Poénas cu- cúr-

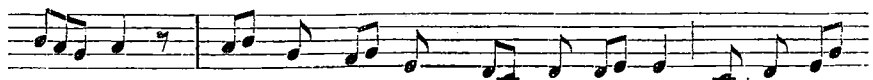
rit fórti- ter, Et sústu- lit vi- rí- li- ter: Fun- déns-

que pro te sán-gui-nem, Aetérna dó- na póssi-det.

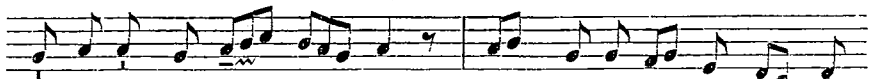
4. Ob hoc pre- cá- tu súpli-ci Te póscimus pi- is-

si- me : In hoc tri- úm-pho Már-ty- ris, Di-mít-te

nó-xam sérvu-lis. 5. Jé-su, tí- bi sit gló-ri- a, Qui

ná-tus es de Ví- gi- ne, Cum Pátre et álmo Spí-

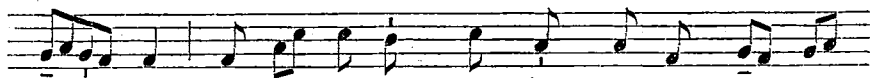
ri- tu, In sempi- tér-na saécu-la. A- men.

Ÿ. Stéphanus vidit caélos apértos.

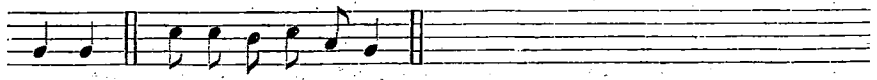
R̄. Vidit et introívit : beátus hómo, cúi caéli patébant.

Ad Magnif. Ant. 8. G (sol-do) Se-pe-li- é-runt Sté-pha-num * ví- ri timo-

rá- ti, et fe- cé-runt plánctum mágnum su- per

é- um. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204, vel 210.

Oratio.

DA nobis, quaesumus Domine, imitari quod colimus, ut discamus et inimicos diligere : † quia ejus natalitia celebramus, * qui novit etiam pro persecutoribus

exorare Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat in unitate,

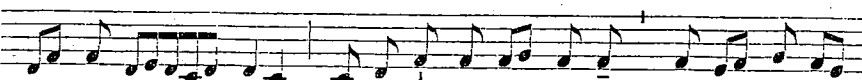
Deinde pro S. Joanne.

Ant. 1. g (re-la) Iste est Jo- án- nes, * qui supra pectus Dómi-

ni in coena re-cú- bu- it : be- á- tus

A- pósto- lus, cú- i re-ve-lá- ta sunt secré- ta cae-

lésti- a. E u o u a e.

Ÿ. Valde honorandus est beatus Joannes.

R̄. Qui supra pectus Domini in coena recubuit.

Oratio. Ecclesiam tuam. ut infra. 327.

Deinde fit commem. de Nativitate. Ant. Hodie Christus. 316. Ÿ. Notum fecit.

Oratio. Concède, quaesumus. 317.

† De Octava S. Stephani, sicut et de Octavis S. Joannis et Ss. Innocentium, nil fit, nisi in ipsa die Octava.

DIE 27. DECEMBERIS.

S. JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTAE.

Duplex II. Classis cum Octava simplici.

AD MISSAM.

Introitus. In medio. ut in Comuni Doctorum.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 3. (Ja-do) Ex- i- it * sér- mo inter frá- tres,

(M.M. ♩ = 160.)

Offertorium. Iustus ut palma. ut in Communi Doctorum.

(M.M. ♩ = 160.)

AD VESPERAS.

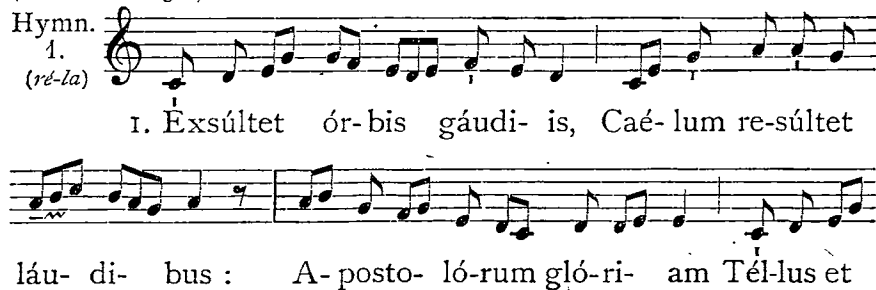
Antiphonae et Psalmi de Nativitate, 314.

Capitulum.

Eccli. 15.

QUI timet Deum, faciet bona : † et qui illum, * et obviabit illi quasi mater honorificata. R. Deo gratias.

(M.M. ♩ = 152.)

á-stra concí-nunt. 2. Vos saecu- ló- rum jú-di-ces, Et
vé-ra mún-di lú- mi- na : Vó- tis pre- cá-mur córdi-
um, Audí-te vó- ces súpli-cum. 3. Qui témp-la caé-
li cláudi-tis, Se- rás-que vér-bo sól- vi- tis, Nos a
re- á-tu nó-xi- os Sólvi jú- bé- te, quaésumus.
4. Præcépta quó- rum pró-ti-nus Lánguor sa-lús-que sên-
ti- unt, Sa- ná-te mén-tes lán-gui- das, Augé-te nos
vir- tú- ti- bus. 5. Ut cum red- í- bit árbi-ter In fí-ne
Christus saé- cu- li, Nos sempi- té-rni gáudi- i

Concé-dat és-se cómpo-tes.

6. Jé-su, tí-bi sit gló-ria, Qui ná-tus es... 322.

Ÿ. Valde honorándus est beátus Joánnes.
R̄. Qui supra pectus Dómini in coéna recubuit.

Ad Magnif.
Ant. 6. F (fa-la)

Exi- it * sérmo in-ter frá- tres, quod di-

scí-pu-lus il- le non mó-ri- tur : et non dí-xit Jé-sus,

Non mó-ri- tur : sed, Sic é- um vó-lo ma-né- re,

do- nec vé-ni- am. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 6. F. 203, vel 205.

Cant. Magnificat. 6. F. 203, vel 205.

Oratio.

Ecclésiám tuam Dómine benignus illú- | et Evangelistae illumináta doctrínis,* ad
stra : † ut beáti Joánnis Apóstoli tui | dona pervéniat sempitérna. Per Dñum.

Et fit commem. S.S. Innocentium.

Ant.
1. a 3 (ré-la)

Hi sunt * qui cum mu-li- é-ri-bus

non sunt co- inqui- ná- ti : vír-gi-nes e-nim sunt, et se-

quántur A-gnum, quo- cúm-que í- e- rit.

Ÿ. Heródes irátus occídít múl-tos pú-eros. R̄. In Bét-le- hem Jú- dae civitáte Dávid.

Oratio. Deus, cujus hodiérna die. 332.

Deinde Octavae Nativitatis. Ant. Hódie. 316. Ÿ. Nótum fécit. Oratio. Con-
céde. 317.

DIE 28. DECEMBRIS.

SS. INNOCENTIIUM MARTYRUM.

Duplex II. Classis cum Octava simplici.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.
2.
(ré-fa)

Ex ó-re * in-fán-ti-um, Dé-us, et la-

ctén-ti-um, per-fe-cí-sti láu-dem propter in-

i-mí-cos tú-os. Ps. Dó-mi-ne

Dó-mi-nus nó-ster : * quam admi-rá-bi-le est nó-men tú-

um in u-ni-vér-sa tér-ra! Gló-ri-a Pátri.

E u o u a e.

Non dicitur Glória in excelsis, nec Allelúia, nec Ite missa est, nisi hoc Festum venerit in Dominica; sed in Octava semper dicuntur.

Graduale. Anima nóstra. ut in Comuni plurimorum Martyrum.

(M.M. ♩ = 160.)

4.
(mi-la)

Al-le-lú-ia. * ij.

¶. Laudá-te pú-e-ri

Dó-mi-num, lau-dá-te nó-men * Dó-

mi-ni.

Tractus subscriptus semper dicitur, praetermisso Allelúia et ¶. sequenti, nisi hoc Festum venerit in Dominica. In Octava vero nunquam dicitur.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.
8.
(sol-do)

Effu-dé-runt * sán-gui-nem

san-ctó-rum, vel-ut á-quam, in

cir-cú-i-tu Je-rú-sa-lem.

¶. Et non é-rat qui

se-pe-lí-

ret. ¶. Vín-di-ca, Dó-mi-ne,

sángui-nem sanctó-rum

tu- ó- rum, qui ef-fú- sus
est * su- per tér- ram.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
2.
(ré-fa)

A- ni- ma * nó- stra,

sic- ut pás- ser, e- ré-pta est de

lá-que- o ve- nán- ti- um: lá-que-

us con- trí- tus est, et nos lí-

be- rá- ti súm- us.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
7.
(sol-ré)

Vox in Ra- ma * au- dí- ta est, plo- rá- tus et u-

lu- lá- tus: Rá- chel pló- rans fí- li- os sú- os, nó-

lu- it con- so- lá- ri, qui- a non suñt.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Nativitate, 314.

Capitulum.

Apoc. 14.

Vidi supra montem Sion Agnum stan- tem, † et cum eo centum quadraginta quatuor millia, * habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in frón- tibus suis. R̄. Deo grátias.

(M.M. ♩ = 152.)

Hymn.
1.
(ré-la)

1. Salvé- te fló- res Mártý- rum, Quos lú- cis ípso in

lí- mi- ne Chrí- sti inse- cú- tor sústu- lit, Ceu túr-

bo na- scén- tes ró- sas. 2. Vos príma Chrí- sti vícti-

ma, Grex immo- la- tó- rum té- ner: A- ram sub í-

psam símpli- ces, Pálma et co- ró- nis lú- di- tis.

3. Jé- su, tibi sit gló- ria, Qui ná- tus es... 322.

Ÿ. Sub thróno Déi ómnes sáncti clámant.

R̄. Vindica sánguinem nóstrum Déus nóster.

Ad Magnif.
Ant. 2. D
(ré-fa)

Inno- céntes pro Christo * infán- tes oc- cí-

si sunt, ab in-íquo ré-ge lactén-tes in-ter- fé-
cti sunt: ípsum sequúntur Agnum si-ne má-cu- la,
et dí-cunt semper: Gló-ri- a tí- bi Dómi- ne.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 2. D. 200, vel 206.

Oratio.

Deus, cujus hodierna die praecónium nobis vitiórum mala mortifica, ut fidem Innocéntes Mártýres non loquendo, tuam, quam lingua nostra loquitur, * sed moriendo conféssi sunt: † ómnia in étiam móribus víta fateátur. Per Dñum.

Et fit commem. sequentis Festi S. Thomae Episcopi et Martyris. Ant. Iste sanctus. e Communi unius Martyris in I. Vesp. 816.

Ÿ. Glória et honóre-coronásti eum Dómine.

R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio. Deus, pro cuius Ecclésia. 336.

Deinde Octavae Nativitatis. Ant. Hódie. 316. Ÿ. Nótum fécit. Oratio. Concede, quaesumus. 317.

† *Si Festum Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evang. et SS. Innocentium occurrerit in Dominica, ipsa die nihil fit de Dominica, sed die proxima post Festum S. Thomae Mart. fit de ea, ut infra.*

Dominica infra Octavam Nativitatis.

Si haec Dominica venerit in Festo S. Thomae vel S. Silvestri, totum Officium fit de ea cum commem. Festi.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.
8.
(sol-do)

Dum mé- di- um * si-lén- ti- um

te- né- rent ó-mni- a, et nox in sú- o cúr-
su mé-di- um í- ter ha-bé- ret, omni- pot-
ens sé-rmo tú- us, Dó- mi- ne, de caé- lis
a re- gá- li- bus sé- di- bus vé- nit.

*Ps. Dómi- nus regná-vit, de- có- rem indú- tus est: * in-*

dú- tus est Dómi- nus forti- tú- di- nem, et prae- cínxit se.

Gló-ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.
3.
(mi-do)

Spe- ci- ó- sus * fór- ma
prae fí- li- is hó-
mi- num: dif- fú- sa est

grá-ti-a in lá-bi-
is tú-is.

∇. E-ructá-vit cor mé-
um vér-bum bó-
num: dí-co é-go ó-pe-ra
mé-a Ré-gi: língua mé-a
cá-la-mus scrí-bae
ve-ló-ci-ter * scri-bén-
tis.

Allelúia, allelúia. ∇. Dóminus regnávít. 310.

Offertorium. Déus enim firmávit. 310.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 7. (sol-re)

Tól-le * pú-e-rum et má-trem é-jus; et

vá-de in térram Isra-el: de-fúnti sunt e-
nim, qui quaeré-bant á-nimam pú-e-ri.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Nativitate, 314, ritu semiduplici.

Capitulum.

Galat. 4.

Fratres: Quanto tēpore haeres pá-r- bus et actóribus est, * usque ad praefi-
vulus est, nihil differt a servo, cum- nítum tempus a patre.
sit dóminus ómnium: † sed sub tutóri- R̄. Deo grátias.

Hymnus. Jēsu Redēptor. 271.

∇. Vērbum cáro fáctum est, allelúia. R̄. Et habitávit in nóbis, allelúia.

Ad Magnif. Ant. 6. F (fa-la)

Pú-er Jé- sus * pro- fi- ci- é- bat aetá- te et
sa- pi- én- ti- a co-ram Dé- o et ho- mí- ni- bus.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 6. F. 203.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, dirige | ut in nómine dilécti Filii tui, * mereámur
actus nostros in beneplácito tuo: † | bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit.

Si fuerit dies 29. Decembris, post Orationem Dominicæ fit commem. sequentis diei infra Octavam Nativitatis (Ant. Hódie. 316. ∇. Nótum. Oratio. Concede. 317); deinde S. Thomae (Ant. Qui vult venire post me. de Communi unius Martyris. ∇. Jústus. Oratio. Deus, pro cujus Ecclesia, ut infra).

Die 30. Decembris fit commem. sequentis Festi S. Silvestri (Ant. Sacerdos et Póntifex. ∇. Amávit. Oratio. Da quaesumus. de Communi Confessoris Pontificis), et Octavae Nativitatis.

Si vero Dominica venerit die 31. Decembris, Vesperae fiunt de Circumcisione Domini sine commemoratione, nisi tantum de Duplici II. classis sicubi occurrerit.

DIE 29. DECEMBRIS.

S. Thomae Episc. et Mart.

Duplex.

Oratio.

Deus, pro cuius Ecclesia gloriósus omnes qui ejus implórant auxiliúm, *
 Póntifex Thomas gládiis impiórum petitiónis suae salutárem consequántur
 occúbuit : † praesta, quaésumus; ut effectum. Per Dóminum.

DIE 31. DECEMBRIS.

S. Silvestri Papae et Conf.

Duplex.

Oratio.

DA, quaésumus omnipotens Deus : † et devotiónem nobis áugeat et salutem.
 ut beáti Silvéstri Confessóris tui Per Dóminum nostrum.
 atque Pontíficis veneránda solémnitas, *

IN CIRCUMCISIONE DOMINI

et Octava Nativitatis.

Duplex II. Classis.

IN I. VESPERIS.

Omnia ut in II. Vesperis, 337, praeter sequentia :

V̄. Vĕrbum cáro fáctum est, allelúia. R̄. Et habitávit in nóbis, allelúia.

Ad Magnif.
 Ant. 8. G.
 (sol-do)

Pro- pter ní-mi- am * ca-ri- tá-tem sú-

am, qua di-lé- xit nos Dé- us, Fí- li- um sú- um

mí- sit in si-mi- li- tú- di- nem cár- nis peccá- ti,

al- le- lú- ia. E u o u a e.

*Cant. Magnificat. 8. G. 204, vel 210. — Oratio. Deus, qui salutis. 340.**Et nulla fit commemoratio, nisi tantum de praecedenti Duplici II. classis, sicubi occurrerit.*

AD MISSAM.

Introitus. Púer nátus est. 311. — Graduale. Vidérunt ómnes. 312.(M.M. $\text{♩} = 160.$)

7.
 Al- le- lú- ia. * ij.

V̄. Mul- ti- fá- ri- e o- lim

Dé- us ló-quens in pro-phé-

tis, no- vís-si- me dí- é- bus í-

stis lo- cú- tus est nó-

bis in Fí- li- o * sú- o.

Offertorium. Tui sunt caeli. 314. — Communio. Vidérunt ómnes. 314.

IN II. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 6. F. 144. — 2. Laudáte púeri. 3. a 2. 159. — 3. Laetátus sum. 4. E. 177. — 4. Nisi Dóminus. 1. f. 181. — 5. Láuda Jerúsalem. 2. D. 195.

1. Ant.
6. F
(Ja-la)

O admi-rá-bi-le commér-ci-um! * Cre-
á-tor gé-ne-ris hu-má-ni, a-nimá-tum córpus sú-
mens, de Vír-gi-ne ná-sci digná-tus est: et pro-cé-dens
hó-mo si-ne sé-mi-ne, lar-gí-tus est nó-bis sú-am
de-i-tá-tem. E u o u a e.

2. Ant.
3. a 2
(mi-do)

Quando ná-tus es * in-ef-fa-bí-li-ter ex Vír-gi-
ne, tunc implé-tae sunt Scri-ptú-rae: sic-ut plú-vi-a
in véllus descendí-sti, ut sálvum fá-ce-res gé-nus hu-má-
num: te laudá-mus Dé-us nó-ster. E u o u a e.

3. Ant.
4. E
(mi-la)

Rú-bum quem ví-de-rat * Mó-y-sés in-
combústum, conservá-tam agnó-vi-mus tú-am laudá-bi-

lem virgi-ni-tá-tem: Dé-i Gé-ni-trix, intercé-de
pro nó-bis. E u o u a e.

4. Ant.
1. f
(ré-la)

Germi-ná-vit * rá-dix Jé-sse, ór-ta est stél-
la ex Já-cob: Vír-go pé-pe-rit Salva-tó-rem: te lau-
dá-mus, Dé-us nó-ster. E u o u a e.

5. Ant.
2. D
(ré-fa)

Ecce Ma-rí-a * gé-nu-it nó-bis Sal-va-tó-
rem, quem Jo-á-nnes ví-dens exclamá-vit, dí-cens:
Ecce Agnus Dé-i, ecce qui tól-lit † peccá-ta mún-
di, al-le-lú-ia. *Post Septuag.* † peccá-ta mún-di.
E u o u a e.

Capitulum.

Tit. 2. c.

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri | desidéria, * sóbrie, et juste, et pie vivá-
 ómnibus homínibus, † erúdiens nos, | mus in hoc saéculo.
 ut abnegántes impietátem et saeculária | R̄. Deo grátias.

Hymnus. Jesu Redemptor ómnium. 271.

Ÿ. Nótum fécit Dóminus, allelúia. R̄. Salutáre súum, allelúia.

Ad Magnif. Ant. 2. A (la-do)

Má- gnum * hae-re-di- tá- tis my-
 sté- ri- um : témplum Dé- i fáctus est ú-
 te- rus né- sci- ens ví- rum : non est pol- lú- tus ex é- a
 cár- nem as- súmens : ó- mnes gén- tes vé- ni- ent, di- cén-
 tes : Gló- ri- a tí- bi Dó- mi- ne. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 2. A. 200, vel 206.

Oratio.

D Eus, qui salutis aeternae, beatae Ma-
 riae virginitate fecunda, humano
 géneri praemia praestitisti : † tribue
 quaesumus; ut ipsam pro nobis inter-
 cedere sentiamus, * per quam meruimus
 auctorem vitae suscipere, Dóminum no-
 strum Jesum Christum Filium tuum.
 Qui tecum vivit et regnat in unitate.

Et non fit commemoratio sequentis.

DOMINICA INTER CIRCUMCISIONEM ET EPIPHANIAM.

FESTUM SANCTISSIMI NOMINIS JESU.

Duplex II. Classis.

Ÿ Quando hoc Festum die 2. Januarii celebratur, in II. Vesperis Circumci-
 sionis nil fit de Sanctissimo Nomine.

IN I. VESPERIS.

Omnia ut in II. Vesperis, 345, praeter sequentia :

Ad Magnif. Ant. 8. G (sol-do)

Fé- cit * mí- hi má- gna qui pót- ens est,

et sánctum nómen é- jus. Al- le- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204, vel 210. — Oratio. Deus, qui unigénitum. 348.

Et non fit commemoratio Dominicae, sed tantum Vigiliae Epiphaniae, si fuerit dies 4. Januarii.

Ad Completorium, Hymnus cantatur ut in Nativitate Domini, 274, et in fine dicitur : Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine. Quod servatur etiam ad Horas.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)
 Intr. 3. (mi-do)

In nó- mi- ne Jé- su * ómne gé- nu fle-

ctá- tur cae- lé- sti- um, ter- ré- stri- um

et in- fer- nó- rum : et ómni- s lín- gua con- fi- te-

á- tur, qui- a Dóminus Jé- sus Chrí- stus in

gló- ri- a est Dé- i Pá- tris. Ps. Dómi- ne

Dómi- nus nó- ster : * quam admi- rá- bi- le est nómen tú-

um in u-ni- vér- sa térra! Gló-ri- a Pá-tri.
E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.
3.
(*mi-dó*)

Sál- vos fac nos, * Dó- mi-
ne Dé- us nó- ster, et cón- gre- ga
nos de na- ti- ó- ni- bus:
ut confi- te- á- mur nó- mi-
ni sán- cto tú- o,
et glò- ri- é- mur in gló- ri- a
tú- a.
V. Tu, Dómine, pá-ter nóster,

et red-ém-
ptor nó- ster: a saé- cu- lo
nó- men * tú- um.

(M.M. ♩ = 160.)

1.
(*ré-la*)

Al- le- lú- ia. * *ij.*
V. Láudem
Dó- mi- ni loqué- tur os mé- um,
et be- ne- dí- cat ó- mnis cá-
ro nó- men sán- ctum * é- jus.

(M.M. ♩ = 144.)

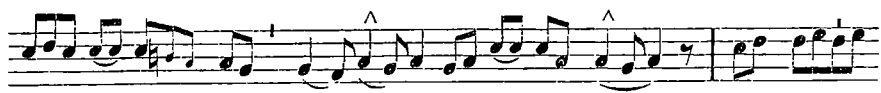
Offert.

1.
(ré-la)

Confi-té- bor * tí- bi, Dó- mi- ne Dé-

us mé- us, in tó- to cór-

de mé- o, et glo-

ri- fi- cá- bo nó- men tú- um in ae-

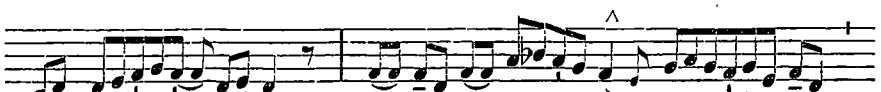
tér- num: quó- ni- am tu, Dó-

mi- ne, su- á- vis et mí- tis es: et múl-

tae mi- se- ri- cór- di- ae ómni- bus in- vo- cán- ti-

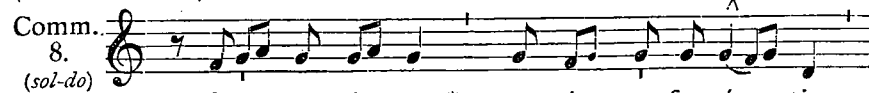

bus te, al- le-

lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
8.
(sol-do)

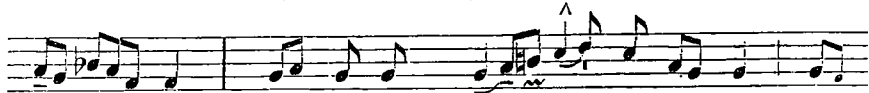
O- mnes gén- tes * quas- cúm- que fe- cí- sti,

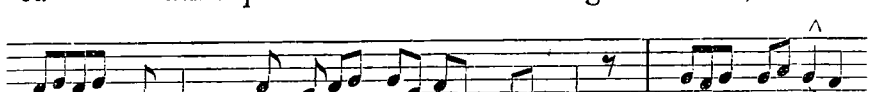
vé- ni- ent, et ad- o- rá- bunt co- ram

te Dó- mi- ne, et glo- ri- fi- cá- bunt nómen

tú- um: quó- ni- am má- gnus es tu, et

fá- ci- ens mi- ra- bí- li- a: tu es

Dé- us só- lus, al- le- lú- ia.

IN II. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 8. G. 145. — 2. Confitébor. 5. a. 149. — 3. Beatus vir. 3. a. 2. 153. — 4. Laudate púeri. 4. E. 159. — Crédidi. 8. c. 172.

1. Ant.
8. G
(sol-do)

Omnis * qui in- vo- cá- ve- rit nómen Dó- mi- ni,

sál- vos é- rit. E u o u a e.

2. Ant.
5. a
(fa-do)

Sánctum et ter- rí- bi- le * nó- men é- jus, in-

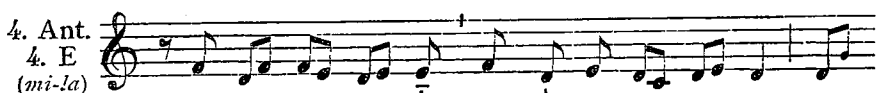
i- ti-um sa-pi-én-ti-ae tí-mor Dó-mi-ni. E u o u a e.

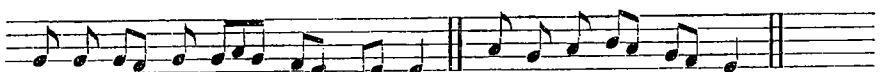
E-go au-tem * in Dó-mi-no gau- dé- bo, et

exsultá- bo in Dé- o Jé- su mé- o. E u o u a e.

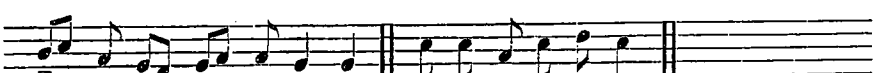
A só- lis ór- tu * usque ad oc- cá- sum lau-

dá- bi- le nó- men Dó- mi- ni. E u o u a e.

Sacri- fi- cá- bo * hó- sti- am láu- dis, et nó- men

Dó- mi- ni in- vo- cá- bo. E u o u a e.

Capitulum.

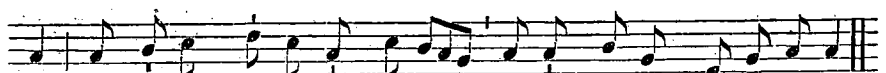
Philipp. 2.

Fratres : Christus humiliávit semet- ipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen quod est super omne nomen : * ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

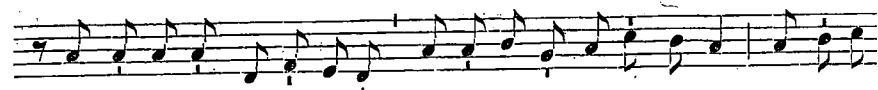
(M.M. $\text{♩} = 152$.)

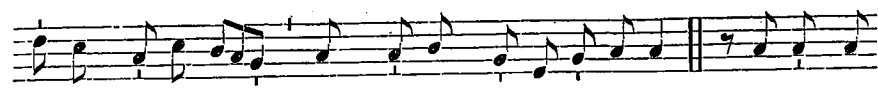
I. Jé- su dúl- cis memó- ri- a, Dans vé- ra có- rdis gáudi-

a : Sed su- per mel et ómni- a, E- jus dúl- cis praesénti- a.

2. Nil cá- ni- tur su- á- vi- us, Nil audí- tur ju- cúndi- us, Nil co- gi-

tá- tur dúl- ci- us, Quam Jé- sus Dé- i Fí- li- us. 3. Jé- su spes

paeni- ténti- bus, Quam pí- us es pe- ténti- bus! Quam bó- nus

te quaerénti- bus! Sed quid inve- ni- énti- bus? 4. Nec língua

vá- let dí- ce- re, Nec lít- te- ra exprí- me- re : Expértus pót- est

cré- de- re, Quid sit Jé- sum di- lí- ge- re. 5. Sis Jé- su nó- strum

gáudi- um, Qui es fu- tú- rus praemi- um : Sit nó- tra in te

gló- ri- a, Per cúncta semper saecu- la. A- mén.

Haec conclusio nunquam mutatur.

Ÿ. Sit nó- men Dó- mini benedíctum, allelúia.

Ź. Ex hoc nunc, et usque in saeculum, allelúia.

Vo- cá- bis * nó- men é- jus Jé- sum : ípse

e- nim sál- vum fá- ci- et pó- pu- lum sú- um a peccá- tis

e- ó- rum, al- le- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. g. 199, vel 205.

Oratio.

Deus, qui unigénitum Filium tuum venerámur in terris, * ejus quoque aspéctu perfruámur in caelis. Per eúmdem Salvatórem, et Jesum vocári jussisti : † concede propitius ; ut, cujus sanctum nomen Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

¶ *Quando hoc Festum celebratur die 5 Januarii, Vesperae dicuntur de sequenti Festo Epiphaniae, sine commemoratione.*

¶ *Si dies Octava S. Stephani alicubi esset ritus duplicis majoris, die 2 Januarii, de ea fieret commemoratio ut sequitur :*

Ant. Sepeliérunt Stéphanum. 322. V̄. Stéphanus vídit.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui primítias Mártýrum in beáti Levitae exsístat, * qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum quaésumus ; ut pro nobis intercéssor vívit et regnat in unitáte.

DIE 3 JANUARIÍ.

In Vigilia Epiphaniae.

II. Classis. Semiduplex.

¶ *Officium hujus Vigiliae locum tenet Officium Dominicae quae vel occurrit a die 1 ad 6 Januarii, vel die 7 a superveniente Dominica infra Octavam Epiphaniae impeditur, et gaudet omnibus privilegiis Dominicae.*

Missa ut in Domin. infra Octav. Nativitatis.

Vesperae de Epiphania sine ulla commemoratione.

Completorium de Dominica.

IN EPIPHANIA DOMINI.

Duplex I. Classis cum Octava.

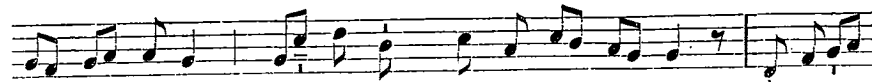
IN I. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 2. D. 141. — 2. Confitébor. 1. g 2. 145. — 3. Beátus vir. 1. g 2. 151. — 4. Laudáte púeri. 4. E. 159. — 5. Laudáte Dóminum. 7. c 2. 175.

Antiphonae, Capitulum, Hymnus et V̄. ut in II. Vesperis, 353.

Má- gi * vi- dén- tes stél- lam, dixé- runt

ad ín- vi- cem : Hoc sígnum mágni Ré- gis est : e- á-

mus, et in- qui- rá- mus é- um, et of- fe- rámus é- i mú- ne-

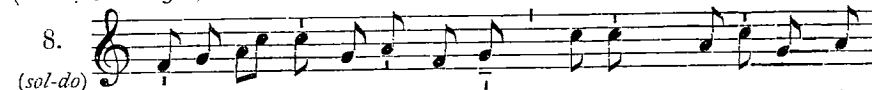

ra, áurum, thus et mýrrham. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204, vel 210. — Oratio. Deus, qui hodiérna die. 358.

Tonus Hymni ad Completorium.

(M.M. ♩ = 152.)

Te lú- cis ante térmi- num, Ré- rum Cre- á- tor, pó-

sci- mus, Ut pro tú- a cleméti- a, Sis praesul et custó-

di- a. 2. Pro- cul re- cé- dant sómni- a, Et nó- cti-

um phantásma- ta : Hostémque nóstrum cómpri- me, Ne

pollu- ántur córpo- ra. 3. Jé- su, tí- bi sit gló- ri- a,

Qui appa-ru- í-sti génti-bus, Cum Pátrē et álmo Spí-ri-
tu, In sempi-térna saécu- la. A- men.

Hic tonus servatur ad Completorium per totam Octavam.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 2. (ré-fa)

Ec- ce * ad-vé- nit domi- ná-tor Dó-
mi- nus: et régnum in má- nu é-
jus, et pot- é-stas, et impé- ri- um.

Ps. Dé- us, ju- dí- ci- um tú- um Ré- gi da : * et

ju- stí- ti- am tú- am Fí- li- o Ré- gis. Gló- ri-

a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 3. (fa-do)

O- mnes * de Sá- ba

vé- ni- ent, áu- rum et thus de-fe- rén-
tes, et láudem Dómi- no an-nun- ti- án- tes.

∇. Súr- gē,

et il- lumi- ná-
re Je- rú- sa- lem: qui- a

gló- ri- a Dó- mi- ni su- per te

* ór- ta est.

(M.M. ♩ = 160.)

2. (ré-fa)

Al- le- lú- ia. * ij.

∇. Vi- di- mus stél- lam é-
jus in O- ri- én-

te, et vé-ni-mus cum muné-ri-bus ad-o-rá-re

* Dó-mi-num.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 5. (fa-do)

Ré-ges Thársis * et ín-su-lae mú-ne-ra óf-fe-rent: ré-ges A-ra-bum et Sá-ba dó-na ad-dú-cent: et ad-o-rá-bunt é-um ómnes ré-ges tér-rae, ó-mnes gén-tes sér-vi-ent é-i.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 4. (mi-la)

Ví-di-mus * stél-lam é-jus in O-ri-én-te, et vé-nimus cum muné-ri-bus ad-o-rá-re Dó-mi-num.

IN II. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 2. D. 141. — 2. Confitébor. 1. g 2. 145. — 3. Beá-tus vir. 1. g 2. 151. — 4. Laudáte píeri. 4. E. 159. — In éxítu. 7. c 2. 166.

1. Ant. 2. D (ré-fa)

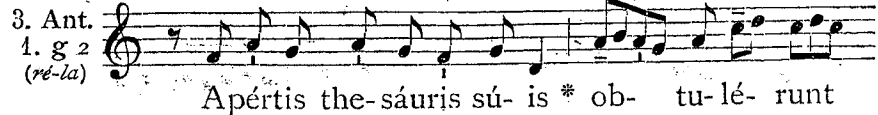
An-te lu-cí-fe-rum gé-ni-tus, * et ante saécu-la, Dó-mi-nus Salvá-tor nó-ster hó-di-e mún-do ap-pá-ru-it. E u o u a e.

2. Ant. 1. g 2 (ré-la)

Vé-nit lú-men tú-um * Je-rú-sa-lem, et gló-ri-a Dó-mi-ni su-per te ór-ta est, et ambu-lá-bunt géntes in lú-mi-

ne tú-o, al-le-lú-ia. E u o u a e.

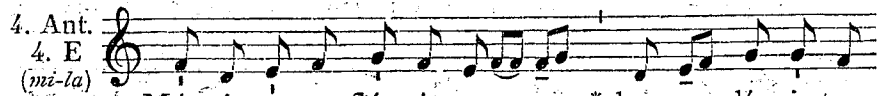
Apértis the-sáuris sú-is * ob-tu-lé-runt

Má-gi Dó-mi-no áu-rum, thus et mýrrham, al-le-

lú-ia. E u o u a e.

Má-ri-a, et flú-mi-na, * be-ne-dí-ci-te

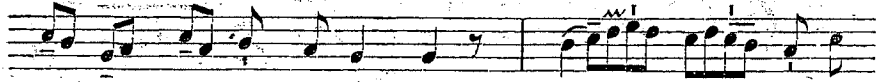
Dó-mi-no : hýmnum dí-ci-te, fón-tes, Dómi-no, al-le-

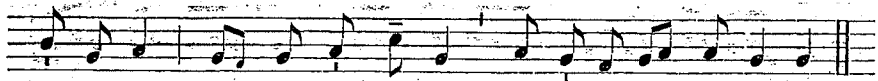
lú-ia. E u o u a e.

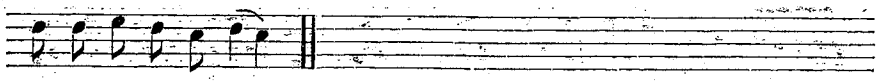
Stél-la í-sta * sic-ut flámma cor-úscat, et Ré-gem

ré-gum Dé-um démonstrat : Má-gi é-am

vi-dé-runt, et mágno Ré-gi mú-ne-ra ob-tu-lé-runt.

E u o u a e.

Capitulum.

Isaiae. 60.

Surge, illuminare Jerúsalem, quia super te orta est.
venit lumen tuum, * et glória Dómini

R̄. Deo grátias.

(M.M. ♩ = 152.)

Hymn.

3.

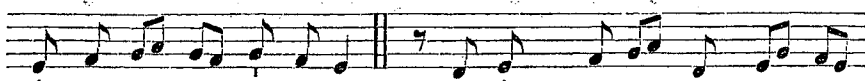
(mi-do)

1. Cru-dé-lis He-ró-des, Dé-um Ré-gem ve-ní-

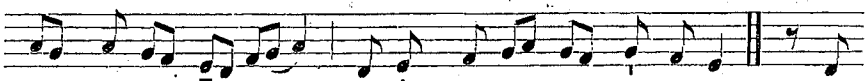
re quid tímes? Non é-ri-pit mor-tá-li-a, Qui

régna dat cae-lés-ti-a. 2. I-bánt Má-gi, quam ví-de-

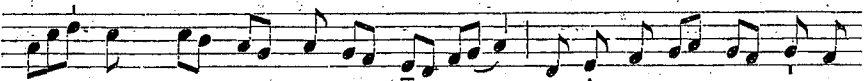
rant, Stél-lam sequén-tes praé-vi-am : Lúmen requí-

runt lúmi-ne : Dé-um fa-tén-tur mú-ne-re. 3. La-

vá-cra pú-ri gúr-gi-tis Caelé-stis Agnus át-ti-git : Pec-

cá-ta, quae non dé-tu-lit, Nos áblu-én-do sústu-

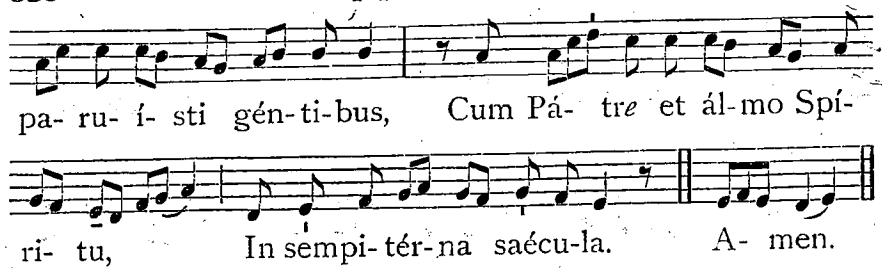
lit. 4. Nó-vum gé-nus pot-én-ti-ae : Aquae ru-bé-scunt

hý-dri-ae : Vi-númque jús-sa fúnde-re, Mu-tá-vit

únda o-rí-gi-nem. 5. Jé-sú, tí-bi sit gló-ri-a, Quí ap-

Sic terminantur Hymni per totam Octavam.

Alter Tonus ad libitum.

8. *(sol-do)*

1. Cru-dé-lis He-ró-des, Dé-um Ré-gem ve-ní-re quid tí-mes? Non é-ri-pit mortá-li-a, Qui régna dat caelé-sti-a.

2. I-bant Má-gi, quam ví-de-ránt, Stél-lam se-quéntes praévi-am : Lúmen requí-runt lú-mi-ne, Dé-um fa-téntur mú-ne-re. 3. La-vá-cra pú-ri gúrgi-tis Cae-léstis Agnus át-ti-git : Peccá-ta, quae non dé-tu-lit, Nös ablu-éndo sústu-lit. 4. Nó-vum gé-nus pot-énti-ae : Aquae ru-béscunt hýdri-ae : Vi-númque jússa fúnde-re,

Mu-tá-vit únda o-rí-gi-nem. 5. Jé-su, tí-bi sit gló-ri-a, Qui appa-ru-í-sti gén-ti-bus, Cum Pá-tre et ál-mo Spí-ri-tu, In sempi-tér-na saécu-la. A-men.

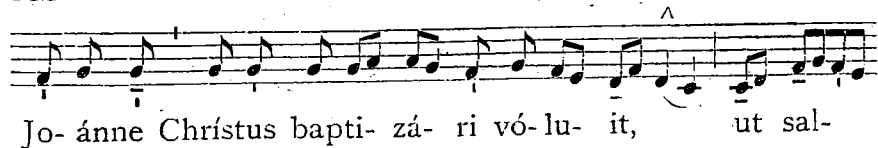
¶. Ré-ges Thársis et ín-sú-lae mú-ne-ra óf-fe-rent.

¶. Ré-ges A-ra-bum et Sá-ba dó-na ad-dú-cent.

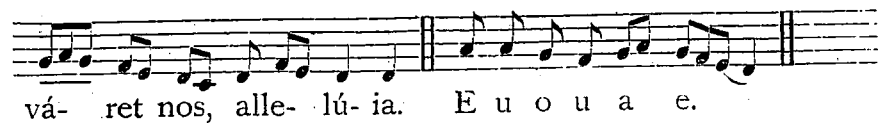
(Sic cantatur tantum in die Festi : alias adhibetur tonus solitus.)

Ad Magnif. Ant. 1. D *(re-la)*

Tri-bus mi-rá-cu-lis * or-ná-tum dí-em sánctum có-li-mus : hó-di-e stél-la Má-gos dú-xit ad prae-sé-pi-um : hó-di-e ví-num ex á-qua fáctum est ad núpti-as : hó-di-e in Jordá-ne a

Jo-ánne Christus bap-ti-zá-ri vó-lu-it, ut sal-

vá-ret nos, alle-lú-ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. D. 199, vel 205.

Oratio.

Deus, qui hodierna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: † **c**ognóvimus, * usque ad contemplándam spécíem tuae celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum. **c**oncede propítius; ut qui jam te ex fide Per eúndem Dóminum.

DOMINICA INFRA OCTAVAM EPIPHANIAE.

SANCTAE FAMILIAE JESU, MARIAE, JOSEPH.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Ps. 1. Dixit Dóminus. 1. g. 141. — 2. Laudáte púeri. 7. c. 160. — 3. Lactátus sum. 7. d. 178. — 4. Nisi Dóminus. 2. D. 181. — 5. Láuda Jerúsalem. 1. f. 195.

1. Ant.
1. g
(*ré-la*)

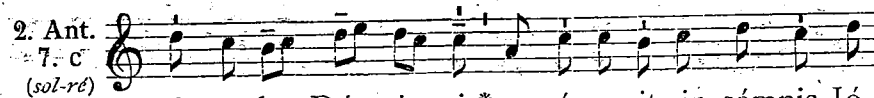
Já-cob au-tem * gé-nu-it Jó-seph,

ví-rum Ma-rí-ae, de qua ná-tus est Jé-sus, qui vo-cá-

tur Chri-stus. E u o u a e.

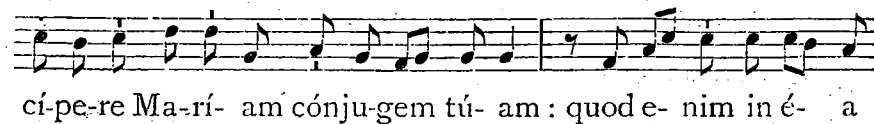

2. Ant.
7. c
(*sol-ré*)

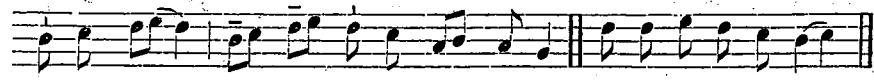
Ange-lus Dó-mi-ni * appá-ru-it in só-mnis Jó-

seph, dí-cens: Jó-seph, fí-li Dá-vid, nó-li timé-re, ac-

ci-pe-re Ma-rí-am cón-ju-gem tú-am: quod e-nim in é-a

ná-tum est, de Spí-ri-tu Sán-cto est. E u o u a e.

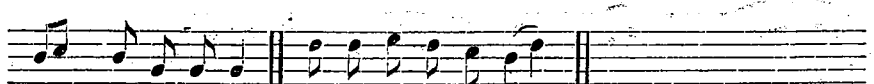

3. Ant.
7. d
(*sol-ré*)

Pas-tó-res * ve-né-runt festi-ná-tes, et inve-

né-runt Ma-rí-am et Jó-seph, et infán-tem pó-si-tum

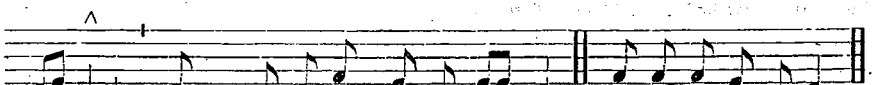

in praesé-pi-o. E u o u a e.

4. Ant.
2. D
(*ré-fa*)

Má-gi * in-trán-tes dó-mum, inve-né-runt Pú-e-

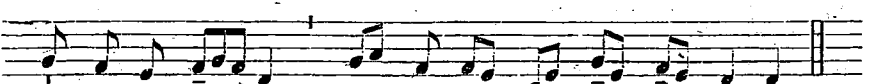

rum cum Ma-rí-a Má-tre é-jus. E u o u a e.

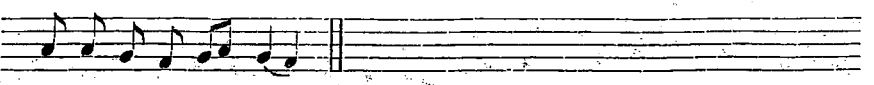

5. Ant.
1. f
(*ré-la*)

E-rat Pá-ter é-jus * et Má-ter mi-rán-

tes su-per his quae dí-ce-bán-tur de fí-lo.

E u o u a e.

Capitul. Descendit Jesus. *ut in II. Vesp.* 362. *Hymnus.* O lux beata Caelitum.

Ÿ. Beati qui habitant in domo tua, Domine.

R̄. In saecula saeculorum laudabunt te.

Ad Magnif.
Ant. 8. G
(sol-do)

Verbum ca-ro factum est, * et ha-bi-ta-vit

in no-bis, ple-num gra-ti-ae et ve-ri-ta-tis; de cu-

jus ple-ni-tu-di-ne omnes nos accé-pi-mus, et gra-

ti-am pro gra-ti-a, al-le-lu-ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204, *vel* 210.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui Mariae et Joseph subditus, domesticam vitam sanctae tuae exemplis instrui; * et consortium consequi sempiternum: Qui ineffabilibus virtutibus consecrasti: † vivis et regnas cum Deo Patre. fac nos, utriusque auxilio, Familiae

Et fit commem. praeced. diei infra Octavam: Antiphona diei currentis propria.

Ÿ. Reges Tharsis et insulae munera offerent.

R̄. Reges Arabum et Saba dona adducent.

Oratio.

Deus, qui hodierna die Unigenitum tuum gentibus stella ducerevelasti: † cognovimus, * usque ad contemplandam speciem tuae celsitudinis perducamur. concede propitius; ut qui jam te ex fide Per eundem Dominum.

Deinde Dominicae:

Ant.
2.
(re-fa)

Remansit * pu-er Je-sus in Je-ru-sa-lem,

et non cogno-ve-runt pa-ren-tes e-jus, ex-i-stimantes il-lum

es-se in com-i-ta-tu: et re-qui-re-bant e-um

in-ter cogná-tos et nó-tos.

Ÿ. Omnes de Saba venient, alleluia.

R̄. Aurum et thus deferentes, alleluia.

Oratio.

Vota, quaesumus Domine, supplicantis implenda quae viderint, convalescant. populi caelesti pietate proséquere: † Per Dominum nostrum. ut et quae agenda sunt, videant; * et ad

Ad Completorium. Hymnus cantatur in tono Octavae, 349, cum doxologia Jesu, tuis obediens. ut infra, 362 v.

AD MISSAM.

(M.M. = 152.)

Intr.
7.
(sol-re)

Exsúl-tet gau-di-o* pá-ter Jú-sti,

gau-de-at Pá-ter tú-us et Má-ter tú-a,

et ex-súl-tet quae gé-nu-it te.

Ps. Quam di-lécta ta-berná-cu-la tú-a, Dó-mi-ne vir-

tú-tum! * con-cu-píscit et dé-fi-cit á-ni-ma mé-a

in á-tri-a Dó-mi-ni. Gló-ri-a Pá-tri.

E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)
 Grad. 5.
 (fa-do)

U- nam pé- ti- i * a Dó- mi-
 no, hanc re- quí- ram, ut in- há-
 bi- tem in dō- mo Dó- mi- ni ómni-
 bus di- é- bus ví- tae mé- ae.

∇. Be- á- ti qui há- bi- tant in dōmo tú- a,
 Dó- mi- ne: in saecu- la saecu- ló-
 rum * lau- dá- bunt te.

(M.M. ♩ = 160.)
 8.
 (sol-do)

Al- le- lú- ia. * ij.
 ∇. Ve- re tu es

Rex abscon- di- tus, Dé-
 us Is- ra- el * Sal- vá- tor.

(M.M. ♩ = 144.)
 Offert. 4.
 (mi-la)

Tu- lé- runt * Jé- sum pa- rén-
 tes é- jus in Je-
 rú- sa- lem, ut sí- ste- rent é-
 um Dó- mi- no.

(M.M. ♩ = 160.)
 Comm. 1.
 (ré-la)

De- scén- dit Jé- sus * cum é- is, et
 vé- nit Ná- za- reth, et é- rat
 súb- di- tus fl- lis.

IN II. VESPERIS.

Quoties in eis de hoc Festo facta tantum fuerit commemoratio, Antiphonae et Psalmi de I. Vesperis.

Psalmi. 1. Dixit Dominus. 8. G. 145 — 2. Laudate pueri. 4. E. 159. — 3. Laetatus sum. 8. G. 179. — 4. Nisi Dominus. 2. D. 181. — 5. Lauda Jerusalem. 8. G. 198.

1. Ant.
8. G
(sol-do)

Post tri-du-um, *inve-né-runt Je-sum in tém-plo, se-déntem in mé-di-o doctó-rum, audi-én-tem íl-los et inter-ro-gán-tem é-os. E u o u a e.

2. Ant.
4. E
(mi-la)

Dí-xit Má-ter Je-su ad íl-lum: *Fí-li, quid fe-ci-sti nó-bis sic? Ecce pá-ter tú-us et é-go do-lén-tes quaere-bá-mus te. E u o u a e.

3. Ant.
8. G
(sol-do)

Descén-dit *Je-sus cum é-is, et vé-nit Ná-za-reth, et é-rat súb-di-tus íl-lis. E u o u a e.

4. Ant.
2. D
(ré-fa)

Et Je-sus *pro-fi-ci-é-bat sa-pi-én-tes.

ti-a, et ae-tá-te et grá-ti-a a-pud Dé-um et hó-mi-nes. E u o u a e.

5. Ant.
8. G
(sol-do)

Et di-cé-bant: *Unde hú-ic sa-pi-énti-a haec et virtú-tes? Nonne hic est fá-bri fí-li-us? E u o u a e.

Capitulum.

Luc. 2.

Descéndit Jesus cum Maria et Joseph, | tus illis.
et venit Nazareth, * et erat súbdi-

Ry. Deo grátias.

(M.M. ♩ = 120.)

Hymn.
2.
(ré-fa)

O lux be-á-ta Caé-li-tum, Et súm-ma spes mor-tá-li-um, Je-su, o cui do-mé-sti-ca Ar-rí-sit órto cá-ri-tas: 2. Ma-rí-a, dí-ves grá-ti-a, O só-la quae cá-sto pó-tes Fo-vé-re Je-sum pécto-re, Cum lá-cte dó-nans ó-scu-la: 3. Tú-que ex ve-tústis pá-tri-bus,

De lécte cú-stos Vír-gi-nis, Dúl-ci pá-tris quem nó-mi-
ne Di-ví-na Pró-les ín-vo-cat: 4. De stírpe Jé-sse nó-bi-
li Nát-i in sa-lú-tem gén-ti-um, Au-dí-te nos qui sú-pli-
ces Vé-stras ad á-ras sí-s-timus. 5. Dum sol ré-dux ad vé-
spe-rum Ré-bus ni-tó-rem dé-tra-hit, Nos hic ma-nén-
tes ínti-mo Ex córde vó-ta fúndimus. 6. Qua vé-stra
sé-des fló-ru-it Vir-tú-tis ó-mnis grá-ti-a, Hanc dé-
tur in do-mé-sti-cis Re-fér-re pò-sse mó-ri-bus. 7. Jé-su,
tú-is ob-é-di-ens Qui fáctus es pa-rén-ti-bus, Cum Pá-
tre súm-mo ac Spí-ri-tu Semper tí-bi sit gló-ri-a.
A-men.

Ÿ. Pónam univérsos filios tuos dóctos a Dómino.

R. Et multitudinem pácis filiis tuis.

Ad Magnif.

Ant. 8. G

(sol-do)

Ma-rí-a au-tem conservábat ómni-a vérba

haec, cónfe-rens in cór-de sú-o. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204, vel 210.

Oratio. Dómine Jesu Christe. 359v.

Et fit commemor. sequentis diei infra Octavam per Ant. diei currentis propriam.

Ÿ. Régés Thársis et ínsulae múnera offerent.

R. Régés Arabum et Sába dóna addúcent.

Oratio. Deus, qui hodiérna die. 359v.

Deinde de Dominica.

Ant.

8.

(sol-do)

Fí-li, * quid fe-cí-sti nó-bis sic? E-go et pá-
ter tú-us do-lén-tes quaere-bá-mus te. Quid est

quod me quae-re-bá-tis? nesci-e-bá-tis qui-a in his

quae Pátris mé-i sunt, opór-tet me és-se?

Ÿ. Omnes de Sába vénient, allelúia. R. Aurum et thus deferentes, allelúia.

Oratio. Vóta, quaesumus. 360.

Missa de Dominica infra Octavam Epiphaniae.

Haec Missa reponitur in proximiorum sequentem Feriam, in qua Officium agatur de Octava; si autem Dominica occurrerit die 13 Januarii, resumitur die 19 ejusdem mensis.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.

8.

(sol-do)

In ex-célso-thró-no * ví-di se-dé-

re ví- rum, quem ad-ó- rat mul-ti- tú-
do Ange- ló- rum, psal-lén- tes in ú-
num: ec- ce cú- jus impé- ri- i nó-
men est in ae- tér- num. *Ps.* Ju- bi- lá- te Dé- o
ómnis tér- ra: * ser- ví- te Dómi- no in lae- tí- ti- a.
Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.
7.
(sol-ré)

Be- ne- dí- ctus * Dó- mi- nus Dé-
us Is- ra- el, qui fá- cit
mi- ra- bí- li- a má- gna só-
lus a saé-

cu- = lo.
V. Sus- cí- pi- ant món- tes pá-
cem
pó- pu- lo tú- o,
et cól- les * ju-
stí- ti- am.

(M.M. ♩ = 160.)

3.
(mi-do)

Al- le- lú- ia. * ij.
V. Ju- bi- lá- te Dé- o ó- mnis tér-
ra: ser- ví- te Dó-

mi- no * in lae- tí- ti- a.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
5.
(fa-do)

Ju- bi- lá- te Dé- o * ómnis

tér- ra : ju- bi- lá- te Dé- o

ó- mnis tér- ra, serví- te Dó- mi- no in lae- tí- ti- a : intrá- te in conspé-ctu

é- jus in ex- sul- ta- tí- ó- ne,

qui- a Dó- mi- nus í- pse
est Dé- us.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
1.
(ré-la)

Fí- li, * quid fe- cí- sti nó- bis sic? é- go
et pá- ter tú- us do- lén- tes quaere- bá- mus
te. Et quid est quod me quaere- bá- tis? nesci-
e- bá- tis qui- a in his quae Pá- tris mé- i
sunt, o- pór- tet me és- se?

7 JANUARIUM.

Secunda die infra Octavam.

Ad Magnif.
Ant. 7. a
(sol-ré)

Vi- dentes stél- lam Má- gi, * ga- ví- si
sunt gáudi- o mágno : et intrántes dó- mum, obtu- lé- runt

Dómi-no áurum, thus et myrrham. E u o u a e.

8.

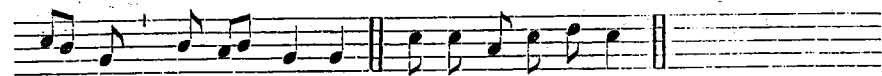
Tertia die.

Lux de lú-ce * appa-ru-í-sti Chrí-ste,

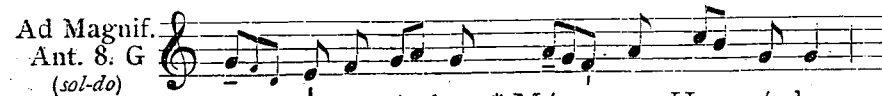
cú- i Má-gi mú-ne-ra óf-fe-runt, al-le-lú-ia, al-le-

lú-ia, al-le-lú-ia. E u o u a e.

9.

Quarta die.

In-terro-gá-bat * Má-gos He-ró-des :

Quod sígnum vi-dí-stis sú-per ná-tum Ré-gem? Stél-lam

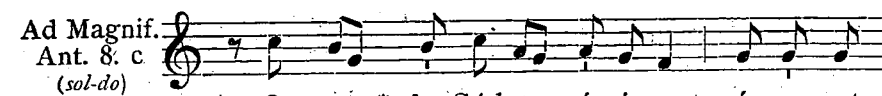
vi-dimus ful-gén-tem, cú-jus splén-dor il-lú-mi-nat

múndum. E u o u a e.

10.

Quinta die.

Omnes * de Sá-ba vé-ni-ent, áurum et

thus de-fe-réntes, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. E u o u a e.

11.

Sexta die.

Admó-ni-ti Má-gi * in sómnis ab An-

ge-lo, per á-li-am ví-am re-vérsi sunt in re-gi-ó-nem

sú-am. E u o u a e.

Commemoratio S. Hygini, Papae et Mart.

Oratio.

Infirmatém nostram respice, omni- | Mártiris tui atque Pontificis intercésio
potens Deus : * et quia pondus pró- | gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.
priae actiónis gravat, beáti Hygini

¶ Si dies Octava Epiphaniae incidit in Dominicam, Officium fit de Octava,
et Festum S. Familiae agitur in Sabbato.

In Octava Epiphaniae.

Duplex majus.

Omnia ut in die Epiphaniae, 348, excepta Oratione.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus in substántia | nobis foris agnovimus, * intus reformári
nostrae carnis apparuit : † praesta, | mereámur. Qui tecum vivit.
quaesumus ; ut per eum, quem símilem

Dominica II, post Epiphaniam.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

O-mnis tér-ra * ad-ó-ret te,

Dé-us, et psál-lat tí-bi: psál-mum dí-cat nó-mi-ni tú-o, Al-tís-si-me. *Ps. Ju-bi-lá-te Dĕ-o ómnis tér-ra, ** psál-mum dí-ci-te nó-mi-ni é-jus: dá-te gló-ri-am láu-di é-jus. Gló-ri-a Pá-tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

3.

(fa-do)

Mí-sit Dó-mi-nus * vér-bum sú-um, et sa-ná-vit é-os: et e-rí-pu-it é-os de inté-r-i-tu e-ó-rum. √. Confi-te-án-

tur Dó-mi-no mi-se-ri-cór-di-ae é-jus: et mi-ra-bí-li-a e-jus fí-li-is * hó-mi-num.

(M.M. ♩ = 160.)

4.

(mi-la)

Al-le-lú-ia. * *ij.* √. Laudá-te Dĕ-um ómnes Ange-li é-jus: lau-dá-te é-um ómnes virtú-tes * é-

jus.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
1.
(rê-la)

Ju-bi-lá- te * Dé- o u- ni- vér-

sa- tér- ra : ju-bi-lá-

te Dé- o u- ni- vér- sa tér-

ra : psál- mum dí- ci-

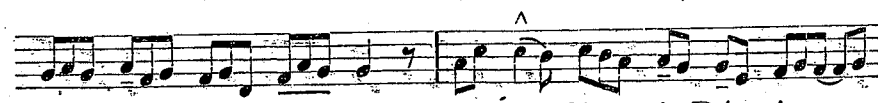
te nó- mi- ni é-

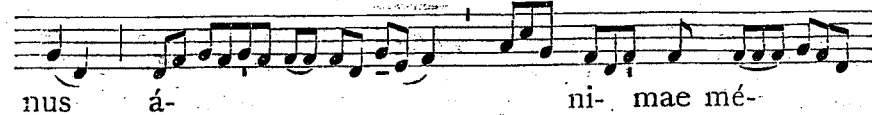
jus : ve- ní- te et au- dí- te, et

nar- rá- bo vó- bis, ó- mnes qui

ti- mé- tis Dé- um, quán- ta fé- cit Dó- mi-

nus á- ni- mae mé-

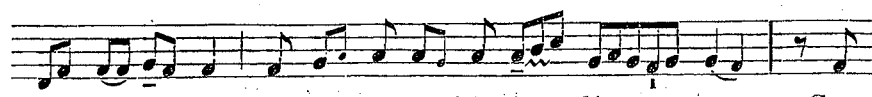

ae, al- le- lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
6.
(fa-la)

Dí- cit Dó- mi- nus : * Implé- te hýdri-

as á- qua et fér- te archi- tri- clí- no. Cum

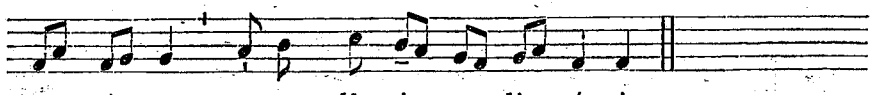
gu- stás- set archi- tri- clí- nus áquam ví-

num fá- ctam, dí- cit spón- so : Ser- vá- sti ví- num

bó- num us- que adhuc. Hoc sí- gnum fé- cit Jé-

sus prí- mum co- ram dí- scí- pu- lis sú- is.

AD VESPERAS.

Omnia ut in Dominicis per annum, 211.Ad Magnif.
Ant. 1. f
(rê-la)

De- fi- ci- énte ví- no, * jú- sit Jé- sus im-

plé-ri hí-dri- as áqua, quae in ví- num con-vérsa
est, al-le- lú- ia.

Cant. Magnificat. I. f. 199.

Ÿ. Dirigátur Dómine orátio méa. R̄. Sicut incénsus in conspéctu túo.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui cae-
léstia simul et terréna moderáris : †
áudi ; * et pacem tuam nostris concéde
tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fit Suffragium de Omnibus Sanctis, 221.

Dominica III. post Epiphaniam.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 7.
(sol-rd) Ado- rá-te * Dé- um ó- mnes Ange-
li é- jus : audí- vit, et lae- tá- ta est Sí-
on : et exsul- tá- runt fí- li- ae JÚ-
dae. Ps. Dó- mi- nus regná- vit, exsúl- tet tér- ra : * lae-
tén- tur ín- su- lae múl- tae. Gló- ri- a Pátri.
E u o u a e.

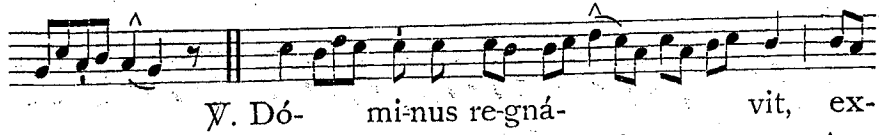
(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 5.
(fa-do) Timé- bunt gén- tes * nó-
men tú- um, Dómi- ne, et ó- mnes
ré- ges tér- rae gló- ri-
am tú-

am. Ÿ. Quó- ni- am aedi- fi- cá- vit Dómi- nus
Sí- on,
et vi- dé- bi- tur in ma- je-
stá- te * sú- a.

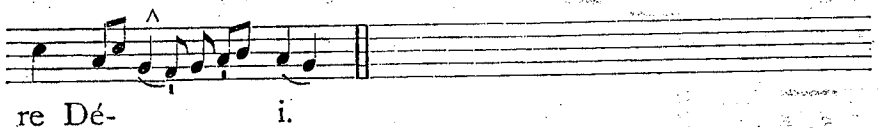
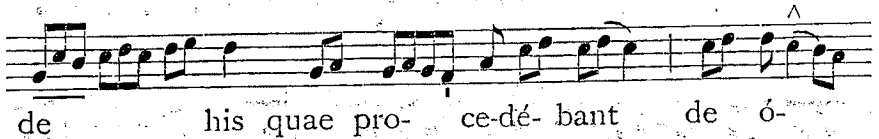
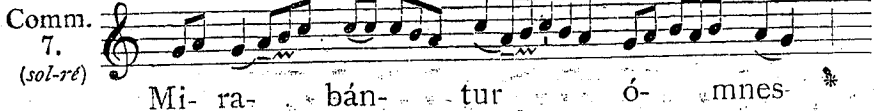
(M.M. ♩ = 160.)

8.
(sol-do) Al- le- lú- ia. * ij.

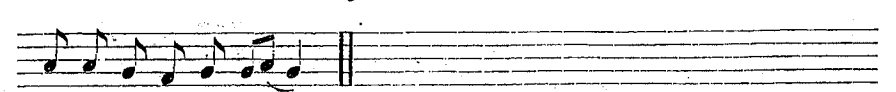
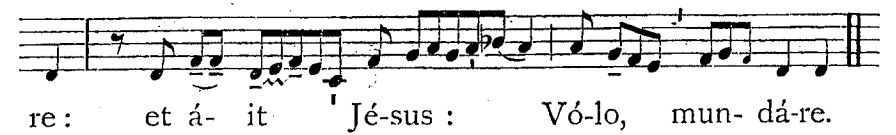
Offert. Dextera Dómini. 493.

(M.M. ♩ = 160.)

AD VESPERAS.

Omnia ut in Dominicis per annum, 211.

Cant. Magnificat. 1. g 2. 199.

∇. Dirigátur Dómine orátio méa. R̄. Sicut incensum in conspéctu túo.

Oratio.

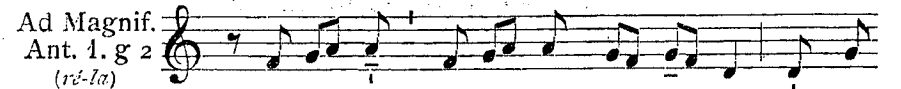
Omnipotens sempitérne Deus, infirmi- atque ad protegéndum nos, * dexteram tatem nostram propítius réspice: † tuae majestátis exténde. Per Dóminum.

Deinde fit Suffragium de Omnibus Sanctis, 221.

Dominica IV. post Epiphaniam.

Omnia ut in Dominica III. praeter sequentia:

AD VESPERAS.

Dómi- ne, * sálva nos, per- í- mus: ímpe-

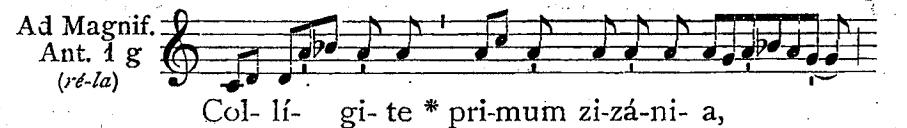
Cant. Magnificat. 1. g 2. 199.

Oratio.

Deus, qui nos in tantis periculis con- mentis et córporis; * ut ea quae pro- stitutos, pro humana scis fragilitate peccátis nostris pátimur, te adjuvante non posse subsistere: † da nobis salutem vincámus. Per Dóminum nostrum.

Dominica V. post Epiphaniam.

AD VESPERAS.

et al-li-gá-te é- a in fascí- cu-los ad combu- réndum :
 trí-ti- cum autém congre-gá- te in hór- re- um mé-
 um, dí- cit Dómi-nus. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. g. 199.

Oratio.

FAmíliam tuam, quaesumus Dómine, tua semper protectióne muniátur. Per
 continua pietáte custódi : † ut quae Dóminum nostrum.
 in sola spe grátiae caeléstis innítitur, * †

Dominica VI. post Epiphaniam.

AD VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. 1. a 3 (ré-la)

Sí- mi- le est * régnum cae- ló- rum fer- ménto,
 quod accéptum mú- li- er abscondit in fa- rí- nae sá- tis
 trí- bus, do- nec fermentá- tum est tó- tum. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. a 3. 199.

Oratio.

Praesta, quaesumus omnipotens De- tántes, * quae tibi sunt plácita, et dictis
 us : † ut semper rationabilia medi- exsequámur, et factis. Per Dóminum.

Dominica in Septuagesima.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 3. (fa-do)

Cir- cum- de- dé- runt me * gé- mi- tus mór- tis,
 do- ló- res in- fér- ni cir- cum- de- dé- runt
 me : et in tri- bu- la- ti- ó- ne mé- a
 invo- cá- vi Dó- mi- num, et ex- aúdí- vit de
 témplo sáncto sú- o vó- cem mé-
 am. Ps. Dí- li- gam te Dómi- ne, forti- tú- do mé- a : * Dómi-
 nus firmaméntum mé- um, et re- fú- gi- um mé- um, et li- be-
 rá- tor mé- us. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

† Non dicitur Glória in excelsis ab hac Dominica usque ad Pascha, exceptis Feria V. in Coena Domini, et Sabbato sancto, et quando dicitur Missa de Festo.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 3. (mí-do)

Ad- jú- tor * in op- por- tu- ni-

tá-ti-bus, in tri-bu-la-ti-ó-
ne: spé-rent in te, qui nó-vé-runt
te: quó-ni-am non
de-re-lín-quis quae-rén-tes te, Dó-
mi-ne. V. Quó-ni-
am non
in fi-nem o-blí-vi-o
é-rit páu-pe-ris: pa-ti-énti-a páu-
pe-rum non per-í-bit in ae-tér-
num: exsúr-ge, Dó-mi-ne, non prae-vá-le-

at * hó-
mo.
(M.M. ♩ = 160.)
Tract.
8.
(sol-do) De pro-fún-dis * cla-má-vi ad te,
Dó-mi-ne: Dó-mi-ne, ex-
áu-di vó-cem mé-
am. V. Fí-ant áu-res tú-
ae in-ten-dén-tes
in o-ra-ti-ó-
nem sér-vi tú-
i. V. Si in-iqui-tá-tes ob-ser-

vá- ve- ris, Dó- mi- ne :

Dó-mi- ne, quis sus- ti- né-

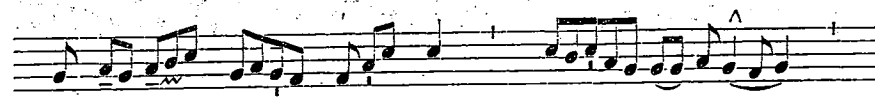
bit? ¶ Qui- a a-pud te

pro- pi- ti- á- ti- o est,

et pro- pter lé- gem tú- am

su- stí- nu- i te, * Dó-

mi- ne.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
8.
(sol-do)

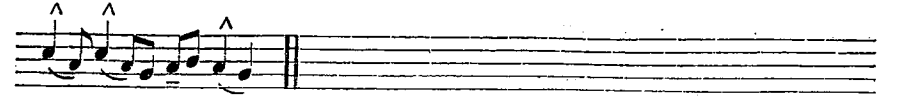
Bó- num est * con- fi- té- ri Dó-

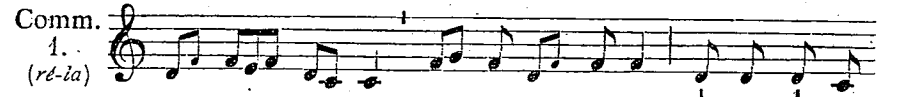
mi- no, et psál- le- re nó-

mi- ni tú- o, Al- tís-sime.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
1.
(ré-ia)

Il- lú- mi- na * fá- ci- em tú- am su- per sérvum

tú- um, et sál- vum me fac in tú- a mi- se-

ri- cór- di- a : Dó- mi- ne, non confún- dar,

quó- ni- am in- vo- cá- vi te.

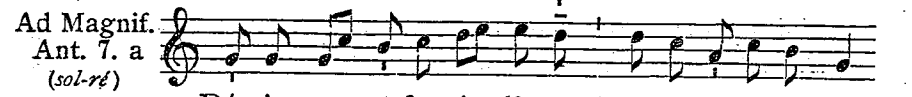
¶. Benedicámus Dómino. ¶. Deo grátias.

AD VESPERAS.

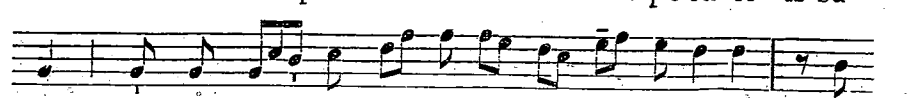
Antiphonae et Psalmi de Dominica, 211.

Capitulum.

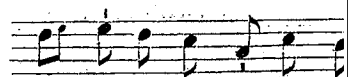
2. Cor. 9. d.

¶ Rares : Nescitis quod ii qui in stádio | sed unus accipit bravium? Sic currite ut
currunt, † omnes quidem currunt, | comprehendátis.*Hymnus. Lúcis Creátor. 217. ¶. Dirigátur.*Ad Magnif.
Ant. 7. a
(sol-ré)

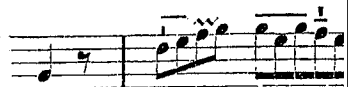
Dí- xit pa- terfamí- li- as * o- pe- rá- ri- is sú-

is : Quid hic stá- tis tó- ta dí- e o- ti- ó- si? At

Il- li respondentes di-

xit. I- te

jústum fú- e- rit, dá-

Cant. Magnificat. 7. a. 203.

PReces pópuli tui, quaesumus
cleménter exáudi : † ut qui
peccátis nostris affligimur, *

Domin

(M.M. ♩ = 152.)

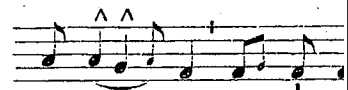
Intr.

1.

(ré-la)

Exsúr- ge,

exsúr- ge, et ne re-

fá- ci- em tú- am a-

la- ti- ó- nem nó-

ter nó- ster: exsúr-

pu- lam an- te
fá- ci- em * vén-
ti.

(M.M. ♩ = 160).

Tract.
8.
(*sob-do*)

Commo-ví- sti

* Dó- mi- ne tér- ram,

et con- tur-básti é-

am. *Ps.* Sá-

na con- tri- ti- ó- nes

é- jus, qui- a mó-

ta est.

V. Ut fú- gi- ant
a fá- ci- e ár- cus,
ut li- be- rén- tur e- lé-
cti * tú- i.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
4.
(*mi-la*)

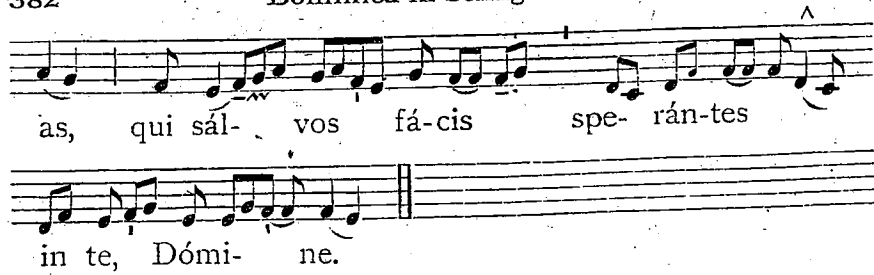
Pér- fi- ce * grés- sus mé- os in

sé- mi- tis tú- is, ut non mo- ve- án- tur

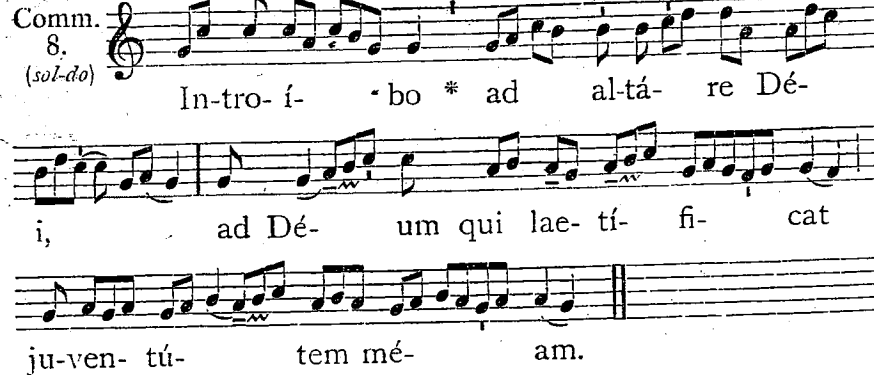
vestí- gi- a mé- a: inclí- na

áu- rem tú- am, et ex-áu-di vérba mé-

a: mi- rí- fi- ca mi- se- ri- có- r- di- as tú-

(M.M. ♩ = 160.)

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 211.

Capitulum.

2. Cor. 11. d.

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis cum sitis ipsi sapiéntes: † sustinétis extóllitur, * si quis in fáciem vos caedit. enim si quis vos in servitútem rédigít,

Hymnus. Lúcis Créator. 217. Ÿ. Dirigátur.*Cant. Magnificat. 6. F. 203.*

Oratio.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla Doctóris géntium protectióne muniámur. nostra actióne confidimus: † con- Per Dóminum. cède propítius; ut contra advérsa ómnia, *

Dominica in Quinquagesima.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

3.

(mi-do)

Tu es * Dé- us, qui

fa- cis mi- ra- bí- li- a só-

lus : nó- tam fe- cí- sti

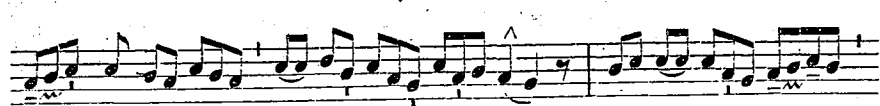
in gén- ti- bus vir- tú-

tem tú- am.

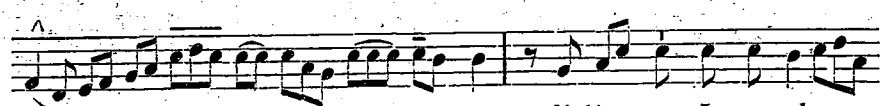
V. Li- be- rá- sti in brá- chi-

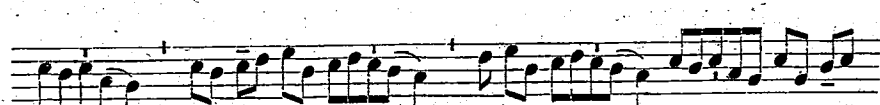
o tú- o pó-

pu- lum tú-

um, fí- li- os Is- ra- el

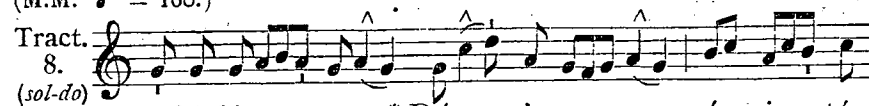
* et Jó- seph.

(M.M. ♩ = 160.)

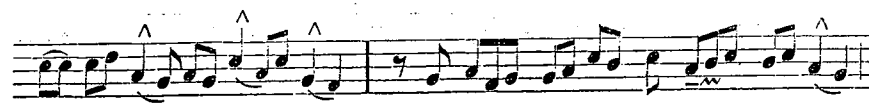
Tract.

8.

(sol-do)

Ju- bi- lá- te * Dó- mi- no ómnis tér-

ra : serví- te Dómi- no

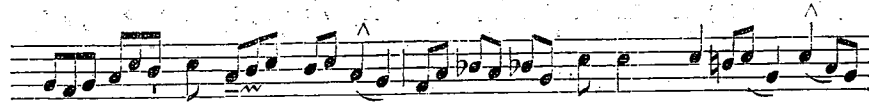
in lae- tí- ti- a.

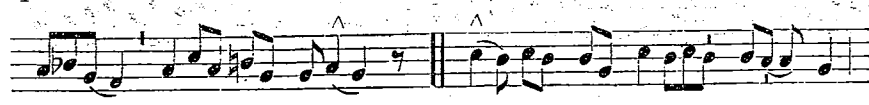
V. In- trá- te in conspé- ctu é- jus, in ex-

sul- ta- ti- ó- ne. V. Sci- tó- te

quod Dómi- nus í- pse est Dé-

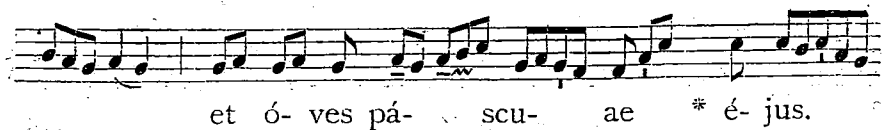
ús. V. I- pse fé- cit nos,

et non í- psi nos :

nos au- tem pó- pu- lus é- jus,

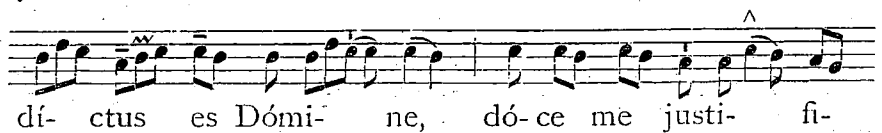
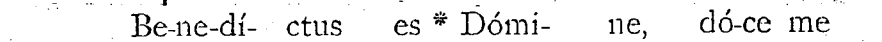

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

3.

(mi-do)

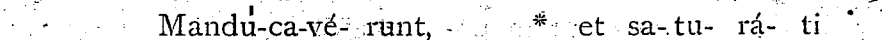

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

1.

(ré-la)

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 211.

Capitulum.

1. Cor. 23.

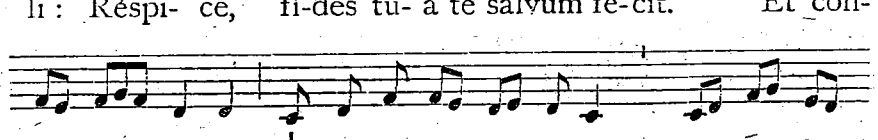
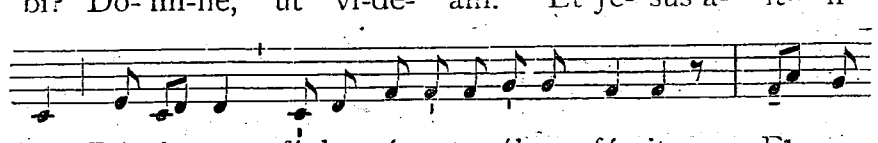
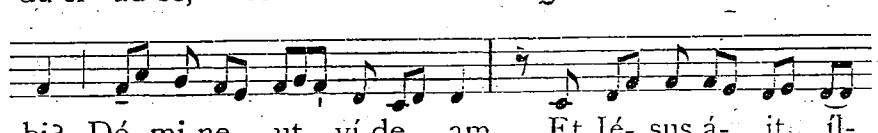
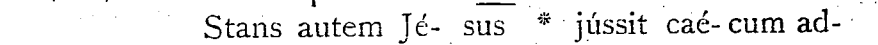
FRatres : Si linguis hóminum loquar, non hábeam, * factus sum velut aes
et Angelórum, † caritátem autem sonans, aut cymbalum tinniens.

Hymnus. Lúcis Créator. 217. Ÿ. Dirigátur.

Ad Magnif.

Ant. 1. D

(ré-la)

cans Dé- um. E u o u a e,

Cant. Magnificat. I. D. 199.

Oratio.

Preces nostras, quaesumus Dómine, | tórum vinculis absolútos, * ab omni nos
cleménter exáudi : † atque a pecca- | adversitaté custódi. Per Dóminum.

Feria Quarta Cinerum.

Sacerdos cum pervenit ad Altare, antequam incipiat benedictionem Cinerum, a Choro cantatur sequens Antiphona.

(M.M. ♩ = 152.)

Ex-áudi nos * Dómi- ne, quóni- am be-

nígna est mi-se-ricór- di- a tú- a : se-cúndum mul-

ti-tú- di- nem mi-se-ra-ti- ó- num tu- á- rum

ré- spi- ce nos, Dó- mi- ne. *Ps.* Sál- vum me fac

Dé- us : quóni- am intra-vé- runt á- quae * usque ad

á- ni- mam mé- am. Gló- ri- a Pá- tri.

E u o u a e.

Repetitur : Exáudi nos.

Dum Sacerdos imponit cineres cantatur a Choro :

(M.M. ♩ = 152.)

Ant.
1. (ré-la) Immu- té- mur * há- bi- tu, in cí-

ne- re et ci- lí- ci- o : je- ju- né-

mus, et plo- ré- mus an- te Dó-

mi- num : qui- a mul- tum mi- sé-

ri- cors est di- mít- te- re peccá- ta nó-

stra Dé- us nó- ster.

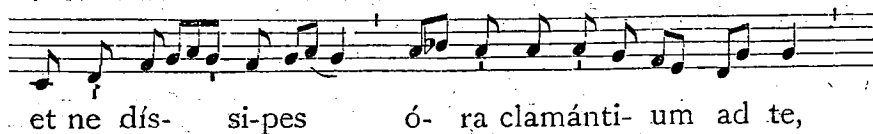
(M.M. ♩ = 152.)

Alia
Ant. 4. (mi-la) Jux- ta vesti- bu- lum * et al- tá-

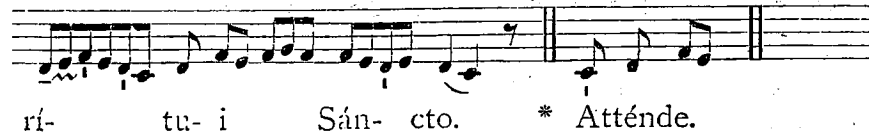
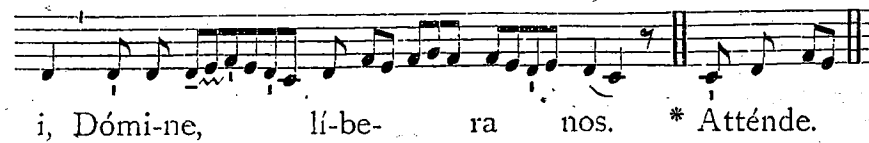
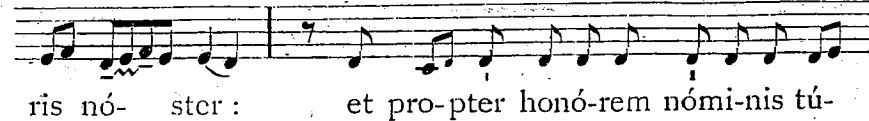
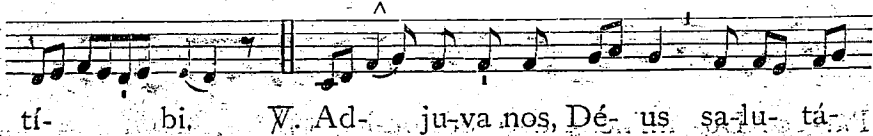
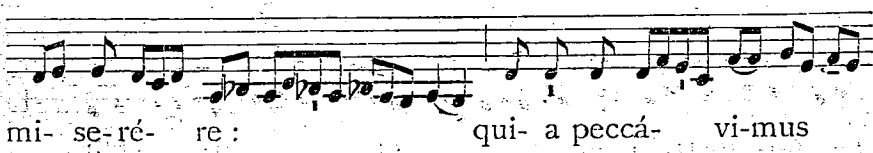
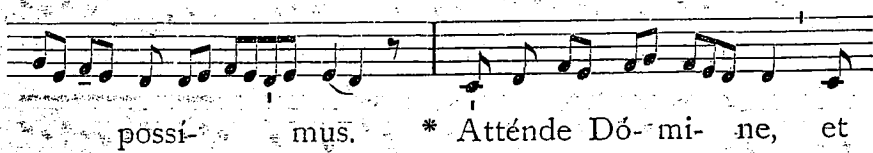
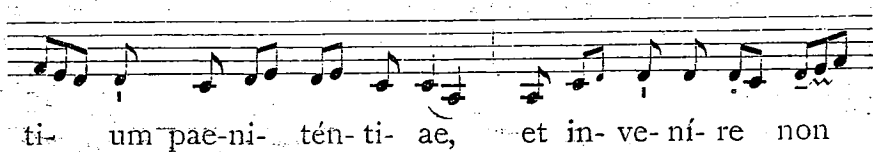
re plo- rá- bunt sa- cer- dó- tes et le- ví-

tae mi- ní- stri Dómi- ni, et dí- cent :

Pár- ce Dó- mi- ne, pár- ce pó- pu- lo tú- o :

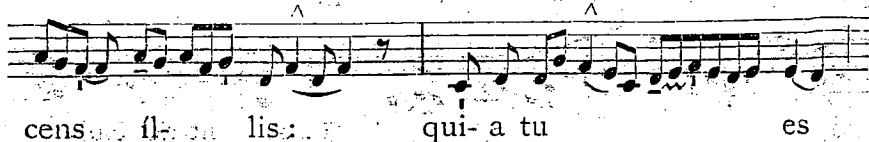
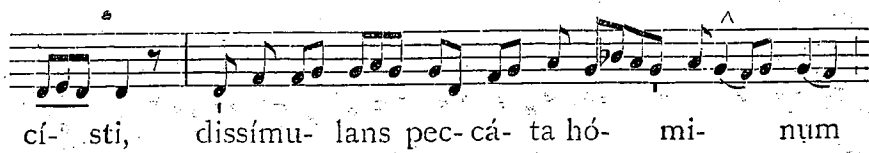
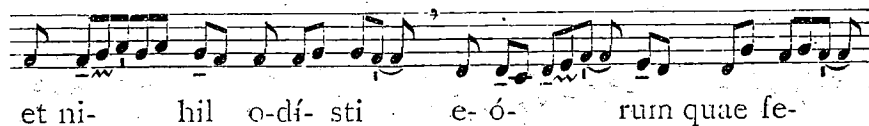

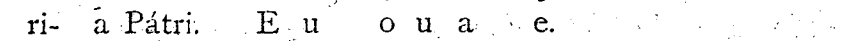
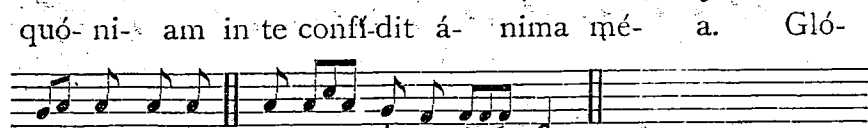
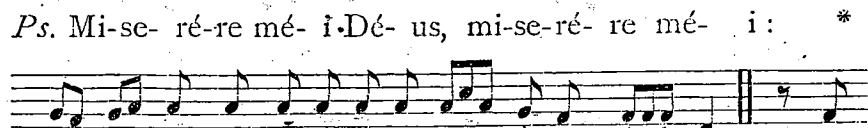
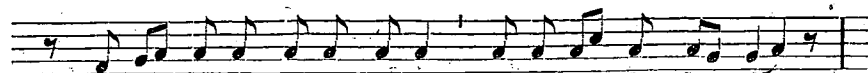
(M.M. ♩ = 160.)

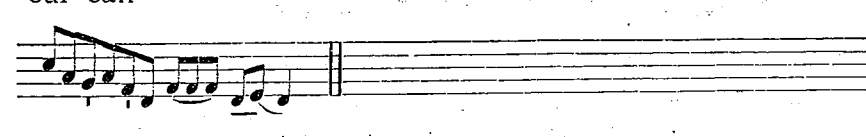
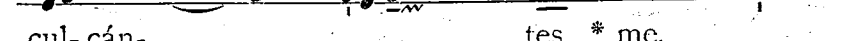
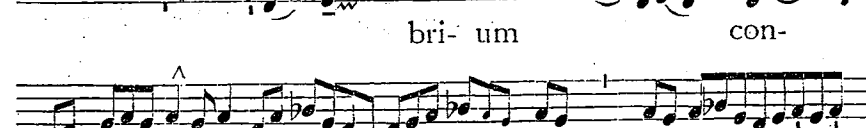
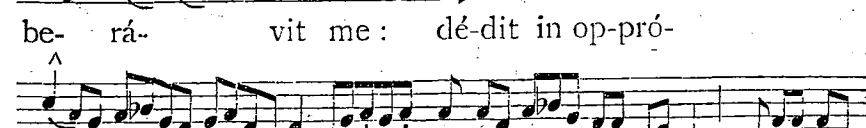
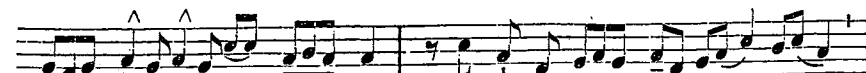
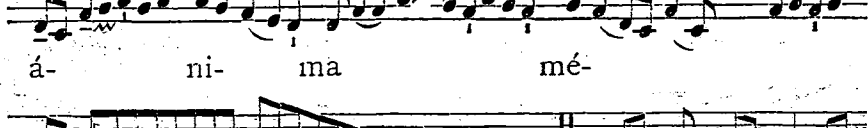
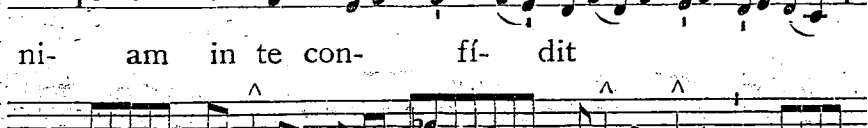
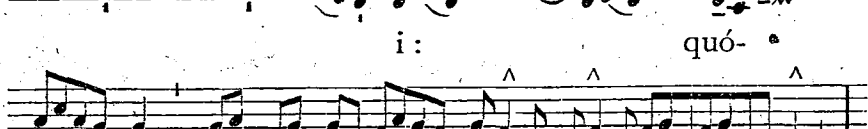
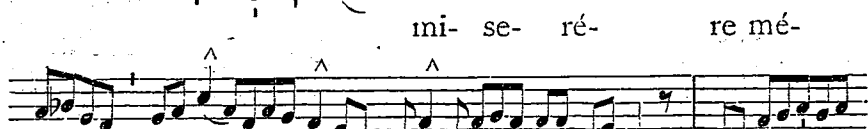
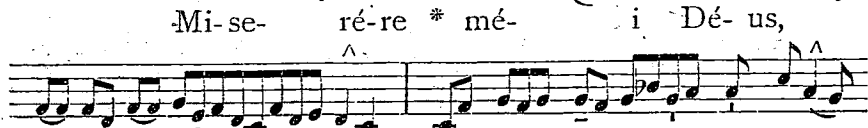
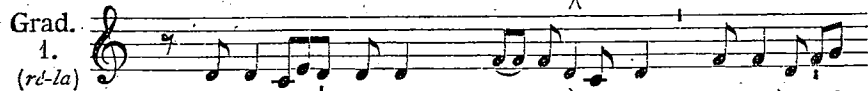
AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

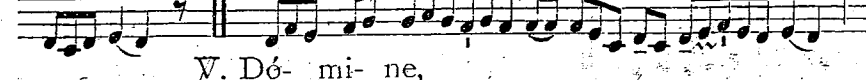
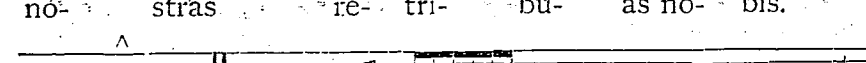
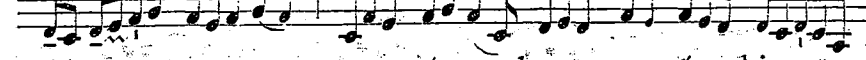
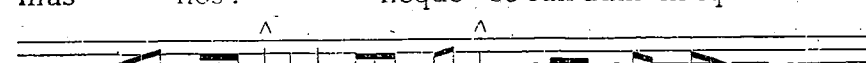
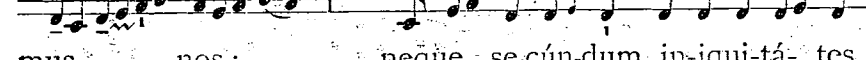
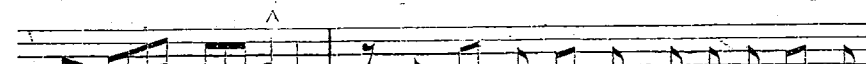
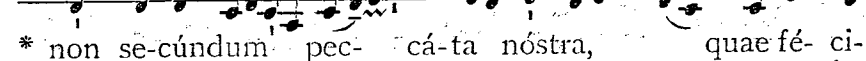
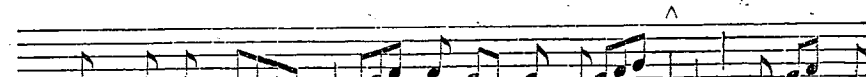

(M.M. ♩ = 152.)

(M.M. ♩ = 160.)

ne memi- ne- ris in-qui- tá-tum nostrá-
rum an-tiquá- rum: ci-to an-tí-ci-
pent nos mi-se-ri-cór-di-ae tú- ae, qui-a
páu- pe- res fácti súm- us nimis. *Hic genuflectitur.* ¶ Ad- ju-
va nos, Dé- us sa-lu- tá-ris nó- ster:
et propter gló- ri- am nó- mi- nis tú- i, Dó- mi- ne,
lí- be- ra nos: et pro- pí- ti- us,
é- sto peccá- tis nó- stris, pro-
pter nó- men * tú- um.

(M.M. ♩ = 144.)
Offert.
(la-do)

Ex- al- tá- bo te * Dó- mi- ne, quó-
ni- am sus- ce- pí- sti me,
nec de- le- ctá- sti in- i-
mí- cos mé- os su- per
me: Dó- mi- ne cla- má- vi ad
te, et sa- ná- sti me.
(M.M. ♩ = 160.)
Comm.
3.
(mi-do)

Qui me- di- tá- bi- tur * in lé- ge Dó- mi-
ni dí- e ac nó- cte, dá- bit frú- ctum
sú- um in témp- re sú- o.

Dominica I. in Quadragesima.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 8.
(sol-do)

In-vo-cá-bit me, * et é-go exáu-di-

am é-um: e-ri-pi-am * é-um,

et glo-ri-fi-cá-bo é-um: lon-gi-tú-di-

ne di-é-rum ad-implé-bo é-um.

Ps. Qui há-bi-tat in adju-tó-ri-o Al-tís-si-mi, *

in pro-TECTI-ó-ne Dé-i caé-li com-mo-rá-bi-tur.

Gló-ri-a Pá-tri. E u o u a e.

An-gé-lis * sú-is mandá-vit

de te, ut cu-

stó-di-ant te

in ó-mni-bus ví-is tú-is.

¶. In má-ni-bus por-

tá-

bunt te, ne un-quam of-fén-

das ad lá-pi-dem * pé-dem tú-

um.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract. 2.
(ré-fa)

Qui há-bi-tat * in adju-tó-

ri-o Al-tís-si-mi, in pro-TECTI-

ó-ne Dé-i caé-li commo-rá-

bi-tur. V. Dí-cet Dó-mi-no: Sus-cé-
ptor mé-us es, et re-fú-
gi-um mé-um, Dé-us mé-us:
spe-rá-bo in é-um.
V. Quó-ni-am í-pse li-be-
rá-vit me de lá-que-o ve-nán-
ti-um, et a vér-bo á-spe-ro.
V. Scá-pu-lis sú-is ob-umbrá-bit tí-bi,
et sub pén-nis é-jus
spe-rá-bis. V. Scú-to cir-cúm-da-bit,

te vé-ri-tas é-jus: non ti-
mé-bis a timó-re no-ctúr-no.
V. A sa-gít-ta vo-lán-te per dí-
em, a ne-gó-ti-o per-am-
bu-lán-te in té-ne-bris, a ru-
í-na et daemó-ni-o me-ri-di-
á-no. V. Cá-dent
a lá-te-re tú-o míl-
le, et dé-cem míl-
li-a a dextris tú-is:

tí- bi au- tem non appro-pin- quá-
 bit. *V.* Quo- ni- am Ange- lis sú- is
 man- dá- vit de te, ut custó- di-
 ant te in ómni- bus ví- is tú- is.
V. In má- ni- bus por- tá- bunt te,
 ne unquam offén- das ad
 lá- pi- dem pé- dem tú- um.
V. Su- per áspi- dem et ba- si- lís-
 cum ambu- lá-
 bis, et con- culcá- bis le- ó-

nem et dra- có-
 nem. *V.* Quo- ni- am in me spe- rá-
 vit, li- be- rá- bo é- um: pró-
 te- gam é- um, quo- ni- am co- gnó- vit nó-
 men mé- um. *V.* In- vo- cá- bit me,
 et é- go ex- áu- di- am é- um:
 cum ípso sum in tri- bu-
 la- ti- ó- ne. *V.* E- rí- pi- am é-
 um, et glo- ri- fi- cá- bo é- um:
 longi- tú- di- ne di- é-

rum ad-implé-bo é- um, et os-
tén-dam il- li sa- lu- tá- re
* mé- um.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
8.
(sol-do)

Scá- pu- lis sú- is * ob-umbrá- bit tí-

bi Dómi- nus, et sub pén- nis é- jus

spe- rá- bis: scú- to cir- cúm- da-

bit te vé- ri- tas é- jus.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
3.
(mi-do)

Scá- pu- lis sú- is * obumbrá- bit tí-

bi, et sub pén- nis é- jus spe- rá- bis:

scú- to circúm- da- bit te vé-
ri- tas é- jus.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 211.

Capitulum.

2. Cor. 6.

FRatres: Hortamur vos, ne in vacuum | Tempore accepto exaudivi te, * et in die
gratiam Dei recipiatis. † Ait enim: | salutis adjuvi te.

(M.M. ♩ = 152.)

Hymn.
2.
(ré-fa)

I. Au-di, be- nigne Cón-di- tor, Nó- stras pré- ces cum

flé- ti- bus, In hoc sá- cro je- jú- ni- o Fú- sas qua-

dra- ge- ná- ri- o. 2. Scru- tá- tor álme córdi- um, In-

fír- ma tu scis ví- ri- um: Ad te re- vé- ris éxhi- be

Re- mis- si- ó- nis grá- ti- am. 3. Mul- tum qui- dem pec-

cá- vimus, Sed pár- ce confi- tén- ti- bus: Ad nó- mi- nis láu-

dem tú-i, Cón-fer me-dé-lam lán-gui-dis. 4. Con-cé-
de nó-strum cón-te-ri Cór-pus per absti-nén-ti-am:
Cúl-pae ut re-lín-quant pá-bu-lum Je-jú-na cór-da crí-mi-
num. 5. Praé-sta be-á-ta Trí-ni-tas, Con-cé-de sím-plex
U-ni-tas: Ut fructu-ó-sa sint tú-is Je-ju-ni-ó-rum
mú-ne-ra. A-men.

Ÿ. Angelis suis Deus mandavit de te. R̄. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. 8. G* (sol-do)

Ecce nunc * témpus acceptá-bi-le, ec-
ce nunc dí-es sa-lú-tis: in his er-go di-é-bus
exhi-be-á-mus nos sic-ut Dé-i mi-nístros, in múl-ta
pá-ti-én-ti-a, in je-jú-ni-is, in vi-gí-li-is, et in ca-

ri-tá-te non fí-cta. E u o u a e.
Cant. Magnificat. 8. G*. 204.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam annua Quadragesimali observatione purificas: † nére abstinendo nititur, * hoc bonis opé-ribus exsequatur. Per Dóminum. † praesta familiae tuae; ut quod a te obti-

Tonus Hymni ad Completorium.

(M.M. ♩ = 152.)

2. (ré-fa)
1. Te lú-cis ante tér-mi-num, Ré-rum Cre-á-tor,
pó-scimus, Ut pro tú-a cle-ménti-a, Sis praesul et cu-
stó-di-a. 2. Pro-cul re-cédant só-mni-a, Et nócti-
um phantás-ma-ta: Hostém-que nó-strum có-mprime, Ne pol-
lu-ántur có-rpo-ra. 3. Praé-sta, Pá-ter pi-ís-sime,
Pa-trí-que có-mpar Uni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-eli-to,
Ré-gnans per ó-mne saé-cu-lum. A-men.

† Hic tonus servatur ad Completorium usque ad Dominicam Passionis, etiam in Festis Sanctorum, nisi aliter notetur.

Dominica II. in Quadragesima.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 4. (mi-la)

Remi-ní-sce-re * mi-se-ra-ti-ó-num

tu-á-rum, Dó-mi-ne, et mi-se-ri-

cór-di-ae tú-ae, quae a saé-cu-lo sunt:

ne unquam domi-néntur nó-bis in-imí-ci nó-

stri: lí-be-ra nos Dé-us Is-ra-el ex

ó-mni-bus angú-sti-is nó-

stris. Ps. Ad te Dó-mi-ne le-vá-vi á-ni-mam mé-am:

* Dé-us mé-us in te confí-do, non e-ru-béscam.

Gló-ri-a Pá-tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 5. (fa-do)

Tri-bu-la-ti-ó-nes * cór-dis mé-

i di-la-tá-tae sunt: de ne-ces-

si-tá-ti-bus mé-is é-ri-pe me,

Dó-mi-ne.

V. VI. de hu-mi-li-

tá-tem mé-am, et la-bó-

rem mé-um:

et di-mít-te ó-mni-a

pec-cá-ta * mé-a.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

2.
(*rit-fa*)

Confi-té-mi-ni * Dó-
mi-no, quó-ni-am bó-nus:
quó-ni-am in saé-cu-lum mi-
se-ri-cór-di-a é-jus. ¶. Quis loqué-
tur pot-énti-as Dó-mi-
ni: au-dí-tas fá-ci-et
ó-mnes láudes é-jus? ¶. Be-á-ti
qui custó-di-unt
ju-dí-ci-um, et fá-ci-
unt justí-ti-am in ó-mni tém-

po-re. ¶. Me-mén-to
nó-stri, Dó-mi-ne, in be-
ne-plá-ci-to pó-pu-li tú-i: ví-si-
ta nos in sa-lu-tá-ri * tú-
o.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

2.
(*la-do*)

Me-di-tá-bor * in mandá-tis
tú-is, quae di-lé-xi val-de: et le-vá-
bo má-nus mé-as ad man-
dá-ta tú-a, quae di-lé-
xi.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 3. (fa-do)

Intél- li-ge * clamó- rem mé- um : in-
tén-de vó- ci o-ra-ti- ó- nis mé- ae, Rex mé-
us, et Dé- us mé- us : quó-ni- am ad te
o- rá-bo, Dó- mi- ne.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 211.

Capitulum.

1. Thess. 4.

FRatres : Rogámus vos, et obsecrámus | ambuláre, et placére Deo : * sic et
in Dómino Jesu : † ut quemádmódum | ambulétis, ut abundétis magis.
accepistis a nobis quómodo vos opórteat

Hymnus. Audi benigne Cónditor. 403. V. Angelis súis.

Ad Magnif. Ant. 1. f (ré-la)

Vi- si- ónem * quam vi- dí-stis, némi-
ni di-xé- ri- tis, do- nec a mórtu- is re-súr-gat Fí- li-
us hómi- nis. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. f. 199.

Oratio.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte | muniámur in corpore, * et a pravís cogi-
destitui : intérius exteriúsque cu- | tatió nibus mundémur in mente. Per
stódi; † ut ab ómnibus adversitátibus | Dóminum.

Dominica III. in Quadragesima.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 7. (sol-ré)

O- cu- li mé- i * sem- per ad Dó- mi-
num, qui- a í- pse e- vél- let de lá- que-
o pé- des mé- os : ré- spi- ce in
me, et mi- se- ré- re mé- i, quó-
ni- am ú- ni- cus et páu- per sum
é- go. *Ps.* Ad te Dómi- ne le- vá- vi á- nimam mé-
am : * Dé- us mé- us, in te con- fí- do, non e- ru- bé-
scam. Gló- ri- a Pá- tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 3. (mi-do)

Ex- sú- r- ge * Dó- mi-
ne, non prae- vá- le- at

hó- mo:

ju-di- cén- tur gén- tes

in con- spé- ctu tú- o.

V. In

con-vertén- do in-i- mí- cum mé- um re- trór- sum, in- firma- búntur,

et per- í- bunt a

fá- ci- e

* tú-

a.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

8.

(sol-do)

Ad te le- vá- vi

* ó- cu- los mé- os, qui há- bi- tas in caé-

lis. V. Ec- ce sic- ut ó-

cu- li ser- vó- rum in má- ni- bus

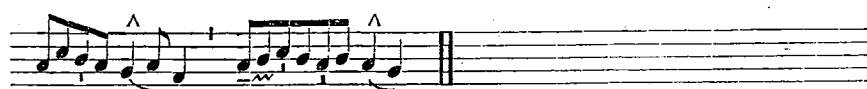
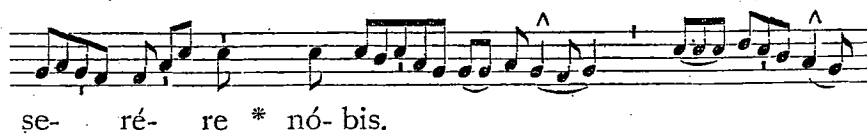
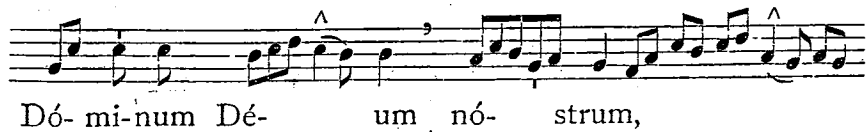
do- mi- nó- rum su- ó- rum:

V. Et sic- ut ó- cu- li an-

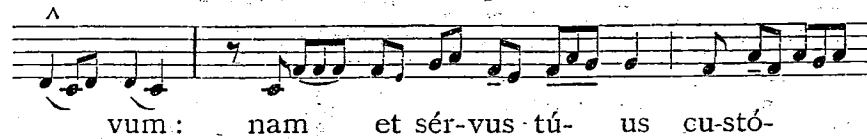
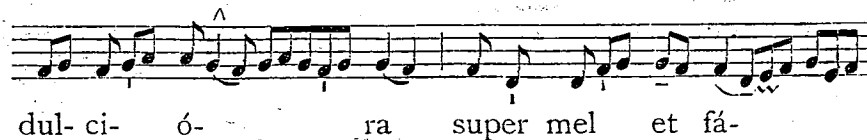
cíl- lae in má- ni- bus dó- mi-

nae sú- ae: V. I-

ta ó- cu- li nó- stri ad

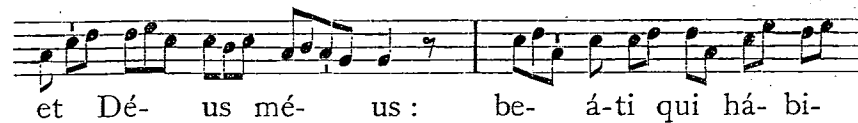
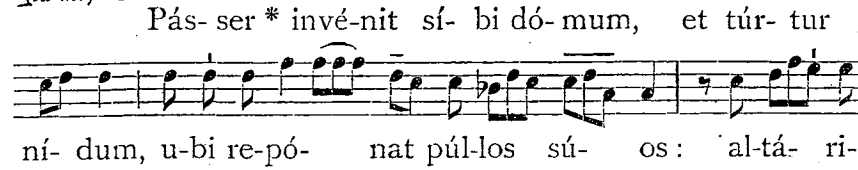
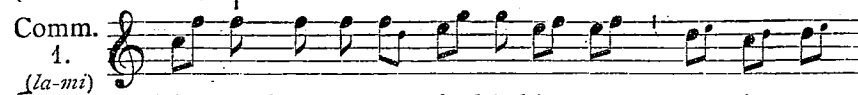
(M.M. ♩ = 144.)

vum: nam et sér-vus tú- us cu- stó-

(M.M. ♩ = 160.)

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 211.

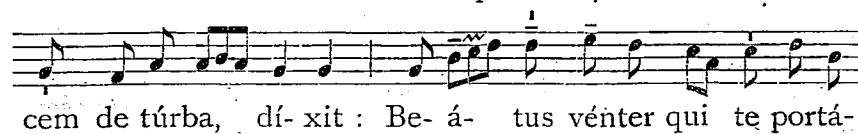
Capitulum.

Ephes. 5.

Fratres: Estote imitatores Dei, sicut et tradidit semetipsum pro nobis, * oblatioem et hostiam Deo in odorem suavitatis, sicut et Christus dilexit nos, * oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymnus. Audi benigne Conditor. 403. V. Angelis suis.

Extól- lens * quae- dam mú- li- er vó-

vit, et ú-be-ra quae suxí-sti. At Jé-sus á-it íl-li :

Qui-ním-mo be-á-ti qui áudi-unt vér-bum Dé-i,

et cu-stó-di-unt íl-lud. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204.

Oratio.

Quaesumus omnipotens Deus, vota | sionem nostram, * dexteram tuae maje-
humilium respice: † atque ad defen- | státis exténde. Per Dóminum.

Dominica IV. in Quadragesima.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 3. (fa-do)

Laetá-re * Je-rú-sa-lem: et con-vén-tum

fá-ci-te ó-mnes qui di-lí-gi-tis

é-am: gau-dé-te cum lae-ti-ti-

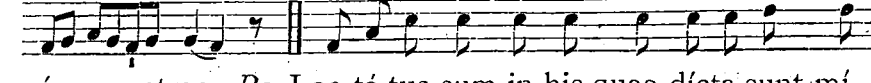
a, qui in tristí-ti-a fu-í-

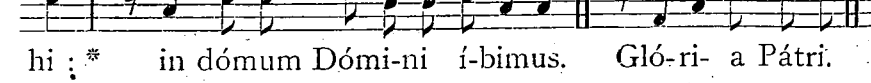
stis: ut ex-sul-té-tis, et sa-ti-é-mi-

ni ab-u-bé-ri-bus conso-la-ti-ó-nis

vé-straе. Ps. Lae-tá-tus sum in his quae dicta sunt mí-

hi: * in dómum Dómi-ni í-bimus. Gló-ri-a Pátri.

E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 7. (sol-re)

Lae-tá-tus sum * in his

quae dí-cta sunt mí-hi: in dó-

mum Dómi-ni í-bi-mus.

V. Fí-at pax in vir-tú-

te tú-a: et a-bundán-

ti-a * in tú-ri-bus tú-is.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

8.

(col-do)

Qui confi- dunt in Dó- mi- no, sic-
 ut mons Sí- on: non
 com- mo- vé- bi- tur in ae-
 tér- num, qui há- bi- tat in Je-
 rú- sa- lem. *V. Món-*
 tes in circú- i- tu é- jus:
 et Dómi- nus in
 cir- cú- i- tu pó- pu- li sú- i,
 ex hoc nunc et us- que *
 in saé- cu- lum.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

2.

(rit-fz)

Lau- dá- te * Dó- mi- num, qui-
 a be- ní- gnus est: psál- li-
 te nó- mi- ni é- jus, quó- ni- am su- á-
 vis est: ó- mni- a quaecúmque vó-
 lu- it, fé- cit in caé- lo et
 in tér- ra.

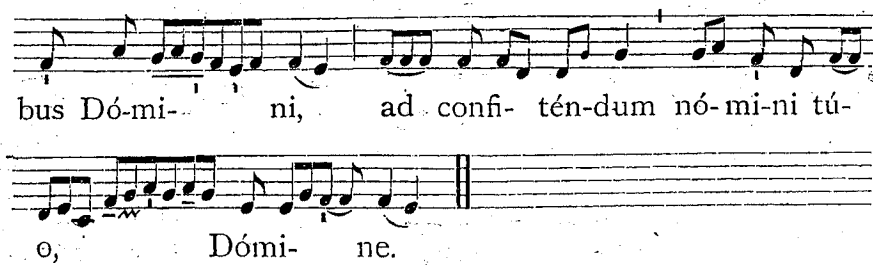
(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

4.

(mi-la)

Je- rú- sa- lem, * quae ae- di- fi- cá- tūr ut
 cí- vi- tas, cú- jus par- ti- ci- pá- ti- o é- jus in id- í-
 psum: il- luc e- nim ascendé- runt trí- bus, trí-

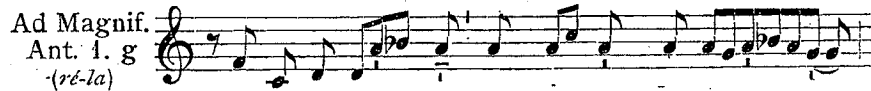
AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 211.

Capitulum.

Galat. 4. c.

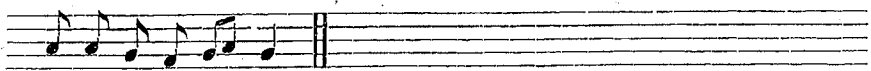
FRatres : Scriptum est quóniam Abra- ancilla, scéundum carnem natus est :
ham duos filios hábuit : unum de qui autem de líbera, per repromissió-
ancilla, et unum de líbera : † sed qui de nem : * quae sunt per allegóriam dicta.

Hymnus. Audi benigne Cónditor. 403. V. Angelis súis.

Súb-i-it er-go * in móntem Jé-sus,

et i-bi se-dé-bat cum di-scí-pu-lis sú-is.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. g. 199.

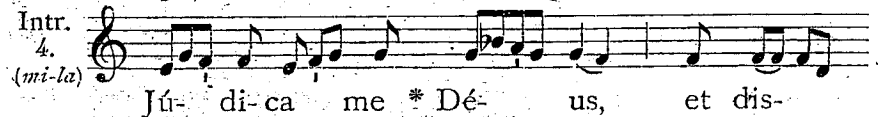
Oratio.

Concède, quæsumus omnípotens | acciónis affligimur, * tuae grátiae con-
Deus : † ut, qui ex mérito nostrae | solatióne respirémus. Per Dóminum.

DOMINICA DE PASSIONE.

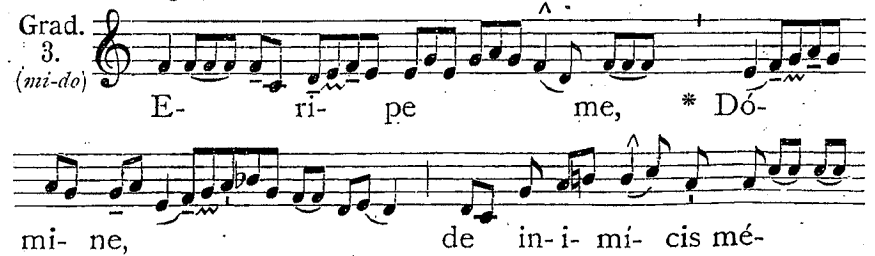
AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Non dicitur Glória Pátri ad Introitum usque ad Pascha, nisi in Missa de Festo, si occurrerit : sed finito Psalmo, absolute repetitur Introitus usque ad Psalmum.

(M.M. ♩ = 152.)

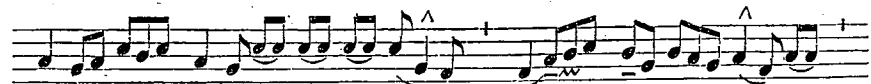

is :

dó-ce me fá-ce-re vo-lun-

tá-tem tú-am.

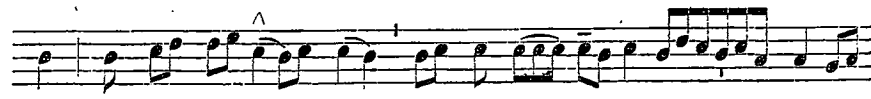
V. Li-be-rá-tor mé-

us,

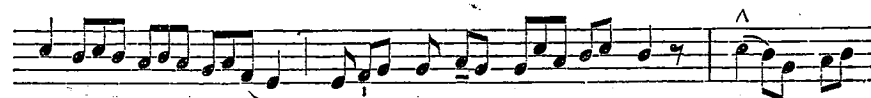
Dó-mi-

ne, de gén-ti-bus i-ra-cún-dis:

ab insur-gén-ti-bus in

me ex-altá-bis me: a ví-

ro in-íquo * e-rí-pi-ēs

me.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

8.

(sol-do)

Sae-pe

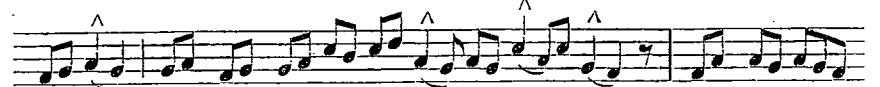
* ex-pu-

gna-vé-runt me a ju-ven-tú-te mé-

a. V. Dí-cat

nunc Is-ra-el: sae-pe

ex-pugna-vé-runt me a ju-

ven-tú-te mé-

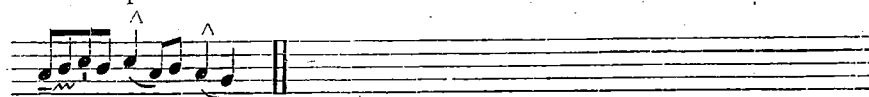
a. V. Et-e-

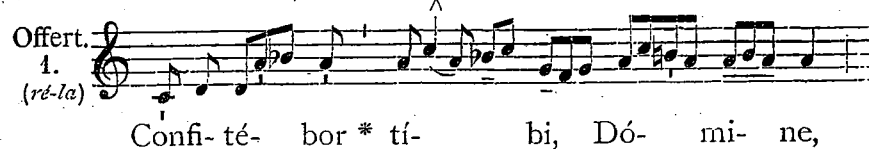
nim non pot-u-é-runt mí-hi:

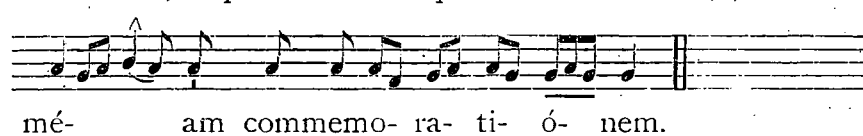
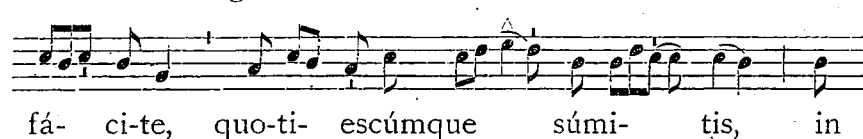
su-pra dór-sum mé-um fabri-ca-

(M.M. ♩ = 144.)

(M.M. ♩ = 160.)

AD VESPERAS.

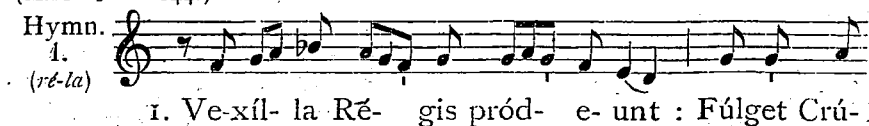
Antiphonae et Psalmi de Dominica, 211.

Capitulum.

Hebr. 9. c.

FRatres: Christus assistens pón-tifex | neque per sán-gui-nem hircó-rum aut
fú-turó-rum bonó-rum, per á-m-plius et | vituló-rum, sed per pró-prium sán-gui-nem
per-féctius taberná-culum non manú-fá- | introí-vit semel in Sanctá, * aetérna
ctum, id est, non hujus creati-ónis: † | redempti-ó-ne invénta.

(M.M. ♩ = 144.)

cis myste- ri- um, Qua vi- ta mor- tem per- tu- lit,
Et mor- te vi- tam pro- tu- lit. 2. Quae vul- ne-
ra- ta lan- ce- ae Mucrone dí- ro, cri- mi- num Ut
nos la- vá- ret sór- di- bus, Ma- ná- vit únda et sán- gui-
ne. 3. Implé- ta sunt quae con- ci- nit Dá- vid fi-
dé- li cár- mi- ne, Di- céndo na- ti- ó- ni- bus: Re-
gná- vit a lígno Dé- us. 4. Arbor de- có- ra et
fúl- gi- da, Orná- ta Ré- gis púr- pu- ra, E- lécta
dí- gnó stí- pi- te Tam sán- cta mémbra tán- ge- re.
5. Be- á- ta, cú- jus brá- chi- is Pré- ti- um pepén- dit

saé- cu- li: Sta- té- ra fá- cta cór- po- ris, Tu- lít- que
praé- dam tár- ta- ri. 6. O Crux á- ve, spes ú- ni- ca,
Hoc Passi- ó- nis témpo- re: Pí- is adáu- ge grá- ti-
am, Re- ís- que dé- le cri- mi- na. 7. Te, fons sa-
lú- tis Trí- ni- tas, Colláudet ómnis spí- ri- tus: Quí-
bus Crú- cis victó- ri- am Largí- ris, ádde praé- mi-
um. A- men.
V̄. Eripe me Dómine ab hómine málo. R̄. A víro iníquo éripe me.
Ad Magnif. Ant. 2. D (ré- fa) Abra- ham * pá- ter véster ex-
sul- tá- vit ut vi- dé- ret dí- em mé- um: ví- dit, et ga- ví- sus
est. E u o u a e.
Cant. Magnificat. 2. D. 206.

Oratio.

Quaesumus omnipotens Deus, familiam | giēte regatur in corpore; * et te ser-
tuam propitius respice: † ut te lar- | vante custodiatur in mente. Per Dñum.

¶ Omittitur Suffragium de Omnibus Sanctis usque ad festum Ss. Trinitatis.

Tonus Hymni ad Completorium.

(M.M. ♩ = 152.)

2.
(ré-fa)

1. Té-lú-cis ante térmi-num, Ré-rum Cre-á-tor,
pó-scimus, Ut pro tú-a cle-mén-ti-a, Sis praé-
sul et cu-stó-di-a. 2. Pro-cul re-cé-dant sómni-a,
Et nócti-um phantás-ma-ta: Hó-stémque nó-strum
cómprime, Né pol-lu-ántur cór-po-ra. 3. Praesta,
Pá-ter pi-íssime, Patri-que cómpar U-ni-ce, Cum Spí-
ri-tu Pa-rá-clí-to, Régnans per ómne saé-cu-
lúm. A-men.

Hic tonus servatur ad Completorium usque ad Fer. V. in Coena Domini, etiam in Festis Sanctorum, nisi aliter notetur.

¶ Ab hac die usque ad Feriam V. in Coena Domini, ad Completorium, quando fit Officium de Tempore, in Rj. brevi non dicitur ¶. Glória Patri, sed ejus loco statim repetitur Rj. In manus tuas.

DOMINICA IN PALMIS.

Facta aspersione aquae more solito, Sacerdos procedit ad benedicendum Ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolae positos. Et primo cantatur a Choro Antiphona.

Ant.
7.
(sol-ré)

Ho-sán-na * fí-li-o Dá-vid: be-ne-dí-ctus
qui vé-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Rex Is-ra-
el: Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Dicta in tono Epistolae Lectione, cantatur pro Graduali unus e sequentibus Responsoriis.

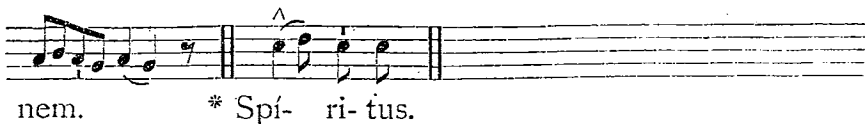
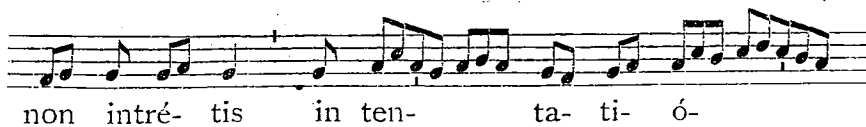
(M.M. ♩ = 152.)

Resp.
2.
(ré-fa)

Col-le-gé-
runt * pontí-fi-ces et pha-ri-saé-i con-
cí-li-um, et di-cé-bant:
Quid fá-ci-mus, qui-a hic hó-mo múl-ta
sí-gna fá-cit? Si di-mít-ti-mus

é-um sic, ó-mnes cré-dent in
 é-um: * Ne forte vé-ni-
 ant Ro-má-ni, et tól-lant nó-strum
 ló-cum, et gén-tem. V. Únus au-tem ex íl-lis, Cá-i phas
 nó-mi-ne, cum és-set pón-ti-fex án-ni il-lí-
 us, prophe-tá-vit dí-cens:
 Expe-dit vó-bis, út únus mo-ri-á-tur hó-
 mo pro pó-pu-lo, et non tó-ta gens
 pér-e-at. Ab

íl-lo ergo dí-e co-gi-ta-vé-runt
 inter-fí-ce-re é-um, dí-cén-tes. * Ne forte, etc.
 M.M. ♩ = 152.)
 Vel aliud
 Resp. 8.
 (sol-do)
 In món-te * O-li-vé-ti o-
 rá-vit ad Pá-trem: Pá-ter,
 si fí-e-ri pót-est, tráns-e-at a me
 cá-lix í-ste. * Spí-ri-tus qui-dem próm-
 ptus est, cá-ro autem in-fír-ma:
 fí-at vo-lún-tas tú-a.
 V. Vi-gi-lá-te, et o-rá-te, ut

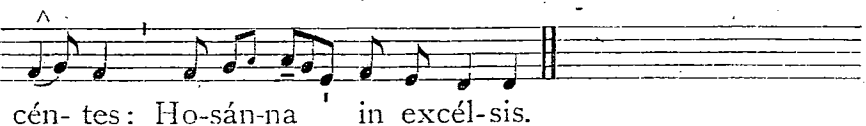
ŸŸ. et RŸR. ad Praefationem cantantur in tono feriali, 116.

Finita Praefatione cantatur Sanctus a Choro ut in Feriis Quadragesimae, 68.

Completa benedictione, Celebrans distribuit Ramos. Et cum inceperit distribuere, a Choro cantantur sequentes Antiphonae.

Pú- e-ri Hebrae-ó- rum, * portántes rámos o- li-

Pú- e-ri Hebrae-ó- rum * vestimén- ta prosterné-

Quae si non sufficiant, repelantur quousque Ramorum distributio finiatur.

Postea fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum: et Diaconus vertens se ad populum dicit:

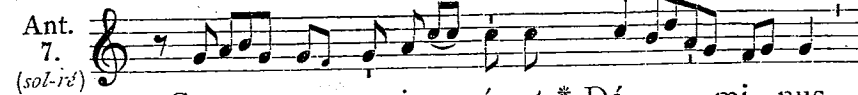
Et Chorus respondet:

In nómi- ne Chrí- sti. Amen. *vel*: A- men.

Deinde cantantur sequentes Antiphonae, vel omnes vel aliquae, quousque durat Processio.

(M.M. ♩ = 152.)

Cum appro- pin- quá- ret * Dó- mi- nus

Je- ro- só- ly- mam, mí- sit dú- os ex dis-

cí- pu- lis sú- is, dí- cens: I- te in castél-

lum, quod est contra vos: et inve- ni- é-

tis púl- lum á- si- nae al- li- gá- tum, super

quem núllus hó- mi- num sé- dit: só- l- vi- te, et ad-

dú- cí- te mí- hi. Si quis vos in-

terro- gá- ve- rit, dí- cí- te: Opus Dó-

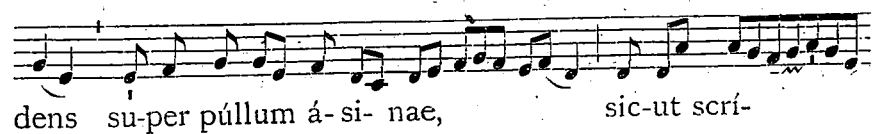
mi- no est. Sol- vén- tes ad- duxé-runt ad
 Jé- sum : et im-po-su- é-runt il- li vesti- mén- ta,
 et sé-dit su-per é- um : á- li- i expandé-
 bant ve-stimé-nta sú- a in ví- a : á- li- i rá-
 mos de arbó-ri-bus exster- né-bant : et qui sequebántur,
 cla- má- bant : Ho- sán- na, be- ne- dí- ctus qui vé- nit in nó- mi-
 ne Dómi- ni : be- ne- dí- ctum régnum pátris nóstri Dá-
 vid : Ho- sán- na in excél- sis : mi- se- ré- re
 nó- bis, fí- li Dá- vid.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

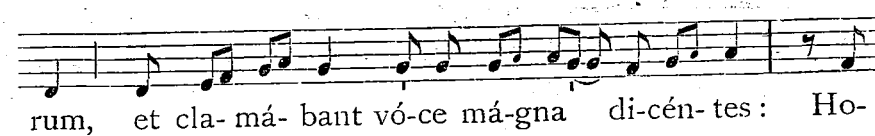
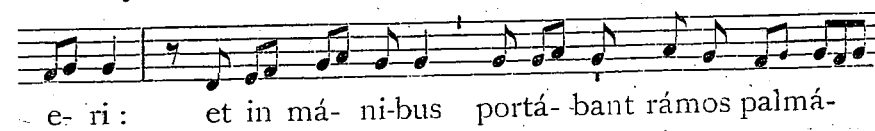
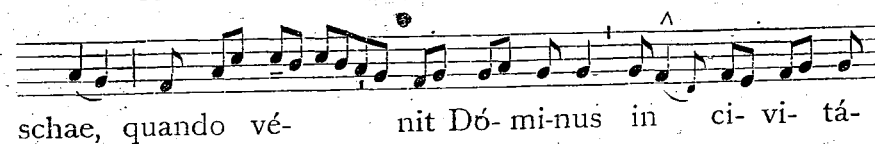
Alia
 Ant. 3.
 (do-sol)

Cum au- dí- set * pó- pu- lus,

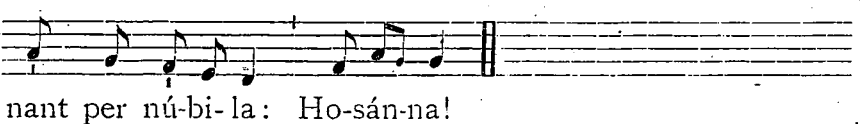
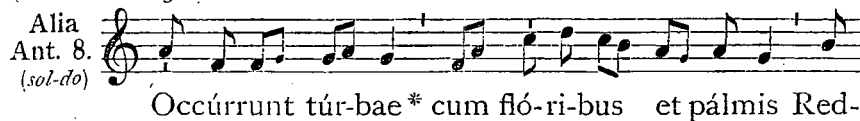
qui- a Jé- sus vé- nit Je- ro- só- ly- mam, acce-
 pé-runt rámos pal- má- rum : et ex- i- é- runt é-
 i ób- vi- am, et cla- má- bant pú- e-
 ri, di- cén- tes : Hic est, qui ven- tú- rus
 est in sa- lú- tem pó- pu- li.
 Hic est sa- lus nó- stra, et
 red- émpti- o Ísra- el. Quán- tus est
 ís- te, cú- i Thró- ni et Domina-
 ti- ó- nes occúr- runt ! Nó- li timé- re, fí- li- a Sí-
 on : ecce Rex tú- us vé- nit tí- bi, sé-

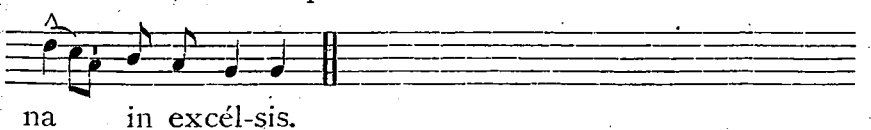
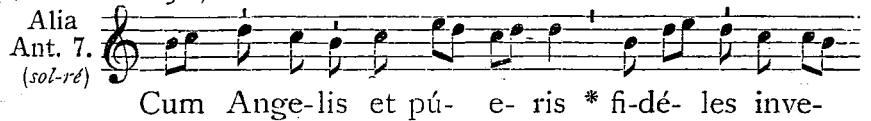
(M.M. ♩ = 152.)

(M.M. ♩ = 152.)

(M.M. ♩ = 152.)

(M.M. ♩ = 152.)

Alia
Ant. 4.
(mi-la)

Túrba múl-ta, * quae convé-ne-rat ad dí-em fé-

stum, cla-má-bat Dó-mi-no: Be-ne-díctus qui vé-

nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni: Ho-sán-na in excél-sis.

In reversione Processionis, duo vel quatuor Cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt:

(M.M. ♩ = 152.)

1.
(ré-la)

Gló-ri-a, laus, et hó-nor, tí-bi sit Rex Chrí-

ste Red-émptor: Cú- i pu- e- rí- le dé- cús. próm-

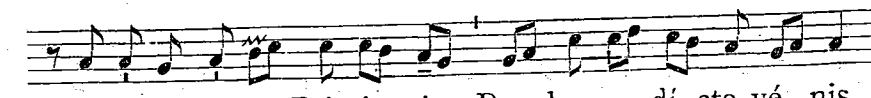

psit Ho-sán-na pí- um.

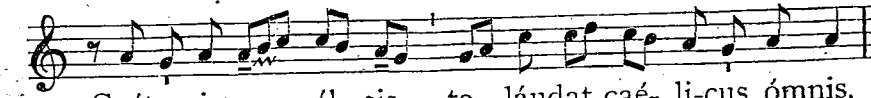
Chorus extra ecclesiam repetit: Glória, laus. Deinde qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent: Glória, laus, sicut a principio.

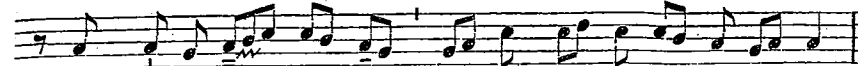
I. Isra- el es tu Rex, Da- ví- dis et ín- cly- ta pró- les:

Nó-mi- ne qui in Dó-mi- ni, Rex be- ne- dí- cte, vé- nis.
Glória, laus.

2. Coétus in ex- cél- sis te láudat caé- li- cus ómnis,

Et mortá- lis hó- mo, et cúncta cre- á- ta si- mul.
Glória, laus.

3. Plebs Hebraé- a tí- bi cum pálmis ób- vi- a vé-

nit: Cum préce, vó- to, hýmnis, á- d- sumus ec- ce tí- bi.
Glória, laus.

4. Hi tí- bi pas- sú- ro sol- vé- bant mú- ni- a láudis:

Nos tí- bi re- gnán- ti pán- gimus ec- ce mé- los.
Glória, laus.

5. Hi pla- cu- é- re tí- bi, plá- ce- at de- vó- ti- o nó-

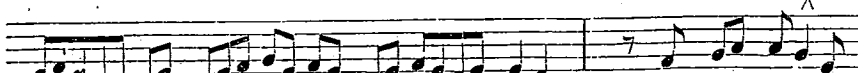
stra: Rex bóne, Rex clé- mens, cui bó- na cúncta plá- cent.
Glória, laus.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat ecclesiam cantando:

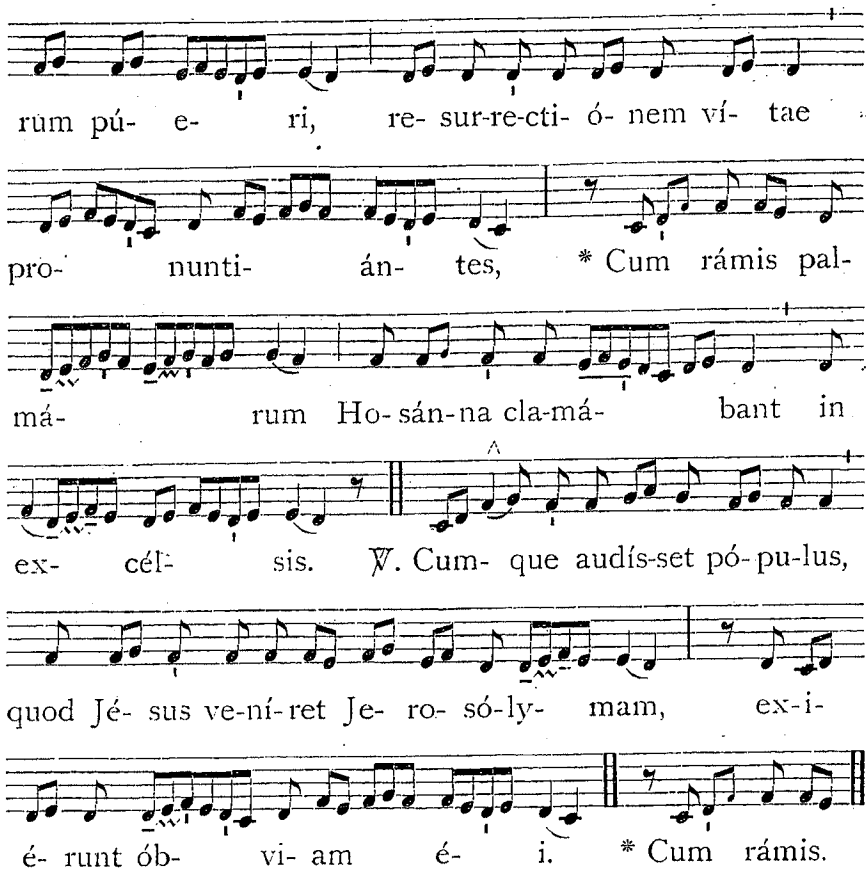
(M.M. ♩ = 152.)

Resp.
2.
(ré-fa)

Ingre- di- énte * Dó- mi- no in sánctam

ci- vi- tá- tem, Hebrae- ó-

rum pú- e- ri, re- sur-re-cti- ó- nem ví- tae
pro- nunti- á- tes, * Cum rámis pal-
má- rum Ho- sán- na cla- má- bant in
ex- cél- sis. V. Cum- que audís- set pó- pu- lus,
quod Jé- sus ve- ní- ret Je- ro- só- ly- mam, ex- i-
é- runt ób- vi- am é- i. * Cum rámis.

Deinde celebratur Missa, et Rami tenentur in manibus dum cantatur Passio et Evangelium tantum.

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

Intr.
8. (sol-do) Dó- mi- ne, * ne longe fá- ci- as au- xí-
li- um tú- um a me, ad de- fensi-
ó- nem mé- am á- spi- ce : lí- be-

ra me de ó- re le- ó- nis, et
a córni- bus u- ni- cor- nu- ó- rum hu- mi- li-
tá- tem mé- am. Ps. Dé- us, Dé- us
mé- us, ré- spi- ce in me, * qua- re me de- re- liquí- sti?
longe a sa- lú- te mé- a vérba de- lictó- rum me- ó-
rum.

Repetitur Dó- mi- ne, etc.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

Grad.
4. (mi-la) Te- nu- í- sti * má- num dex-
te- ram mé- am :
in vo- luntá- te tú- a de- du-
xí- sti me : et cum gló-

ri-a as-sumpsi-
sti me. *V. Quam*
bó-nus Isra-el Dé-
us ré-
ctis cór-de! mé-
i au-tem pe-ne mó-
ti
sunt pé-des, pé-ne ef-
fú-si sunt grés-sus mé-i: qui
a ze-lá-vi in pec-ca-tó-
ri-bus, pá-

cem pec-ca-tó-rum * ví-
dēns.
(M.M. ♩ = 160.)
Tract. 2.
(ré-fa) Dé-us,
* Dé-us mé-us, réspi-ce in me:
qua-re me de-re-li-quí-sti? *V. Lon-*
ge a sa-lú-te mé-
a vér-ba de-li-ctó-
rum me-ó-rum. *V. Dé-*
us mé-us clamá-bo per dí-em,
nec exáu-di-es: in nó-cte, et.

non ad in-si-pi-én-ti-am mí-hi.

∇. Tu au-tem in sáncto há-bi-tas, laus Is-ra-el.

∇. In te-spe-ra-vé-runt pátres nó-stri: spe-ra-vé-runt, et li-be-rá-sti é-os. ∇. Ad te cla-ma-vé-runt, et sál-vi fá-cti sunt: in te spe-ra-vé-runt, et non sunt con-fú-si. ∇. Ego au-tem sum vérmis, et non hó-

mo: oppró-bri-um hó-mi-num, et ab-jécti-o plé-bis.

∇. Omnes qui vi-dé-bant me, as-ternábán-tur me: lo-cú-ti sunt lá-bi-is, et mové-runt cá-put.

∇. Spe-rá-vit in Dó-mi-no, e-rí-pi-at é-um: sál-vum fá-ci-at é-um, quó-ni-am vult é-um. ∇. I-psi ve-ro consi-de-ra-vé-runt, et conspe-xé-runt me: dí-vi-sé-runt sí-

bi ve-stimé-nta mé- a, et su-per vé-stem
 mé- ammi- sé-runt só-rtém.
 ♪. Lí- be- ra me
 de ó- re le- ó- nis :
 et a cór-ni- bus u- ni-cor-nu-
 ó- rum hu- mi- li- tá- tem mé- am.
 ♪. Qui timé- tis Dó- mi- num, lau- dá- te é-
 um : u- ni- vér- sum sé- men Já- cob,
 ma- gni- fi- cá- te é- um. ♪. Annun- ti- á- bi- tur
 Dó- mi- no ge- ne- rá- ti- o ventú-

ra : et annun- ti- á- bunt cae- li
 ju- stí- ti- am é-
 jus. ♪. Pó- pu- lo qui na- scé-
 tur, quem fé- cit * Dó- mi- nus.
 (M.M. ♪ = 144.)
 Offert.
 8. (sol-do)
 Im- pro- pé- ri- um * exspe- ctá-
 vit cor mé- um, et mi- sé-
 ri- am : et su- stí- nu- i qui si-
 mul constri- sta- ré- tur, et non fú- it :
 con- so- lán- tem me quae- sí- vi, et

non in-vé-ni : et de-dé-
runt in é-scám mé-am fel,
et in sí-ti mé-a po-ta- vé-runt
me a-cé-to.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

8.

(sol-do)

Pá-ter, * si non pót-est hic cá-lix transí-
re, ni-si bí-bam íl-lum : fi-at vo-lún-tas tú-a.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi de Dominica, 211.

Capitulum.

Philipp. 2.

FRatres : Hoc enim sentite in vobis ipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo.

Hymnus. Vexilla Régis. 425.

Ÿ. Eripe me Dómine ab hómine málo. R̄. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. 8. G* (sol-do)
Scríptum est e-nim : * Percú-ti-am pa-stó-rem, et dispergén-tur ó-ves gré-gis : postquam au-tem

re-surré-xe-ro, praecé-dam vos in Ga-li-laé-am : i-bi
me vi-dé-bi-tis, dí-cit Dó-mi-nus. E u o u a e.
Cant. Magnificat. 8. G*. 204.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum concéde propítius; ut et patiéntiae ipsius habére documénta, * et resurrectionis consórtia mereámur. Per eúndem Dó-minum nostrum.

Feria Secúnda Majoris Hebdomadae.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.

4.

(mi-la)

Jú-di-ca * Dó-mi-ne no-cén-tes me, ex-
pú-gna impu-gnán-tes me : appre-hénde árma et
scú-tum, et exsúr-ge in adju-tó-ri-um mé-
um, Dó-mi-ne, vír-tus sa-lú-tis
mé-ae. Ps. Ef-fúñ-de fráme-am, et conclú-de
advérsus é-os qui per-sequúntur me : * dic á-nimae mé-

ae : Sá-lus tú- a é- go sum. Jú- di-ca.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 3. (mi-do)

Exsúr- ge * Dó- mi-ne,
et inté- de ju- dí- ci- um mé-

um, Dé- us mé- us,
et Dó- mi- nus mé- us, in

cáu- sam mé- am.

∇. Ef- fúnde frá-me- am, et con-

clú- de
ad- vér- sus é-

os

os

os

qui me * per-sequún- tur.

Tractus Dómine non secúndum. 393.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 3. (si-sol)
E- ri- pe me * de in- i- mí-

cis mé- is, Dó- mi- ne : ad

te con- fú- gi, dó- ce me fá-

ce- re vo- luntá- tem tú- am : qui- a Dé-

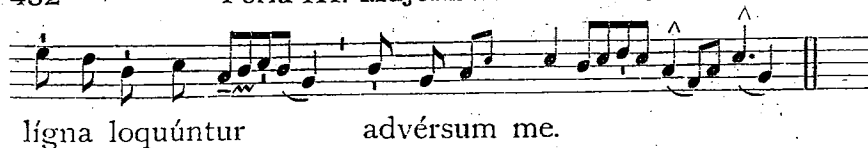
us mé- us es tu.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 7. (sol-ré)
E- ru- bé- scant * et re- ve- re- ántur si-

mul, qui gra- tu- lán- tur má- lis mé- is : in- du-

án- tur pu- dó- re et re- ve- rén- ti- a, qui ma-

Feria Tertia Majoris Hebdomadae.

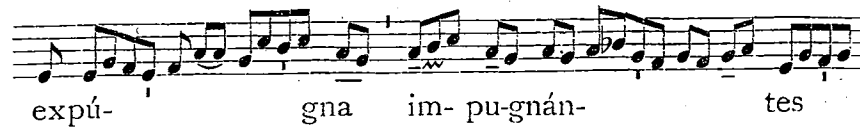
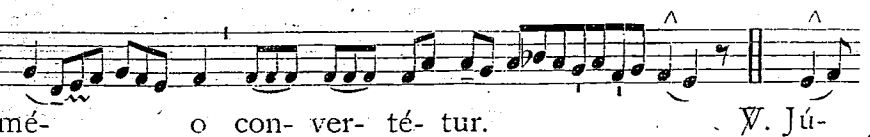
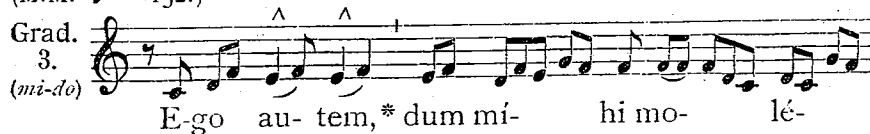
Introitus. Nos autem gloriari. 491.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

3.

(mi-do)

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

1:

(ré-lu)

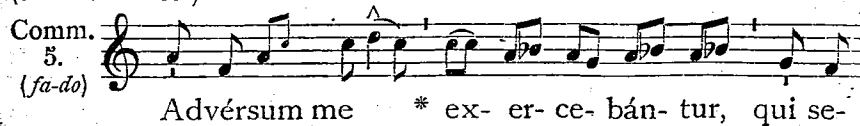

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

5.

(fa-do)

dé- bant in pór- ta : et in me psal-lé- bant, qui bi-bé-

bant ví- num : é-go ve- ro o-ra-ti- ó-nem mé-

am ad te, Dómi- ne: tém- pus

be- neplá- ci- ti, Dé- us, in mul- ti-tú-di-

ne mi-se-ri-cór- di- ae tú- ae.

Feria Quarta Majoris Hebdomadae.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 3. (mi-do)

In nómi- ne Dó-mi-ni * ómne gé- nu fle-

ctá- tur, cae- lé- sti- um, ter- ré- stri-

um et in-fer- nó- rum: qui- a Dómi-nus fáctus ob-

é- di- ens usque ad mór- tem, mór-tem au-tem

crú- cis: íd- e-o Dó- mi-nus Jé- sus Chri-

stus in gló- ri- a est Dé- i Pá- tris.

Ps. Dómi- ne exáudi o-ra-ti- ó-nem mé- am: * et

clá- mor mé- us ad te vé- ni- at. In nómi- ne.

Post Lectionem.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 2. (la-do)

Ne a- vér- tas * fá- ci- em tú-

am a pú- e- ro tú- o,

quó- ni- am trí- bu- lor :

ve- ló- ci- ter ex- áu- di me.

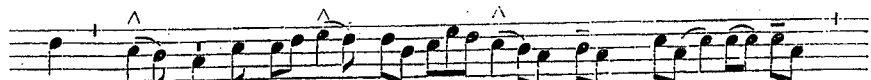
∇. Sálvum me

fac Dé-

us quó- ni- am intravé- runt á-

quae us-que ad á- ni- mam mé-
am : in- fí- xus sum in lí-
mo pro- fún- di, et non
est * substán- ti- a.

Post Epistolam.

(M.M. ♩ = 160.)

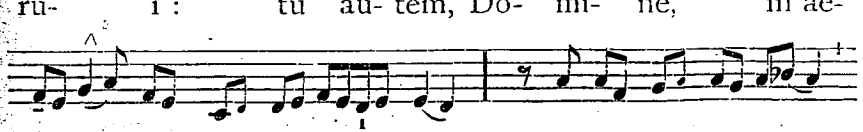
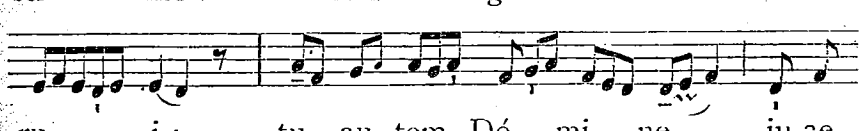
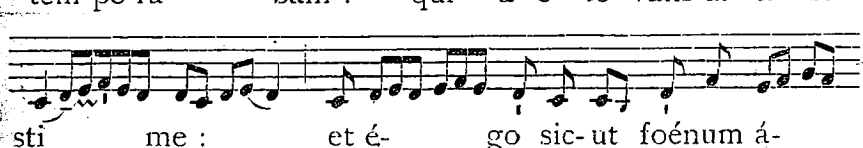
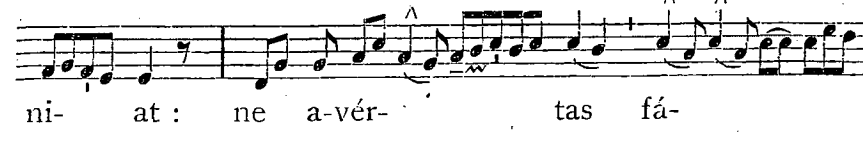
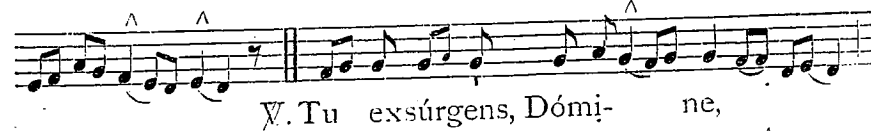
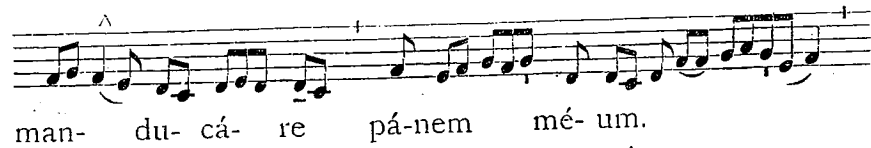
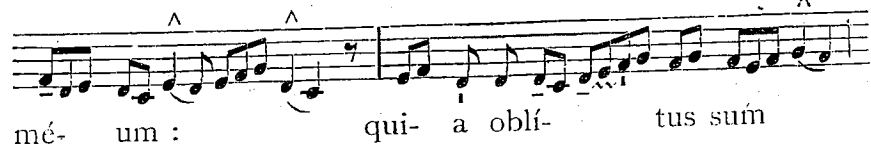
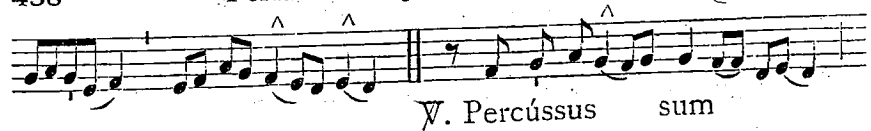
Tract.
2.
(ré-fa)

Dómi- ne, * ex-
áu- di o- ra- ti- ó- nem mé- am,
et clá- mor mé- us ad
te vé- ni- at. ¶. Ne a-
vér- tas fá- ci- em tú-

am a me : in qua- cúm- que dí- e
trí- bu- lor, in- clí- na ad me
áurem tú- am.
¶. In qua- cúm- que dí- e in- vo- cá- ve- ro
te, ve- ló- ci- ter ex-
áu- di me.
¶. Qui- a de- fe- cé- runt sic- ut
fú- mus dí- es mé- a sic- ut
i : et ós- sa mé- a sic- ut
in fri- xó- ri- o con- fri- xa sunt.

mi-se-ré-be-ris Sí-on, qui-a vé-nit témpus
mi-se-rén-di é-jus.

Tribus sequentibus diebus, dicto secreto Pater noster. Ave, María. et ad Matutinum et in principio Primae, Credo. omnibus aliis praetermissis, absolute incipitur Officium ad Matutinum, Laudes, et Vesperas ab Antiphona primi Psalmi: et Antiphonae duplicantur sicut in Festo Duplici.

In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri. per omnes Horas nec in Responsoriis, et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes exstinguitur una ex quindecim candelis positus in candelabro triangulari ante Altare.

FERIA QUINTA IN COENA DOMINI.

AD MATUTINUM.

Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave Maria et Credo, et omnibus aliis praetermissis, Matutinum absolute incipitur ab Antiphona primi Psalmi: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes exstinguitur una ex quindecim candelis candelabri triangularis positi ante Altare.

Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive, in fine Psalmorum, et in Responsoriis, omittitur Glória Patri. In officio cantato ultimi versiculi Psalmorum et Canticorum terminantur sicut et alii, scilicet in finali Antiphonae convenienti. In officio vero recitato, ad omnes Horas, vox deprimitur per tonum in fine cujusque Psalmi, Cantici et cujusque divisionis: item etiam in fine Psalmi Miserere qui post Horas voce submissa recitatur. — Oratio Respice dicitur gravi et recta voce, et ultima syllaba deprimitur ut in Psalmis.

IN I. NOCTURNO.

1. Ant.
8. c
(sol-do)

Zé-lus dómus tú-ae * comé-dit me, et op-
púbri-a exprobránti-um tí-bi ce-ci-dé-runt super me.

Psalmus 68.

I. Sálvum me fac, Dé-us: * quóni-am intravé-runt áquae
usque ad á-nimam mé-am. *Flexa:* tempé-stas áquae, †

2. Infixus sum in límo profúndi: * et non est substántia.
3. Véni in altitúdinem máris: * et tempé-stas demérsit me.
4. Laborávi clamáns, ráucae factae sunt fáuces méae: * defecérunt óculi méi, dum spéro in Déum méum.
5. Multiplicáti sunt super capillos cápitis méi, * qui odérunt me grátis.
6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimici méi injúste: * quae non rápui, tunc exsolvébam.
7. Déus, tu scis insipiéntiam méam: * et delicta méa a te non sunt abscondita.
8. Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtú-tum.
9. Non confundántur súper me * qui quaérunt te, Déus Israel.
10. Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confú-sio fáciem méam.
11. Extrá-neus factus sum frátribus méis, * et peregrínus filiis mátris méae.
12. Quóniam zélus dómus túae comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt súper me.
13. Et opéruí in jejúnio ánimam méam: * et factum est in oppróbrium míhi.
14. Et pósui vestiméntum méum cilícium: * et factus sum illis in pará-bolam.
15. Advérsus me loquebántur, qui sedébant in pórtá: * et in me psallébant qui bibébant vínum.
16. Ego vero oratiónem méam ad te, Dómine: * témpus benepláciti, Déus.
17. In multítudine misericórdiae túae exáudi me, * in veritaté salútis túae:
18. Eripe me de líto, ut non infigar: * libera me ab íis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.
19. Non me demérgat tempé-stas áquae, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os súum.
20. Exáudi me, Dómine, quóniam benigna est misericórdia túa: * secúndum multítudinem miseratiónum tuárum respice in me.
21. Et ne avértas fáciem túam a púero túo: * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.
22. Inténde ánimae méae, et libera éam: * propter inimícos méos érípe me.
23. Tu scis impropérium méum, et confusiónem méam, * et reveréntiam méam.
24. In conspéctu túo sunt ómnes qui tribulant me, * impropérium exspéctávit cor méum, et misériam.

25. Et sustinui qui simul contristarétur, et non fúit : * et qui consolarétur, et non *inveni*.

26. Et dedérunt in éscam méam fel : * et in siti méa potaverunt *me aceto*.

27. Fiat mensa eórum coram ípsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scán-dalum.

28. Obscuréntur óculi eórum ne videant : * et dórsum eórum semper *incúrva*.

29. Effúnde super éos íram túam : * et fúror irae túae *comprehéndat* éos.

30. Fiat habitatio eórum *desérta* : * et in tabernáculis eórum non sit *qui inhá-bitet*.

31. Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum *addidérunt*.

32. Appóne iniquitatem super iniquitatem eórum : * et non íntrent in justí-tiam túam.

33. Deleántur de libro vivéntium : * et cum jústis non *scribántur*.

34. Ego sum páuper et *dólens* : * sálus túa, *Déus*, *suscépit* me.

35. Laudábo nómen Déi cum *cántico* : * et magnificábo *éum in láude*.

36. Et placébit Déo super vitulum novéllum : * córnua *producéntem et úngulas*.

37. Videant páuperes et laeténtur : * quaérite Déum, et vivet *ánima véstra* :

38. Quóniam exaudivit páuperes *Dóminus* : * et vinctos súos non *despéxit*.

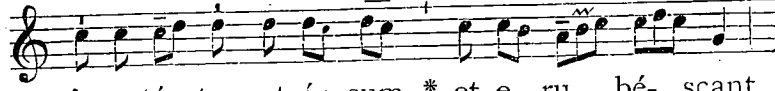
39. Láudent illum caéli et *térra*, * máre, et ómnia reptília *in éis*.

40. Quóniam Déus sálvam fáciat *Síon* : * et aedificábuntur civítates *Júda*.

41. Et inhabitábunt íbi, * et haereditate *acquírent* éam.

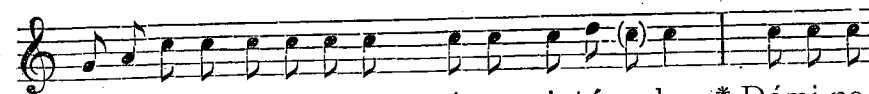
42. Et sémen servórum éjus possidébit éam, * et qui diligunt nómen éjus, *habítábunt in éa*.

Hic repetitur integra Antiphona, et idem fit in fine cuiusque Psalmi.

2. Ant. 8. c (sol-do) A-vertán-tur retrór-sum, * et e-ru- bé- scant,

 qui có- gi- tant mí- hi má- la.

Psalmus 69.

 1. Dé- us, in adju-tó-ri- um mé- um intén- de : * Dómi-ne,

 ad adju-vándum *me fes-tí- na*.

2. Confundántur et revereántur, * qui quaérunt *ánimam* méam.

3. Avertántur retrórsus, et erubéscant, * qui vólunt *míhi mála*.

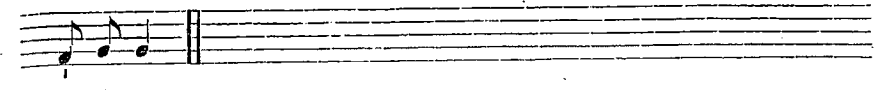
4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt míhi : *Euge, euge*.

5. Exsúltent et laeténtur in te ómnes qui quaérunt te, * et dicant semper : Magnificétur *Dóminus* : qui diligunt *salutare* túum.

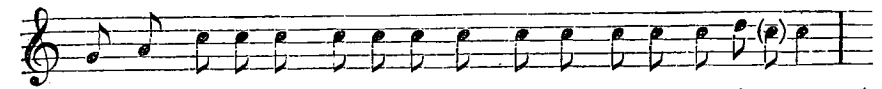
6. Ego vero egénus, et páuper sum : * Déus, *adjuva* me.

7. Adjútor méus, et liberátor méus *és tu* : * Dómine, *ne moréris*.

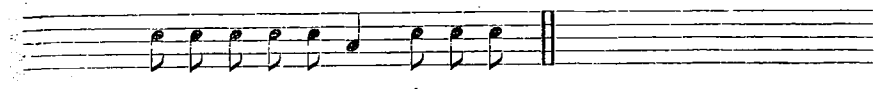
3. Ant. 8. c (sol-do) Dé- us mé- us, * é- ri-pe me de má-nu pec-

 ca-tó- ris.

Psalmus 70.

 1. In te, Dómi-ne, spe-rá-vi, non confúndar in aetér-num : *

 in justí-ti- a tú- a lí-be-ra me, et *é-ri-pe* me.

 Flexa : de-re-liquit é-um, †

2. Inclína ad me *áurem túam*, * et *sálva* me.

3. Esto míhi in *Déum* protectórem, et in *lócum múnítum* : * ut *sálvum me* fáciat.

4. Quóniam firmaméntum *méum*, * et refúgium *méum* *és tu*.

5. Déus méus, *éripe* me de *mánu peccatóris*, * et de *mánu* contra *légem agén-tis et iníqui* :

6. Quóniam tu es *patiéntia méa*, *Dómine* : * *Dómine*, *spes méa a juventúte* *méa*.

7. In te *confirmátus* sum ex *útero* : * de *ventre* *mátris méae* tu es *protéctor* *méus*.

8. In te *cantátio méa* *sémper* : * tamquam *prodígium fáctus* sum *múltis* : et *tu adjútor* *fórtis*.

9. Repleátur os *méum láude*, ut *cántem glóriam túam* : * *tóta die* *magnitú-dinem* *túam*.

10. Ne *projicias* me in *témpore senectútis* : * cum *defécit* *virtus méa*, ne *derelínquas* me.

11. Quia *dixerunt inimíci méi míhi* : * et qui *custodiébant* *ánimam méam*, *consílium fecérunt in únus*,

12. Dicéntes : *Déus dereliquit éum*, † *persequímíni*, et *comprehéndite éum* : * quia non est *qui erípiat*.

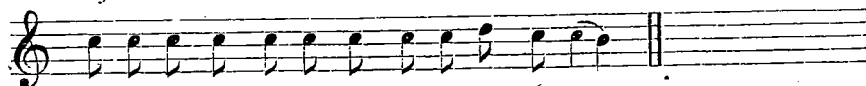
13. D^eus, ne elongeris á me : * D^eus m^eus, in auxilium m^eum respice.
 14. Confundantur, et deficiant detrahentes animae m^eae : * operiantur confusione et pudore, qui quaerunt *mála* mⁱhi.
 15. Ego autem semper sperábo : * et adjiciam super omnem laudem túam.
 16. Os m^eum annuntiabit justitiam túam : * tóta die salutáre túum.
 17. Quóniam non cognóvi litteratúram, † introibo in poténtias D^omini : * D^omine, memorábor justitiae túae solius.
 18. D^eus, docuisti me a juventúte m^ea : * et usque nunc pronuntiábo mirabilia túa.
 19. Et usque in senéctam et sénium : * D^eus, ne derelinquas me.
 20. Donec annúntiem bráchiúm túum * generatióni omni, quae ventúra est ;
 21. Poténtiam túam et justitiam túam, D^eus, † usque in altissima, quae fecisti magnalia : * D^eus, quis *similis* tibi ?
 22. Quántas ostendisti mⁱhi tribulatiónes m^ultas et m^alas : † et conv^ersus vivificásti me : * et de abyssiis térrae iterum *reduxisti* me :
 23. Multiplicásti magnificéntiam túam : * et conv^ersus *consolidus* es me.
 24. Nam et égo confitébor tibi in vasis psálmi veritátem túam : * D^eus, psállam tibi in cithara, *Sáctus* Israel.
 25. Exsultábunt lábia m^ea cum cantávero tibi : * et ánima m^ea, quam *redemisti*.
 26. Sed et lingua m^ea tóta die meditábitur justitiam túam : * cum confusi et reveriti fúerint, qui quaerunt *mála* mⁱhi.

V. Avertántur retrór-sum et e-ru- bé-scant.

R. Qui có-gi-tant mí-hi má-la.

Vel juxta recentiorem usum :

V. Avertántur retrór-sum et e-ru- bé-scant.

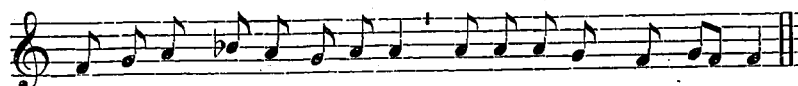
R. Qui có-gi-tant mí-hi má-la.

Pater noster. *totum secreto.*

Hoc triduo non dicitur Absolutio, neque dantur Benedictiones. In fine Lectionum non dicitur Tu autem.

Lectio I.

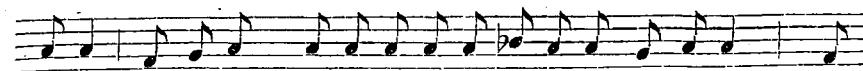
Cap. I, 1-14.

Inci-pit Lamentá-ti-o Je-remí-ae Prophé-tae.

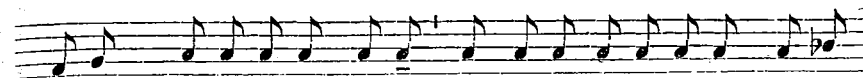
ALEPH. Quómo-do sé-det só-la cí-vi-tas plé-na pó-

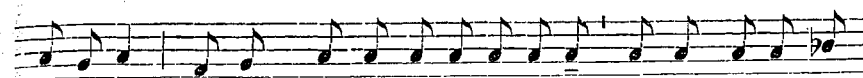
pu-lo : fácta est qua-si ví-du-a dómi-na Génti-um : prin-

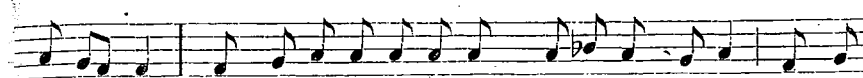
ceps pro-vinci-á-rum fácta est sub tri-bú-to. BETH.

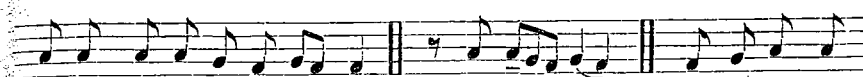
Pló-rans plo-rá-vit in nócte, et lácrimae é-jus in ma-xíl-

lis é-jus : non est qui conso-lé-tur é-am ex ómni-bus cá-

ris é-jus : ómnes amí-ci é-jus spre-vé-runt é-am, et fá-

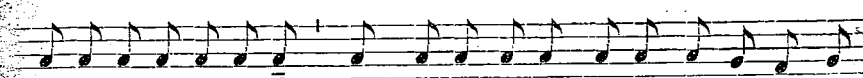
cti sunt é-i in-imí-ci. GHIMEL. Migrá-vit Jú-

das propter afflicti-ó-nem, et multi-tú-di-nem servi-tú-tis :

ha-bi-tá-vit inter Géntes, nec invé-nit réqui-em : ómnes

perse-cu-tó-res é-jus appre-hendé-runt é-am inter angú-

sti-as. DALETH. Ví-ae Sí-on lú-gent é-o quod

non sint qui vé-ni-ant ad sol-emni-tá-tem : ómnes pórtae

é-jus destrúctae : sa-cerdó-tes é-jus geméntes : vírgi-nes
 é-jus squá-lidae, et ípsa opprésa ama-ri-tú-di-ne.
 HE. Fácti sunt hóstes é-jus in cá-pi-te, in-i-mí-ci
 é-jus lo-cuple-tá-ti sunt : qui-a Dómi-nus lo-cú-tus est su-
 per é-am propter multi-tú-di-nem in-iqui-tá-tum é-jus :
 párvu-li é-jus dúcti sunt in capti-vi-tá-tem, ante fá-ci-em
 tri-bu-lán-tis. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convérte-re ad
 Dómi-num Dé-um tú-um.
 Resp. 8.
 (sol-do) In món-te * O-li-vé-ti o-
 rá-vit ad Pá-trem : Pá-ter, si
 fí-e-ri pót-est, tráns-e-at a me cá-

lix í-ste : * Spí-ri-tus qui-dem prómptus
 est, cá-ro autem in-fír-ma.
 V. Vi-gi-lá-te, et o-rá-te, ut non in-
 tré-tis in ten-ta-ti-ó-nem.
 * Spí-ri-tus.

Lectio II.

VAU. Et egréssus est a fí-li-a Sí-on ómnis
 dé-cor é-jus : fácti sunt prínci-pes é-jus vel-ut a-rí-e-tes
 non inve-ni-éntes páscu-a : et ab-i-é-runt absque for-
 ti-tú-di-ne ante fá-ci-em subsequén-tis. ZA-IN.
 Re-cordá-ta est Je-rú-sa-lem di-é-rum afflicti-ó-nis sú-ae

et prae-ri-ca-ti- ó-nis, ó-mni- um de-si-de-ra-bí-li- um
 su- ó-rum, quae habú- e-rat a di- é-bus anti- quis, cum cá-
 de- ret pó-pu- lus é- jus in mánu hosti- li, et non é- sset auxi-
 li- á- tor : vi- dé- runt é- am hó- stes, et de- ri- sé- runt sáb-
 ba- ta é- jus. HETH. Peccá- tum peccá- vit Je- rú- sa-
 lem, proptér- e- a instá- bi- lis fá- cta est : ó- mnes, qui glo-
 ri- fi- cá- bant é- am, spre- vé- runt íl- lam, qui- a vi- dé- runt i-
 gnomí- ni- am é- jus : ípsa autem gé- mens con- vé- rsa est re-
 trór- sum. TETH. Só- rdes é- jus in pé- di- bus é- jus, nec
 re- cordá- ta est fí- nis su- i : de- pó- si- ta est ve- hemé- nter,
 non há- bens conso- la- tó- rem : ví- de, Dó- mi- ne, afflicti- ó- nem
 mé- am, quó- ni- am e- ré- ctus est in- i- mí- cus. Je- rú- sa- lem,

Je- rú- sa- lem, con- vé- rte- re ad Dó- mi- num Dé- um tú- um.
 Resp. 8. (sol- do) Tris- tis est * á- ni- ma mé- a us- que
 ad mó- r- tem : su- sti- né- te hic,
 et vi- gi- lá- te mé- cum : nunc ví- de- bi- tis
 tú- r- bam, quae circú- m- da- bit me : * Vos fú- gam
 ca- pi- é- tis, et é- go vá- dam
 im- mo- lá- ri pro vó- bis.
 V. Ec- ce appro- pí- n- quat hó- ra, et Fí- li- us
 hó- mi- nis tra- dé- tú- r in má- nus pec- ca- tó-
 rum. * Vos fú- gam.

Lectio III.

JOD. Má- num sú- am mí- sit hó- stis ad ó-

mni- a de-si-de-ra-bí-li- a é-jus: qui- a ví-dit Géntes in-
 gréssas Sanctu- á-ri- um sú- um, de quíbus prae-cépe-ras ne
 intrá-rent in ecclé-si- am tú- am. CAPH. Omnis
 pó-pu-lus é-jus gé-mens, et quaérens pánem : de-dé-runt pre-
 ti- ó-sa quaéque pro cí-bo ad re-fo-cil-lándam á-ni- mam.
 Ví-de, Dó-mi-ne, et consí-dera, quó-ni- am fácta sum ví- lis.
 -LAMED. O vos ó-mnes, qui transí- tis per ví- am, at-
 téndi- te, et vi-dé- te si est dó-lor sic-ut dó-lor mé- us :
 quóni- am vindemi- á- vit me, ut lo- cú- tus est Dó-mi- nus in
 dí- e í- rae fu- ró- ris sú- i. MEM. De excél- so
 mí- sit í- g-nem in ó-ssi- bus mé- is, et e- ru- dí- vit me : expán-

dit ré- te pé- di- bus mé- is, convértit me retrór- sum : pó- su- it
 me de- so- lá- tam, tó- ta dí- e moe- ró- re confé- ctam.
 NUN. Vi- gi- lá- vit jú- gum in- iqui- tá- tum me- á- rum : in
 má- nu é- jus convo- lú- tae sunt, et impó- si- tae cól- lo mé- o :
 in- firmá- ta est ví- rtus mé- a : dé- dit me Dó- mi- nus in má-
 nu, de qua non pót- e- ro sú- rge- re. Je- rú- sa- lem, Je- rú- sa-
 lem, convérte- re ad Dó- mi- num Dé- um tú- um.
 Resp.
 5.
 (fa-do) Ecce * ví- dimus é- um
 non ha- bé- tem spé- ci- em, ne- que de-
 có- rem : aspé- ctus é- jus in é-

o non est: hic peccá- ta nóstra
por- tá- vit, et pro nó- bis dó-
let: ípse au- tem vulne- rá- tus
est propter in- iqui- tá- tes nó- stras: * Cú-
jus li- vó- re sa- ná- ti
sú- mus. V. Ve- re languó- res nóstros
í- pse tú- lit, et do- ló- res nó- stros í- pse
por- tá- vit. * Cú- jus. R. Ecce.

Repetitur Ecce vidimus usque ad V.

IN II. NOCTURNO.

1. Ant.
7. c
(sol-ré)

Li-be- rá- vit Dómi- nus * páu- pe-rem
a po- ténte, et ín- o- pem, cú- i non é- rat adjú- tor.

Psalmus 71.

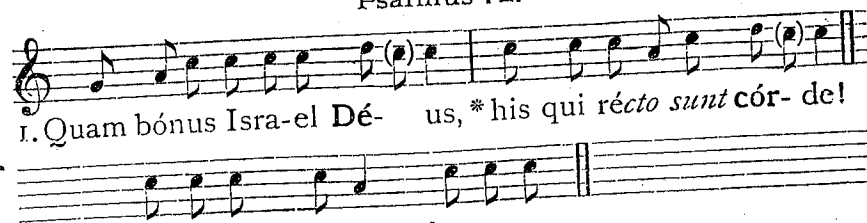
i. Dé- us, ju- dí- ci- um tú- um ré- gi da: * et justí- ti-
am tú- am fí- li- o ré- gis: Flexa: A- rá- bi- ae, †

2. Judicáre pópulum túum in justítia, * et páuperes túos in iudicio.
3. Suscipiant móntes pácem pópulo: * et cólles justítiam.
4. Judicábit páuperes pópuli, et sálvos fáciet filios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.
5. Et permanébit cum sóle, et ánte lúnam, * in generatióne et generatiónem.
6. Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicidia stillántia súper terram.
7. Oriétur in diébus éjus justítia, et abundántia pácis: * donec auferátur lúna.
8. Et dominábitur a mári úsque ad máre: * et a flúmine usque ad términos órbis terrárum.
9. Coram illo prócident Aethíopes: * et inimíci éjus térram língent.
10. Réges Thársis, et insulae múnera ófferent: * réges Arabum et Sába dóna addúcent.
11. Et adorábunt eum ómnes réges térrae: * ómnes Géntes sérvient éi:
12. Quia liberábit páuperem a potén- te: * et páuperem, cui non érat adjútor.
13. Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum sálvas fáciet.
14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nómen eórum córam illo.
15. Et vivet, et dábitur éi de áuro Arábiae, † et adorábunt de ípso sémp- er: * tóta díe benedíc- ent éi.
16. Et érit firmaméntum in térra in súmmis móntium, † superextollétur super Líbanum frúctus éjus: * et florébunt de civitáte sicut foénium térrae.
17. Sit nómen éjus benedíctum in saécula: * ante sólem pérmanet nómen éjus.
18. Et benedícéntur in ípso ómnes tríbus térrae: * ómnes Géntes magnificá- bunt eum.
19. Benedictus Dóminus, Déus Israel, * qui fácit mirabília sólus:
20. Et benedíctum nómen majestátis éjus in aetérnum: * et replébitur maje- státe éjus ómnis térra: fiat, fiat.

2. Ant.
8. c
(sol-dó)

Co- gi- ta- vé- runt ímpi- i, * et lo- cú- ti sunt
ne- quí- ti- am: in- i- qui- tá- tem in excél- so lo- cú- ti sunt.

Psalmus 72.

1. Quam bonus Isra-el Dé-us, * his qui récto sunt cór- de!

Flexa : dexte-ram mé- am : †

2. Méi autem pene móti sunt pées : * pene effúsi sunt gréssus méi.
3. Quia zelávi super iníquos, * pácem peccatórum vídens.
4. Quia non est respéctus mórti eórum : * et firmaméntum in plága eórum.
5. In labóre hóminum nón sunt, * et cum hominibus non flagellabúntur :
6. Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte súa.
7. Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum : * transiérunt in aféctum córdis.
8. Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélsó locúti sunt.
9. Posuérunt in caelum os súum : * et lingua eórum transiit in térra.
10. Ideo convertétur pópulus méus hic : * et dies pléni inveniéntur in éis.
11. Et dixérunt : Quómodo scit Déus, * et si est sciéntia in excélsó?
12. Ecce ipsi peccatóres, et abundátes in saéculo, * obtinuérunt divítias.
13. Et dixi : Ergo sine cáusa justificávi cor méum, * et lávi inter innocétes mánu méas :
14. Et fúí flagellátus tóta die, * et castigátio méa in matutínis.
15. Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natióem filiórum tuórum reprobávi.
16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * lábor est ánte me :
17. Donec íntrem in Sanctuárium Déi : * et intélligam in novíssimis eórum.
18. Verúmtamen propter dólos posuísti éis : * dejecisti eos dum allevaréntur.
19. Quómodo fácti sunt in desolatióem, súbito defecérunt : * perférunt propter iniquitátem súam.
20. Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitaté tua imáginem ipsórum ad nihilum rédiges.
21. Quia inflammátum est cor méum, et rénes méi commutáti sunt : * et égo ad nihilum redáctus sum, et nescívi.
22. Ut juméntum fáctus sum ápuđ te : * et égo semper técum.
23. Tenuísti mánum dexteram méam : † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.
24. Quid enim míhi est in caélo? * et a te quid volúí super térram?
25. Defécit cáro méa, et cor méum : * Déus córdis méi, et pars méa Déus in aetérnum.
26. Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
27. Míhi autem adhaerére Deo bónum est : * pónere in Dómino Deo spem méam :
28. Ut annúntiem omnes praedicatiónes túas, * in pórtis filiae Sión.

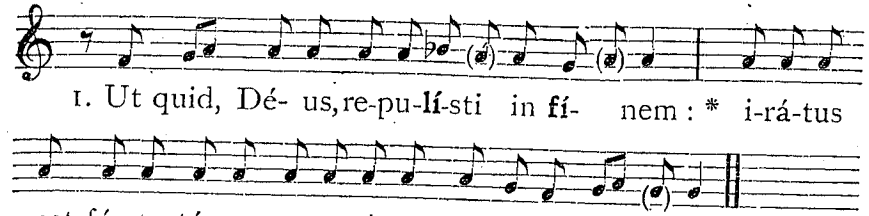
3. Ant.

1. g
(ré-la)

Exsúrge, Dómi- ne, * et jú-di-ca cáusam mé- am.

Psalmus 73.

1. Ut quid, Dé- us, re- pu- lí- sti in fi- nem : * i- rá- tus

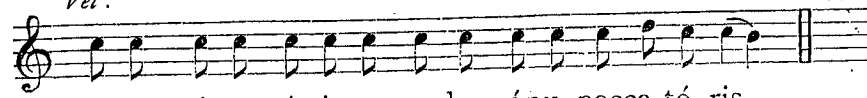
est fú- ror tú- us su- per ó- ves pá- scu- ae tú- ae?

2. Mémor ésto congregatiónis túae, * quam possedísti ab inítio.
3. Redemísti vírgam hereditátis túae : * mons Sión, in quo habitásti in éo.
4. Léva mánus túas in supérbias eórum in fínem : * quánta malignátus est inimícus in sáncto!
5. Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnítatis túae.
6. Posuérunt signa súa, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super súmmum.
7. Quasi in silva lignórum securibus excidérunt jánuas éjus in idípsum : * in securi et áscia dejecérunt éam.
8. Incendérunt igni sanctuárium túum : * in térra polluérunt tabernáculum nóminis túi.
9. Dixérunt in córde suo cognátio eórum símul : * Quiéscere faciámus omnes dies féstos Déi a térra.
10. Signa nóstra non vídimus, jam non ést prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.
11. Usquequo, Déus, impropérabit inimícus? * irratat adversárius nómen túum in fínem?
12. Ut quid avértis mánum túam, et dexteram túam, * de médio sínu tuo in fínem?
13. Déus autem rex nóster ánte saécula : * operátus est salútem in médio térrac.
14. Tu confirmásti in virtúte tua máre : * contribulásti cápita draconum in áquis.
15. Tu confregisti cápita draconis : * dedísti éum éscam pópulis Aethiópum.
16. Tu dirupísti fóntes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.
17. Túus est dies, et túa ést nox : * tu fabricátus es auróram et sólem.
18. Tu fecísti omnes términos térrae : * aestátem et ver tu plasmásti éa.
19. Mémor ésto hújus, inimícus impropérávit Dómino : * et pópulus insipiens incitávit nómen túum.
20. Ne trádas béstiis ánimas confiténtes tíbi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in fínem.
21. Réspice in testaméntum túum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt térrae dómibus iniquitátum.
22. Ne avértatur húmilis fáctus confúsus : * páuper et inops laudábunt nómen túum.
23. Exsúrge, Déus, júdica cáusam túam : * mémor ésto impropériórum tuórum, eórum quae ab insipiente sunt tóta die.
24. Ne obliviscáris vóces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit sémper.

V. Dé-us mé-us, é-ri-pe me de mánu pecca-tó-ris.
R. Et de mánu contra légem agéntis et in-í-qui.

Vel:

V. Dé-us mé-us, é-ri-pe me de mánu pecca-tó-ris.
R. Et de mánu contra légem agéntis et in-í-qui.

Pater noster. *secreto.*

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi super Psalmos.

Lectio IV.

In Ps. 54. ad 1. vers.

EXáudi, Deus, orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam: intende mihi, et exaudi me. Satagentis, solliciti, in tribulatione positi, verba sunt ista. Orat multa patiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videamus in quo malo sit: et cum dicere coeperit, agnoscamus ibi nos esse: ut communicata tribulatione, jungamus orationem. Contristatus sum, inquit, in

exercitatione mea, et conturbatus sum. Ubi contristatus? ubi conturbatus? In exercitatione mea, inquit. Homines malos, quos patitur, commemoratus est: eandemque passionem malorum hominum, exercitationem suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis agere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigatur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceatur.

Amí-cus mé-us * óscu-

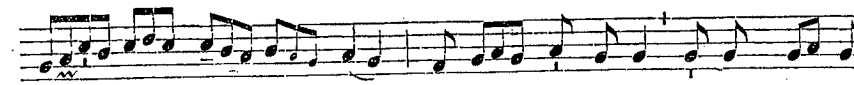
li me trá-di-dit sí-gno: Quem os-

cu-lá-tus fú-e-ro, í-pse est, te-né-

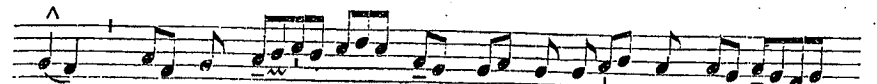
te-é-um: hoc má-lum fé-

cit sí-gnum, qui per óscu-lum ad-implé-vit.

ho-mi-cí-di-um. * Infé-lix

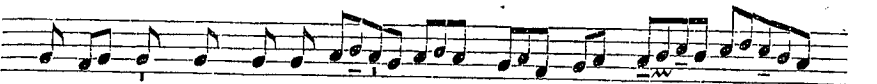
prae-termí-sit pré-ti-um sán-gui-

nis, et in fi-ne lá-que-o se sus-

pén-dit. V. Bó-num é-rat é-i,

si ná-tus non fu-ís-set hó-mo il-

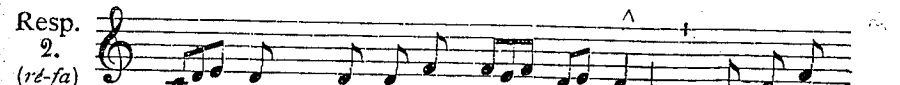

le. * Infé-lix.

Lectio V.

UTinam ergo qui nos modo exercent, convertantur, et nobiscum exerceantur: tamen quamdiu ita sunt ut exerceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eorum, utrum usque in finem perseveraturus sit, ignoramus. Et plerumque cum tibi vidéris odisse inimicum, fratrem odisti, et nescis. Diabolus, et angeli ejus in Scripturis sanctis manifestati sunt nobis, quod ad ignem aeternum sint destinati. Ipsorum tantum desperanda est correctio, contra quos habemus occultam luctam: ad quam

luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem: id est, non adversus homines, quos vidéti, sed adversus principes, et potestates, et rectores mundi, tenebrarum harum. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligeres daemones esse rectores caeli et terrae, mundi dixit, tenebrarum harum: mundi dixit, impiorum et iniquorum: mundi dixit, de quo dicit Evangelium: Et mundus eum non cognovit.

Jú-das * mercá-tor pés-si-mus óscu-lo

pé- ti- it' Dómi- num : il-
 le ut á- gnus ín- no- cens non ne- gá- vit Jú- dae
 ó- cu- lum : * De- na- ri- ó- rum nú- me-
 ro Christum Ju- dae- is trá- di-
 dit. V. Mé- li- us il- li é- rat, si ná-
 tus non fu- ís- set. * De- na- ri- ó- rum.

Lectio VI.

Quoniam vidi iniquitatem et contraditionem in civitate. Attende gloriam crucis ipsius. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimici insultaverunt. Effectus probavit virtutem : dormuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliosum dignum visum est inimicis, et ante ipsum lignum stantes caput agitabant, et dicebant : Si Filius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad populum non credentem, et contradicentem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iniquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem : perfidiam intellige. Videbat ergo Dominus in civitate iniquitatem et contraditionem, et extendebat manus suas ad populum non credentem, et contradicentem : et tamen et ipsos expectans dicebat : Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

Resp.
 8. (sol-do)

U- nus * ex disci- pu- lis mé- is trá-

det me hó- di- e : Vae il-
 li per quem trá- dar é-
 go : * Mé- li- us il- li é- rat, si ná- tus non
 fu- ís- set. V. Qui in- tín- git
 mé- cum má- num in pa- rópsi- de, hic me tra- di-
 tú- rus est in má- nus pec- ca- tó-
 rum. * Mé- li- us. R. U- nus.

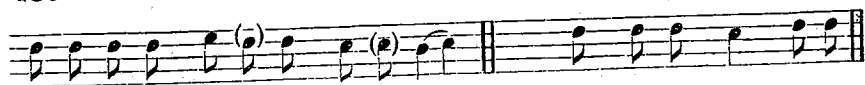
IN III. NOCTURNO.

1. Ant.
 7. c (sol-ré)

Dí- xi in- í- quis : * No- lí- te ló- qui advérsus
 Dé- um in- i- qui- tá- tem.

Psalmus 74.

I. Con- fi- té- bimur tí- bi, Dé- us : * confi- té- bimur, et in-

vo-cá-bimus nó- men tú- um. *Flexa*: ex hoc in hoc : †

2. Narrábitus mirabilia túa : * cum accépero témpus, égo justítias judicábo.

3. Liquefácta est térra, et ómnes qui hábitant in éa : * égo confirmávi colúmnas éjus.

4. Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquentibus : Nolíte exaltáre córnú :

5. Nolíte extóllere in áltum córnú véstrum : * nolíte lóqui advérsus Déum iniquitátem.

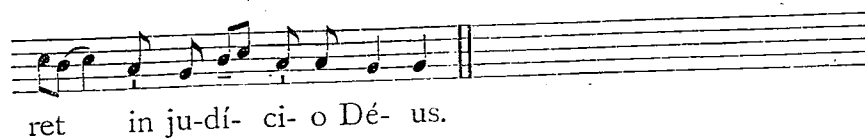
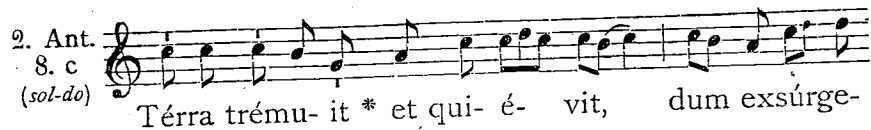
6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Déus júdex est.

7. Hunc humiliat, et hunc exáltat : * quia cálix in mánu Dómini víni méri plénus místo.

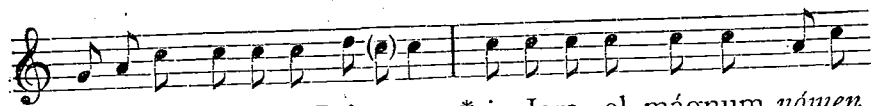
8. Et inclinávit ex hoc in hoc : † verúntamen faex éjus non est exinaníta : * bíbent ómnes peccatóres térrae.

9. Ego autem annuntiábo in saéculum : * cantábo Déo Jácob.

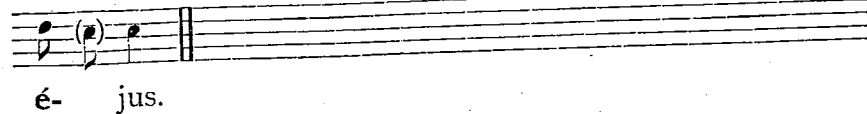
10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltábuntur córnua jústi.

Psalmus 75.

1. Nó-tus in Judaé-a Dé- us : * in Isra- el mágnum nómen

2. Et fáctus est in páce lócus éjus : * et habitáto éjus in Sión.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scútum, gládium, et béllum.

4. Illúminans tu mirábiliter a móntibus aetérnis : * turbáti sunt ómnes insípientes córde.

5. Dormiérunt sómnum súum : * et níhil invenérunt ómnes víri divitiárum in mánibus súis.

6. Ab increpatióne túa, Déus Jácob, * dormitáverunt qui ascendérunt équos.

7. Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc íra túa.

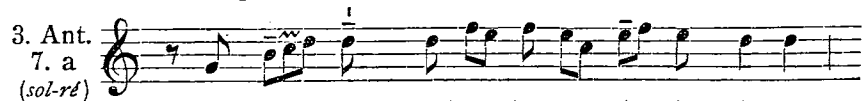
8. De caélo áuditum fecisti júdicium : * térra trémuit et quiévit.

9. Cum exsúrgeret in júdicium Déus, * ut sálvos fáceret ómnes mansuétos térrae.

10. Quóniam cogitáto hómínis confitébitur tibi : * et reliquiae cogitátionis diem féstum ágent tibi.

11. Vovéte, et réddite Dómino Déo véstro : * ómnes, qui in circúitu éjus afféris múnera.

12. Terríbili et éi qui áufert spíritum príncipum, * terríbili apud réges térrae.

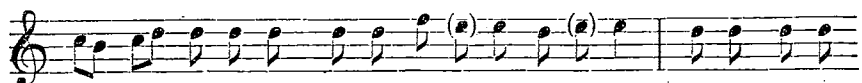

In dí- e * tri-bu- la- ti- ó- nis mé- ae

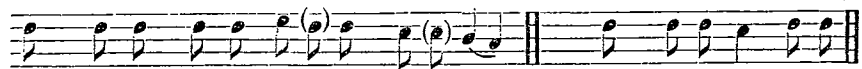

Dé- um exqui- sí- vi má- ni- bus mé- is.

Psalmus 76.

1. Vó- ce mé- a ad Dómi-num clamá- vi : * vó-ce mé- a

ad Dé- um, et intén- dit mí- hi. *Flexa*: exqui- sí- vi, †

2. In díe tribulátionis méae Déum exquisívi, † mánibus méis nócte cóntra éum : * et non súm decéptus.

3. Rénuít consolári ánima méa : * mémor fúi Déi, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus méus.

4. Anticipáverunt vigílias óculi méi : * turbátus sum, et non súm locútus.

5. Cogitávi díes antíquos : * et ánnos aetérnos in mente hábui.

6. Et meditátus sum nócte cum córde méo, * et exercitábar, et scopébam spíritum méum.

7. Numquid in aetérnum projíciet Déus : * aut non appónet ut complacitior sit ádhuc?

8. Aut in finem misericórdiam súam abscíndet, * a generátione in generátionem?

9. Aut obliviscétur miseréri Déus? * aut continébit in íra sua misericórdias suas?

10. Et dixi : † Nunc coépi : * haec mutátio dexterae Excélsi.

11. Mémor fúi óperum Dómini : * quia mémor éro ab ínítio mirabílium tuórum,

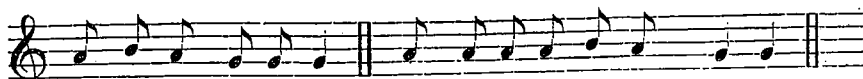
12. Et meditábor in ómnibus opéribus túis : * et in adinventiónibus túis exercébor.

13. Déus in sáncto vía túa : † quis Déus mágnus sicut Déus nóster? * tu es Déus qui fácis mirabília.

14. Nótam fecisti in pópulis virtútem túam : * redemísti in bráchio túo pópulum túum, filios Jácob, et Joséph.

15. Vidérunt te áquae, Déus, vidérunt te áquae : * et timuérunt, et turbatae sún abýssi.

16. Multitúdo sónitus aquárum : * vócem dedérunt núbes.
 17. Etenim sagittae túae tránseunt : * vox tonitruí tui in róta.
 18. Illuxérunt coruscationes túae órbi térrae : * commóta est, et contrémuit térra.
 19. In mári vía túa, et sémitae túae in áquis múltis : * et vestigia túa non cognoscéntur.
 20. Deduxísti sicut óves pópulum túum, * in mánu Móysi et Aaron.

∇. Exsúrge, Dómi-ne. R̄. Et jú-di-ca cáusam mé- am.

Vel :

∇. Exsúrge, Dómi-ne. R̄. Et jú-di-ca cáusam mé- am.

Pater noster. *secreto.*

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio VII.

Cap. II. d.

HOC autem praecipio : non laudans, quod non in melius, sed in deterius convenitis. Primum quidem convenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et haereses esse, ut qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. Convenientibus ergo vobis in unum, jam non est Dominicam coenam manducare.

Unusquisque enim suam coenam praesumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

Resp.

7.
(sol-ré)

E- ram * qua- si á- gnus in-

no- cens : dú- ctus sum ad im-

mo- lán- dum, et ne- sci- é- bam :

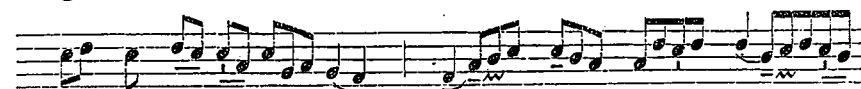
consí- li- um fe- cé- runt in- i- mí- ci mé- i.

ad- vérsum me, di- cén- tes : * Ve- ní- te, mit- tá- mus

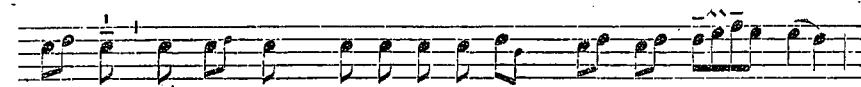
lí- gnum in pá- nem é- jus, et e- ra- dá-

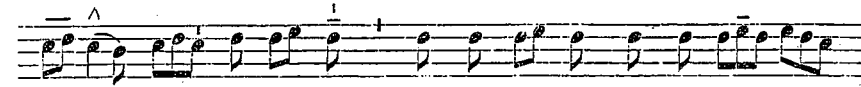
mus é- um de tér- ra vi-

vén- ti- um. ∇. O- mnes in- i- mí- ci

mé- i advér- sum me co- gi- tá- bant má- la mí- hi :

vér- bum in- i- quum manda- vé- runt advérsum

me, di- cén- tes. * Ve- ní- te.

Lectio VIII.

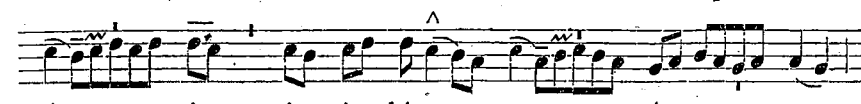
EGO enim accépi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accipite et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc facite in meam commemoratióem. Simi- liter et cálicem, postquam coenávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sángine : hoc facite, quotiescúm- que bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

Resp.

7.
(sol-ré)

U- na hó- ra * non po- tu-

i- stis vi- gi- lá- re mé- cum,

qui ex-horta-bá-mi-ni mó-ri pro
me? * Vel Jú-dam non vi-dé-tis, quó-
mo-do non dór-mit, sed festí-nat
trá-de-re me Ju-daé-is?
V. Quid dormí-tis? súrgi-te, et o-rá-
te, ne in-tré-tis in ten-ta-ti-
ó-nem. * Vel Jú-dam.

Lectio IX.

Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit corpóris et sanguínis Dómini. Probet autem seipsuni homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, iudicium sibi manducat et bibit, non dijudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et

dormiunt multi. Quod, si nosmetipsos dijudicáremus, non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenitis ad manducándum, invicem exspectáte. Si quis ésurit, domi manducet: ut non in iudicium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

Resp. 1. (rê-la)

Se-ni-ó-res * pó-pu-li consí-
li-um fe-cé-runt, * Ut Jé-sum dó-lo te-né-

rent, et oc-cí-de-rent: cum glá-di-
is et fú-sti-bus ex-i-é-runt tamquam ad
la-tró-nem. V. Col-legérunt pontí-fi-ces et pha-ri-
sae-i con-cí-li-um. * Ut Jé-sum. R. Se-
ni-ó-res.

AD LAUDES.

1. Ant. 8. G (sol-do)

Justi-fi-cé-ris Dómi-ne * in sermó-ni-bus tú-is,
et víncas cum ju-di-cá-ris.

Psalmus 50.

1. Mi-se-ré-re mé-i Dé-us, se-cúndum mágnam mi-
se-ri-córdi-am tú-am.
2. Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * déle iniquitátem méam.
3. Amplius láva me ab iniquitáte méa: * et a peccáto méo munda me.

4. Quóniam iniquitátem méam égo cognóscó : * et peccátum méum contra me est sémpér.

5. Tibi sóli peccávi, et málum coram te féci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vínas cum *judicáris*.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me máter méa.

7. Ecce enim veritátem dilexisti : * incérta et occúlta sapiéntiae túae manifestásti míhi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Auditui méo dábis gáudium et laetítiam : * et exsultábunt óssa humiliáta.

10. Avérte fáciem túam a peccátis méis : * et omnes iniquitátes méas déle.

11. Cor múndum créa in me Déus : * et spíritum réctum innova in viscéribus méis.

12. Ne projicias me a fácie túa : * et spíritum sánctum túum ne áuferas a me.

13. Rédde míhi laetítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vías túas : * et impii ad te *converténtur*.

15. Líbera me de sanguinibus Déus, Déus salutis méae : * et exsultábit língua méa *justítiam túam*.

16. Dómine lábia méa apéries : * et os méum annuntiábit *laudem túam*.

17. Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non *delectáberis*.

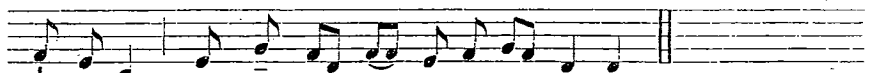
18. Sacrificium Déo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Déus *non despícies*.

19. Benigne fac Dómine in bóna voluntáte túa Sion : * ut aedificéntur *múri Jerúsalem*.

20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre *tuum vítulos*.

2. Ant. 2. D *(ré-fa)*

Dó- mi- nus * tamquam ó- vis ad ví- cti- mam

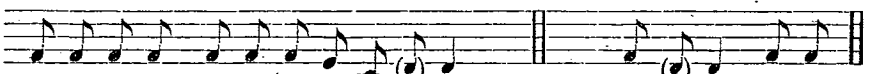

dúctus est, et non a- pé- ru- it os sú- um.

Psalmus 89.

1. Dómi- ne, re- fú- gi- um fáctus es nó- bis : * a ge- ne- ra-

ti- ó- ne in ge- ne- ra- ti- ó- nem. *Flexa* : tránse- at, †

2. Priúsqvam móntes fierent, aut formarétur térra et orbis : * a saéculo et usque in saéculum tu es Déus.

3. Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixisti : Convertimini filii hóminum.

4. Quóniam mille ánni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quae praetériat.

5. Et custódia in nócte, * quae pro nihilo habéntur, eórum ánni érunt.

6. Mane sicut hérba tránseat, † mane flóreat, et tránseat : * vespere décidat, indúret et aréscat.

7. Quia defécimus in ira túa, * et in furóre túo turbáti súmus.

8. Posuisti iniquitátes nóstras in conspéctu túo : * saéculum nóstrum in illuminatione *vultus tui*.

9. Quóniam omnes díes nóstri defecerunt : * et in ira túa *defécimus*.

10. Ánni nóstri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nóstrórum in ipsis, septuaginta ánni.

11. Si autem in potentátibus, octoginta ánni : * et ámplius eórum, lábor et dólór.

12. Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

13. Quis nóvit potestátem irae túae? * et prae timóre túo iram túam *dinumeráre?*

14. Déxteram túam sic nótam fac : * et erudítos corde in *sapiéntia*.

15. Convertere Dómine *úsquequo?* * et deprecábilis ésto super *sérvos tuos*.

16. Repléti súmus mane misericórdia túa : * et exsultávimus, et delectáti súmus omnibus diébus *nostris*.

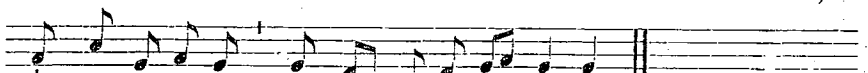
17. Laetáti súmus pro diébus, quibus nos humiliásti : * ánnis, quibus *vidimus mála*.

18. Réspice in sérvos tuos, et in ópera túa : * et dirige filios *eórum*.

19. Et sit spléndor Dómini Déi nóstri super nos, † et ópera mánuum nóstrárum dirige súper nos : * et ópus mánuum *nostrárum* dirige.

3. Ant. 8. G *(sol-do)*

Contri- tum est * cor mé- um in mé- di- o mé- i,

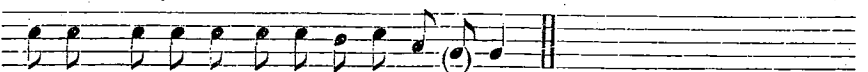

contremu- é- runt ómni- a óssa mé- a.

Psalmus 35.

1. Dí- xit injústus ut de- línquat in semet- í- pso : * non est

tímor Dé- i ante ó- cu- los é- jus.

2. Quóniam dolóse égit in conspéctu éjus : * ut inveniátur iniquitas *éjus ad ódium*.

3. Verba óris éjus iniquitas, et dólus : * nóluit intelligere ut *bene ágeret*.

4. Iniquitátem meditátus est in cubili súdo : * ástitit ómni viae non bónae, malítiam autem *non odívit*.

5. Dómine in caélo misericórdia túa : * et veritas túa usque *ad nubes*.

6. Justítia túa sicut móntes Déi : * *judicia túa abyssus multa*.

7. Hómines, et juménta salvábis Dómine : * quemádmódu(m) multiplicásti misericórdiam *túam Déus*.

8. Filii autem hóminum, * in tégmine alárum *tuarum sperábunt*.

9. Inebriabúntur ab ubertáte dónus túae : * et torrénate voluptátis túae *potábis éos*.

10. Quóniam apud te est fons vítae : * et in lúmine túo *vidébinus lúmen*.

11. Praetende misericordiam tuam scientibus te, * et justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

12. Non veniat mihi pes superbiae : * et manus peccatoris non moveat me.

13. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem : * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

4. Ant.
4. A*
(la-re)

Exhortá-tus es * in virtú-te tú-a, et in-re-

fecti-ó-ne sancta tú-a Dómi-ne.

Canticum Moysi.

Exodi 15.

I. Canté-mus Dómi-no : glo-ri-ó-se e-nim magni-fi-
cá-tus est, * équum et ascensó-rem de-jé-cit in má-re.

Flexa : pugná-tor, †

2. Fortitudo mea et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem :

3. Iste Deus meus, et glorificabo eum : * Deus patris mei, et exaltabo eum.

4. Dominus quasi vir pugnator, † Omnipotens nomen ejus, * Currus Pharaonis et exercitum ejus projecit in mare.

5. Electi principes ejus submersi sunt in mari Rubro : * abyssi operuerunt eos, descendérunt in profundum quasi lapis.

6. Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine : † dextera tua Domine, percussit inimicum. * Et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios tuos :

7. Misisti iram tuam, quae devoravit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae :

8. Stetit unda fluens, * congregatae sunt abyssi in medio mari.

9. Dixit inimicus : Persequar et comprehendam, * dividam spolia, implébitur anima mea.

10. Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea :

11. Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

12. Quis similis tui in fortibus, Domine? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

13. Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra. * Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti.

14. Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

15. Ascenderunt populi, et irati sunt : * dolores obtinuerunt habitatores Philisthim.

16. Tunc conturbati sunt principes Edom, † robustos Moab obtinuit tremor : * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

17. Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui :

18. Fiant immobiles quasi lapis, † donec pertranseat populus tuus Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

19. Introduces eos, et plantabis in monte haereditatis tuae, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine :

20. Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tuae. * Dominus regnabit in aeternum, et ultra.

21. Ingressus est enim eques Pharao cum curribus et equitibus ejus in mare : * et reduxit super eos Dominus aquas maris.

22. Filii autem Israel ambulaverunt per siccum, * in medio ejus.

5. Ant.
2. D
(re-fa)

Oblá-tus est, * qui-a ipse vó-lu-it,

et peccá-ta nóstra í-ipse por-tá-vit.

Psalmus 146.

I. Laudá-te Dómi-num quó-ni-am bónus est psál-mus : *

Dé-o nóstro sit ju-cúnda, de-có-raque laudá-ti-o.

2. Aedificans Jerusalem Dominus : * dispersiones Israelis congregabit.

3. Qui sanat contritos corde : * et alligat contritiones eorum.

4. Qui numerat multitudinem stellarum : * et omnibus eis nomina vocat.

5. Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus : * et sapientiae ejus non est numerus.

6. Suscipiens mansuetos Dominus : * humilians autem peccatores usque ad terram.

7. Praecinite Domino in confessione : * psallite Deo nostro in cithara.

8. Qui operit caelum nubibus : * et parat terrae pluviam.

9. Qui producit in montibus foenum : * et herbam servituti hominum.

10. Qui dat jumentis escam ipsorum : * et pullis corvorum invocantibus eum.

11. Non in fortitudine equi voluntatem habebit : * nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

12. Beneplacitum est Domino super timentes eum : * et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Capitulum et Hymnus non dicuntur in hoc triduo.

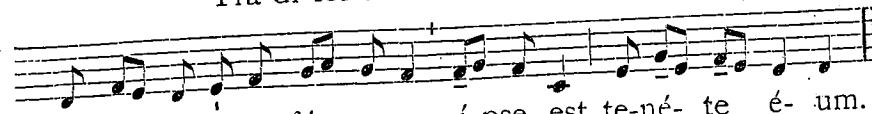
V. Hómo pá-cis mé-ae in quo spe-rá-vi.

R. Qui edébat pánes méos, ampliávit
advérsum me supplanta-ti-ó-nem.

Ad Bened.
Ant. 1. g
(ré-la)

Trá-di-tor au-tem * dé-dit é- is signum, dí-cens :

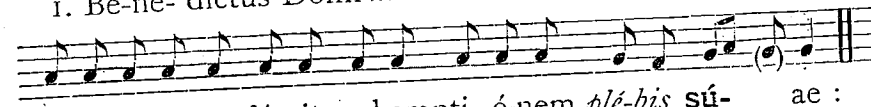
Quem o-scu-lá-tus fú- e-ro, í-pse est, te-né- te é- um.

Canticum Zachariae.

Luc. I. 68-79.

1. Be-ne- díctus Dómi-nus Dé- us Isra- el : * qui- a

vi- si- tá- vit, et fé- cit red- em- pli- ó- nem plé- bis sú- ae :

2. Et eréxit cornu salutis nobis : * in dómo Dávid, púeri súi.

3. Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a saeculo sunt, prophetarum ejus :

4. Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium qui odérunt nos :

5. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * et memorari testamenti sui sancti.

6. Jusjurandum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * daturum se nobis :

7. Ut sine timóre, de manu inimicorum nostrorum liberati, * servíamus illi :

8. In sanctitate, et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altissimi vocaberis : * praeibis enim ante faciem Domini parare vias ejus :

10. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatorum eorum :

11. Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitávit nos, oriens ex álto :

12. Illuminare his, qui in ténébris, et in úmbra mórtis sédent : * ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.

Interim dum dicitur Cant. Benedictus, extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, praeter unam, quae posita est in summitate candelabri, extinguuntur paulatim sex candelae posita a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu extinguatur ultima candela : similiter extinguuntur lampades et luminaria per Ecclesiam. — Cum repetitur Ant. Traditor, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolae.

Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur V. sequens :

(M.M. ♩ = 152.)

5.
(fa-do)

Chri- stus * fá- ctus est pro nó- bis o-

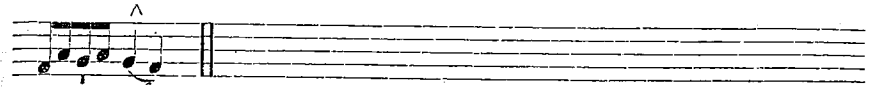

bé- di- ens us- que ad mór- tem.

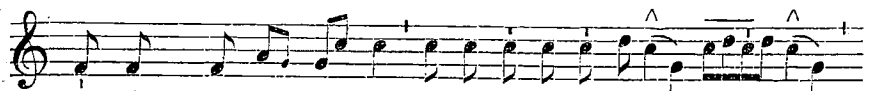
Secunda nocte additur :

MOR- TEM au- tem crú- cis.

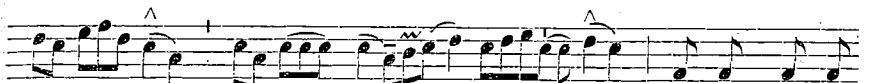
Tertia nocte additur :

PROPTER quod et Dé- us ex- altá- vit il- lum,

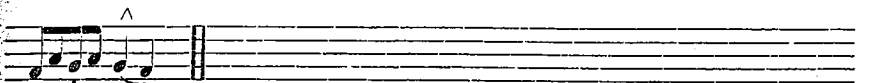
et dé- dit il-

li. nó- men, quod est su- per

ó- mne nó- men.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei (sed sine cantu).

Cum incipitur V. Christus factus est. omnes genuflectunt, et eo finito, dicitur Pater noster. totum sub silentio. Postea Ps. Miserere. 485, aliquantulum altius.

Quo finito, sine Orémus. dicitur simili voce :

Oratio.

Respice, quaesumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum.

Sed Qui tecum vivit. dicitur sub silentio. — Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)
 Intr. 4.
 (mi-la) Nos au- tem * glo- ri- á- ri o-
 pór- tet in crú- ce Dó- mi- ni nó- stri Jé- su
 Chri- sti: in quo est sá- lus, ví- ta, et re-
 sur- ré- cti- o nó- stra: per quem sal- vá- ti,
 et li- be- rá- ti sú- mus. Ps. Dé- us
 mi- se- re- á- tur nó- stri, et be- ne- dí- cat nó- bis: * il-
 lú- mi- net vultum sú- um su- per nos, et mi- se- re- á-
 tur nó- stri. Nos au- tem.

Dicitur Glória in excelsis. Et tunc pulsantur campanae; et deinceps non amplius usque ad Sabbatum sanctum.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)
 Grad. 3.
 (fa-do) Chri- stus * fá- ctus est pro nó- bis ob-

é- di- ens us- que ad mór- tem,
 mór- tem au- tem crú- cis.
 ¶. Propter quod et Dé- us ex- altá- vit íl- lum,
 et dé- dit íl- li nó- men,
 quòd est su- per ó- mne * nó- men.

(M.M. $\text{♩} = 144$.)
 Offert. 2.
 (la-do) Déx- te- ra Dó- mi- ni *
 fé- cit vir- tú- tem, déx- te- ra
 Dó- mi- ni ex- al- tá- vit me: non mó-
 ri- ar, sed ví- vam, et narrá- bo ó- pe-

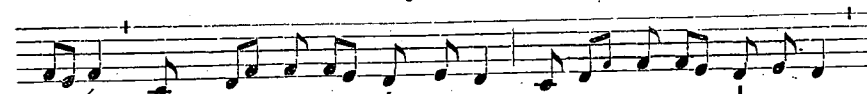
ra Dómi-ni.

Agnus Déi dicitur de more, sed Pax non datur.

(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Comm. *(ré-fa)* Dó-mi-nus Jé-sus, * postquam coená-

vit cum di-scí-pu-lis sú-is, lá-vit pé-des e-ó-rum

et á-it il-lis : Scí-tis quid fé-ce-rim vó-

bis, é-go Dómi-nus et Ma-gí-ster? Exémplum

dé-di vó-bis, ut et vos i-ta fa-ci-á-tis.

† *Finita Missa, fertur Hostia, ut supra reservata, ad locum praeeparatum, ubi pro crastino servanda est. Interea dum fit Processio, cantatur Hymnus Pange lingua, ut infra, 705. Postea in Choro dicuntur Vesperae sine cantu.*

AD VESPERAS.

Vesperae, dicto secreto Pater noster, Ave María, inchoantur absolute a prima Antiphona.

1. ANT. Cálicem † salutáris accípiam, et nómen Dómini invocábo.

Psalmus 115.

CRÉdidi, propter quod locútus sum : *
Égo autem humiliátus sum nimis.

Égo dixi in excéssu méo : * Omnis
nómo méndax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómni-
bus quae retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nó-
men Dómini invocábo.

Vóta méa Dómino réddam coram ómni
pópulo éjus : * pretiósá in conspéctu
Dómini mors sanctorum éjus :

O Dómine quia égo sérvus túus : *
égo sérvus túus, et filius ancillae tuae.

† Melodia pro sequentibus Antiphonis olim usurpata, et in editione typica Antiphonalis Romani restituta, in Appendice reperietur.

Dirupisti víncula méa : * tibi sacrifi-
cábo hóstiam láudis, et nómen Dómini
invocábo.

Vóta méa Dómino réddam in conspé-
ctu ómnis pópuli éjus : * in átriis dómus
Dómini, in médio túi Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nómen Dómini invocábo.

2. ANT. Cum his † qui odérunt pácem, éram pacíficus : dum loquébar illis,
impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamá-
vi : * et exaudivit me.

Dómine líbera ánimam méam a lábiis
iniquis, * et a língua dolósa.

Quid détur tibi, aut, quid apponátur
tibi, * ad línguam dolósam?

Sagíttae poténtis acútuae, * cum car-
bónibus desolatóriis.

Heu míhi ! quia incolátus méus prolón-
gátus est : habitávi cum habitántibus

Cédar : * multum incola fúit ánimá méa.

Cum his qui odérunt pácem, éram pa-
cíficus : * cum loquébar illis, impugná-
bant me gratis.

Ant. Cum his qui odérunt pácem, éram pacíficus : dum loquébar illis, impu-
gnábant me gratis.

3. ANT. Ab homínibus † iníquis líbera me Dómine.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine málo : *
a víro iníquo éripe me.

Qui cogitáverunt iniquitátes in cór-
de : * tóta die constituébant praélia.

Acuérunt línguas súas sicut serpen-
tis : * venénium aspídum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de mánu peccató-
ris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitáverunt supplantáre gréssus
méos : * absconderunt superbi láqueum
míhi.

Et fúnes extendérunt in láqueum : *
juxta íter scándalum posuérunt míhi.

Dixi Dómino : Déus méus es tu : * ex-
áudi Dómine vócem deprecatiónis méae.

Dómine, Dómine virtus salutis méae : *
obumbrásti super cápum méum in die
bélli :

Ne trádas me Dómine a desidério méo
peccatóri : * cogitáverunt contra me
ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Cápum circúitus eórum : * lábor labi-
órum ipsórum opériet eos.

Cádent super eos carbónes, in ignem
dejicies eos : * in misériis non subsistent.

Vir línguósus non dirigétur in térra : *
vírum injústum mála cápient in júditu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus júdicium
inopis, * et vindictam páuperum.

Verúm tamen jústi confitebúntur nó-
mini túo : * et habitábunt récti cum
vultu túo.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

4. ANT. Custódi me † a láqueo quem statuérunt míhi, et a scándalis operántium
iniquitátem.

Psalmus 140.

Domine clamávi ad te, exáudi me : *
inténde vóci méae cum clamávero
ad te.

Dirigátur orátio méa sicut incénsium
in conspéctu túo : * elevátio mánuum
meárum sacrificium vespertinum.

Póne Dómine custódiam óri méo : * et
óstium circumstántiae lábiis méis.

Non declines cor méum in vérba malí-
tiae, * ad excusándas excusatiónes in
peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitá-
tem : * et non comunicábo cum eléctis
eórum.

Corrípiet me jústus in misericórdia,
et increpábit me : * óleum autem pecca-
tóris non impinguet cápum méum.

Quóniam adhuc et orátio méa in bene-
plácitis eórum : * absórpti sunt júnti
pétrae júdices eórum.

Audient vérba méa quóniam potué-
runt : * sicut crassitúdo térrae erúpta
est super térram.

Dissipáta sunt óssa nóstra secus infér-
num : * quia ad te Dómine, Dómine,
óculi méi : in te sperávi, non áuferas
ánimam méam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt
míhi : * et a scándalis operántium ini-
quitátem.

Cádent in retiáculo éjus peccatóres : *
singuláriter sum égo donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo quem statuérunt míhi, et a scándalis operántium iniquitátem.

5. ANT. Considerábam † ad dexteram, et vidébam, et non érat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce méa ad Dóminum clamávi : *
vóce méa ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu éjus oratióem méam, * et tribulatióem méam ante ípsam pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum méum, *
et tu cognovisti sémitas méas.

In via hac qua ambulábam, * abscon-
derunt láqueum míhi.

Considerábam ad dexteram et vidé-

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non érat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et V. non dicuntur.

Ad Magnificat, Antiphona :

Coenántibus † autem illis, accépit Jesús pánem, et benedixit ac frégit. deditque discipulis súis.

Cant. Magnificat. 221.

Feria Sexta.

Cum accepisset † acétum, dixit : Consummátum est : et inclináto cápite, trádidit spíritum.

Repetita Antiphona, dicitur V. Christus factus est, cum reliquis ut supra ad Laudes (sine cantu).

† Sacerdos cum Ministris denudat Altaria, legendo Antiphonam.

Diviserunt sibi † vestiméta méa, et super véstem méam miserunt sórtem.

Ps. 21. Déus, Déus méus respice in me. 503. *Et repetitur Antiphona.*

AD MANDATUM.

Diaconus cantat Evangelium, Ante diem festum Paschae. cum caeremoniis consuetis. Quo finito, dum Sacerdos cum Ministris lotionem pedum agit, haec subscripta cantantur.

Ant. 3. (mi-do) Mandá-tum nó-vum do vó-bis : * ut di-li-gá-tis

ínvi-cem, sic-ut di-lé-xi vos, dí-cit Dómi-nus. *Ps.* Be-

bam : * et non érat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me, * et non est qui requirat ánimam méam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes méa, pórtio méa in térra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem méam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam méam ad confiténdum nómini túo : * me exspéctant jústi, donec retríbuas míhi.

á-ti imma-cu-lá-ti in ví-a : * qui ámbu-lant in
lé-ge Dómi-ni.

Et repetitur immediate Antiphona Mandátum nóvum.

Et sic aliae Antiphonae, quae habent Psalmos, vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.

Ant. 4. (mi-la) Postquam surré-xit Dó-mi-nus * a coé-

na, mí-sit á-quam in pél-vim : coépit la-vá-re pé-

des di-sci-pu-ló-rum : hoc exémplum re-líquit

é-is. *Ps.* Má-gnus Dómi-nus, et laudá-bi-lis ni-mis : *

in ci-vi-tá-te Dé-i nóstri, in mónte sáncto é-jus.

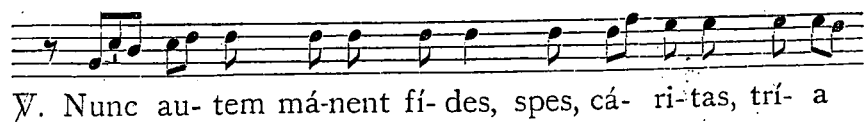
Postquam surré-xit.

Ant. 2. (ré-fa) Dómi-nus Jé-sus, * postquam coená-vit

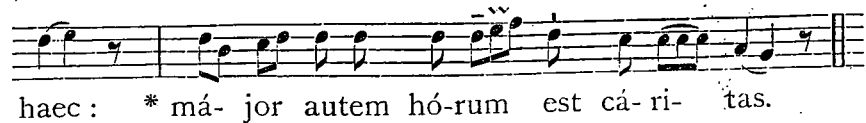
cum di-sci-pu-lis sú-is, lá-vit pé-des e-ó-rum, et á-

it il- lis : Scí- tis quid fé-ce- rim vó-
 bis é-go Dó-mi- nus et Ma- gí-ster? Ex-émplum
 dé- di vó- bis, ut et vos i- ta fá-ci- á- tis. *Ps.* Be-
 ne- di- xí-sti Dó-mi- ne tér- ram tú- am: * a- ver- tí- sti
 capti- vi- tá- tem Já- cob. Dó-mi- nus Jé- sus.
 Ant. 5. *(fa-do)*
 Dó-mi- ne, * tu mí- hi lá- vas pé- des?
 Respóndit Jé- sus et dí- xit é- i: Si non lá- ye- ro
 tí- bi pé- des, non ha- bé- bis pártem mé- cum. ∇ . Vé- nit
 ergo ad Simó- nem Pé- trum, * et dí- xit é- i Pé- trus.
 Dó-mi- ne. ∇ . Quod é- go fá- ci- o, tu né- scis mo- do: * scí- es
 au- tem pós- te- a. Dó-mi- ne.

Ant. 4. *(mi-la)*
 Si é- go Dó-mi- nus * et Ma- gí- ster vé- ster
 lá- vi vó- bis pé- des: quanto ma- gis vos de- bé-
 tis ál- ter al- té- ri- us la- vá- re pé- des? *Ps.* Au- dí- te
 haec ó- mnes gén- tes: * áu- ri- bus percí- pi- te qui ha- bi-
 tá- tis ór- bem. Si é- go Dó-mi- nus.
 Ant. 7. *(sol- rd)*
 In hoc cognóscant ómnes, * qui- a mé- i é-
 stis discí- pu- li, si di- lecti- ó- nem habu- é- ri- tis ad
 ínvi- cem. ∇ . Dí- xit Jé- sus discí- pu- lis sú- is. In
 hoc cognóscant ómnes.
 Ant. 7. *(sol- rd)*
 Má- ne- ant in vó- bis * fí- des, spes, cá- ri- tas,
 trí- a haec: má- jor au- tem hó- rum est cá- ri- tas.

∇. Nunc au-tem má-nent fí-des, spes, cá-ri-tas, trí-a

haec: * má-jor autem hó-rum est cá-ri-tas.

Má-ne-ant in vó-bis.

Ant.
2.
(ré-fa)

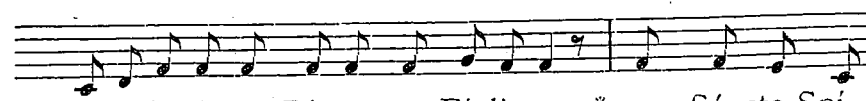
Bé-ne-dí-cta sit * sáncta Trí-ni-tas, atque

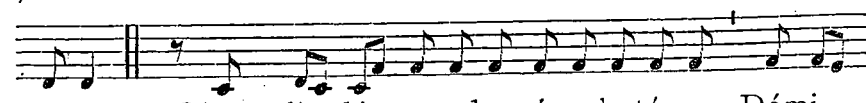
indi-ví-sa U-ni-tas: con-fi-té-bi-mur é-i, qui

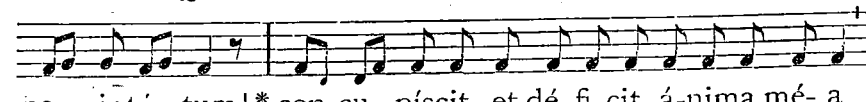
a fé-cit no-bíscum mi-se-ri-cór-di-am sú-am.

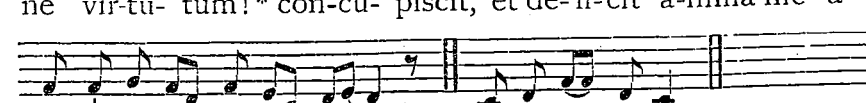
∇. Be-ne-di-cá-mus Pá-trem et Fí-li-um, * cum Sáncto Spi-

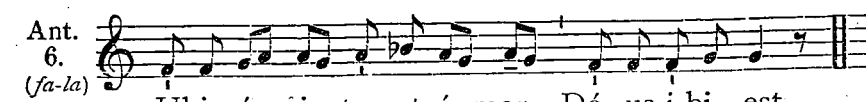
ri-tu. Ps. Quam di-lé-cta ta-berná-cu-la tú-a, Dó-mi-

ne vir-tú-tum! * con-cu-píscit, et dé-fi-cit á-ni-ma mé-a

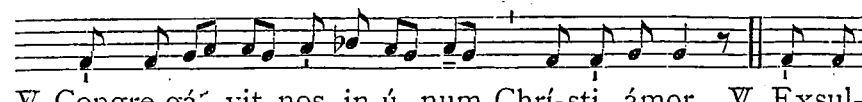

in á-tri-a Dó-mi-ni. Bé-ne-dí-cta sit.

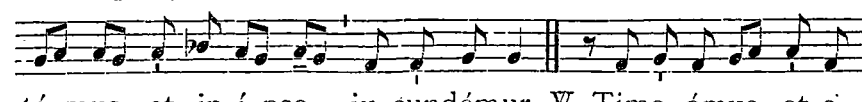

Ant.
6.
(fa-la)

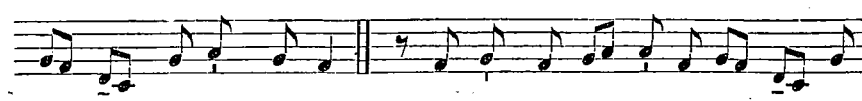
Ubi cá-ri-tas et á-mor, Dé-us i-bi est.

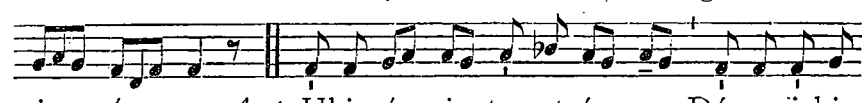
∇. Congre-gá-vit nos in ú-num Chrí-sti á-mor. ∇. Exsul-

té-mus, et in í-pso ju-cundémur. ∇. Time-ámus, et á-

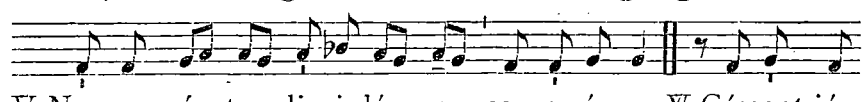
mé-mus Dé-um ví-vum. ∇. Et ex córde di-li-gá-mus nos

sin-cé-ro. Ant. Ubi cá-ri-tas et á-mor, Dé-us i-bi

est. ∇. Simul er-go cum in ú-num congre-gámur:

∇. Ne nos mén-te di-vi-dá-mur, ca-ve-ámus. ∇. Cés-sent jú-r-

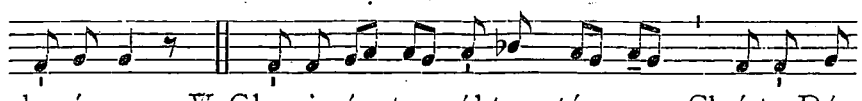
gi-a ma-lí-gna, cés-sent lí-tes. ∇. Et in mé-di-o nóstri

sit Chrí-stus Dé-us. Ant. Ubi cá-ri-tas et á-mor,

Dé-us i-bi est. ∇. Simul quo-que cum be-á-tis vi-

de-ámus. ∇. Glo-ri-án-ter vúl-tum tú-um, Chrí-ste Dé-

us. ∇. Gáudi-um quod est imménsum, atque próbum: ∇. Saé-

cu-la per in-fi-ní-ta saecu-ló-rum. A-men.

Post lotionem, Sacerdos dicit :

Páter nóster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R̄. Sed libera nos a málo

Ÿ. Tu mandásti mandáta tua Dómine. R̄. Custodiri nimis

Ÿ. Tu lavásti pédes discipulórum tuórum.

R̄. Opera mánuum tuárum ne despicias.

Ÿ. Dómine exáudi oratiónem méam.

R̄. Et clamor méus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

ADésto, Dómine quaésumus, officio
servitútis nostrae : et quia tu disci-
pulis tuis pedes laváre dignátus es, ne
despicias ópera mánuum tuárum, quae
nobis retinénda mandásti : ut sicut hic
nobis, et a nobis exterióra abluúntur in-
quinaménta; sic a te ómnium nostrum
interióra lavéntur peccáta. Quod ipse
praestáre dignéris, qui vivis et regnas
Deus, per ómnia saecula saeculórum.
R̄. Amen.

Ad Completorium.

Non dicitur Jube domne. nec Lectio brevis, nec Adjutorium. neque Oratio Dominica : sed facta Confessione et Absolutione, incipitur a Ps. Cum invocárem; et dicuntur Psalmi de Dominica, 225. Dictis Psalmis, dicitur Nunc dimittis, 232. Deinde Ÿ. Christus factus est. cum reliquis, ut supra, 490.

Sic terminantur omnes Horae in hoc triduo, usque ad Nonam Sabbati Sancti inclusive.

FERIA VI. IN PARASCEVE.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María. Credo. *secreto.*

IN I. NOCTURNO.

1. Ant. 8. G *(sol-do)* Asti-té-runt * ré-ges térrae, et prínci-pes con-

ve-né-runt in ú-num, advérsus Dómi-num, et advérsus

Chri-stum é-jus.

Psalmus 2.

i. Qua-re fremu-é-runt Gén-tes, * et pó-pu-li me-di-tá-ti

sunt i-ná-ni-a. 2. Astité-runt ré-ges térrae, etc. 278.

2. Ant. 8. G *(sol-do)* Di-vi-sé-runt sí-bi * vestiménta mé-a, et su-per

vé-stem mé-am mi-sé-runt sór-tem.

Psalmus 21.

i. Dé-us, Dé-us mé-us, réspi-ce in me : † qua-re me de-re-

liqui-sti? * longe a sa-lú-te mé-a vérba de-lictó-rum

me-ó-rum. *Flexa* : vírtus mé-a, †

2. Déus méus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nócte, et non ad insi-piéntiam míhi.

3. Tu autem in sáncto hábitas, * laus Israel.

4. In te speravérunt pátres nóstri : * speravérunt, et liberásti éos.

5. Ad te clamavérunt, et sálvi fácti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vérmis, et non hómo : * oppróbrium hóminum, et abjectio plébis.

7. Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt cáput.

8. Sperávit in Dómino, eripiat éum : * sálvum faciat éum, quóniam vult éum.

9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes méa ab ubéribus mátris méae. In te projectus sum ex útero :

10. De ventre mátris méae Déus méus és tu, * ne discésseris á me :

11. Quóniam tribulatio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

12. Circumdederunt me vítuli múltí : * táuri pingues obsederunt me.

13. Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.
 14. Sicut aqua effusus sum : * et dispersa sunt omnia ossa mea.
 15. Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.
 16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhaesit faucibus meis : * et in pulverem mortis deduxisti me.
 17. Quoniam circumdederunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.
 18. Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.
 19. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.
 20. Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam conspice.
 21. Erue a framaea, Deus, animam meam : * et de manu canis unicam meam :
 22. Salva me ex ore leonis : * et a cornibus unicornium humilitatem meam.
 23. Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio ecclesiae laudabo te.
 24. Qui timetis Dominum, laudate eum : * universum semen Jacob, glorificate eum.
 25. Timeat eum omne semen Israel : * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis :
 26. Nec avertit faciem suam a me : * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.
 27. Apud te laus mea in ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu timentium eum.
 28. Edent pauperes, et saturabuntur : † et laudabunt Dominum qui requirit eum : * vivent corda eorum in saeculum saeculi.
 29. Remiscantur et convertentur ad Dominum * universi fines terrae :
 30. Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.
 31. Quoniam Domini est regnum : * et ipse dominabitur Gentium.
 32. Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae : * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.
 33. Et anima mea illi vivet : * et semen meum serviet ipsi.
 34. Annuntiabitur Domino generatio ventura : * et annuntiabunt caeli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

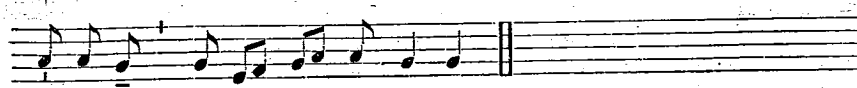
3. Ant.

8. G

-(sol-do)

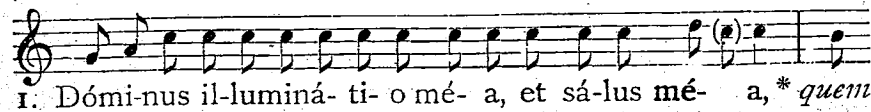

Insurrexerunt in me * testes in-í qui, et men-

ti-ta est in-í qui-tas sí-bi.

Psalmus 26.

I. Dómi-nus il-luminá-ti-o mé-a, et sá-lus mé-a, * quem

timé-bo?

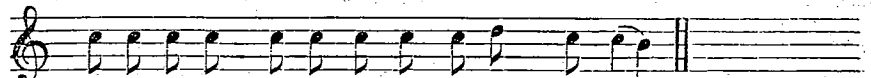
2. Dominus protector vitae meae, * a quo trepidabo?
 3. Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas :
 4. Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.
 5. Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.
 6. Si exsurgat adversum me praedium, * in hoc ego sperabo.
 7. Unam petii a Domino, hanc requiram : * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae :
 8. Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.
 9. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.
 10. In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.
 11. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psallum dicam Domino.
 12. Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te : * miserere mei, et exaudi me.
 13. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam, Domine, requiram.
 14. Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.
 15. Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, salutaris meus.
 16. Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.
 17. Legem pone mihi, Domine, in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.
 18. Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.
 19. Credo videre bona Domini * in terra viventium.
 20. Exspecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

V. Di-vi-sé-runt sí-bi ve-sti-ménta mé-a.

R. Et super véstem méam mi-sé-runt sór-tem

Vel :

V. Di-vi-sé-runt sí-bi ve-sti-ménta mé-a.

R. Et super véstem méam mi-sé-runt sór-tem.

Pater noster. secreto.

Lectio I.

Cap. 2, 8-15.

De Lamenta-ti-ó-ne Je-remí-ae Prophé-tae.

HETH. Co-gi-tá-vit Dómi-nus dissi-pá-re mú-rum fi-li-
 ae Sí-on : te-téndit fu-ní-cu-lum sú-um, et non a-vértit
 mánum sú-am a perdi-ti-ó-ne : lu-xítque antemu-rá-le,
 et mú-rus pá-ri-ter dissi-pá-tus est. TETH. De-fí-xae
 sunt in térra pórtae é-jus : pérdi-dit, et contrí-vit véctes é-
 jus : ré-gem é-jus et prínci-pes é-jus in Génti-bus : non est
 lex, et prophétae é-jus non inve-né-runt vi-si-ó-nem a Dó-
 mi-no. JOD. Sedé-runt in térra, conti-cu-é-runt sé-
 nes fi-li-ae Sí-on : conspersé-runt cí-ne-re cá-pi-ta sú-a,
 accíncti sunt ci-lí-ci-is, abje-cé-runt in térram cá-pi-ta sú-
 a vírgi-nes Je-rú-sa-lem. CAPH. De-fe-cé-runt prae
 lácrimis ó-cu-li mé-i, conturbá-ta sunt vísc-e-ra mé-a :

effú-sum est in térra jé-cur mé-um super contri-ti-ó-ne
 fi-li-ae pópu-li mé-i, cum de-fí-ce-ret párvu-lus et lá-
 ctens in pla-té-is óppi-di. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem,
 convér-te-re ad Dómi-num Dé-um tú-um.

Resp.
 3. (mi-do) Omnes * amí-ci mé- i
 de-re- liqué- runt me, et prae- va-
 lu-é- runt insi-di-án-tes mí- hi :
 trá-di-dit me quem di-li-gé- bam : * Et
 terri-bí-li-bus ó- cu- lis plá- ga cru-dé-
 li percu- ti-é-ntes, a- cé- to po-
 tá- bant me. V. In- ter in-í- quos

pro-je-cé-runt me, et non pe-percé-runt á-
ni-mae mé- ae. * Et terri-bí-li-bus.

Lectio II.

LAMED. Mátri-bus sú-is dí-xé-runt : Ubi
est trí-ti-cum et ví-num? cum de-fí-ce-rent qua-si vul-ne-rá-
ti in pla-té-is ci-vi-tá-tis : cum exha-lá-rent á-nimas sú-
as in sí-nu má-trum su-á-rum. MEM. Cú-i com-
pa-rá-bo te? vel cú-i assi-mi-lá-bo te, fí-li-a Je-rú-sa-
lem? cú-i exaequábo te, et conso-lá-bor te, vír-go fí-li-a
Sí-on? Má-gna est e-nim vel-ut má-re contri-ti-o tú-a :
quis me-dé-bi-tur tú-i? NUN. Prophé-tae tú-i
vi-dé-runt tí-bi fálsa et stúlta, nec a-pe-ri-é-bant in-iqui-

tá-tem tú-am, ut te ad poeni-ténti-am pro-vo-cá-rent :
vi-dé-runt autem tí-bi assumpti-ó-nes fálsas, et e-jecti-
ó-nes. SAMECH. Plausé-runt su-per te má-ni-bus
ómnes transe-úntes per ví-am : si-bi-la-vé-runt, et mó-vé-
runt cá-put sú-um su-per fí-li-am Je-rú-sa-lem : Haécci-
ne est urbs, di-céntes, perfécti de-có-ris, gáudi-um u-nivérsae
tér-rae? Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-te-re ad
Dómi-num Dé-um tú-um.

Resp. 2. (ré-fa) Vé-lum té-mp-li * scís-sum est,
* Et ómnis tér-ra tré-mu-it : lá-tro
de crú-ce clamá-bat, dí-cens :

Meménto mé- i, Dómi- ne, dum vé- ne- ris
 in ré- gnum tú- um. *V.* Pé- trae
 scís- sae sunt, et mo- numén- ta a- pé- rta sunt, et
 múl- ta córpo- ra sanctó- rum, qui dormí- e- rant, sur-
 re- xé- runt. * Et ómnis.

Lectio III.

Cap. 3.

ALEPH. E- go vir ví- dens paupertá- tem mé-
 am in vírga indigna- ti- ó- nis é- jus. *ALEPH.*
 Me mi- ná- vit, et addú- xit in té- ne- bras, et non in lú- cem.
ALEPH. Tantum in me vértit, et convér- tit má-
 num sú- am tó- ta dí- e. *BETH.* Ve- tústam fé- cit

pél- lem mé- am, et cárnem mé- am, contrí- vit ós- sa mé-
 a. *BETH.* Aedi- fi- cá- vit in gý- ro mé- o, et cir-
 cúmde- dit me fé- lle et la- bó- re. *BETH.* In te- ne-
 bró- sis col- lo- cá- vit me, qua- si mórtu- os sempí- tér- nos.
GHIMEL. Circumaedi- fi- cá- vit advérsum mé,
 ut non egré- dí- ar : aggra- vá- vit cómpe- dem mé- um.
GHIMEL. Sed et, cum clamá- ve- ro et ro- gá- ve- ro,
 exclú- sit o- ra- ti- ó- nem mé- am. *GHIMEL.* Conclú-
 sit ví- as mé- as la- pí- di- bus quádris, sémi- tas mé- as sub-
 vér- tit. Je- rú- sa- lem, Je- rú- sa- lem, convér- te- re ad
 Dómi- num Dé- um tú- um.

512

Feria VI. in Parasceve.

Resp.
8.
(sol-do)

Vi- ne- a mé- a * e- lé- ctá, é-
go te plan- tá- vi : * Quó-
mo- do con- vér- sa es in a- má- ri-
tú- di- nem, ut me cru- ci- fí- ge- res,
et Bar- áb- bam di- mít- te- res?
V. Se- pí- vi te, et lá- pi- des e- lé- gi ex
te, et ae- di- fi- cá- vi túr-
rim. * Quó- mo- do. R. Vi- ne- a mé- a.

IN II. NOCTURNO.

1. Ant.
8. G
(sol-do)

Vim faci- ébant, * qui quae- ré- bant ánimam mé- am.

Psalmus 37.

1. Dómi- ne, ne in fu- ró- re tú- o argú- as me, * neque in

í- ra tú- a cor- ri- pi- as me. Flexa : conturbá- tum est, †

2. Quóniam sagittae tuae infixae sunt mihi : * et confirmasti super me *manum* tuam.
3. Non est sanitas in carne mea a facie irae tuae : * non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.
4. Quóniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum : * et sicut onus grave gravatae sunt super me.
5. Putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae, * a facie insipientiae meae.
6. Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem : * tota die contristatus ingrediebar.
7. Quóniam lumbi mei impleti sunt illusionibus : * et non est sanitas in carne mea.
8. Afflictus sum, et humiliatus sum nimis : * rugiebam a gemitu cordis mei.
9. Domine, ante te omne desiderium meum : * et gemitus meus a te non est absconditus.
10. Cor meum conturbatum est, † dereliquit me virtus mea : * et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.
11. Amici mei, et proximi mei * adversum me appropinquaverunt et steterunt.
12. Et qui iuxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciebant qui quaerabant animam meam.
13. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates : * et dolos tota die meditabantur.
14. Ego autem tanquam surdus non audiebam : * et sicut mutus non aperiens os sum.
15. Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiones.
16. Quóniam in te, Domine, speravi : * tu exaudies me, Domine, Deus meus.
17. Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : * et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.
18. Quóniam ego in flagella paratus sum : * et dolor meus in conspectu meo semper.
19. Quóniam iniquitatem meam annuntiabo : * et cogitabo pro peccato meo.
20. Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me : * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.
21. Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi : * quóniam sequabar bonitatem.
22. Ne derelinquas me, Domine, Deus meus : * ne discesseris a me.
23. Intende in adiutorium meum, * Domine, Deus salutis meae.

2. Ant.
4. A*
(la-re)

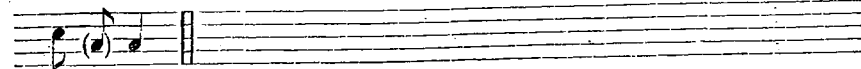
Confundán- tur * et reve- re- ántur, qui quaerunt

á- nimam mé- am, ut áu- fe- rant é- am.

Psalmus 39.

1. Exspé-ctans exspe-ctá-vi Dómi-num, * et inténdit

mí- hi.

2. Et exaudivit *præces* meas : * et eduxit me de lacu miseriae, et *de luto* faecis.
 3. Et stáuit super pétram *pædes* meos : * et diréxit *gréssus* meos.
 4. Et immisit in os méum *cánticum* nóvum, * *cármén* Déo nóstro.
 5. Vidébunt múlti, et *timébunt* : * et *sperábunt* in Dómino.
 6. Beátus vir cújus est nómen Dómini *spes* éjus : * et non respéxit in vanitates et *insánias* fálsas.
 7. Múlta fecisti tu, Dómine, Dæus méus, *mirabilia* túa : * et cogitationibus túis non est qui *similis* sit tibi.
 8. Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti *sunt* super número.
 9. Sacrificium et oblationem *nohásti* : * áures autem *perfectisti* mihi.
 10. Holocáustum et pro peccáto non *postulásti* : * tunc dixi : *Ecce* vénio.
 11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem *voluntátem* túam : * Dæus méus, *vólui*, et *légem* túam in *médio* *córdis* méi.
 12. Annuntiávi *justitiam* túam in *ecclesia* mágna, * ecce *lábia* méa non *prohibeo* : Dómine, *tu scísti*.
 13. *Justitiam* túam non *abscondi* in *córde* méo : * *veritátem* túam et *salutare* *tuum* dixi.
 14. Non *abscondi* *misericórdiam* túam et *veritátem* túam * a *concilio* múlto.
 15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias *miserationes* *tuas* á me : * *misericórdia* túa et *véritas* túa *semper* *suscépérunt* me.
 16. Quóniam *circumdedérunt* me *mála*, quórum *non est* número : * *comprehendérunt* me *iniquitates* méae, et non *pótui* *ut* *vidérem*.
 17. Multiplicatae sunt super *capillos* *cápitis* méi : * et cor méum *dereliquit* me.
 18. Compláceat tibi, Dómine, ut *éruas* me : * Dómine, ad *adjuvándum* me *respice*.
 19. Confundántur, et *revereántur* simul qui *quaérunt* *ánimam* méam, * ut *auferant* éam.
 20. Convertántur retrórsus et *revereántur*, * qui *vólunt* *mihi* *mála*.
 21. Férañt *conféstim* *confusionem* súam, * qui *dícunt* *mihi* : *Euge*, *éuge*.
 22. Exsúltent et *laeténtur* super te *ómmes* *quaeréntes* te : * et *dicant* *semper* : Magnificétur Dóminus, qui *diligunt* *salutare* túum.
 23. Ego autem *mendicus* *sum* et *páuper* : * Dóminus *sólicitus* est méi.
 24. Adjútor méus, et *protéctor* méus *tú es* : * Dæus méus, *ne* *tardáveris*.

3. Ant.

4. A *

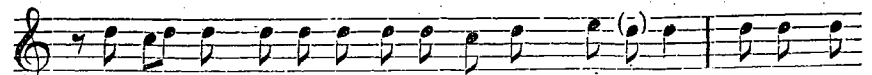
(la-ré)

A-li-é-ni * insurre-xé-runt in me, et fórtes

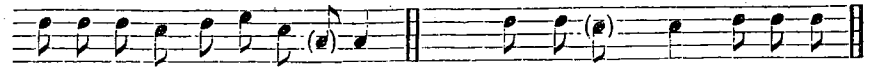

quaesi-é-runt á-nimam mé-am.

Psalmus 53.

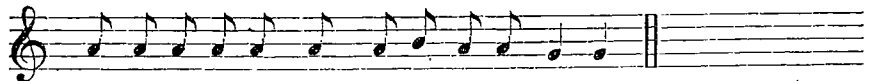

1. Dæ-us, in nómi-ne tú-o *sálvum* me fac : * et in vir-

tu-te tú- a *jú-di-ca* me. *Flexa* : advérsus me, †

2. Dæus, exáudi *orationem* méam : * áuribus *pércepe* *vérbá* *óris* méi.
 3. Quóniam aliéni *insurrexérunt* advérsus me, † et *fórtes* *quaesierunt* *ánimam* méam : * et non *proposuerunt* Dæum ante *conspectum* súum.
 4. Ecce enim Dæus *adjuvat* me : * et Dóminus *suscéptor* est *ánimæ* méae.
 5. Avérte *mála* *inimicis* méis : * et in *veritate* túa *dispérde* illos.
 6. *Voluntáre* *sacrificábo* tibi, * et *confitébor* nómini túo, Dómine : *quóniam* *bónum* est :
 7. Quóniam ex *ómní* *tribulatione* *eripuisti*, me : * et super *inimicos* méos *despéxit* *oculus* méus.

V. Insurrexé-runt in me té-stes in-í-qui.

R. Et mentíta est in-í-qui-tas sí-bi.

Vel :

V. Insurrexé-runt in me té-stes in-í-qui.

R. Et mentíta est in-í-qui-tas sí-bi.

Pater noster. *secreto*.

Ex Tractátu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

Lectio IV.

In Ps. 63. ad vers. 2.

Protexisti me, Deus, a convéntu malignántium, a multítudine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártýres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómmodo caput mártýrum : ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multítudine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Filio, et hómine, quem gerébat : quia filius hó-

minis est, et Filius Dei est : Filius Dei, propter formam Dei : filius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recipere eam. Quid ei potuerunt fácere inimici ? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminus hortári mártýres verbo, nisi firmáret exémplo.

Resp. 8. (sol-do)

Tam- quam * ad latró- nem ex-í- stis cum glá-di-
is et fú- sti- bus compre- hén-
de- re me: * Quo- tí- di- e
apud vos é- ram in témplo dó-
cens, et non me tenu- í- stis: et ec-
ce fla- gel- lá- tum dú- ci- tis ad cru- ci-
fi- gén- dum. V. Cumque
in- je- cí- sent má- nus in Jé- sum, et te- nu- í- sent é-
um, dí- xit ad é- os.

* Quo- tí- di- e.

Lectio V.

Nostis qui convéntus erat malignán-
tium Judaeórum, et quae multítudo
erat oprántium iniquitátem. Quam ini-

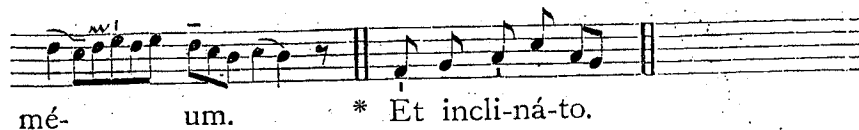
quitátem? Quia voluerunt occidere Dómi-
num Jesum Christum. Tanta ópera bona,
inquit, osténdi vobis: propter quod ho-

rum me vultis occidere? Pértulit omnes
infirmos eórum, curávit omnes lángui-
dos eórum, praedicávit regnum caeló-
rum, non tácuít vítia eórum, ut ipsa
pótius eis displicérent, non médicus, a
quo sanabántur. His omnibus curatióni-
bus ejus ingrátí, tamquam multa febre
phrenétici, insaniétes in médicum qui
venerat curáre eos, excogitavérunt con-

sílium perdéndi eum: tamquam ibi
voléntes probáre, utrum vere homo sit,
qui mori possit, an áliquid super hómines
sit, et mori se non permittat. Verbum
ipsórum agnóscimús in Sapiéntia Salo-
mónis: Morte turpíssima, inquit,
condemnémus eum. Interrogémus eum:
erit enim respectus in sermónibus illius.
Si enim vere Fílius Dei est, liberet eum.

Resp. 7. (sol-ré)

Té- ne- brae * fá- ctae sunt dum cru- ci-
fi- xissent Jé- sum Ju- dae- i:
et cir- ca hó- ram nó- nam exclá- má-
vit Jé- sus vó- ce má- gna: Dé- us mé- us, ut quid me de-
re- li- quí- sti? * Et incli- ná- to cá- pi-
te, emí- sit spí- ri- tum. V. Ex-
clá- mans Jé- sus vó- ce má- gna, á- it: Pá-
ter, in má- nus tú- as comméndo spí- ri- tum.

Lectio VI.

Excacuerunt tamquam gladium linguas suas. Non dicant Judaei: Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dedērunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus viderētur immunes. Nam cum dixisset eis Pilátus: Vos eum occidite: responderunt: Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in júdicem hóminem refundere volēbant: sed numquid Deum júdicem fallēbant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum, multo ipse innocēntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam propterea flagellátum produxit ad eos. Non persequēdo Dóminum

flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic jam mitescerent, et desinerent velle occidere, cum flagellátum vidērent. Fecit et hoc. At ubi perseveraverunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocētes, qui coēgērunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sentēntiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occidit: et vos, o Judaei, occidistis. Unde occidistis? Gládio linguae: acúistis enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamástis: Crucifige, crucifige?

Resp. 8. (sol-do)

A-ni-mam mé-am * di-lé-ctam trá-

di-di in má-nus in-i-quó-rum,

et fácta est mí-hi he-ré-di-tas mé-

a sic-ut lé-o in síl-va: dé-dit

contra me: vó-ces adver-sá-ri-us, dí-

cens: Congre-gá-mi-ni, et pro-

pe-rá-te ad de-vo-rán-dum íl-lum: po-

su-é-runt me in de-sér-to so-li-tú-

di-nis, et lú-xit su-per me ómnis

tér-ra: * Qui-a non est invéntus qui me a-

gnó-sce-ret, et fá-ce-ret be-

ne. ¶ Insurre-xé-runt in me ví-ri abs-

que mi-se-ri-cór-di-a, et non pe-per-cé-runt

á-ni-mae mé-ae. * Qui-a. R. Aní-mam.

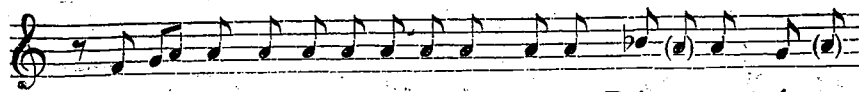
IN III. NOCTURNO.

1. Ant. 1. f (ré-la)

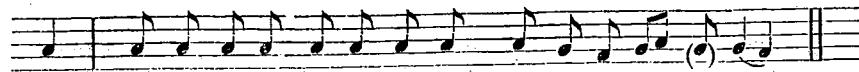
Ab insur-génti-bus in me * lí-be-ra me, Dómi-

ne, qui-a occu-pa-vé-runt á-ní-mam mé-am.

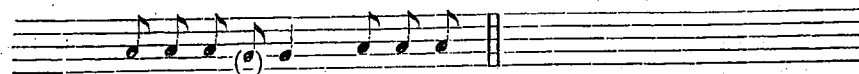
Psalmus 58.

1. E-ri- pe me de in-imí- cis mé- is, Dé- us mé-

us : * et ab insurgénti-bus in me lí-be-ra me.

Flexa : ó-re sú- o, †

2. Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de víris sánguinem sálva me.
3. Quia ecce cepérunt ánimam méam : * irruérunt in me fórtes.
4. Neque iniquitas méa, neque peccátum méum, Dómine : * sine iniquitate cucúrri, et diréxi.
5. Exsúrge in occúrsum méum, et víde : * et tu, Dómine, Déus virtútum, Déus Israëli,
6. Inténde ad visitándas ómnes Géntes : * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.
7. Converténtur ad vésperam : et fámem patiéntur ut cánés, * et circuibunt civitátem.
8. Ecce loquéntur in ore súo, † et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?
9. Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad nihilum deduces ómnes Géntes.
10. Fortitúdinem méam ad te custódiám, † quia, Déus, suscéptor méus es : * Déus méus, misericórdia ejus praeveniet me.
11. Déus osténdet mihi super inimícos méos, ne occidas eos : * nequándo obli- viscántur pópuli méi.
12. Dispérge illos in virtúte túa : * et depóne eos, protéctor méus, Dómine :
13. Delictum óris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia súa.
14. Et de execracióne et mendácio annuntiábuntur in consummatione : * in ira consummationis, et non éruunt.
15. Et scient quia Déus dominábitur Jácob : * et finium térrae.
16. Converténtur ad vésperam : et fámem patiéntur ut cánés, * et circuibunt civitátem.
17. Ipsi dispérgéntur ad manducándum : * si vero non fuerint saturáti, et murmurábunt.
18. Ego autem cantábo fortitúdinem túam : * et exsultábo mane misericórdiam túam.
19. Quia factus es suscéptor méus, * et refúgium méum, in die tribulatiónis meae.
20. Adjútor méus, tibi psállam, † quia, Déus, suscéptor méus es : * Déus méus, misericórdia méa.

2. Ant. 8. G (sol-do) Longe fe-cí-sti * nó-tos mé-os a me : trá- di- tus

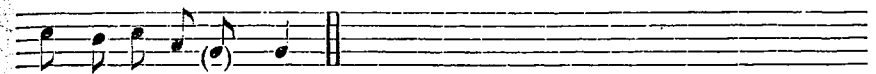

sum, et non egre- di- é-bar.

Psalmus 87.

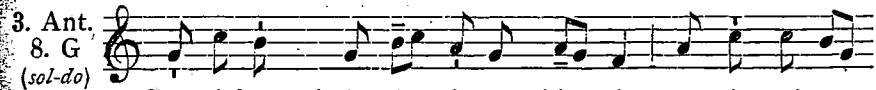

1. Dómi-ne, Dé- us sa-lú- tis mé- ae : * in dí- e clamá- vi,

et nócte có-ram te.

2. Intret in conspéctu túo orátio méa : * inclina áurem túam ad *præcem* méam :
3. Quia repléta est mális ánima méa : * et víta méa inférno *appropinquávit*.
4. Aestimátus sum cum descendéntibus in lácum : * factus sum sicut hómo sine adjutório, inter mórtuos líber.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quórum non es mémor *ámplius* : * et ipsi de mánu túa *repúlsi* sunt.
6. Posuérunt me in lácú inferióri : * in tenebrósis, et in *úmbra* mórtis.
7. Super me confirmátus est fúror túus : * et ómnes flúctus tuos *induxisti* súper me.
8. Longe fecisti nótos méos á me : * posuérunt me abominatióne sibi.
9. Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi méi languérunt *præ* inópia.
10. Clamávi ad te, Dómine, tóta díe : * expándi ad te *mánus* méas.
11. Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confite- bántur tibi?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam túam, * et veritátem túam in *perditio*ne?
13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília túa, * et justítia túa in térra *obliviónis*?
14. Et égo ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio méa *præveniet* te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratióne méam : * avértis fáciem túam á me?
16. Páuper sum égo, et in labóribus a juventúte méa : * exaltátus autem, humiliátus sum et *conturbátus*.
17. In me transiérunt irae túae : * et terróres túi *conturbavérunt* me.
18. Circumdedérunt me sicut áqua tóta díe : * circumdedérunt me *símul*.
19. Elongásti a me amicum et próximum : * et nótos méos a *miséria*.

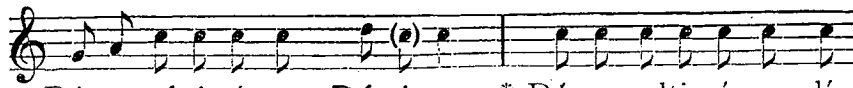

3. Ant. 8. G (sol-do) Captá-bunt * in á- nimam jú- sti, et sánguinem

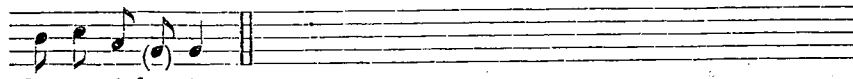

inno-céntem con-demná-bunt.

Psalmus 93.

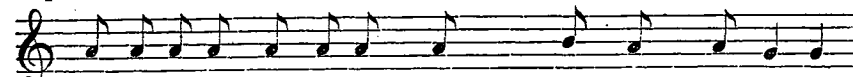

i. Dé-us ul-ti-ó-num Dómi-nus : * Dé-us ul-ti-ó-num lí-

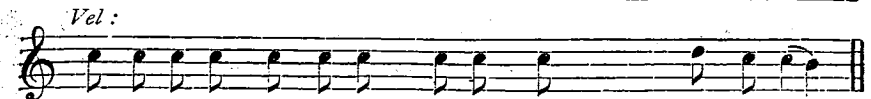
be-re é- git.

2. Exaltáre, qui júdicas térram : * rédde retributiónem supérbis.
3. Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres glóriabúntur :
4. Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur ómnes, qui operántur iníustítiam ?
5. Pópulum túum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem túam vexavérunt.
6. Viduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupillos occidérunt.
7. Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Déus Jácob.
8. Intelligite, insipientes in pópulo : * et stúlti, aliquándó sápite.
9. Qui plantávit áurem, non áudiet ? * aut qui finxit óculum, non considerat ?
10. Qui córripit Géntes non árguet : * qui dócet hóminem sciéntiam ?
11. Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vánae sunt.
12. Beátus hómo, quem tu erudieris, Dómine : * et de lége túa docúeris éum.
13. Ut mítiges éi a diébus mális : * donec fodiátur peccatóri fóvea
14. Quia non repéllat Dóminus plébem súam : * et hereditátem súam non derelinquet.
15. Quoadúsque justítia convertátur in júdicium : * et qui juxta illam ómnes qui récto sunt córde.
16. Quis consúrget mihi advérsus malignántes ? * aut quis stábit mecum advérsus operántes iniquitátem ?
17. Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitáset in inférno ánima méa.
18. Si dicébam : Mótus est pes méus : * misericórdia túa, Dómine, adjuvábam me.
19. Secúndum multitudinem dolórum meórum in córde méo : * consolatiónes tuae laeticavérunt ánimam méam.
20. Numquid adhaeret tibi sédes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto ?
21. Captábunt in ánimam jústi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.
22. Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Déus méus in adjutórium spéi méae.
23. Et réddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum disperdet eos : * disperdet illos Dóminus Déus nóster.

Ÿ. Lo-cú-ti sunt advérsus me língua do-ló-sa.

℞. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugna-vérunt me gra-tis.

Ÿ. Lo-cú-ti sunt advérsus me língua do-ló-sa.

℞. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, et expugna-vérunt me gra-tis.

Pater noster. secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio VII.

Cap. 4, 11-16 et 5, 1-10.

FEstinémus ingredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis incidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabilior omni gládio ancipiti : et pertingens usque ad divisiónem animæ ac spiritus, compá-gum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisibilis in conspéctu ejus : omnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetrávit caelos, Jesum Filium Dei : teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontificem qui non possit compati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Resp. 6. (do-mi) Tra-di-dé-runt me * in má-nus im-

pi-ó-rum, et in-ter in-í-quos pro-

je-cé-runt me, et non pe-per-cé-

runt á-ni-mae mé-ae : congre-gá-ti

sunt advérsus me fór-tes : * Et sic-ut gi-

gán-tes ste-té-runt contra

me. Ÿ. A-li-é-ni insur-rexé-runt advér-

sum me, et fór-tes quaesi- é- runt á- ni- mam
mé- am. * Et sic- ut.

Lectio VIII.

Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ : ut misericordiam consequamur, et gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Omnis namque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccatis : qui condolere possit iis qui ignorant et errant : quoniam et ipse circumdatus est infirmitate : et propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis.

Resp. 8. (do-fa)

Jé- sum * trá- di- dit ím-
pi- us súmmis prin- cí-pi- bus
sa- cerdó- tum, et se- ni- ó- ri- bus pó-
pu- lí : * Pé- trus au- tem se-
que- bá- tur é- um a lon- ge, ut vi- dé- ret
fí- nem. V. Addu- xé- runt
au- tem é- um ad Cá- ipham prínci- pem sa- cer- dó-

tum, u- bi scrí- bae et pha- ri- saé- i con- vé-
ne- rant. * Pé- trus.

Lectio IX.

NEC quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificavit ut Pontifex fieret : sed qui locutus est ad eum : Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit : Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ, preces suppli-

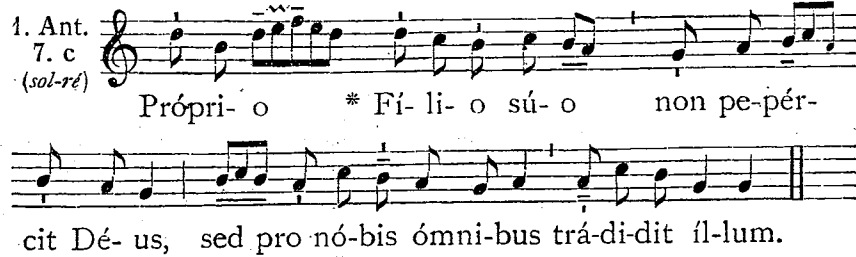
cationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore válido et lacrimis, offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis quæ passus est, obedientiam : et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

Resp. 5. (fa-dó)

Ca- li- ga- vé- runt * ó- cu- lí mé- i a
flé- tu mé- o : qui- a e- lon- ga-
tus est a me, qui con- so- la- bá- tur
me : Vi- dé- te, ómnes pó- pu- lí, * Si est dó-
lor sí- mi- lis sic- ut dó- lor
mé- us. V. O vos ómnes, qui transí- tis
per ví- am, atté- di- te : et vi- dé-

AD LAUDES.

Psalmus 50.

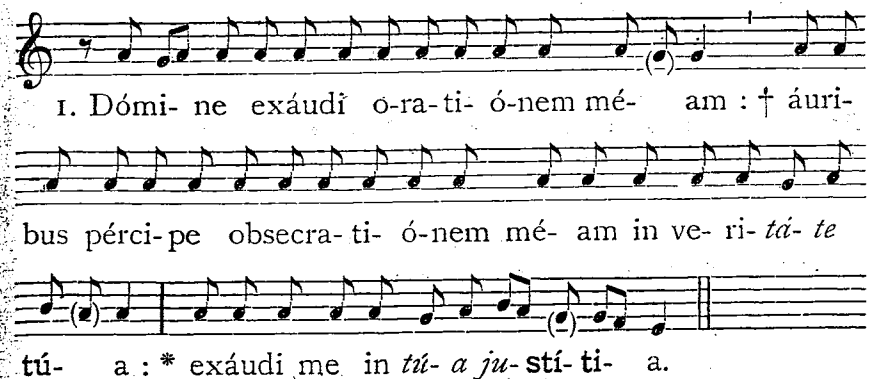

2. Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem méam.
3. Amplius láva me ab iniquitáte méa : * et a peccáto méo mún- da me.
4. Quóniam iniquitátem méam égo cognóscó : * et peccátum méum contra me est sémpér.
5. Tibi sóli peccávi, et málum córam te féci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et víncas cum iudicáris.
6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me máter méa.
7. Ecce enim veritátem diléxisti : * incérta et occúlta sapiéntiae tuae manifestásti míhi.
8. Aspérget me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.
9. Audítui méo dábis gáudium et laetítiam : * et exultábunt óssa humiliáta.
10. Avérte faciém tuám a peccátis méis : * et ómnes iniquitátes méas dele.
11. Cor mún- dum créa in me. Déus : * et spíritum réctum innova in vísceribus méis.
12. Ne projicias me a faci- e tua : * et spíritum sánctum tuum ne áuferas á me.
13. Rédde míhi laetítiam salutáris tui : * et spír- itu principáli confirma me.
14. Docébo iniquos vías tuas : * et impii ad te converténtur.
15. Líbera me de sanguínibus Déus, Déus salutis méae : * et exultábit língua mea iustítiam tuám.
16. Dómine lábia méa apéris : * et os méum annuntiábit láudem tuám.

17. Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.
18. Sacrificium Déo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Déus nó- n despícies.
19. Benigne fac Dómine in bóna voluntáte tua Sión : * ut aedificéntur múri Jerúsalem.
20. Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblati- ones et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítilos.

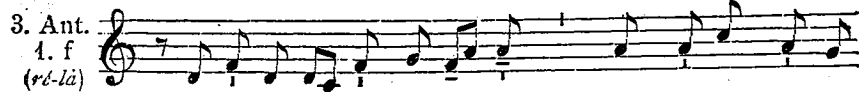
Psalmus 142.

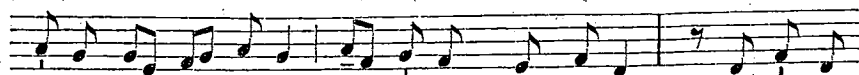
2. Et non intres in iudícium cum sérvó tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo ómnis vívens.
3. Quia persecútus est inimicus ánimam méam : * humiliávit in térra vítam méam.
4. Collocávit me in obsúris sicut mórtuos saeculi : * et anxiátus est super me spíritus méus, in me turbátum est cor méum.
5. Mémor fui díerum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.
6. Expánda mánu meas ad te : * ánima méa sicut térra sine áqua tibi.
7. Velóci- ter exáudi me Dómine : * defécit spíritus méus.
8. Non avértas faciém tuám á me : * et símilis éro descendéntibus in lácum.
9. Audítam fac míhi mane misericórdiam tuám : * quia in te sperávi.
10. Nótam fac míhi víam in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam méam.
11. Eripe me de inimícis méis Dómine, ad te confúgi : * dóce me fácere voluntátem tuám, quia Déus méus és tu.
12. Spíritus tuus bónu- s deducet me in térram réctam : * propter nómen tuum Dómine vivificábis me in aequitáte tua.

13. Edúces de tribulatióne *ánimam* méam : * et in misericórdia túa dispédes *inimicos* méos.

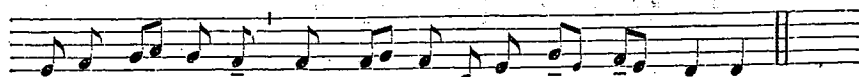
14. Et pérdes ómnes qui tribulant *ánimam* méam : * quóniam égo *sérvus* túus sum.

A- it látro ad latró-nem : * Nos quidem digna

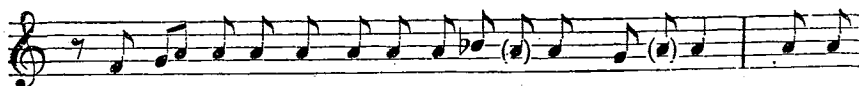

fáctis re- cí- pimus, hic autem quid fé- cit? Memento

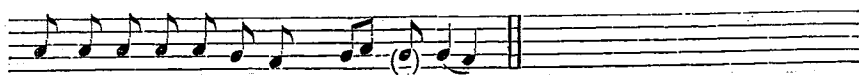

me- i Dó-mi-ne, dum vé- ne- ris in ré- gnum tú- um.

Psalmus 84.

1. Be- ne- di- xí- sti Dómi- ne tér- ram tú- am : * a- ver-

tí- sti capti- vi- tá- tem Já- cob.

2. Remisisti iniquitatem plébis túae : * operuisti ómnia peccáta eórum.

3. Mitigásti ómnem íram túam : * avertisti ab ira indignatiónis túae.

4. Convérte nos Déus salutáris nóster : * et averte íram túam a nóbis.

5. Númquid in aetérnum irascéris nóbis? * aut extédes íram túam a generatióne in generatióne.

6. Déus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs túa laetábitur in te.

7. Osténde nóbis Dómine misericórdiam túam : * et salutáre túum da nóbis.

8. Audiam, quid loquátur in me Dóminus Déus : * quóniam loquétur pácem in plébem súam.

9. Et super sánc tos súos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

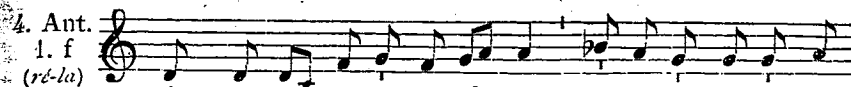
10. Verúmtamen prope tíméntes éum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in térra nóstra.

11. Misericórdia, et véritas obviavérunt síbi : * justítia, et pax osculátae sunt.

12. Véritas de térra órta est : * et justítia de caélo prospéxit.

13. Etenim Dóminus, dabit benignitátem : * et térra nóstra dábit frúctum súum.

14. Justítia ante éum ambulábit : et pónet in vía gréssus súos.

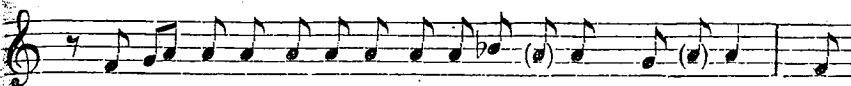
Dum conturbá-ta fú- e- rit * á-nima mé- a Dó-

mi- ne, mi- se-ri- córdi- ae mé- mor é- ris.

Canticum Habacuc.

Cap. 3.

1. Dómi- ne audí- vi audi- ti- ó- nem tú- am, * et

tí- mu- i. *Flexa* : Dómi- ne? †

2. Dómine ópus túum, * in médio annórum vivífica illud :

3. In médio annórum nótum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiae *reco* dáberis.

4. Déus ab Austro véniet, * et sánc tus de mónte Pháran :

5. Opérnit caélos glória éjus : * et láudis éjus pléna est térra.

6. Spléndor éjus út lux érit : * córnua in má nibus éjus :

7. Ibi abscóndita est fortitúdo éjus : * ante faciém éjus íbit mors.

8. Et egrediétur diábolus ante pédes éjus. * Stétit, et ménsus est térram.

9. Aspéxit, et dissólvit Géntes : * et contriti sunt móntes saéculi.

10. Incurváti sunt cólles mún di, * ab itinéribus aeternitátis éjus.

11. Pro iniquitáte vídi tentória *Aethiopiae*, * turbabúntur pélles *térrae Mádian*.
12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus fúror túus? *vel in mári indignátió túa?*

13. Qui ascédes super équos túos : * et quadrigae túae *salvátio*.

14. Súscitans súscitábis árcum túum : * juraménta tribubus *quae locútus es*.

15. Flúvius scúndes térrae : † víderunt te, et dóluerunt móntes : * gúrges *aquárum* tránsiit.

16. Dédit abyssus vócem súam : * altitúdo mánu s úas *levávit*.

17. Sol et lúna steterunt in habitáculo súo, * in lúce sagittárum tuárum, *í* bunt in splendóre fulgurántis *hástae* túae.

18. In frémitu conculcábis térram : * et in furóre obstupéfácies géntes.

19. Egréssus es in salutem pópuli túi : * in salutem cum *Christo* túo.

20. Percussisti cáput de dómo ímpii : * denudásti fundaméntum éjus *úsque ad* cóllum.

21. Maledixisti scéptris éjus, † cápiti bellatórum éjus, * veniéntibus ut turbo *ad* dispérgéndum me.

22. Exsultátió eórum * sicut éjus qui dévorat páuperem *in abscóndito*.

23. Viam fecisti in mári équis túis, * in líto *aquárum multárum*.

24. Audívi, et conturbátus est venter méus : * a vóce contremuérun t *lábria* méa.

25. Ingrediatur putredo in óssibus méis, * et subter me scáteat.

26. Ut requiescam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nóstrum.

27. Ficus enim nón florébit : * et non érit gérmen in víneis.

28. Mentiétur ópus olivae : * et árva non áfferent cibum.

29. Abscindétur de ovili pécus : * et non érit arméntum in praesépiibus.

30. Ego autem in Dómino gaudébo : * et exultábo in Deo Jésu méo.

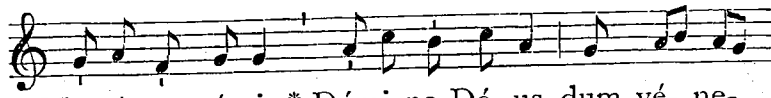
31. Deus Dóminus fortitúdo méa : * et pónet pedes meos quasi cervórum.

32. Et super excélsa méa dedúcet me victor, * in psálmis canéntem.

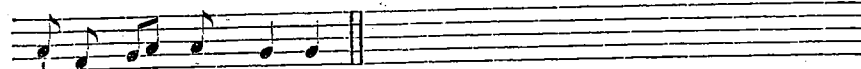
5. Ant.

8. G

(sol-do)

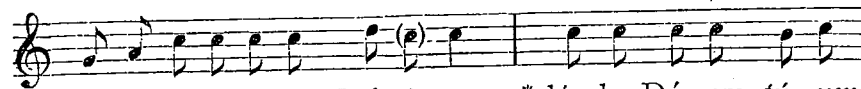

Meménto mé- i * Dómi-ne Dé- us, dum vé- ne-

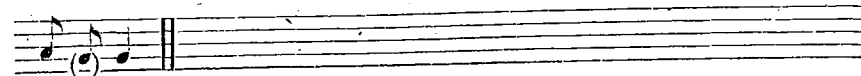

ris in ré-gnum tú- um.

Psalmus 147.

I. Láuda Je-rú-sa-lem Dómi-num : * láuda Dé- um tú- um

Sí- on.

2. Quóniam confortávit séras portárum tuárum : * benedixit fíliis tuis in te.

3. Qui pósuit fines tuos pácem : * et ádipe fruménti sátiat te.

4. Qui emittit elóquium súum terrae : * velóci-ter cúrrit sérmó éjus.

5. Qui dat nivem sicut lánam : * nébulam sicut cinerem spárgit.

6. Mittit crýstállum súam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris éjus quis sustinébit?

7. Emittet vérbum súum, et liquefáciat éa : * flábit spiritus éjus, et stúent áquae.

8. Qui annúntiat vérbum súum Jácob : * justítias, et judícia sua Israel.

9. Non fécit táliter ómni natióni : * et judícia sua non manifestávit éis.

Ÿ. Collocávit me in obsúris. R7. Sicut mórtuos saéculi.

Ad Bened.

Ant. 1. f

(ré-la)

Po-su- é- runt * su-per cá-put é-jus

cáusam ipsí- us scrí- ptam : Jé- sus. Na- za- ré- nus,

Rex Judae- ó- rum. E u o u a e.

Cant. Benedictus Dóminus. 490.

Deinde dicitur Christus factus est. cum reliquis, ut supra, 490.

AD MISSAM PRAESANCTIFICATORUM.

Post I. Lectionem.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

2.

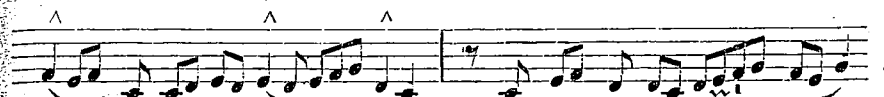
(ré-fa)

Dómi- ne, * au-

dí- vi au- dí- tum tú- um, et

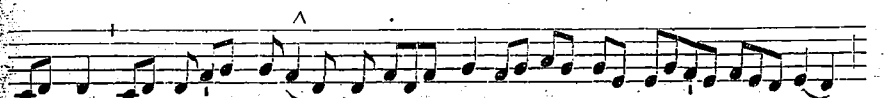
tí- mu- i : consi- de- rá- vi

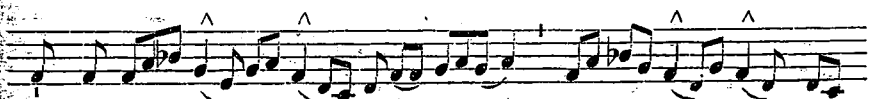
ó- pe- ra tú- a, et ex- pá- vi.

Ÿ. In mé-

dí- o du- ó- rum ani- má- li- um

inno- te- scé-

ris : dum appro- pinquá-ve- rint án- ni, co-
 gno- scé- ris : dum advé- ne-rit tém-
 pus, os- ten- dé- ris.
 V. In é- o, dum con-
 tur- bá- ta fú- e- rit á- ni- ma mé- a :
 in í- ra, mi- se- ri- cór- di- ae
 mé- mor é- ris.
 V. Dé- us
 a Lí- ba- no vé- ni- et,
 et Sánctus de món- te um-

bró- so et con- dénso.
 V. Opé- ru- it caé-
 los ma- jé- stas é- jus :
 et láu- dis é- jus plé- na est *
 tér- ra.

Post II. Lectionem.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

2.
(ré-fa)

E- ri- pe me, * Dó-
 mi- ne, ab hó- mi- ne má- lo :
 a ví- ro in-í- quo lí- be-
 ra me. V. Qui co- gi- ta- vé-

runt ma-lí-ti-as in cór-de :

tó-ta dí-e consti-tu-é-bant proé-li-a.

V. A-cu-é-runt línguas sú-as

sic-ut ser-pén-tes : ve-né-num

á-spi-dum sub lá-bi-is e-ó-rum.

V. Custó-di me, Dó-mi-ne,

de má-nu pec-ca-tó-ris :

et ab ho-mí-ni-bus in-í-quis lí-be-

ra-me. V. Qui co-gi-ta-vé-

runt supplan-tá-re gréssus mé-

os : abscondé-runt supér-

bi lá-que-um mí-hi. V. Et

fú-nes exten-dé-

runt in lá-que-um pé-di-bus mé-is :

júxta í-ter scán-da-lum po-su-é-runt mí-

hi. V. Dí-xi Dó-mi-no : Dé-us mé-

us es tu : exáu-di Dó-mi-

ne vó-cem o-ra-ti-ó-nis mé-ae. Ψ . Dó-mi-ne,
 Dó-mi-ne vír-tus sa-lú-tis mé-ae :
 obúmbra cá-put mé-um in
 dí-e bél-li. Ψ . Ne trá-das me
 a de-si-dé-ri-o
 mé-o pecca-tó-ri :
 co-gi-ta-vé-runt advér-sum me : ne de-re-línquas
 me, ne unquam ex-al-téntur.
 Ψ . Cá-put cir-cú-i-
 tus e-ó-rum : lá-bor la-bi-ó-

rum ipsó-rum o-pé-ri-et é-os.
 Ψ . Ve-rúm-ta-men jú-sti confi-te-
 búntur nó-mi-ni tú-o : et ha-bi-
 tá-bunt ré-cti cum vúl-tu * tú-
 o.

Sacerdos, discooperiens Crucem, incipit solus Ant. Ecce lignum Crúcis., ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a Ministris usque ad verba Venite adorémus. Choro autem cantante Venite adorémus, omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Eadem vero Antiphona ter dicitur eodem modo; et singulis vicibus Sacerdos altius incipit.

Ant.
 6. (fa-la)

Ecce lí-gnum Crú-cis, in quo
 sá-lus mún-di pe-pén-dit.
 Chorus :
 Ve-ni-te ad-o-ré-mus.

Dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quae sequuntur, vel omnia, vel pars eorum.

Duo Cantores in medio chori cantant :

Ὡ. Pó-pu- le mé- us, quid fé- ci tí- bi?
 aut in quo con- tri- stá- vi te? respón- de
 mí- hi. Ὡ. Qui- a e- dú- xi te de térra
 Ae- gý- pti : pa- rá- sti crú- cem Sal- va-
 tó- ri tú- o.

Unus Chorus cantant :

A- gi- os ó The- ós.

Alius Chorus respondet :

Sánctus Dé- us.

Primus Chorus :

A- gi- os ischy- rós.

Secundus Chorus :

Sánctus fór- tis.

Primus Chorus :

A- gi- os athána- tos, e- lé- i-

Secundus Chorus :

son í- mas. Sánctus immortá-
 lis, mi- se- ré- re - nó- bis.

Postea duo de secundo Choro cantant :

Qui- a e- dú- xi te pèr de- sér-
 tum qua- dra- gín- ta án- nis, et mán- na ci- bá- vi-
 te, et intro- dú- xi in tér- ram sa- tis óp- ti- mam :
 pa- rá- sti crú- cem Sal- va- tó- ri tú- o.

Chori respondent alternatim . Agios o Theós. etc. Sánctus Déus. etc. ita tamen ut primus Chorus semper repetat Agios, ut supra.

Deinde duo de primo Choro cantant :

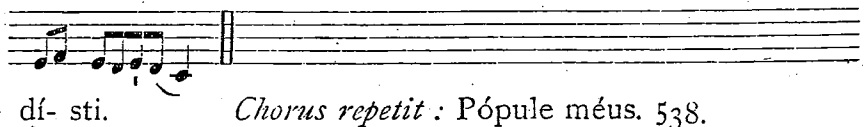
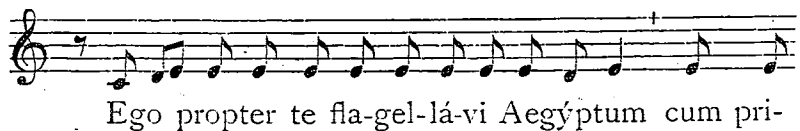
Quid ul- tra dé- bu- i fá- ce- re tí- bi, et
 non fé- ci? E- go qui- dem plan- tá- vi te

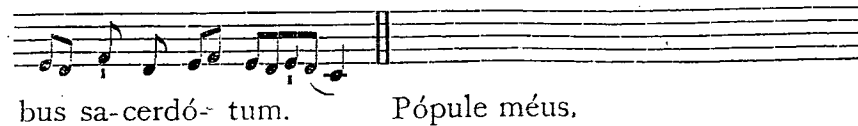
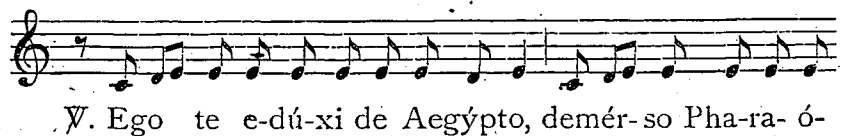
Item Chori alternatim respondent Agios o Theos. Sánctus Déus.

¶ *Versus sequentis Improperii a duobus Cantoribus alternatim cantantur, utroque Choro simul repente post quemlibet versum : Pópule meus. ut supra, usque ad ¶. Quia.*

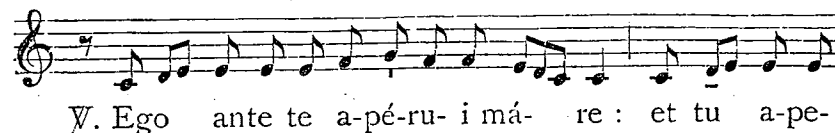
Duo de secundo Choro cantant :

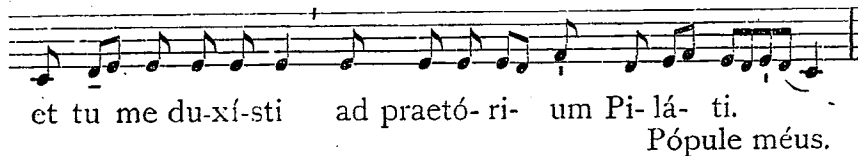
Duo de primo Choro :

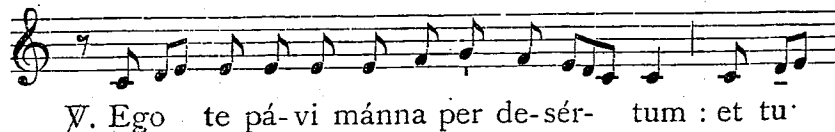
Duo de secundo Choro :

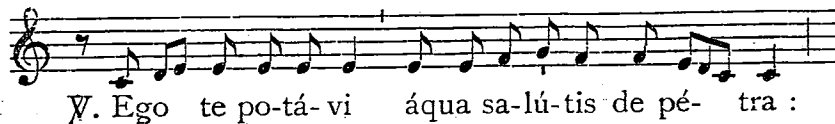
Duo de primo Choro :

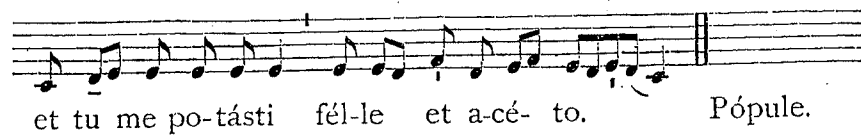

Duo de secundo Choro :

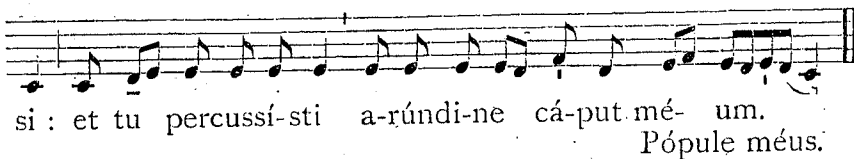

Duo de primo Choro :

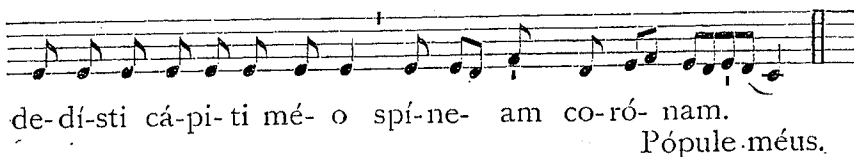

Duo de secundo Choro :

Duo de primo Choro :

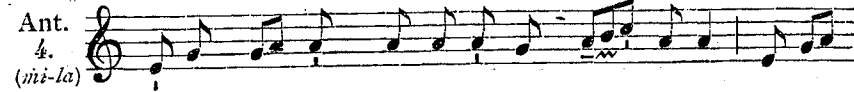

Duo de secundo Choro :

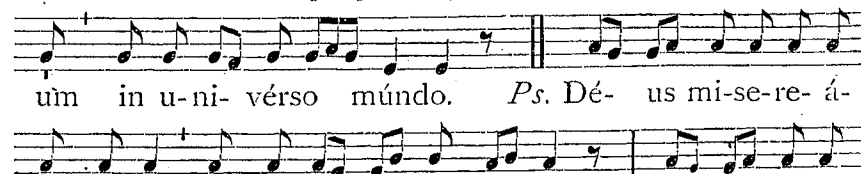
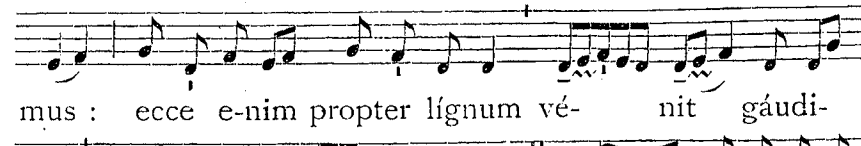

Deinde cantatur communiter :

(M.M. $\text{♩} = 160.$)

Crú-cem tú-am * ad-o-rá-mus, Dó-mi-ne : et sán-

tur nó-stri, et be-né-dí-cat nó-bis : * il-lú-mi-net

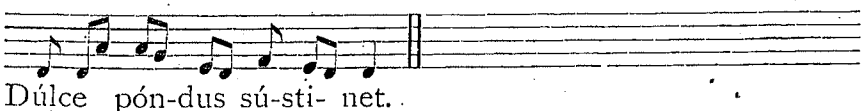
Et repetitur immediate Ant. Crú-cem tú-am.

Postea cantatur Ÿ. Crux fidelis, cum Hymno Pänge lingua gloriósi. et post quemlibet ejus versum repetitur Crux fidelis. vel Dulce lignum. eo modo quo inferius notatur.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

Crux fi-dé-lis, inter ó-mnes Arbor ú-na nó-

Pänge lí-gua glo-ri-ó-si Proé-li-um cer-tá-

mi- nis, Et su- per crú- cis trophaé- um Dic tri-
úmphum nó-bi- lem : Quá- li- ter Red- émp- tor ór-
bis Immo- lá- tus ví- ce- rit.

*Repetitur Crux fidélis. usque ad * Dúlce lígnum.*

V. De pa- ré- nis pro- toplá- sti Fraúde Fá- ctor cóndo-
lens, Quando pómi no- xi- á- lis Mórsu in mór-
tem córru- it : Ipse lígnum tunc no- tá- vit,
Dámna lí- gni ut sólve- ret. * Dúlce lígnum.

V. Hoc ó- pus nó- strae sa- lú- tis Ordo de- po- pósce-
rat : Mul- ti- fórmis pro- di- tó- ris Ars ut ár-
tem fá- le- ret : Et me- dé- lam férret in- de,

Hóstis unde laé- se- rat. Crux fidélis.
V. Quando vé- nit ergo sa- cri Ple- ni- tú- do témpo-
ris, Mis- sus est ab árce Pá- tris Ná- tus, ór-
bis Cóndi- tor : Atque vén- tre virgi- ná- li Cá-
ro fá- ctus pró- di- it. * Dúlce lígnum.
V. Va- git ín- fans inter ár- cta Cóndi- tus prae- sé- pi-
a : Mém- bra pánnis invo- lú- ta Vírgo Má-
ter ál- li- gat : Et má- nus pe- désque et crú- ra
Strícta cín- git fásci- a. Crux fidélis.
V. Lústris sex qui jam per- á- ctis, Témpus ín-

plens córpo- ris, Se vo- lénte, ná-tus ad hoc,
 Passi- ó- ni dé-di- tus, Agnus in crú- cis le- vá-
 tur Immo- lán-dus stí-pi- te. * Dúlce lígnum.
 ¶. Hic a-cé- tum, fel, a-rún-do, Spú-ta, clá- vi, lánce-
 a: Mí-te córpus perfo- rá- tur: Sán-guis, ún-
 da pró-flu- it: Térra, póntus, ástra, mún-dus, Quo-
 la- ván-tur flúmi- ne! Crux fidélis.
 ¶. Flécte rá-mos, árbor ál- ta, Ténsa lá- xa ví-sce-
 ra, Et rí- gor len-téscat íl- le, Quem dé- dit
 na- tí- vi- tas: Ut su- pénni mém-bra Ré- gis
 Mí- ti tén-das stí-pi- te. * Dúlce lígnum.

¶. Só- la dí- gna tu fu- í- sti Férré saé- cli pré- ti-
 um, Atque pórtum praepa- rá- re Náuta mún-
 do náufra- go: Quem sá- cer crú- or per- ún- xit,
 Fú- sus A- gni córpo- re. Crux fidélis.
 ¶. Gló- ri- a et hónor Dé- o Usquequáque Altís-
 si- mo: Una Pátri, Fi- li- ó- que, Incly- to
 Pa- rá- cli- to: Cú- i laus est et pot- é- stas Per
 ae- tér- na saécu- la. A- men. * Dúlce lígnum.

Dum fertur ad altare in processione Sancta Hostia die praecedenti reservata, canitur Hymnus. Vexilla Régis. 425.

AD VESPERAS.

*Uf heri, 494, praeter Ant. ad Magnificat. Cum accepisset. 496,
 Ad Completorium. Omnia ut heri, 502.*

SABBATO SANCTO.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave María, Credo. *secreto.*

IN I. NOCTURNO.

1. Ant.
8. G
(sol-do)

In pá-ce * in id- í-psum, dórmi- am et requi-

é-scám. E u o u a e. *Ps. Cum invocárem. 225.*

2. Ant.
4. E
(mi-la)

Ha- bi-tá-bit * in ta-berná-cu-lo tú- o, requi-és-

cet in mónte sáncto tú- o.

Psalmus 14.

1. Dómi- ne, quis ha-bi-tá-bit in ta-berná-cu-lo tú- o? *

aut quis requi-éscet in mónte sáncto tú- o?

2. Qui ingreditur *sine* mácula, * et operátur *justitiam* :
3. Qui loquitur veritátem in *corde* suo, * qui non égit dólum in *língua* sua :
4. Nec fécit próximo *suo* málum, * et oppróbrium non accépit advérsus *próximos* suos.
5. Ad nihilum deductus est in *conspéctu* *ejus* malignus : * tímentes autem *Dóminum* glórfícat :
6. Qui júrat próximo suo, et non decípit, * qui pecúniam suam non dédit ad usúram, et múnera super *innocéntem* non accépit.
7. Qui fácit haec, * non movébitur in *aetérnum*.

3. Ant.
7. c
(sol-ré)

Cá-ro mé- a * requi-éscet in spe.

Psalmus 15.

1. Con-sér-va me, Dómi-ne, quó-ni- am spe-rá- vi in te : *

Dí-xi Dómi-no : Dé- us mé- us es tu, quó-ni- am bo-nó-rum

me- ó-rum non é- ges. *Flexa* : ví- as ví-tae, †

2. Sántis, qui sunt in térra *ejus*, * mirificávit ómnes voluntátes méas in *éis*.
3. Multiplicátae sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.
4. Non congregábo conventicula eórum de sanguínibus, * nec mémor éro nóminum eórum per *lábia* méa.
5. Dóminus pars hereditátis méae, et cálicis méi : * tu es, qui restítues hereditátem méam míhi.
6. Fúnes cecidérunt míhi in praecláris : * etenim heréditas méa praeclára est míhi.
7. Benedicám Dóminum, qui tribuit míhi *intelléctum* : * insuper et usque ad nóctem increpuérunt me rénes méi.
8. Providébam Dóminum in *conspéctu* méo sémper : * quóniam a *déxtris* est míhi, né commóvear.
9. Propter hoc laetátum est cor méum, et exsultávit *língua* méa : * insuper et cáro méa requiescet in spe.
10. Quóniam non derelínques *ánimam* méam in *inférno* : * nec dábis sánctum túum vidére corruptiόνem.
11. Nótas míhi fecisti *vías* ví-tae, † adimplébis me laetitia cum *vultu* túo : * delectatiónes in *déxtera* túa úsque in *fínem*.

V. In pá-ce in id-ípsum. R. Dórmi- am et requi-é-scám.

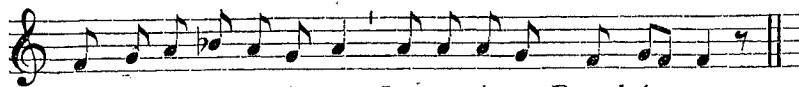
Vel :

V. In pá-ce in id-ípsum. R. Dórmi- am et requi-é-scám.

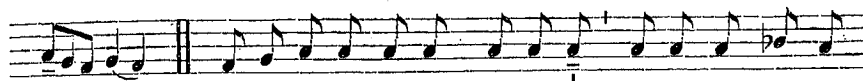
Pater noster. *secreto.*

Lectio I.

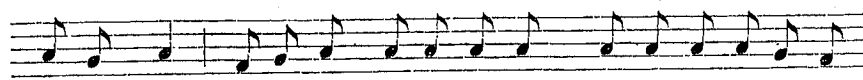
Cap. 3, 22-30.

De Lamenta-ti-ó-ne Je-remí-ae Prophé-tae.

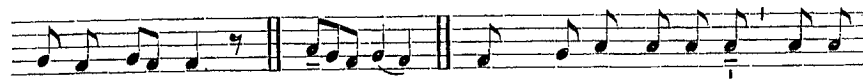
HETH. Mi-se-ri-córdi-ae Dómi-ni qui- a non súnus

consúpti : qui- a non de-fe-cé-runt mi- se- ra- ti- ó-nes

é- jus. HETH. Nó- vi di-lú-cu-lo, múlta est

fí-des tú- a. HETH. Pars mé- a Dómi-nus, dí-xit

á-nima mé- a : proptér-e- a exspectá-bo é- um.

TETH. Bó-nus est Dómi-nus spe-ránti-bus in é- um,

á-nimae quaerénti il- lum. TETH. Bó-num est prae-

sto-lá-ri cum si-lénti- o sa-lu-tá-re Dé- i. TETH.

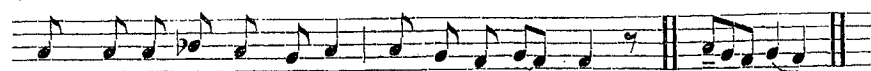
Bó-num est ví-ro, cum por-tá-ve-rit jú-gum ab ad-o-lescén-

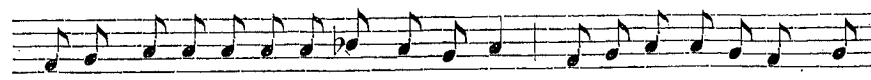
ti- a sú- a. JOD. Se-dé-bit so-li-tá-ri- us, et

ta-cé-bit : qui- a le-vá-vit su-per se. JOD. Pó-net

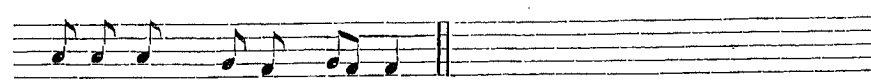
in púlve-re os sú- um, si forte sit spes. JOD.

Dá-bit percu-ti- énti se ma-xil-lam, sa-tu-rá-bi-tur oppró-

bri- is. Je-rú- sa- lem, Je- rú- sa- lem, convér-te- re ad

Dómi-num Dé- um tú- um.

Sic-ut ó- vis * ad occi-si- ó- nem dú-

ctus est, et dum ma- le tracta- ré- tur,

non a-pé- ru- it os sú- um : trá-

di- tus est ad mór- tem, * Ut vi- vi- fi- cá-

ret pó- pu- lum sú- um. V. Trá-di-

dit in mór-tem á- ni- mam sú- am,
et in-ter sce- le- rá- tos re- pu- tá- tus
est. * Ut vi- vi- fi- cá- ret.

Lectio II.

Cap. 4. 1-6.

ALEPH. Quómo- do obscu- rá- tum est áu- rum,
mu- tá- tus est có- lor ópti- mus, dispé- si sunt lá- pi- des sanctu-
á- ri- i in cá- pi- te ómni- um pla- te- á- rum?
BETH. Fí- li- i Sí- on ín- cly- ti, et amí- cti áu- ro prí-
mo : quómo- do re- pu- tá- ti sunt in vá- sa téste- a, ó- pus má-
nu- um fí- gu- li? GHIMEL. Sed et lá- mi- ae nu- da-
vé- runt mámmam, lacta- vé- runt cá- tu- los sú- os : fí- li- a
pó- pu- li mé- i cru- dé- lis, qua- si strúthi- o in de- sér- to.

DALETH. Adhaésit língua lacténtis ad pa- lá- tum
é- jus in sí- ti : párvu- li pe- ti- é- runt pá- nem, et non é- rat
qui frá- nge- ret é- is. HE. Qui vesce- bántur vo- lup-
tu- ó- se, inter- i- é- runt in ví- is : qui nutri- e- bántur in
cro- ce- is, amplexá- ti sunt stérco- ra. VAU.
Et má- jor effé- cta est in- íqui- tas fí- li- ae pópu- li mé- i
peccá- to So- domó- rum, quae subvérsa est in momé- nto, et
non ce- pé- runt in é- a má- nus. Je- rú- sa- lem, Je- rú- sa- lem,
convé- rte- re ad Dómi- num Dé- um tú- um.
Resp. 3. (fa- do) Je- rú- sa- lem, * súr- ge, et éx- u- e te
vé- sti- bus ju- cun- di- tá- tis :
indú- e- re cí- ne- re et ci- lí- ci- o,

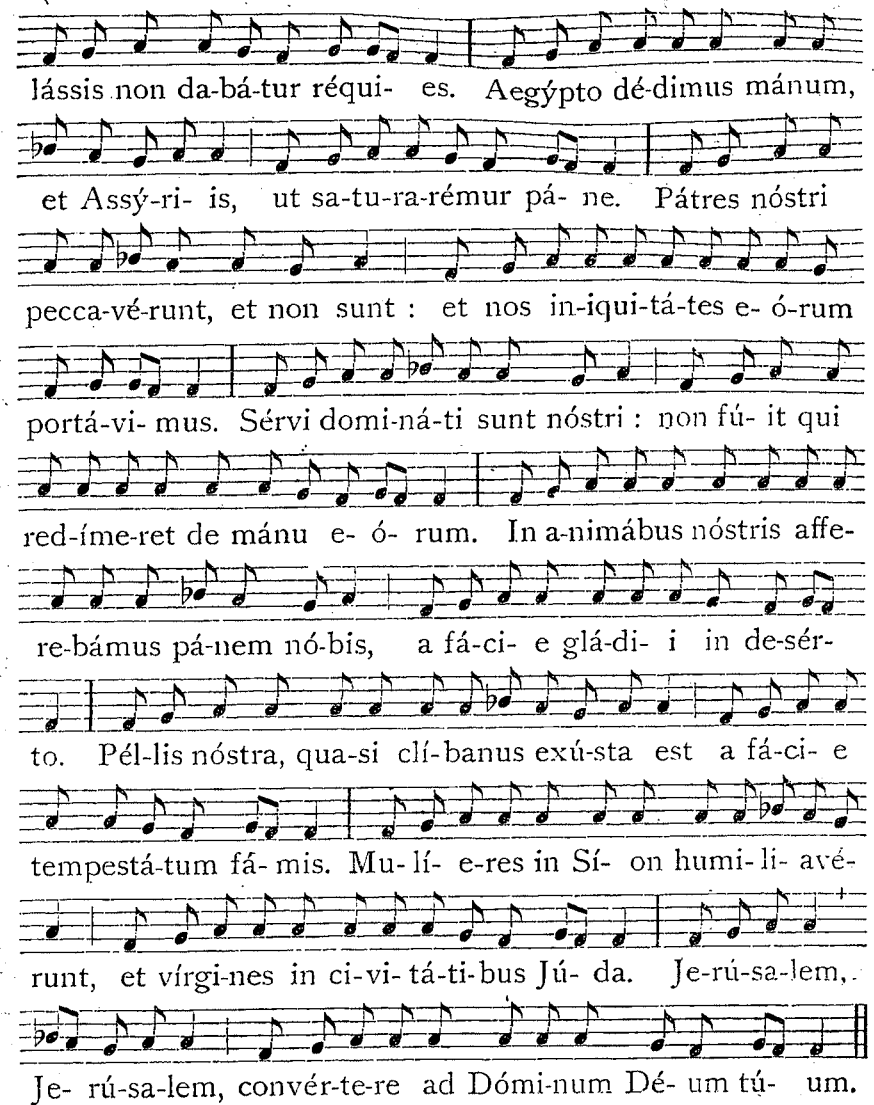
* Qui- a in te oc- cí- sus est Sal- vá-
tor Isra- el. ¶. Dé-duc qua-si tor-
réntem lá-cri-mas per dí- em et nó- ctem, et non
táce- at pupíl- la ó- cu- li tú- i. * Qui- a.

Lectio III.

Cap. 5. I-II.

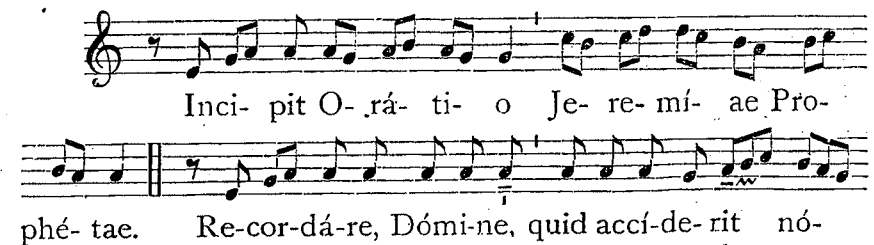

Incí-pit O-rá-ti- o Je-remí-ae Prophé-tae. Re-cor-
lá-re, Dómi-ne, quid accí-de-rit nó-bis : intu- é-re, et réspi-
ce oppróbri- um nó-strum. He-ré-di-tas nó-stra vérsa est
ad a-li- é-nos : dómus nó-strae ad extráne- os. Pu-píl-li
fácti súmus absque pátre, mátres nó-strae qua-si ví-du- ae.
Aquam nó-stram pe-cú-ni- a bí-bimus : lígna nó-stra pré-
ti- o compa-rá-vi-mus. Cerví-ci-bus nó-stris mi-nabámur,

lássis non da-bá-tur réqui- es. Aegýpto dé-dimus mánum,
et Assý-ri- is, ut sa-tu-ra-rémur pá- ne. Pátres nó-stri
pecca-vé-runt, et non sunt : et nos in-iqui-tá-tes e- ó-rum
portá-vi-mus. Sérvi domi-ná-ti sunt nó-stri : non fú- it qui
red-í-me-ret de mánu e- ó- rum. In a-nimábus nó-stris affe-
re-bámus pá-nem nó-bis, a fá-ci- e glá-di- i in de-sér-
to. Pél-lis nó-stra, qua-si clí-banus exú-sta est a fá-ci- e
tempestá-tum fá- mis. Mu- lí- e-res in Sí- on humi- li- avé-
runt, et vírgi-nes in ci-vi- tá-ti-bus Jú- da. Je-rú-sa-lem,
Je- rú-sa-lem, convér-te-re ad Dómi-num Dé- um tú- um.

Alter tonus ad libitum.

Incí- pit O- rá- ti- o Je- re- mí- ae Pro-
phé- tae. Re-cor-dá-re, Dómi-ne, quid accí-de-rit nó-

bis: intu-é-re, et réspi-ce oppró-bri-um nóstrum.
 He-ré-di-tas nó-stra vérsa est ad a-li-é-nos:
 dómus nó-strae ad extrá-ne-os. Pu-píl-li
 fácti súmus absque pá-tre, má-tres nóstrae qua-si
 ví-du-ae. Aquam nó-stram pe-cú-ni-a bí-bi-
 mus: lígna nó-stra pré-ti-o compa-rá-vi-
 mus. Cer-ví-ci-bus nóstris mi-na-bá-mur, lás-sis
 non da-bá-tur ré-qui-es. Ae-gý-pto dé-dimus
 má-num, et Assý-ri-is, ut sa-tu-ra-rémur
 pá-ne. Pátres nóstri pecca-vé-runt, et non sunt: et
 nos in-iqui-tá-tes e-ó-rum portá-vi-mus. Sér-

vi domi-ná-ti sunt nó- stri: non fú- it
 qui red-í-me-ret de má- nu e- ó- rum. In a- nimá-
 bus nóstris af-fe- re-bá-mus pá-nem nó- bis, a fá-
 ci- e glá-di- i in de- sér- to. Pél- lis nó-stra,
 qua-si clí-ba-nus ex-ú- sta est a fá- ci- e
 tempe- stá-tum fá-mis. Mu- lí- e-res in Sí- on hu-
 mi- li- a- vé- runt, et vír-gi- nes in ci- vi- tá- ti- bus
 Jú- da. Je- rú- sa- lem, Je- rú- sa- lem, con-
 vér- te- re ad Dómi-num Dé- um tú- um.
 Resp. 5. (fa-do) Plánge * qua- si vírgo,
 plebs mé- a: u- lu- lá- te, pa-

stó- res, in cí-ne-re et ci-lí-ci-

o : * Qui-a vé-nit dí-es Dó-mi-ni má-

gna, et a-má-ra val-

de. *V.* Accíngi-te vos, sa-cerdó-tes, et plán-gi-

te, mi-ní-stri al-tá-ris, aspér-gi-te vos

cí-ne-re. * Qui-a. *R.* Plán-gere.

IN II. NOCTURNO. *laude 569*

1. Ant. *3. a (fa-do)*

E-le-vá-mi-ni, * pórtae ae-terná-les, et intro-

i-bit Rex gló-ri-ae.

Psalmus 23.

I. Dó-mi-ni est térra, et ple-ni-tú-do é- jus : * ór-bis ter-

rá-rum, et u-ni-vér-si qui há-bi-tant in é-o. *Flexa:* prín-

ci-pes vé-stras, †

2. Quia ipse super mária fundávit éum : * et super flúmina præparávit éum.
3. Quis ascéndet in móntem Dómini? * aut quis stábit in lóco sáncto éjus?
4. Innocens má nibus et móndo córde, * qui non accépit in váno ánimam súam, nec jurávit in dólo próximo súo.
5. Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári súo.
6. Haec est generátio quaeréntium éum, * quaeréntium fáciem Déi Jácob.
7. Attóllite pórtas, príncipes, véstras, † et elevámini, pórtae aeternáles : * et introíbit rex glóriæ.
8. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fórtis et pórens : Dóminus pórens in prælio.
9. Attóllite pórtas, príncipes, véstras, † et elevámini, pórtae aeternáles : * et introíbit Rex glóriæ.
10. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse ést Rex glóriæ.

2. Ant. *4. E (mi-la)*

Cré-do vi-dé-re * bó-na Dó-mi-ni in tér-

ra vi-vén-ti-um.

Psalmus 26.

I. Dó-mi-nus il-lumi-ná-ti-o mé-a, et sá-lus mé-a, *

quem tí-mé-bo?

2. Dóminus protéctor *vítæ* méæ, * a quo *trepidábo*?
3. Dum apprópíant super *me* nocéntes, * ut *édant cárnes* méas :
4. Qui tríbulant me *inimíci* méi, * ípsi *infirmáti* sunt, et *cecidérunt*.
5. Si consistant *advérsus me* cástra, * non *timébit cor* méum.
6. Si exsúrgat *advérsus me* *praélium*, * in hoc *égo sperábo*.
7. Unam *pétii* a Dómino, *hanc* *requíram*, * ut *inhábitem* in dómo Dómini *omnibus diébus* *vítæ* méæ :
8. Ut *videam voluptétem* Dómini, * et *visitem* *téplum* éjus.
9. Quóniam *abscondit* me in *tabernáculo* súo : * in *dié* malórum *protéxit* me in *abscondito* *tabernáculi* súi.
10. In *pétra* *exaltávit* me : * et nunc *exaltávit* *cáput* méum *super* *inimícos* méos.
11. *Circuívi*, et *immolávi* in *tabernáculo* éjus *hóstiam* *vociferatiónis* : * *cantábo*, et *psálmum* *dícam* Dómino.
12. *Exáudi*, Dómine, *vócem* méam, *qua clamávi* *ád te* : * *miserére* méi, et *exáudi* me.
13. *Tibi* *díxit* *cor* méum, *exquisívit* *te* *fácies* méæ : * *fáciem* *túam*, Dómine, *requíram*.

14. Ne avértas fáciem túam á me: * ne declínes in ira a sérvio túo.

15. Adjútor méus ésto: * ne derelínquas me, neque despicias me, Déus, salutaris méus.

16. Quóniam páter méus, et máter méa dereliquerunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

17. Légem póne míhi, Dómine, in vía túa: * et dirige me in sémitam réctam propter inimícos méos.

18. Ne tradideris me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me téstes iníqui, et mentíta est iníquitas síbi.

19. Crédo vidére bóna Dómini * in térra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter áge: * et confortétur cor túum, et sústine Dóminum.

3. Ant.

8. G

(sol-do)

Dómi-ne, * abstraxí-sti ab ín-fe-ris á-nimam

mé- am.

Psalmus 29.

1. Exal-tábo te, Dómi-ne, quó-ni- am susce-pí-sti me: *

nec de-lectásti in-imí-cos mé-os súper me.

2. Dómine, Déus méus, clamávi ad te, * et sanásti me.

3. Dómine, eduxisti ab inférno ánimam méam: * salvásti me a descendéntibus in lácum.

4. Psállite Dómino, sáncti éjus: * et confitémini memóriæ sanctitátis éjus.

5. Quóniam ira in indignatióne éjus: * et víta in voluntáte éjus.

6. Ad vésperum demorábitur flétus: * et ad matutínum lætítia.

7. Ego autem dixi in abundántia méa: * Non movébor in aetérnum.

8. Dómine, in voluntáte túa, * praestitisti decóri méo virtútem.

9. Avertisti fáciem túam á me, * et fáctus sum conturbátus.

10. Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Déum méum deprecábor.

11. Quæ utilitas in sáanguine méo, * dum descéndo in corruptiõnem?

12. Numquid confitébitur tibi púlvis, * aut annuntiábit veritátem túam?

13. Audívit Dóminus, et misértus est méi: * Dóminus fáctus est adjútor méus.

14. Convertísti plánc-tum méum in gáudium míhi: * conscidísti sáccum méum, et circumdedísti me lætítia:

15. Ut cántet tibi glória méa, et non compúngar: * Dómine, Déus méus, in aetérnum confitébor tibi.

V. Tu autem, Dómi-ne, mi-se-ré- re mé- i.

R. Et resúscita me, et retrí-bu- am é- is.

Vel:

V. Tu autem, Dómi-ne, mi-se-ré-re mé- i.

R. Et resúscita me, et retrí-bu- am é- is.

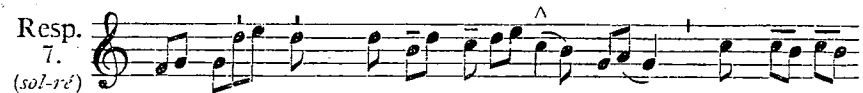
Pater noster. secreto.

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi super Psalmos.

Lectio IV.

In Ps. 63. vers. 7.

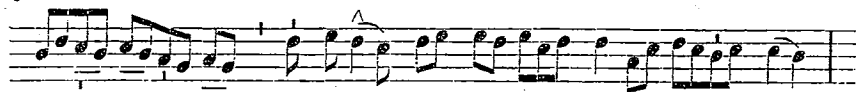
Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixerunt: Quis nos vidébit? Defecerunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut caederétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiões, quæ in illo nihil valérent nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est cor secretum, objiciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et offerens formam servi, qua minor est Patre.

Resp. 7. (sol-ré) Re- cés- sit * pástor nó- ster, fons á-

quæ ví- vae, ad cú- jus tráns-i-

tum sol ob- scu- rá- tus est:

* Nam et il- le cá-ptus est, qui captí-

vum te-né- bat prí- mum hómi-

nem: hó-di-e pór-tas mór-tis et sé-ras pá-ri-ter Salvá-tor nó-ster dis-rú-pit. V. Destrú-xit qui-dem cláustra in-fér-ni, et sub-vertit pot-énti-as di-á-bo-li. * Nam.

Lectio V.

QUO perduxerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defecerunt, ut etiam mortuo Domino et sepulto, custodes ponerent ad sepulcrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille; hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres: ergo illi Piláto: Sedúctor ille, inquit, dixit adhuc vivens:

Post tres dies resúrgam. Jube itaque custodiri sepulcrum usque in diem tertium, ne forte veniant discipuli ejus, et furerentur eum, et dicant plebi, Surrexit a mortuis: et erit novissimus error pejor prióre. At illis Pilátus: Habétis custodiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes muniérunt sepulcrum, signántes lápidem cum custódis.

Resp. 8. (sol-do) O vos ómnes, * qui transí-tis per ví-am, atténdi-te et vi-dé-te, * Si est dó-lor sí-mi-lis sic-ut dó-lor

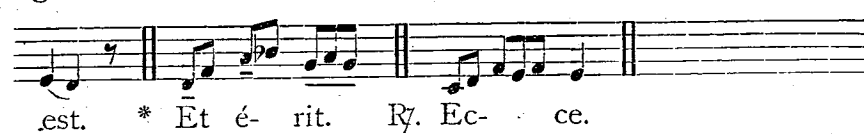
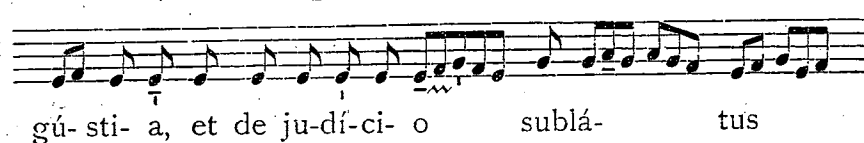
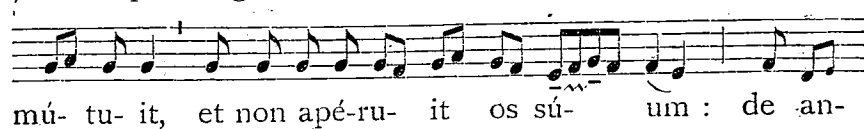
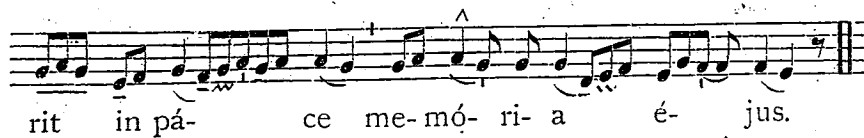
mé-us. V. Atténdi-te, u-ni-vér-si pó-pu-li, et vi-dé-te dó-ló-rem mé-um. * Si est dó-lor.

Lectio VI.

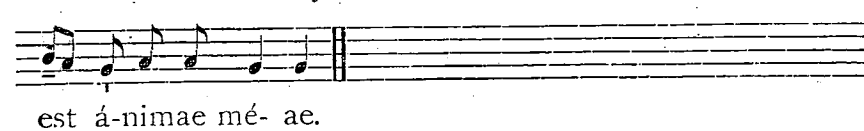
POsuérunt custódes mílites ad sepulcrum. Concússa terra Dóminus resurrexit: mirácula facta sunt tália circa sepulcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discipulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepulcri. Dámus, inquit, vobis pecúniam: et dicite quia vobis dormiéntibus venérunt

discipuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecerunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixisti, o infélix astútia? Tantúmne deseris lucem consilii pietátis, et in profunda versútiæ demégeris, ut hoc dicas: Dicite quia vobis dormiéntibus venérunt discipuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: vere tu ipse obdormisti, quæ scrutándo tália defecisti.

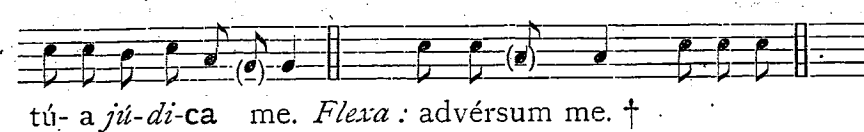
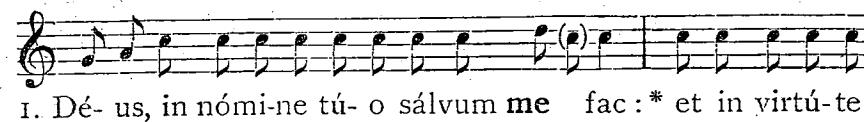
Resp. 4. (mi-la) Ec-ce * quó-mo-do mó-ri-tur jú-stus, et né-mo pér-ci-pit cór-de: et ví-ri jú-sti tol-lún-tur, et né-mo con-sí-de-rat: á fá-ci-e in-i-qui-tá-tis sublá-tus est jú-stus: * Et é-

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 53.

2. Déus, exáudi orationem méam : * áuribus pécipe vérba óris méi.

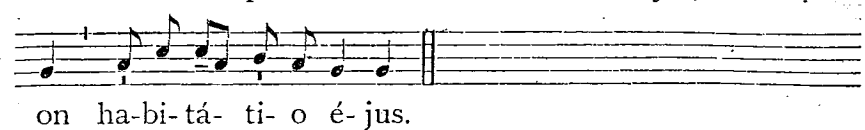
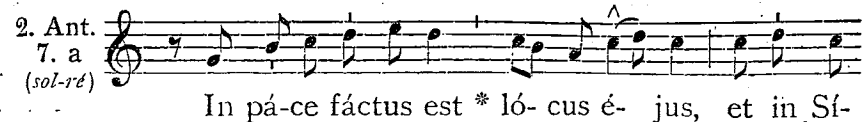
3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fórtes quaesierunt ánimam méam : * et non proposuerunt Déum ante conspéctum súum.

4. Ecce enim Déus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ méae.

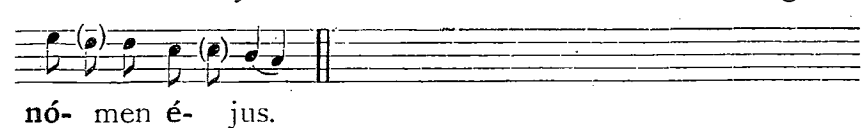
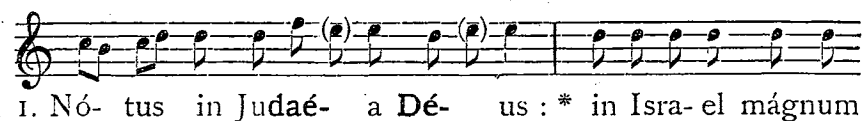
5. Avérte mála inimicís méis : * et in veritate túa dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini túo, Dómine : quóniam bónum est :

7. Quóniam ex ómni tribulatióne eripuísti me : * et super inimicos méos despéxit óculus méus.

Psalmus 75.

2. Et fáctus est in páce lócus éjus : * et habitatio éjus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scútum, gládium, et béllum.

4. Illúminans tu mirabiliter a móntibus aetérnis : * turbáti sunt ómnes insipiéntes córde.

5. Dormierunt sómnum súum : * et nihil invenérunt ómnes víri divitiárum in mánibus súis.

6. Ab increpatione túa, Déus Jácob, * dormitáverunt qui ascenderunt équos.

7. Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc íra túa.

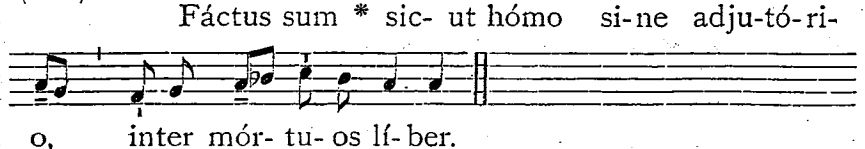
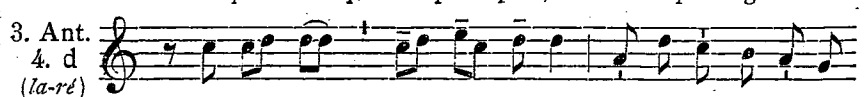
8. De caelo auditum fecísti iudícium : * terra trémuit et quiévit.

9. Cum exsúrgeret in iudícium Déus, * ut sálvos fáceret ómnes mansuétos térrae.

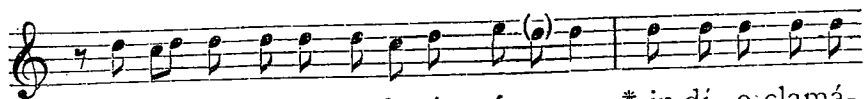
10. Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi : * et reliquiae cogitatiónis diem féstum ágent tibi.

11. Vovéte, et réddite Dómino Déo véstro : * ómnes, qui in circuítu éjus affértis múnera.

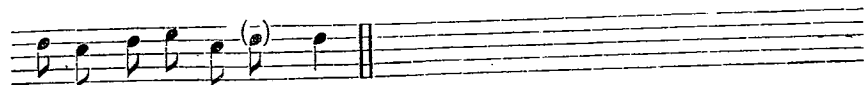
12. Terribili et éi qui áufert spíritum princípum, * terribili apud réges térrae.

Psalmus 87.

I. Dómi- ne, Dé- us sa-lú-tis mé- ae : * in di- e clamá-

vi, et nó-cte có-ram te.

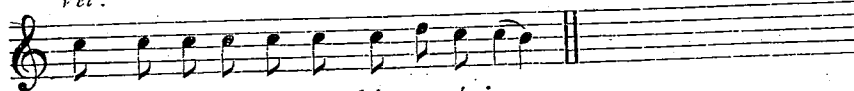
2. Intret in conspéctu tuo orátio méa : * inclína áurem tuam ad précem méam :
3. Quia repléta est malis ánima méa : * et víta méa inférno appropinquávit.
4. Aestimátus sum cum descendéntibus in lácum : * fáctus sum sicut hómo sine adjutório, inter mórtuos líber.
5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quórum non es mémor ámplius * et ipsi de mánu túa repúlsi sunt.
6. Posuérunt me in lácú inferióri : * in tenebrósis, et in úmbra mórtis.
7. Super me confirmátus est fúror túus : * et ómnes flúctus tuos induxísti súper me.
8. Longe fecisti nótos méos á me : * posuérunt me abominatióne sibi.
9. Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi méi languérunt prae inópia.
10. Clamávi ad te, Dómine, tóta díe : * expándi ad te mánu méas.
11. Numquid mórtuis fácies mirábília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?
13. Numquid cognoscéntur in tenebris mirábília túa, * et justítia túa in térra obliuiónis?
14. Et égo ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio méa praeueniet te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratióne méam : * avértis faciém tuam á me?
16. Páuper sum égo, et in labóribus a iuventúte méa : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
17. In me transiérunt irae túae : * et terróres túi conturbavérunt me.
18. Circumdedérunt me sicut áqua tóta díe : * circumdedérunt me símúl.
19. Elongásti a me amicúm et próximúm : * et nótos méos a miséria.

V. In pá-ce fáctus est ló- cus é- jus.

R. Et in Sion habi- tá-ti- o é- jus.

Vel :

V. In pá-ce fáctus est ló-cus é- jus.

R. Et in Sion habi-tá- ti- o é- jus.

Pater noster. *secreto.*

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio VII.

Cap. 9, 11-22.

Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiόνis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introjvit semel in Sancta, aetérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vitulae aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatióne carnís : quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

Resp. 8.

(sol-do)

Asti-té- runt * ré-ges térrae, et

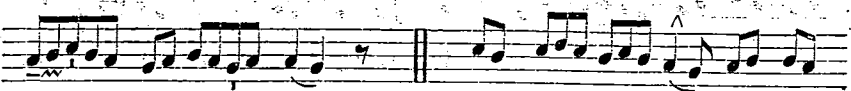
prín- ci-pes con-ve- né- runt in ú-

num, * Ad- vér- sus Dó- mi- num,

et advér- sus Chri- stum

é- jus. V. Qua- re fré- mú-

é- runt Gén- tes, et pó- pu- li me- di- tá- ti sunt

in- á- ni- a? * Ad- vér- sus.

Lectio VIII.

ET ideo novi testamenti mediator est : ut, morte intercedente, in redemptionem earum praevaricationum, quae erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt aeternae hereditatis. Ubi enim testamentum est : mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est : alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est.

Resp. 4. (mi-la)

Aesti-má-tus sum * cum de-scen-
 dén-ti-bus in lá-cum : * Fá-ctus
 sum sic-ut hó-mo si-ne ad-ju-tó-
 ri-o, in-ter mór-tu-os
 lí-ber. V. Po-su-é-runt me in lá-cu
 in-fe-ri-ó-ri, in-te-nebró-sis; et in úm-
 bra mór-tis. * Fá-ctus sum.

Lectio IX.

Lecto enim omni mandato legis a Molyse universo populo : accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum, cum aqua et lana coccinea, et hyssopo : ipsum quoque librum, et omnem populum aspexit dicens : Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspexit : et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur : et sine sanguinis-effusione non fit remissio.

Resp. 2. (ré-fa)

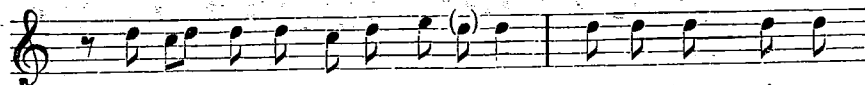
Se-púl-to * Dó-mi-no, signá-tum est monu-
 mén-tum, vol-vén-tes lá-pi-dem
 ad ósti-um mo-numén-ti : * Po-nén-tes
 mí-li-tes, qui custo-dí-rent íl-
 lum. V. Acce-dén-tes prin-ci-pes sa-cerdó-tum ad
 Pi-lá-tum, pe-ti-é-runt íl-lum.
 * Po-nén-tes. R. Se-púl-to.

AD LAUDES.

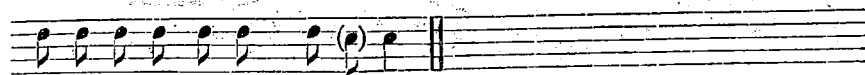
1. Ant. 4. c (la-ré)

O mors, * é-ro mors tú-a mór-sus tú-us
 é-ro, inférne.

Psalmus 50.

1. Mi-se- ré- re *mé-* i Dé- us, * se-cúndum mágnam

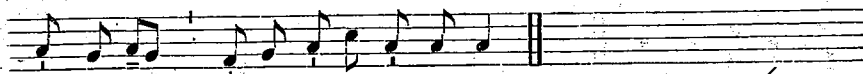

mi-se-ri-córdi- am tú- am.

2. Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * déle iniquitátem méam.
3. Amplius láva me ab iniquitáte *méa* : * et a peccáto méo *múnda* me :
4. Quóniam iniquitátem méam *égo cognó*scó : * et peccátum méum contra me est *sémp*er.
5. Tibi sóli peccávi, et málum *córam te* féci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et víncas cum judicáris.
6. Ecce enim in iniquitátibus *con*céptus sum : * et in peccátis *con*cépit me máter *méa*.
7. Ecce enim veritátem *dilex*ísti : * incérta et occúlta sapiéntiae túae manife- stásti *mí*hi.
8. Aspérges me hyssópo, *et mundá*bor : * lavábis me, et super nivem *deal*bábor.
9. Auditui méo dábis gáudium *et laet*ítiam : * et exsultábunt óssa humiliáta.
10. Avérte faciém túam a peccátis *méis* : * et ómnes iniquitátes méas *dé*le.
11. Cor múndum créa *in me* Déus : * et spíritum réctum ínno-va in viscéribus *méis*.
12. Ne projicias me a *facie* túa : * et spíritum sánctum túum ne áuferas *á* me.
13. Rédde míhi laetítiam *salutáris* túi : * et spíritu principáli *confir*ma me.
14. Docébo iníquos *vías* túas : * et impii ad te *con*verténtur.
15. Líbera me de sanguínibus, Déus, Déus *salútis* méae : * et exsultábit língua méa *just*ítiam túam.
16. Dómine, lábia méa *ap*eríes : * et os méum annuntiábit *laudem* túam.
17. Quóniam si voluísses sacrificium, *dedissem* útique : * holocáustis non *delectá*beris.
18. Sacrificium Déo spíritus *con*tribulátus : * cor contrítum et humiliátum Déus non *desp*ícies.
19. Bénigne fac Dómine in bóna voluntáte *túa* Sión : * ut aedificéntur múri *Jerúsalem*.
20. Tunc acceptábis sacrificium *justitiae*, oblatiões et *holocáusta* : * tunc impónent super altáre túum *vítulos*.

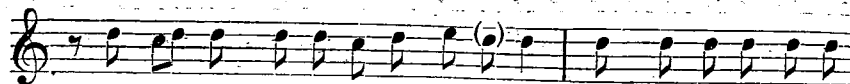
2. Ant.
4. A*
(la-ré)

Plángent é- um * qua-si u-ni- gé-ni-tum, qui- a

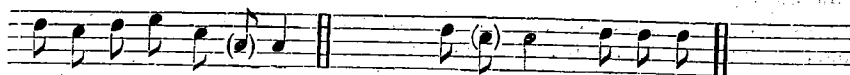

ínno-cens. Dómi-nus occí-sus est.

Psalmus 91.

1. Bó-num est confi-té-ri Dómi-no : * et psál-le-re nómi-

ni tú- o Al-tíssime. *Flexa* : Dómi-ne, †

2. Ad annuntiándum máne misericórdiam túam : * et veritátem *túam per* nóctem.
3. In decachódo, *psaltério* : * cum cántico *in cithara*.
4. Quia delectásti me Dómine in *factúra* túa : * et in opéribus mánuum tuárum *exsultá*bo.
5. Quam magnificáta sunt ópera *túa* Dómine! * nimis profundae factae sunt *cogitatiões* túae :
6. Vir insípiens *non cognó*scet : * et stúltus non *intélliget* haec.
7. Cum exórti fúerint peccatóres *sicut foénum* : * et apparúerint ómnes, qui operántur *iniquitátem* :
8. Ut intéreant in *saéculum saéculi* : * tu autem Altíssimus in *aetérnum* Dómine.
9. Quóniam ecce inimíci túi Dómine, † quóniam ecce inimíci túi *per*ibunt : * et dispergéntur ómnes, qui operántur *iniquitátem*.
10. Et exaltábitur sicut unicórnis *córn*u méum : * et senéctus méa in miseri- *córdia* úberi.
11. Et despéxit óculus méus *inimicos* méos : * et in insurgéntibus in me malignántibus *áudiet duris* méa.
12. Jústus, ut *pálma floré*bit : * sicut cédrus Libani *multiplicá*bitur.
13. Plantáti in *dómo* Dómini, * in átriis *dómus* Dói *nóstri* florébunt.
14. Adhuc multiplicabúntur in *senécta* úberi : * et bene patiéntes *érunt*, ut *annúntient* :
15. Quóniam réctus Dóminus *Déus* nóster : * et non est *iniquitas* in éo.

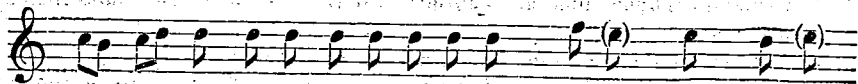
3. Ant.
7. b
(sol-ré)

Attén- di-te * u-ni-vér-si pó- pu- li, et vi-

dé- te do-ló- rem mé- um.

Psalmus 63.

1. Ex-áu-di Dé- us o-ra-ti- ó-nem mé- am cum dépre-

cor: * a timó-re in-imí-ci é-ri-pe á-nimam mé- am.

2. Protexisti me a convéntu malignántium : * a multitudinc operántium iniquitátem.

3. Quia exacuérunt ut gládium línguas súas : * intenderunt árcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

4. Súbito sagittábunt éum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem néquam.

5. Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit éos?

6. Scrutáti sunt iniquitátes : * defecerunt scrutántes scrutínio.

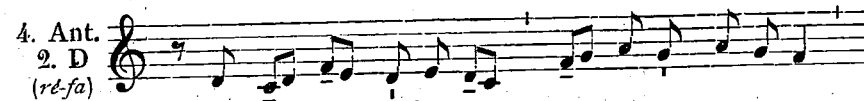
7. Accédet hómo ad cor áltum : * et exaltábitur Déus.

8. Sagittae parvulórum fáctae sunt plágae eórum : et infirmátae sunt contra eos línguae eórum.

9. Conturbáti sunt ómnes qui vidébant éos : * et tímuit ómnis hómo.

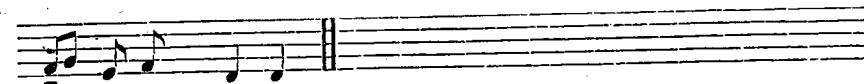
10. Et annuntiavérunt ópera Déi : * et fácta éjus intellexérunt.

11. Laetábitur jústus in Dómino, et sperábit in éo, * et laudábuntur ómnes récti córde.

2. D
(ré-fa)

A pór-ta ín-fe-ri * é- ru- e Dómi-ne

á- nimam mé- am.

Canticum Ezechiae.

Is. 38. b.

1. Ego dí-xi : In dimí-di- o di- é-rum me- ó- rum * vá-

dam ad pórtas ín-fe-ri. Flexa : ví-ta mé- a : †

2. Quaesivi residuum annórum meórum : * díxi : Non vidébo Dóminum Déum in térra vivéntium.

3. Non aspiciam hóminem últra, * et habitatórem quiétis.

4. Generátio méa abláta est, et convóluta est á me, * quasi tabernáculum pastórum.

5. Praecisa est velut a texénte víta méa : † dum adhuc ordírer succídít me : * de mane usque ad vésperam finies me.

6. Sperábam usque ad máne : * quasi léo sic contrivit ómnia óssa méa.

7. De mane usque ad vésperam finies me : * sicut púllus hirúndinis sic clamábo : meditábor ut colúmba.

8. Attenuáti sunt óculi méi, * suspiciéntes in excélsum.

9. Dómine vim pátiór, respónde pró me. * Quid dicam, aut quid respóndébit míhi, cum ipse fécerit?

10. Recogitábo tibi ómnes ánnos méos, * in amarítudine ánimae méae.

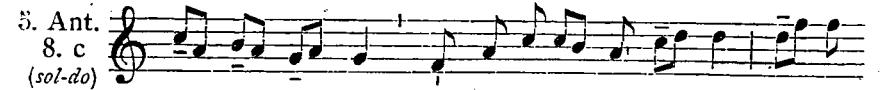
11. Dómine si sic vivitur et in tálibus víta spíritus méi, † corripies me et vivificábis me. * Ecce in páce amarítudo méa amaríssima.

12. Tu autem eruisti ánimam méam ut non períret : * projecísti post térgum túum ómnia peccáta méa.

13. Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum veritátem túam.

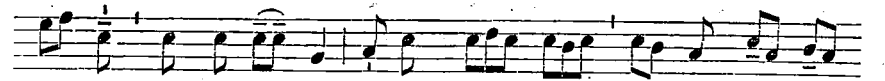
14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et égo hódie : * páter filiis nótam faciét veritátem túam.

15. Dómine sálvum mé fac * et psálmos nóstros cantábimus cúntis diébus vítae nóstrae in dómo Dómini.

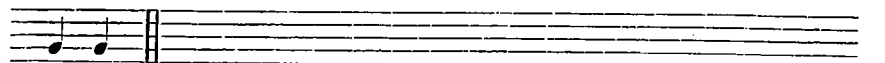

8. c
(sol-do)

O vos ómnes, * qui transí-tis per ví- am, at-tén-

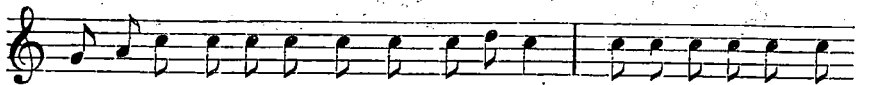

di- te et vi-dé- te, si est dó- lor sic- ut dó- lor

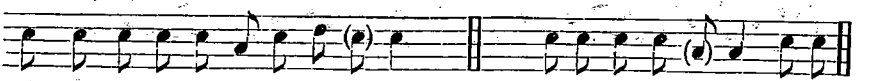

mé- us.

Psalmus 150.

1. Laudá-te Dómi-num in sánctis é-jus : * laudá-te é- um in

firmaménto virtú-tis é- jus. Flexa : bene-sonánti-bus : †

2. Laudáte éum in virtútibus éjus : * laudáte éum secúndum multitudínem magnítudínis éjus.

3. Laudáte éum in sóno túbae : * laudáte éum in psalterio, et cithara.

4. Laudáte éum in týmpano et chóro : * laudáte éum in chórdís, et órgano.

5. Laudáte éum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte éum in cýmbalis jubilatiónis : * ómnis spíritus laudet Dóminum.

Ÿ. Cáro méa requiescet in spe.

R7. Et non dábis sánctum túum vidére corruptiόνem.

Ad Bened.
Ant. 1. g
(ré-la)

Mu- li- e- res * se-dén-tes ad mo-nu-mén-
tum la-men-ta-bán-tur, flén-tes Dó-mi-num.

E u o u a e.

Cant. Benedictus Dóminus Dóminus Deus Israel. 490.
Deinde V. Christus factus est. cum reliquis, 490.

IN VIGILIA PASCHAE.

Post-benedictionem ignis novi, Diaconus successive accendens tres candelas in summitate arundinis positas, cantat :

Lúmen Chrí-sti. R. Dó- o grá-ti- as.

Post benedictionem Cerei paschalis, leguntur Prophetiae.

Post IV. Prophetiam.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.
8.
(sol-do)

Canté- mus * Dó- mi-no: glo-ri- ó-se
e- nim hono-ri- fi- cá- tus est :
é-quum et ascen- só- rem pro-jé-
cit in má- ré : ad-jú- tor

et pro-té-ctor fá-ctus est mí- hi in sa- lú-
tem. V. Hic Dé- us mé- us, et ho-no-
rá-bo é- um : Dé- us pá-tris mé-
i, et ex- al- tá- bo é-
um. V. Dó- mi-nus cón-te-rens bél-
la : Dó- mi- nus * nó- men est il-
li.

Post VIII. Prophetiam.

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.
8.
(sol-do)

Ví-ne- a * fá- cta est di- lé-
cto in cór-nu, in ló- co
ú- be- ri. V. Et ma- cé- ri-

am circúmde- dit, et circumfó- dit :

et plan-tá-vit ví-ne- am Só- rec,

et ae-di- fi- cá- vit túr-rim in mé- di- o

é- jus. Ψ . Et tór-cu-lar fó-dit in é-

a : ví-ne- a e- nim Dó-mi-ni

Sá- ba- oth, dó- mus * Is- ra- el

est.

Post XI. Prophetiam.

(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Tract.

8.

(sol-do)

At-tén- de * caé- lum, et ló-

quar : et áu-di- at tér- ra vér-

ba ex ó-re mé- o. Ψ . Exspe-

cté- tur sic- ut plú- vi- a e- lóqui- um mé-

um : et de- scéndant sic- ut ros vér- ba

mé- a, sic- ut úmber su- per grá-

mi- na. Ψ . Et sic- ut nix su- per foé-

num : qui- a nó- men Dó- mi- ni

invo- cá- bo. Ψ . Dá- te magni-

tú- dí- nem Dé- o nó- stro : Dé- us, vé-

ra ó-pe- ra é- jus, et ómnes

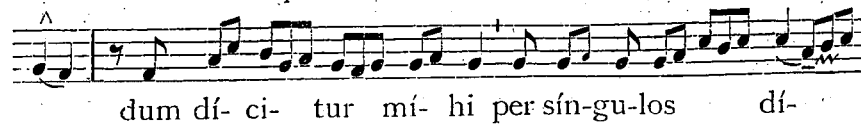
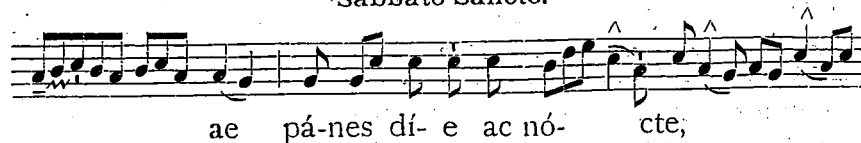
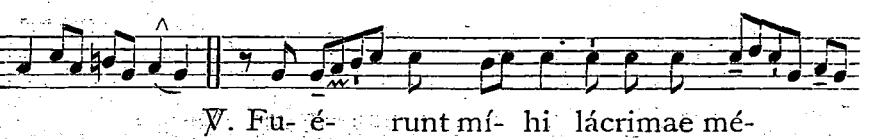
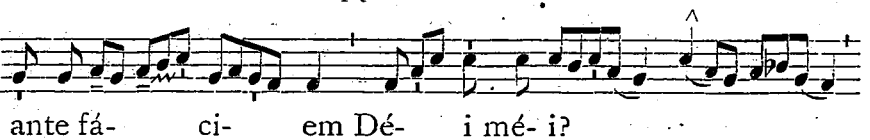
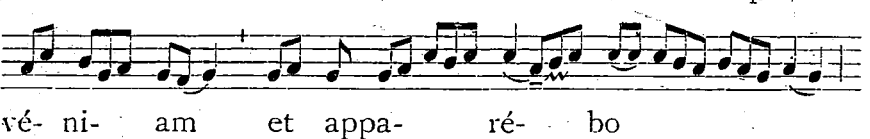
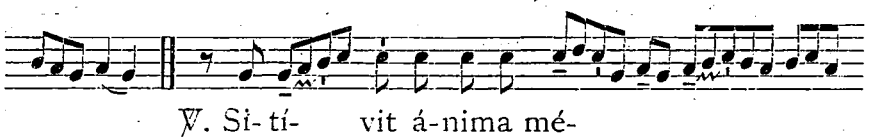
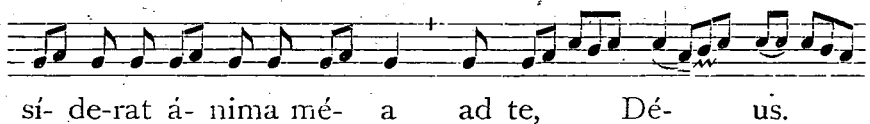
ví- ae é- jus ju- dí- ci- a.

Ψ . Dé- us fidé- lis, in quo non est in- f- qui- tas :

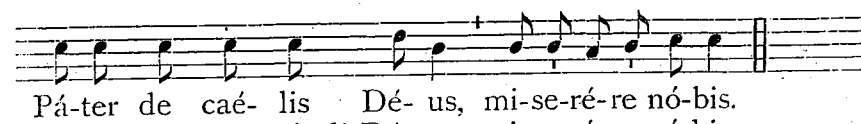
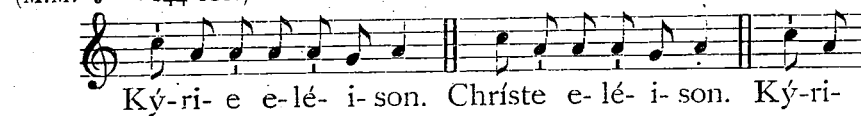
Dum Sacerdos in processione ad Fontem accedit, cantatur sequens Tractus.

(M.M. ♩ = 160.)

Peracta Fontis benedictione, deinde revertentibus Sacerdote et Ministris ad Altare, cantantur Litaniae a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit.
 ¶ *Ubi vero non est Fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum Oratione, omnibus genuflexis, cantantur Litaniae in medio chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente.*

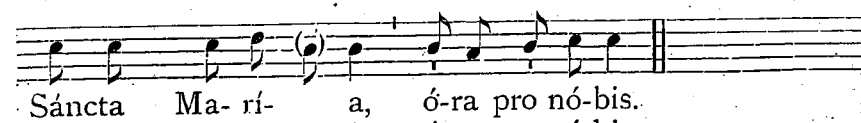
(M.M. ♩ = 144-160.)

Fíli Redémptor mún- di Dé- us, mi- se- ré- re nó- bis.

Spí- ri- tus Sán- cte Dé- us, mi- se- ré- re nó- bis.

Sán- cta Trí- ni- tas ú- nus Dé- us, mi- se- ré- re nó- bis.

Sán- cta Dé- i Gé- ni- trix, ó- ra pro nó- bis.

Sán- cta Ví- rgo ví- r- gi- num, ó- ra pro nó- bis.

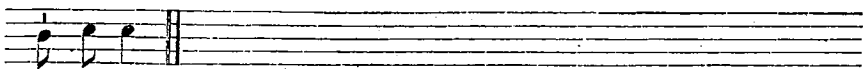
Sán- cte Mí- cha- el, ó- ra pro nó- bis.

Sán- cte Gá- bri- el, ó- ra pro nó- bis.

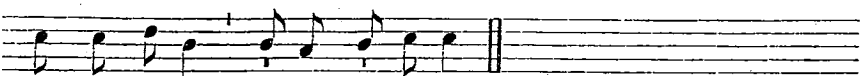
Sán- cte Rá- pha- el, ó- ra pro nó- bis.

Omnes sáncti Ange- li et Archánge- li, o- rá- te
 Omnes sáncti beatórum Spirítuum órdi- nes, o- rá- te
 Sáncte Joánnes Baptísta, ó- ra
 Sáncte Jóseph, ó- ra
 Omnes sáncti Patriárchae et Prophétae, o- rá- te

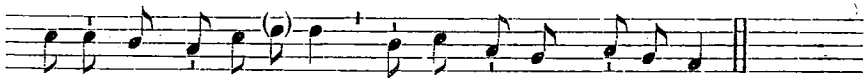

pro nó- bis.

Sáncte Pétre, ó- ra pro nó- bis.

Sáncte Páule,	óra.	Sáncte Benedicte,	óra.
Sáncte Andréa,	óra.	Sáncte Domínice,	óra.
Sáncte Joánnes,	óra.	Sáncte Francíscce,	óra.
Omnes sáncti Apóstoli et Evan- gelístae,	oráte.	Omnes sáncti Sacerdótes et Levitae,	oráte.
Omnes sáncti Discípuli Dómini,	oráte.	Omnes sáncti Monáchi et Ere- mítiae,	oráte.
Sáncte Stéphané,	óra.	Sáncta María Magdaléna,	óra.
Sáncte Laurénti,	óra.	Sáncta Agnes,	óra.
Sáncte Vincénti,	óra.	Sáncta Caecília,	óra.
Omnes sáncti Mártires,	oráte.	Sáncta Agatha,	óra.
Sáncte Silvéster,	óra.	Sáncta Anastásia,	óra.
Sáncte Gregóri,	óra.	Omnes sánctae Virgines et Viduae,	oráte.
Sáncte Augustíne,	óra.	Omnes Sáncti et Sánctae Déi, intercedíte pro nóbis.	
Omnes sáncti Pontífices et Con- fessóres,	oráte.		
Omnes sáncti Doctóres,	oráte.		
Sáncte Antóni,	óra.		

Pro- pí- ti- us é- sto, párce nó- bis Dómi- ne.
 Pro- pí- ti- us é- sto, exáu- di nos Dómi- ne.
 Ab ómni má- lo, lí- be- ra nos Dómi- ne.

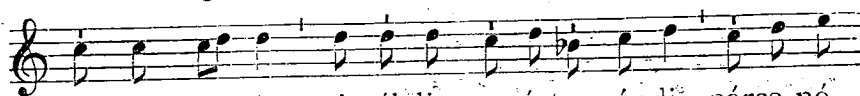
Ab ómni peccáto,
 A mórtē perpétua,
 Per mystérium sánctae incarnatiónis tuae,
 Per advéntum tuum,
 Per nativitatē tuam,
 Per baptismum et sánctum jejúnium tuum,
 Per crúcem et passióem tuam,
 Per mórtē et sepultúram tuam,
 Per sánctam resurrecciónem tuam,
 Per admirábilem ascensióem tuam,
 Per advéntum Spiritus Sáncti Parácliti,
 In die iudicii,

libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.
 libera nos Dómine.

Pecca- tó- res, te ro- gámus áudi nos.

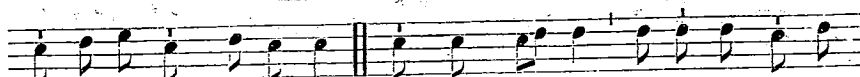
Ut nóbis párceas,
 Ut Ecclesiám tuám sánctam † régere et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
 Ut Domnum Apostólicum et ómnes Ecclesiásticos órdenes † in sáncta religióne
 conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
 Ut inimicos sánctae Ecclesiæ † humiliáre dignéris, te rogámus áudi nos.
 Ut régibus et princípibus cristiánis † pácem et véram concórdiam donáre
 dignéris, te rogámus áudi nos.
 Ut nosmetipsos in tuo sáncto servítio † confortáre et conserváre dignéris,
 te rogámus áudi nos.
 Ut ómnibus benefactóribus nóstris † sempitérna bóna retribuás,
 te rogámus áudi nos.
 Ut fructus térrae † dáre et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
 Ut ómnibus fidélibus defúctis † réquiem aetérnam donáre dignéris,
 te rogámus áudi nos.
 Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus áudi nos.

Agnus Dé- i, qui tól- lis peccá- ta mún- di, párce nó-

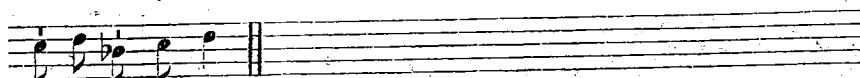
bis Dómi- ne. Agnus Dé- i, qui tól- lis peccá- ta mún- di,

exáudi nos Dómi- ne. Agnus Dé- i, qui tól- lis pecca-

ta mún- di, mi- se- ré- re nó- bis. Chrí- ste áudi nos. Chrí-

ste exáudi nos.

Hic Cantores solemniter incipiunt Kyrie eleison, ut notatur pro Tempore Paschali, 14; quo finito Celebrans incipit solemniter Gloria in excelsis, et pulsantur campanae.

Finita Epistola Celebrans incipit:

(M.M. ♩ = 160.)

8. (sol- do) Alle- lú- ia.

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem in eodem tono repetit illud idem:

Postea Chorus prosequitur:

V. Confi- té-mi- ni Dó- mi- no,
 quó- ni- am bó- nus: quó- ni-
 am in saé- cu- lum mi- se- ri- cór- di- a *
 é- jus. (*Non repetitur Allelúia.*)

(M.M. $\text{♩} = 160.$)

Tract.

8.

(sol-do)

Laudá- te * Dó- mi- num ómnes gén-
 tes: et col- lau- dá- te
 é- um ó- mnes pó-
 pu- li. V. Quóni- am con- firmá- ta.
 est su- per nos mi- se- ri- cór- di- a

é- jus: et vé- ri- tas Dó-
 mi- ni má- net * in aetér-
 num.

Non dicitur Credo neque Offertorium, neque Agnus Dei, neque Postcommunio. Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur:

Ant.

6.

(fa-la)

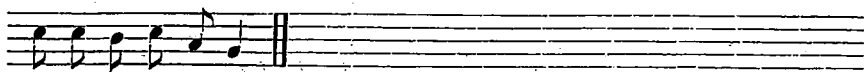
Alle-lú- ia, * al- le-lú- ia, al- le- lú- ia.

Psalmus 116.

1. Laudá- te Dó- mi- num ómnes gén- tes: * laudá- te
 é- um ómnes pó- pu- li.
 2. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia éjus: * et véritas Dómini
 manet in *in aetérnum.*
 3. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.
 4. Sicut érat in principio, et nunc, et sémpet, * et in saécula saeculórum. Amen.
*Repetitur Antiphona Allelúia, et statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam
 ad Magnificat, quam Chorus prosequitur.*
 Ant.
 8. G
 (sol-do) Vé- spe- re au- tem sáb- ba- ti, * quae lu- cé- scit in
 práma sáb- ba- ti, vé- nit Ma- rí- a Magda- lé- ne, et álte-

ra Ma-rí-a, vi-dé-re se-púl-crum, al-le-lú-ia.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 210.

Repetita Antiphona a Choro, Celebrans dicit :

Ÿ. Dóminus vobiscum. R7. Et cum spíritu tuo.

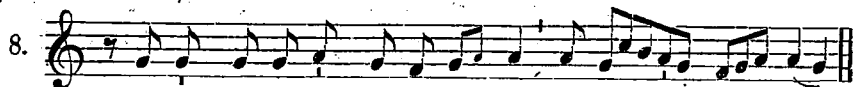
Orémus.

SPÍRITUM nobis Dómine tuæ caritátis | schálibus satiásti, tua fácias pietáte
infúnde : ut quos sacraméntis pa- | concórdes. Per Dóminum.

Deinde dicit : Ÿ. Dóminus vobiscum. R7. Et cum spíritu tuo.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat :

(M.M. ♩ = 160.)

I-te, míssa est, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

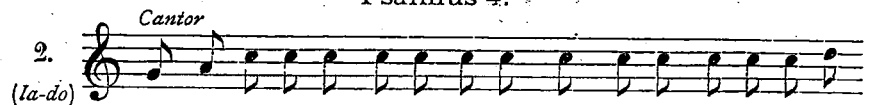
R7. Dé-o grá-ti-as, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

AD COMPLETORIUM.

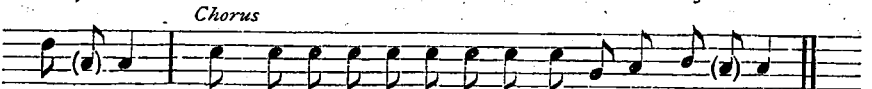
Ÿ. Júbe dómne benedicere. — *Lectio brevis.* Frátres : Sóbrii estóte. — Ÿ. Adju-
tóriúm nóstrum. Páter nóster. *Et facta Confessione et Absolutione dicitur :*
Ÿ. Convérte nos. Ÿ. Déus in adjutóriúm cum Allelúia. Glória Pátri.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi de Dominica, in tono sequenti :

Psalmus 4.

i. Cum invo-cá-rem exaudí-vit me Dé-us justí-ti-ae

mé-ae : * in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tásti mí-hi.

2. Miserére méi, * et exáudi oratióne méam.

3. Filii hóminum úsquequo grávi córde? * ut quid diligitis vanitátem et
quæritis mendácium?

4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sánc-tum súum : * Dóminus exáudiet
me cum clamávero ad éum.

5. Irascimini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus véstris, in cubilibus
véstris compungimini.

6. Sacrificáte sacrificium justítiae, et speráte in Dómino, * Múlti dicunt :
Quis osténdit nobis bóna?

7. Signátum est super nos lúmen vultus túi Dómine : * dedisti laetitiam in
córde méo.

8. A frúctu fruménti, vini et ólei súi, * multiplicáti sunt.

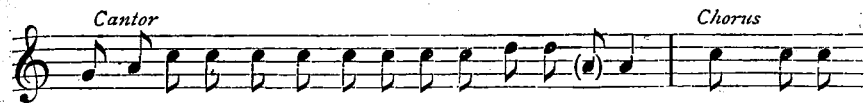
9. In páce in idípsum * dórmiam et requiáscam.

10. Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

11. Glória Pátri, et Fílio, * et Spíritui Sáncto.

12. Sicut érat in princípío, et nunc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Psalmus 90.

i. Qui há-bi-tat in adju-tó-ri-o Altíssimi, * in pro-te-

cti-ó-ne Dé-i caé-li commo-rá-bi-tur.

2. Dícet Dómino : Suscéptor méus es tu et refúgium méum : * Déus méus,
sperábo in éum.

3. Quóniam ípse liberávit me de láqueo venántium, * et a vérbo áspero.

4. Scápulis súis obumbrábit tibi : * et sub pénnis éjus sperábis.

5. Scúto circúmdabit te veritas éjus : * non timébis a timóre noctúrno.

6. A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu,
et daemónio meridiáno.

7. Cádent a látere túo mille, et decem millia a dextris túis : * ad te autem non
appropinquábit.

8. Verúntamen óculis túis considerábis : * et retributióne peccatórum vidébis.

9. Quóniam tu es Dómine spes méa : * Altíssimum posuisti refúgium túum.

10. Non accédet ad te málum : * et flagéllum non appropinquábit taber-
náculo túo.

11. Quóniam Angelis súis mandávit dé te : * ut custódiant te in ómnibus
viis túis.

12. In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pédem túum.

13. Super áspidem et basiliscum ambulábis : * et conculcábis leónem et
dracónem.

14. Quóniam in me sperávit, liberábo éum : * prótegam éum, quóniam cognóvit
nómen méum.

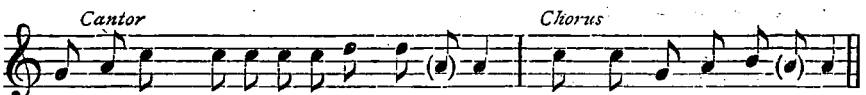
15. Clamábit ad me, et égo exáudiam éum : * cum ípso sum in tribulatióne :
erípiam éum et glorificábo éum.

16. Longitúdine diérum replébo éum : * et osténdam illi salutáre méum.

17. Glória Pátri, et Fílio, * et Spíritui Sáncto.

18. Sicut érat in princípío, et nunc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Psalmus 133.

i. Ecce nunc benedí-ci-te Dóminum, * ómnes sérví Dómi-ni.

2. Qui státis in dómo Dómini, * in átriis dómus D^ei nóstri.
3. In nóctibus extóllite mánu véstras in sáncta, * et benedicite Dóminum.
4. Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fécit caelum et térram.
5. Glória Pátri, et Fílio, * et Spiritui Sáncto.
6. Sicut érat in principio, et nunc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Hymnus, Capitulum, Rj. breve et V. non dicuntur sed Psalmis dictis inchoatur Ani. Vespere autem sabbati, ut supra, 583; et statim incipitur Canticum Nunc dimittis.

Canticum Simeonis.

8. *(sol-do)*

i. Nunc dimít-tis sérvum tú- um Dómi-ne, * se-cúndum
 vérbum tú- um in pá- ce. 2. Qui- a vi-dé-runt ó-cu- li
 mé- i * sa-lu-tá-re tú- um. 3. Quod pa-rá-sti * etc.

3. Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum :
4. Lúmen ad revelatióem géntium, * et glóriam plébis tuae Israel.
5. Glória Pátri, et Fílio, * et Spiritui Sáncto.
6. Sicut érat in principio, et nunc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Repetita Antiphona, statim dicitur :

V. Dóminus vobiscum. Rj. Et cum spiritu túo.

Oratio. Visita, cum reliquis, 233. In fine, Antiphona. Regina caeli. 235.

DOMINICA RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

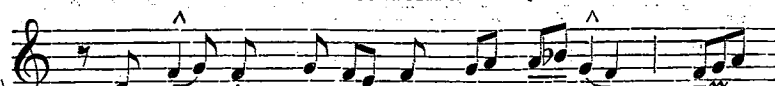
Pater. Ave. Credo.

V. Dómi-ne, lá-bi- a mé- a a-pé-ri- es. Rj. Et os mé- um

annunti- á-bit láudem tú- am.

Déus in adjutórium. Glória Pátri. Allelúia. 211.

Invitatorium.

6. *(fa-la)*

Sur-ré- xit Dómi- nus ve- re, * Al-
 le- lú- ia.

*Chorus repetit : Surréxit Dóminus vere : * Allelúia.*

Psalm. 94.

Ve- ní- te, exsultémus Dómi-no, ju-bi-lémus Dé-
 o, sa-lu-tá-ri nó-stro : prae- occupémus fá-ci- em é-jus in
 confessi- ó- ne, et in psálmis ju-bi-lémus é- i.

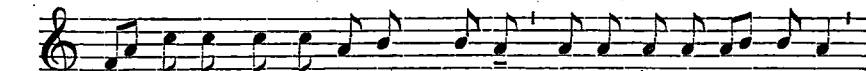
Chorus : Surréxit.

Quó- ni- am Dé- us mágnus Dómi-nus, et Rex mágnus su-
 per ómnes dé- os : quó- ni- am non re-péllit Dómi-nus plé-
 bem sú- am : qui- a in mánu é-jus sunt ómnes ff-nes tér-
 rae, et al-ti-tú- di-nes món-ti- um ipse cónspi- cit.

*Chorus : * Allelúia.*

In sequenti Psalmi versu, ad verba . Veníte, adorémus, et procidámus ante Déum, genuflectitur.

Quó-ni-am i-psí-us est má-re, et ípse fé-cit íl-lud,
 et á-ri-dam funda-vé-runt má-nus é-jus : ve-ní-te, ado-
 ré-mus, et pro-ci-dá-mus ante Dé-um : plo-ré-mus co-ram
 Dó-mi-no, qui fé-cit nos : qui-a ípse est Dó-mi-nus Dé-us
 nó-ster; nos autem pó-pu-lus é-jus, et ó-ves páscu-ae
 é-jus.

Chorus : Surréxit.

Hó-di-e, si vó-cem é-jus audi-é-ri-tis, no-lí-te ob-
 du-rá-re có-rda vé-stra, sic-ut in exa-cerba-ti-ó-ne se-cún-
 dum dí-em tenta-ti-ó-nis in de-sértō : u-bi tenta-vé-runt
 me pá-tres vé-stri, pro-ba-vé-runt, et vi-dé-runt ó-pe-ra
 mé-a.

Chorus : * Allelúia.

Qua-dra-gínta ánnis pró-ximus fú-i ge-ne-ra-ti-ó-ni
 hú-ic, et dí-xi : Semper hí-érant có-r-de; í-psi vé-ro
 non cogno-vé-runt ví-as mé-as, quí-bus ju-rá-vi in í-ra
 mé-a : si intro-í-bunt in réqui-em mé-am.

Chorus : Surréxit.

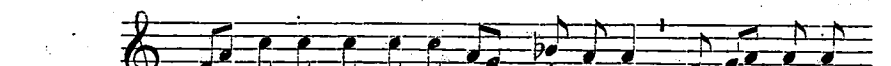

Gló-ri-a Pá-tri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sán-cto.
 Sic-ut é-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sae-
 cu-la saecu-ló-rum. A-men.

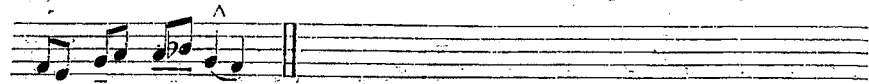
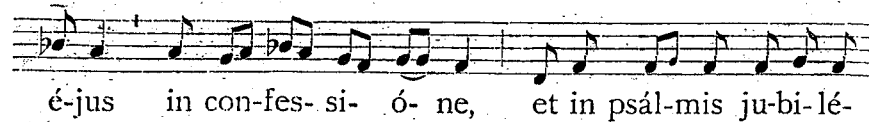
Chorus : * Allelúia.

Cantores : Surréxit Dóminus. *Chorus* : * Allelúia.

Alter tonus recentior ad libitum.

Ve-ní-te exsultémus Dó-mi-no, ju-bi-lémus
 Dé-o sa-lu-tá-ri nó-stro : prae-occupémus fá-ci-em

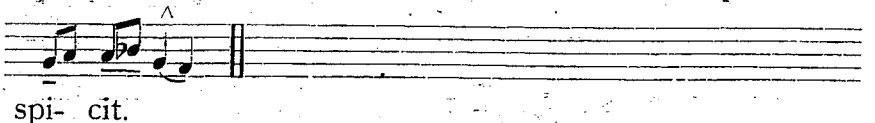
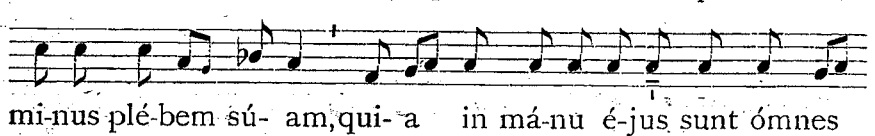
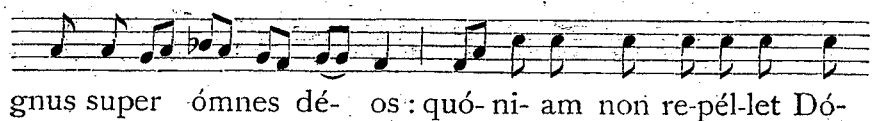

mus é- i.

Chorus : Surréxit.

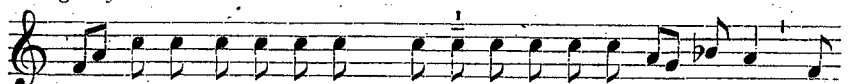

Quó-ni-am Dé-us mágnus Dómi-nus, et Rex má-

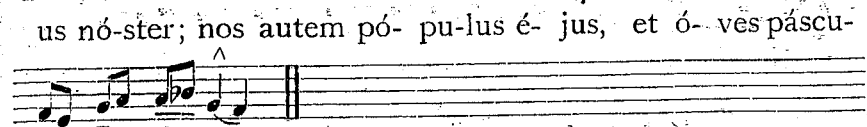
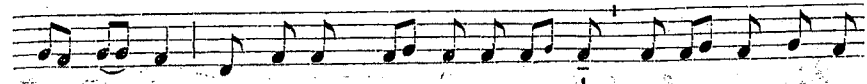
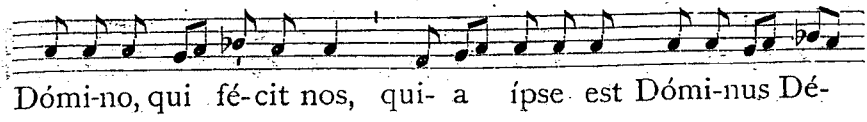
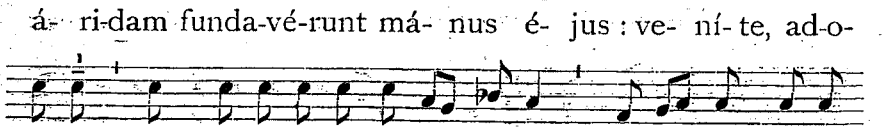

Chorus : * Allelúia.

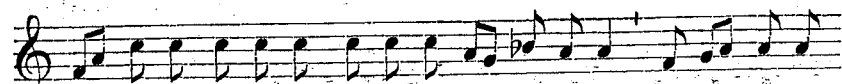
In sequenti Psalmi versu, ad verba : Venite, adorémus, et procidámus ante Déum, *gemiflectitur*.

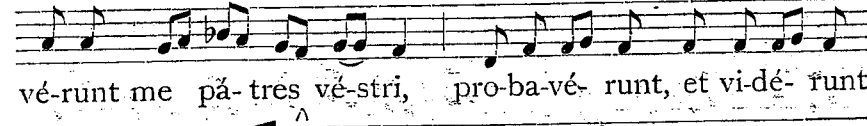
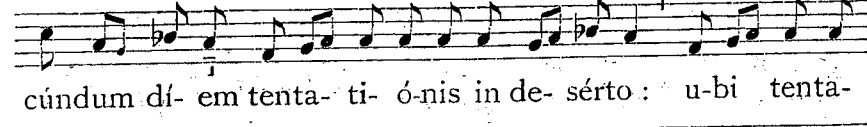
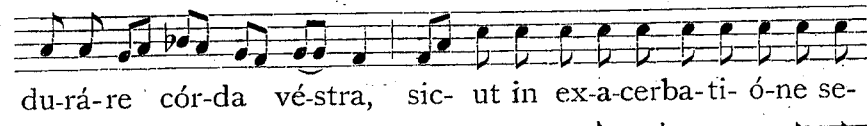
Quó-ni-am ipsí-us est má-re, et ípse fé-cit íl-lud, et

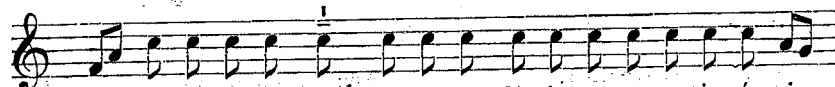
Chorus : Surréxit.

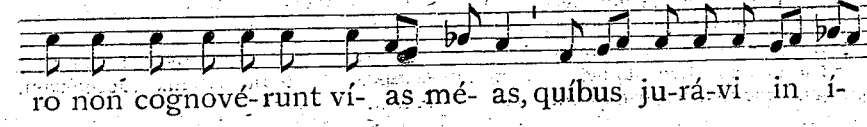
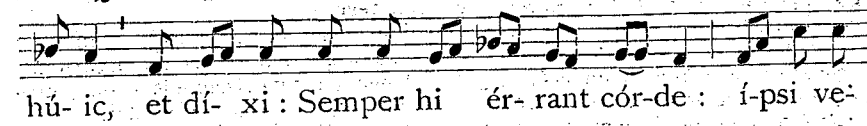
Hó-di-e, si vó-cem é-jus audi-é-ri-tis, no-lí-te ob-

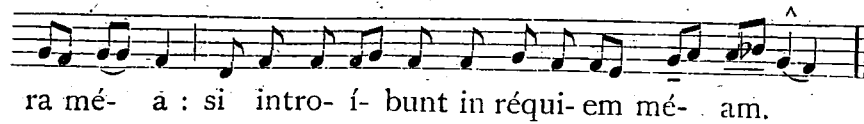

Chorus : * Allelúia.

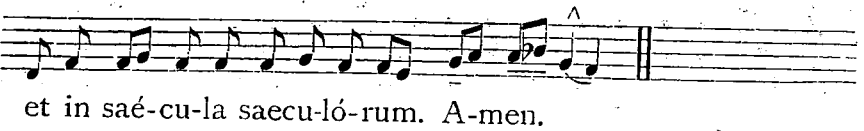
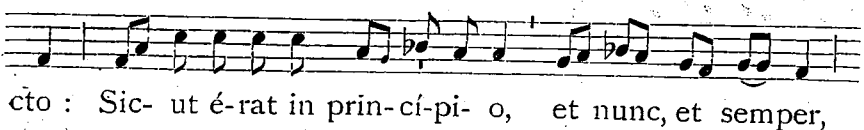
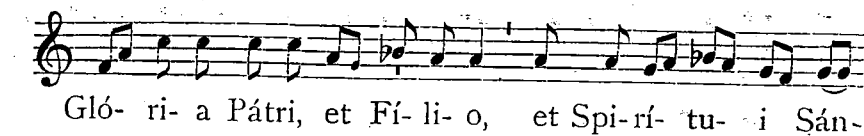

Quadra-gínta ánnis pró-ximus fú-i ge-ne-ra-ti-ó-ni

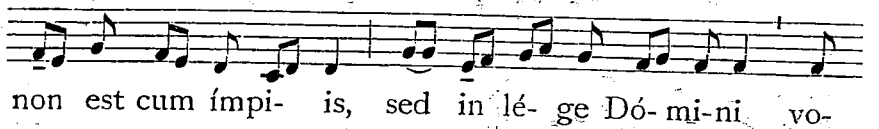
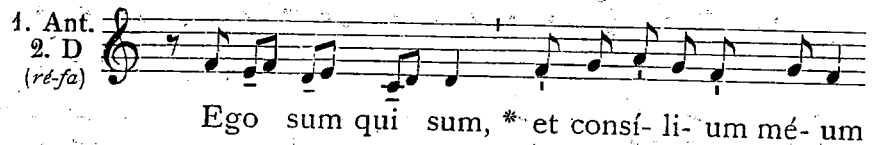
Chorus : Surréxit.

Chorus : * Allelúia.

Cantores : Surréxit Dóminus. *Chorus* : * Allelúia.

AD NOCTURNUM.

Psalmus 1.

BEátus vir qui non ábiit in consilio impiórum, † et in via peccatórum non stéttit, * et in cáthedra pestiléntiae non sédit :

Sed in lége Dómini volúntas éjus, * et in lége éjus meditábitur die ac nócte.

Et érit tamquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod frúctum súum dábit in tempore súo :

Et fólium éjus non défluét : * et ómnia quaecúmque fáciét prosperabúntur.

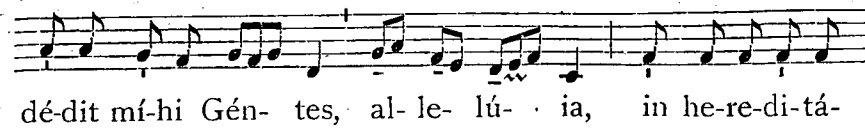
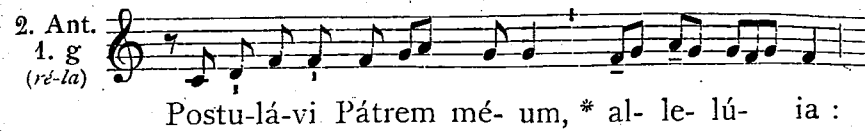
Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam púlvís, quem prójicit véntus a fácie térrae.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio : * neque peccatóres in concilio justórum.

Quóniam nóvit Dóminus víam justórum, * et íter impiórum períbit.

Glória Pátri, et Fílio, * et Spíritui Sáncto.

Sicut érat in principio, et nunc, et sémpér, * et in saécula saeculórum. Amen.

Psalmus 2.

Quare fremuérent géntes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt réges térrae, et príncipes convenérunt in únun * advérsus Dóminum, et advérsus Christum éjus.

Dirupámus víncula eórum : * et projiciámus a nóbis júgum ipsórum.

Qui hábitat in caélis, irridébit éos : * et Dóminus subsannábit éos.

Tunc loquétur ad éos in íra súa, * et in furóre súo conturbábit éos.

Ego autem constitútus sum Rex ab éo super Sion móntem sánctum éjus, * praedicans praecéptum éjus.

Dóminus díxit ad me : * Filius méus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dábo tibi Géntes haereditátem túam, * et possessiónem túam términos térrae.

Réges éos in vírga férrea, * et tamquam vas figuli confringes éos.

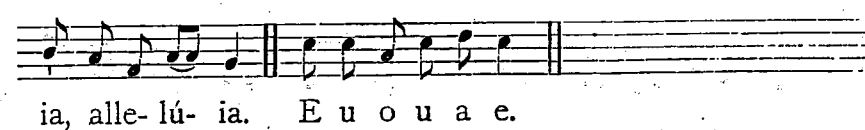
Et nunc, réges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis térram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte éi cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de vía jústa.

Cum exárserit in brévi íra éjus, * beáti ómnes qui confidunt in éo.

Glória Pátri.

Psalmus 3.

Domine quíd multiplicáti sunt qui tribulant me? * múlti insúrgunt advérsum me.

Múlti dicunt ánimaé méae : * Non est sálus ípsi in Déo éjus.

Tu autem, Dómine, suscéptor méus es, * glória méa, et exáltans cápút méum.

Vóce méa ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de mónte sáncto súo.

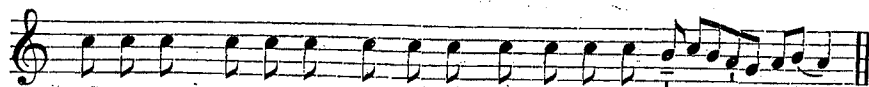
Ego dormivi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis
me : * exsúrge, Dómine, sálvum me fac,
Déus méus.

Quóniam tu percussisti ómnes adver-

sántes míhi sine cáusa : * déntes pecca-
tórum contrivísti.

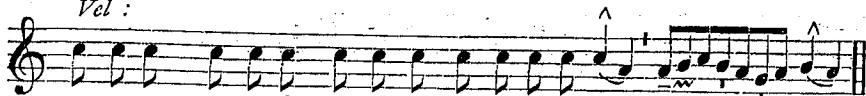
Dómini est sálvus : * et super pópulum
tuum benedictio túa. Glória Pátri.

V. Surré-xit Dómi-nus de sepúlcro, al-le-lú-ia.

R. Qui pro nóbis pepéndit in lígno, al-le-lú-ia.

Vel :

V. Surréxit Dóminus de sepúlcro, alle-lú-ia.

R. Qui pro nóbis pepéndit in lígno, alle-lú-ia.

Pater noster. V. Et ne nos indúcas. R. Sed libera nos a málo.

Absolutio. Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére
nobis : * qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in saécula saeculórum.
R. Amen.

Lector : V. Jube domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. R. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio I.

Cap. 16, 1-7.

IN illo témpore : María Magdaléne, et
María Jacóbi, et Salóme emérunt
arómata, ut veníentes úngerent Jesum.
Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papae.

Hom. 21. in Evang.

AUdistis, fratres caríssimi, quod san-
ctae mulieres, quae Dóminum fúe-
rant secútae, cum aromátibus ad monu-
méntum venérunt ; et ei, quem vivéntem
diléxerant, étiam mórtuo, stúdio huma-
nitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquíd
in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic
quippe necesse est ut audiámus quae

facta sunt, quatenus cogitémus étiam
quae nobis sint ex eórum imitátione faci-
ciénda. Et nos ergo in eum, qui est
mórtuus, credéntes, si odóre virtútum
reférti, cum opinióne bonórum óperum
Dóminum quaerimus, ad monuméntum
profécto illius cum aromátibus venimus.
Illae autem mulieres Angelos vident.
quae cum aromátibus venérunt : quia
vidélicet illae mentes supérnos cives ad-
spiciunt, quae cum virtútum odóribus
ad Dóminum per sancta desidéria profi-
scúntur. Tu autem, Dómine, miserére
nobis. R. Deo grátias.

Resp. 3. An-ge-lus Dó-mi-ni * de-scén-

dit de caé-lo, et accé-dens re-vól-vit

lá-pi-dem, et su-per é-um sé-dit,

et dí-xit mu-li-é-ri-bus : * No-

lí-te timé-re : scí-o e-nim

qui-a cru-ci-fí-xum quae-ri-tis : jam sur-ré-

xit, ve-ní-te, et vi-dé-te. ló-cum, u-bi

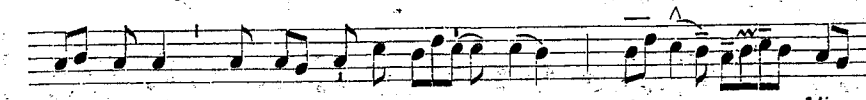
pó-si-tus é-rat Dómi-nus, al-le-lú-

ia. V. Et intro-e-ún-tes in monumén-tum,

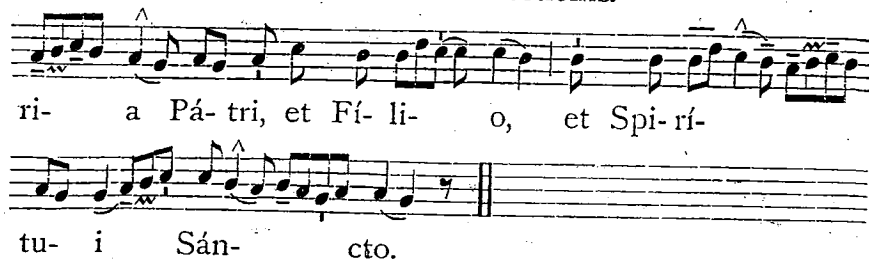
vi-dé-runt jú-ve-nem se-déntem in dextris, co-opértum stó-la

cán-di-da, et obstu-pu-é-runt : qui dí-

xit il-lis. * No-lí-te. Gló-

Repetitur Rj. Angelus. usque ad V̄.

V̄. Jube, domne, benedicere.

*Benedictio. Divinum auxilium * mâneat semper nobiscum.*

Lectio II.

Notandum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedere Angelus cernitur. Quid namque per sinistram, nisi vita praesens: quid vero per dexteram, nisi perpétua vita designatur? Unde in Canticis canticorum scriptum est: Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Quia ergo Redemptor noster jam praesentis vitae corruptionem transierat, recte Angelus, qui nuntiare perennem ejus vitam venerat, in dextera sedebat. Qui stola candida

coopertus apparuit: quia festivitatis nostrae gaudia nuntiavit. Candor etenim vestis, splendorem nostrae denuntiat sollemnitatis. Nostrae dicamus, an suae? Sed ut fateamur verius, et suae dicamus, et nostrae. Illa quippe Redemptoris nostri resurrectio et nostra festivitas fuit, quia nos ad immortalitatem reduxit: et Angelorum festivitas existit, quia nos revocando ad caelestia, eorum numerum implévit. Tu autem.

Resp.

4.
(mi-la)

V̄. Jube, domne, benedicere.

*Benedictio. Ad societatem civium supernorum * perducatur nos Rex Angelorum. Rj. Amen.*

Lectio III.

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis vestibus apparuit: quia dum nos per resurrectionem Dominicam ad superna reducimur, caelestis patriae damna reparantur. Sed quid advenientes feminas affatur, audiamus: Nolite expavescere. Ac si aperte dicat: Paveant illi, qui non amant adventum supernorum civium: pertimescant, qui carnáli-

bus desideriiis pressi, ad eorum se societatem pertingere posse desperant. Vos autem cur pertimescitis, quae vestros concives videtis? Unde et Matthaeus Angelum apparuisse describens, ait: Erat adspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fulgure enim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris. Tu autem.

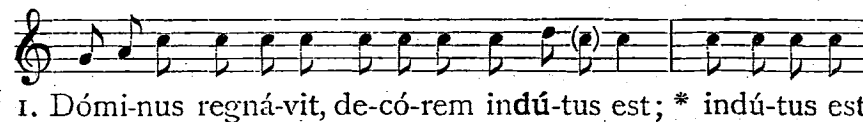
Te Déum laudamus.

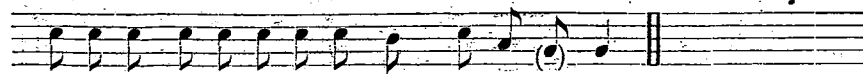
AD LAUDES.

V̄. Deus in adjutorium. 211.

I. ANT. Angelus autem Domini. 599.

Psalmus 92.

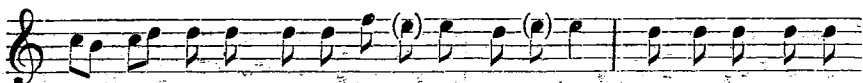

Dómi-nus forti-tú-di-nem et *praecínxit* se.

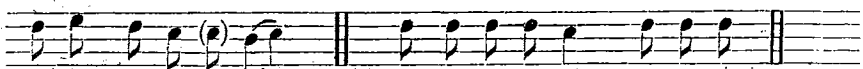
2. Etenim firmávit orbem térrae, * qui non *commovébitur*.
3. Paráta sédes túa *ex tunc* : * a *saeculo tú* es.
4. Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina *vocem* súam.
5. Elevavérunt flúmina flúctus súos, * a vóci-bus aquárum *multárum*.
6. Mirábiles elatiónes máris : * mirábilis in *altis* Dóminus.
7. Testimónia túa credibília fácta sunt nímis. : * dómum túam decet-sanctitúdo Dómine, in *longitúdinem* díerum.
8. Glória Pátri, et Fílio, * et Spiritui Sámcto.
9. Sicut érat in princípío, et nunc, et *sémper*, * et in saecula *saeculórum*. Amen.

2. ANT. Et ecce terraemótus. 600.

Psalmus 99.

1. Ju- bi- lá-te Dé- o ó- mnis tér- ra : * serví- te Dómi-

no in lae-tí-ti- a. *Flexa* : pás-cu-ae é-jus : †

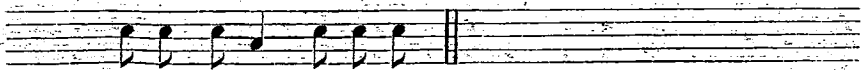
2. Introíte in conspéctu éjus, * in exsultatióne.
3. Scitóte quóniam Dóminus ípse est Dómus : * ípse fécit nos, et non ípsi nos.
4. Pópulus éjus, et óves pás-cuae éjus : † introíte pórtas éjus in confessióne, * átria éjus in hýmnis : confitémini ílli.
5. Laudáte nómen éjus : quóniam suávis est Dóminus, † in aetérnum misericór-dia éjus, * et usque in generatióne *véritas* éjus.
6. Glória Pátri, et Fílio, * et Spiritui Sámcto.
7. Sicut érat in princípío, et nunc, et *sémper*, * et in saecula *saeculórum*. Amen.

3. ANT. Erat autem. 600.

Psalmus 62.

1. Dé- us Dé- us mé- us * ad te de *lu-ce ví-gi-lo*.

Flexa : in-aquó-sa, †

2. Sitívit in te ánima *méa*, * quam multipliciter tibi *caro* *méa*.
3. In térra desérta, et ínvia, et inaquósa : † sic in sáncto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem túam, et glóriam túam.
4. Quóniam mélior est misericórdia túa super *vítas* : * lábia *méa* *laudábunt* te.
5. Sic benedicam te in *víta* *méa* : * et in nómine túo levábo *manus* *méas*.
6. Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima *méa* : * et lábiis exsultatiónis *laudábit os* *méum*.
7. Si mémor fúí túi super strátum *méum*, † in matutínis meditábor in te : * quia fuísti *adjutor* *méus*.
8. Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhaésit ánima *méa* *post* te : * me suscepit *déxtera* *túa*.
9. Ipsi vero in vánum quaesierunt ánimam *méam*, † introíbunt in inferióra térrae : * tradéntur in mánu *gládii*, pártes *vúlpium* érunť.
10. Rex vero laetábitur in Dóo, † laudabúntur ómnes qui júrant in éo : * quia obstrúctum est os loquéntium *íniqua*.
11. Glória Pátri, et Fílio, * et Spiritui Sámcto.
12. Sicut érat in princípío, et nunc, et *sémper*, * et in saecula *saeculórum*. Amen.

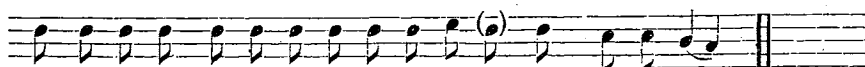
4. ANT. Prae timóre autem éjus. 600.

Canticum trium Puerorum.

Dan. 3. c.

1. Be- ne- dí-ci-te ómni- a ó-pe-ra Dómi-ni Dómi-no; *

laudá-te et su-per-exal-tá-te é- um in saecu- la.

2. Benedicite Angeli Dómini Dómino : * benedicite *caéli* Dómino.
3. Benedicite áquae ómnes quae super *caelos* sunt, Dómino : * benedicite ómnes virtútes Dómini Dómino.
4. Benedicite sol et lúna Dómino : * benedicite stéllae *caéli* Dómino.
5. Benedicite ómnis ímber et ros Dómino : * benedicite ómnes spíritus. *Déi* Dómino.
6. Benedicite ígnis et aéstus Dómino : * benedicite frígus et aéstus Dómino.
7. Benedicite róres et pruína Dómino : * benedicite gélu et frígus Dómino.
8. Benedicite glácies et níves Dómino : * benedicite nóctes et díes Dómino.
9. Benedicite lux et ténébrae Dómino : * benedicite fúl-gura et núbes Dómino.
10. Benedicat térra Dóminum : * láudet et superexáltet éum in *saecula*.
11. Benedicite móntes et cólles Dómino : * benedicite univér-sa germinántia in térra Dómino.
12. Benedicite fón-tes Dómino : * benedicite mária et flúmina Dómino.
13. Benedicite cete et ómnia quae movéntur in *áquis* Dómino : * benedicite ómnes vólucres *caéli* Dómino.
14. Benedicite ómnes béstiae et pécora Dómino : * benedicite filii *hóminum* Dómino.
15. Benedicat Israel Dóminum : * láudet et superexáltet éum in *saecula*.

16. Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedicite sérvī Dómini Dómino.

17. Benedícite spíritus et ánimae justórum Dómino : * benedicite sáncti et húmiles córde Dómino.

18. Benedícite, Anania, Azaria, Mísael, Dómino : * laudáte et superexaltáte éum in saécula.

19. Benedicámus Pátrē et Fílium cum Sáncto Spírītu : * laudémus et super exaltémus éum in saécula.

20. Benedictus es Dómine in firmaménto caéli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in saécula.

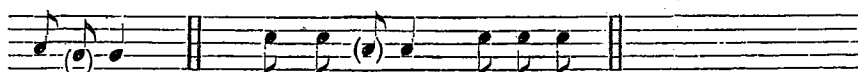
Non dicitur Glória Pátri.

5. ANT. Respóndens autem Angelus. 601.

Psalmus 148.

1. Laudá-te Dómi-num de cae- lis : * laudá-te é- um in ex-

cél- sis. *Flexa* : et vír-gi-nes, †

2. Laudáte éum ómnes Angeli éjus : * laudáte éum ómnes virtútes éjus.

3. Laudáte éum sol et lína : * laudáte éum ómnes stéllae et límen.

4. Laudáte éum caeli caelórum : * et áquae ómnes quae super caelos sunt laudent nómen Dómini.

5. Quia ipse dixit, et fácta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

6. Státuit éa in aetérnum et in saéculum saéculi : * praecéptum pósuit, et non praeteríbit.

7. Laudáte Dóminum de térra, * dracones, et ómnes abyssi.

8. Ignis, grándo, nix, glácies, spíritus procellárum : * quae faciunt verbum éjus;

9. Móntes, et ómnes cólles ; * lígna fructífera, et ómnes cédri.

10. Béstiae et univérsa pécora, * serpéntes et volúcrēs pennátae;

11. Réges térrae, et ómnes pópuli, * príncipes et ómnes júdices térrae;

12. Juvénes et vírgines, † sénes cum junióribus laudent nómen Dómini : * quia exaltátum est nómen éjus solius.

13. Conféssio éjus super caelum et térram : * et exaltávit córnū pópuli súi.

14. Hýmnum ómnibus sánctis éjus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

15. Glória Pátri, et Fílio, * et Spírítui Sáncto.

16. Sicut érat in principio, et nunc, et sémper, * et in saécula saeculórum. Amen.

Capitulum, Hymnus et V. non dicuntur; sed eorum loco Ant. Haec dies, ut infra, 601.

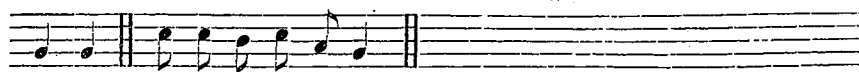

Ad Bened.
Ant. 8. G
(sol-do)

Et val-de ma-ne * ú-na, sab-ba-tó-rum,

vé-ni- unt ad mo-numéntum, ór-to jam só- le, al-le-

lú- ia. E u o u a e. *Cant. Benedictus. 8. G. 308.*

Oratio. Deus qui hodiérna die, 602.

V. Benedicámus Dómino dicitur cum duplici Allelúia, ut infra, 602. Postea V. Fidélium ánimae, cum reliquis, 222.

AD MISSAM.

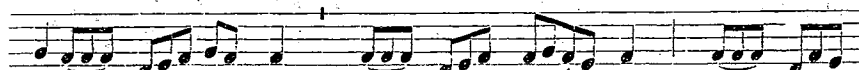
(M.M. $\text{♩} = 152$.)

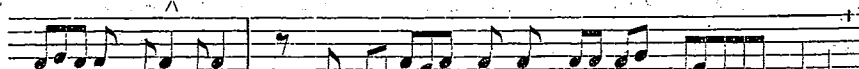
Intr. 4. (mi-lí) Re-sur- ré-xi, * et ad-huc té-cum

sum, al- le- lú- ia : po- su- í- sti

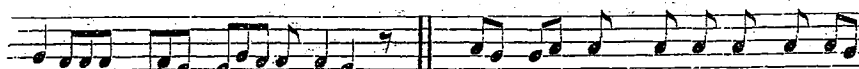
su- per me má- num tú- am, al- le-

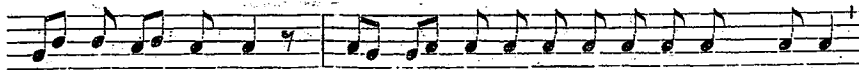
lú- ia : mi- rá- bi- lis fá- cta est

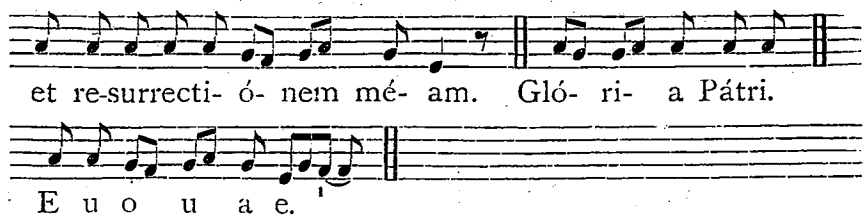
sci- én- ti- a tú- a, al- le- lú- ia,

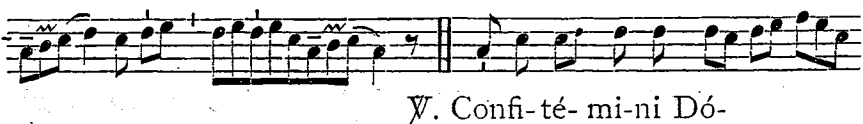
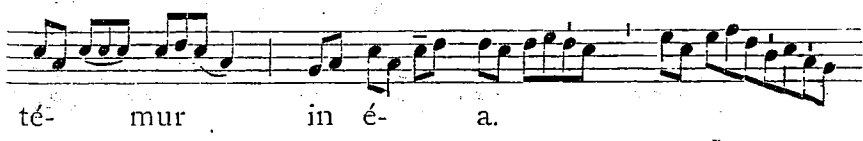
al- le- lú- ia. *Ps. Dó- mi- ne pro- básti me, et*

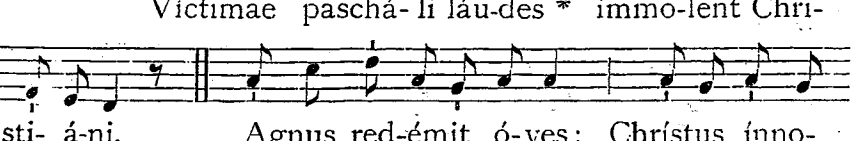
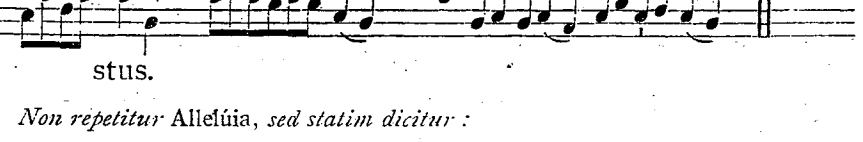
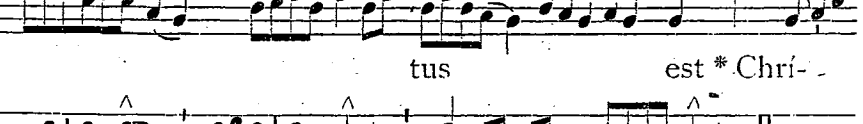
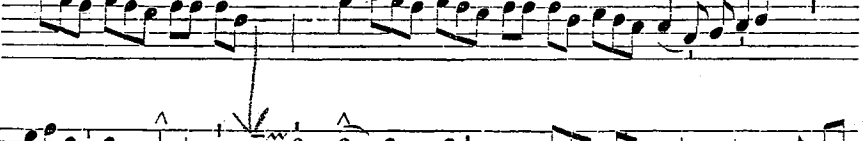
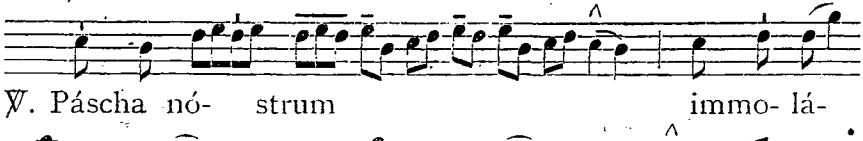
co- gno- ví- sti me : * tu co- gno- ví- sti sessi- ónem mé- am,

(M.M. ♩ = 152.)

(M.M. ♩ = 160.)

cens Patri re-conci-li-á-vit pecca-tó-res. Mors et
ví-ta du-él-lo confli-xé-re mi-rá-do: dux ví-tae mórtu-
us régnat ví-vus. Dic nó-bis Ma-rí-a, quid ví-
dí-sti in ví-a? Se-púlcrum Chrí-sti ví-vén-tis, et
gló-ri-am ví-di re-surgén-tis: Angé-li-cos téstes,
su-dá-ri-um, et véstes. Surréxit Christus spes mé-
a: prae-cé-det sú-os in Ga-li-laé-am. Scí-mus Chrí-
stum surre-xí-se a mórtu-is ve-re: tu nó-bis, ví-ctor
Rex, mi-se-ré-re. A-men. Alle-lú-ia.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
4.
(mi-la)

Tér-ra * tré-mu-it, et qui-

é-vit, dum re-súr-ge-ret in
ju-dí-ci-o Dé-us, al-
le-lú-ia.
(M.M. ♩ = 160.)
Comm.
6.
(fa-la)
Páscha nó-strum * im-mo-lá-tus
est Christus, alle-lú-ia: í-ta-
que e-pu-lé-mur in á-zy-mis sin-ce-
ri-tá-tis et ve-ri-tá-tis, al-le-lú-ia,
al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

AD VESPERAS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 8. G. 145. — 2. Confitébor. 7. c. 150. — 3. Beátus vir. 8. c. 156. — 4. Laudáte púeri. 7. a. 160. — 5. In éxitu. 8. G. 167.

1. Ant.
8. G
(sol-do)

Ange-lus au-tem Dó-mi-ni * descéndit de

caé-lo, et accé-dens re-vól-vit lá-pi-dem, et se-dé-
bat super é-um, alle-lú-ia, al-le-lú-ia. E u o u a e.

2. Ant.
7. c
(sol-ré)

Et ecce terraemó-tus * fá-ctus est mágnus :

Ange-lus e-nim Dómi-ni descéndit de caé-lo, al-le-
lú-ia. E u o u a e.

3. Ant.
8. c
(sol-do)

E-rat au-tem * aspéctus é-jus sic-ut fúl-
gur : ve-stiménta é-jus sic-ut nix, al-le-lú-ia, al-le-
lú-ia. E u o u a e.

4. Ant.
7. a
(sol-ré)

Prae timó-re au-tem é-jus * extér-ri-ti sunt
custó-des, et fácti sunt vel-ut mórtu-i, al-le-lú-ia.
E u o u a e.

5. Ant.
8. G
(sol-do)

Respóndens au-tem An-ge-lus * dí-xit mu-li-
é-ri-bus : No-lí-te ti-mé-re : scí-o e-nim quod Jé-
sum quaé-ri-tis, al-le-lú-ia. E u o u a e.

sum quaé-ri-tis, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Capitulum, Hymnus et V. non dicuntur; sed eorum loco :

(M.M. ♩ = 152.)

Ant.
2.
(la-do)

Haec dí-es, * quam fé-
cit Dó-mi-nus : exsul-
té-mus, et
lae-té-mur * in é-a.

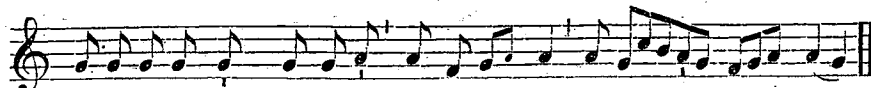
Ad Magnif.
Ant. 3. a
(mi-do)

Et respi-ci-én-tes * vi-dé-runt re-vo-
lú-tum lá-pi-dem : é-rat quip-pe mágnus valde, al-le-
lú-ia. E u o u a e. *Cant. Magnificat. 3. a. 200, vel 207.*

Oratio.

Deus, qui hodiérna die per Unigeni-
tum tuum, aeternitatis nobis  ditum
devicta morte reserasti : vota nostra,

quae praeveni ndo aspiras,  tiam adju-
vando proséquere. Per eumdem.

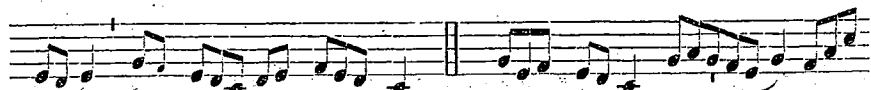
V. Benedicamus Dómino, alle-lu-ia, alle- l - ia.
R. D - o gr - ti- as, alle-lu-ia, alle- l - ia.

Sic dicitur in Vesperis et Laudibus tantum, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

Hodie et duobus diebus seq. hic Versus potest etiam cantari ut sequitur :

V. Be-ne-di-c - mus D - mi- no, al- le- l - l -

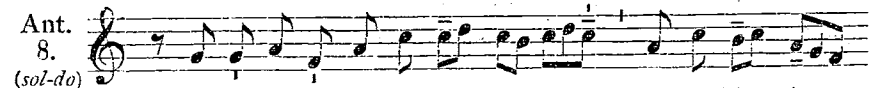
ia, al- le- l - ia. R. D - o gr -

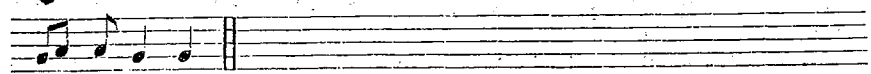
ti- as, al- le- l - ia, al- le- l - ia.

AD COMPLETORIUM.

V. Jube, domne. — *Lectio brevis.* Fratres : S brii estote. — V. Adjutorium
nóstrum. Pater noster. *Et facta Confessione et Absolutione dicitur :* V. Convert e
nos. V. D us in adjutorium. Glória P tri. Alleluia. *Deinde cantantur Psalmi de
Dominica (Ton. 8. G.), 225. Finitis Psalmis cantatur :*

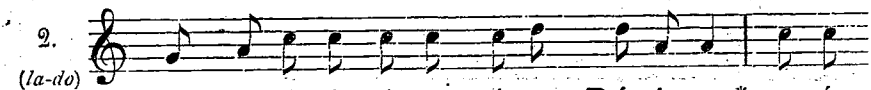
Alle-lu-ia, al-le-lu-ia, al-le-lu-ia,

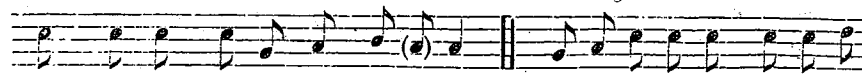
al- le-l - ia.

Immediat  dicitur Canticum Nunc dimittis.

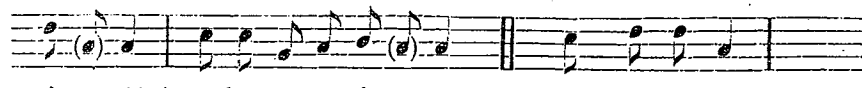
Canticum Simeonis.

i. Nunc di-mit-tis sérvum t - um Dómi- ne, * se- c n-

dum v rbum t - um in p - ce. 2. Qui- a vi-d - runt  - cu- li

m - i * sa- lu- t - re t - um. 3. Quod pa- r - sti * etc.

3. Quod parasti * ante faciem omnium populorum :

4. Lumen ad revelationem gentium, * et gloriam plebis tuae Israel.

5. Glória Pátri, et Filio, * et Spiritui Sáncto.

6. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

Postea Ant. Haec dies. 601, et Oratio. Visita, quaesumus. cum reliquis, 233.

Infra Octavam Paschae usque ad Vesperas Sabbati exclusive, ad Horas omnia dicuntur ut in die, praeter Orationem et Antiphonam ad Magnificat. Feria II. et III., Officium fit duplex; aliis diebus, semiduplex.

FERIA SECUNDA.

AD MISSAM.

(Al. M. $\text{♩} = 152.$)

Intr. 8. (sol-do) Intro-d - xit vos D - mi- nus * in t - r-

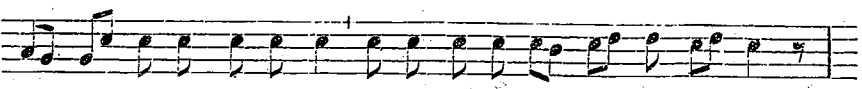
ram flu-  - tem lac et mel, al- le- l -

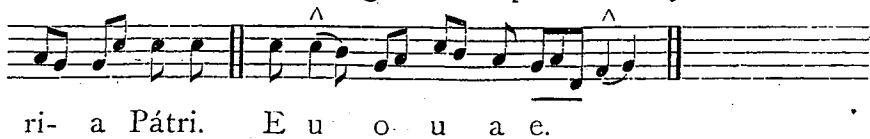
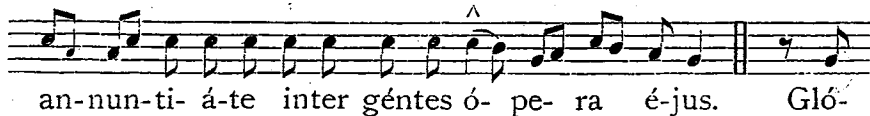
ia : et ut lex D mi- ni sem- per sit in  - re

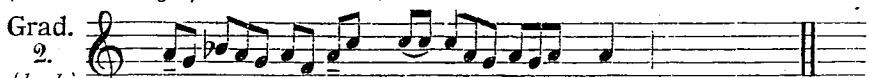
v - stro, al- le- l - ia, al- le- l - ia. Ps. Con-

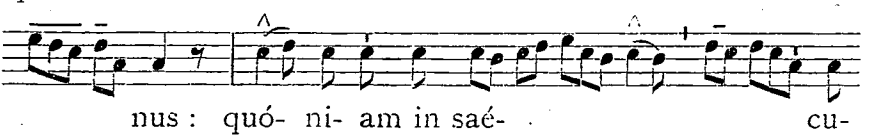
fi- t - mi- ni D mi- no, et invo- c - te n - men  - jus : *

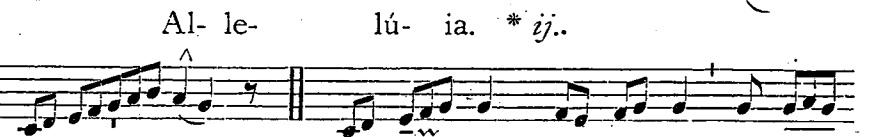
(M.M. ♩ = 152.)

es, * etc. 596.

(M.M. ♩ = 160.)

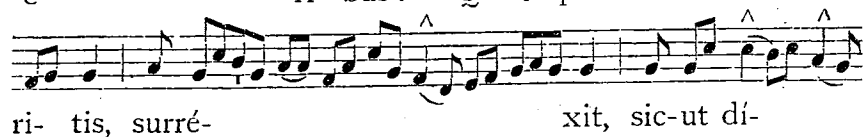
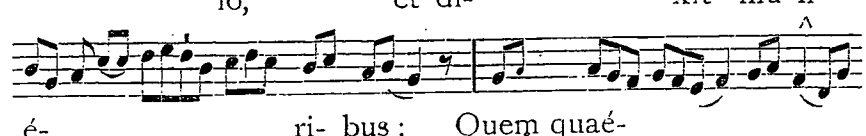
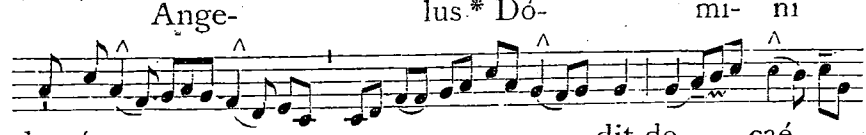
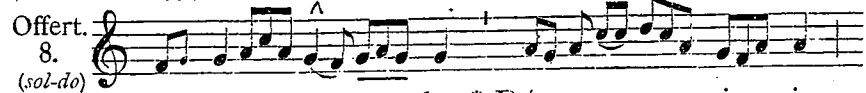
V. Ange- lus Dó- mi- ni descén-

* su- per é- um.

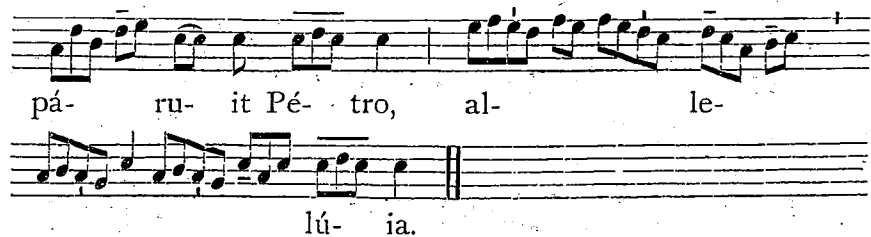
Sequentia. Victimae Paschali, cum Allelúia in fine, ut supra, 597.

(M.M. ♩ = 144.)

(M.M. ♩ = 160.)

AD VESPERAS.

Cant. Magnificat. 8. G*. 204, vel 210.

Oratio.

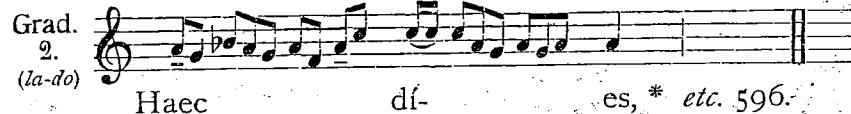
DEus, qui solemnitate paschali, mun-
do remedia contulisti: populum
tuum, quaesumus, caelesti dono prosé-
quere: ut et perfectam libertatem conse-
qui mereatur, et ad vitam proficiat
sempiternam. Per Dominum,

FERIA TERTIA.

AD MISSAM.

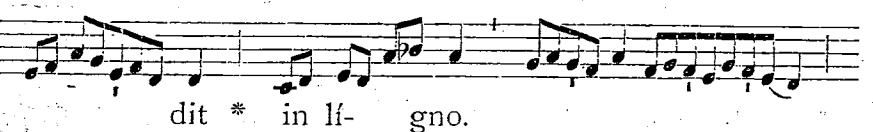
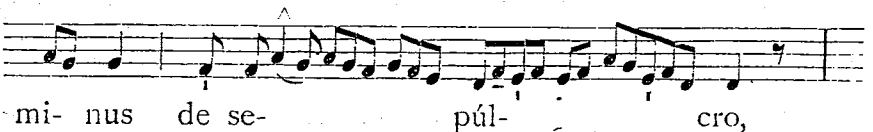
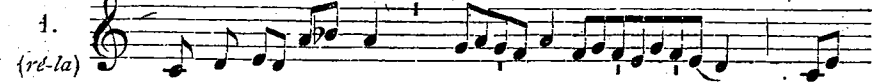

(M.M. ♩ = 152.)

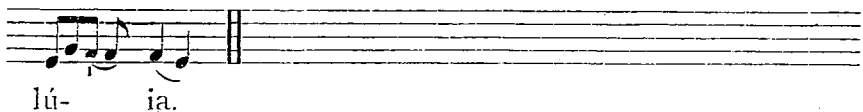
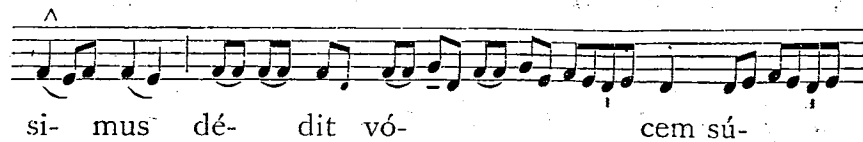
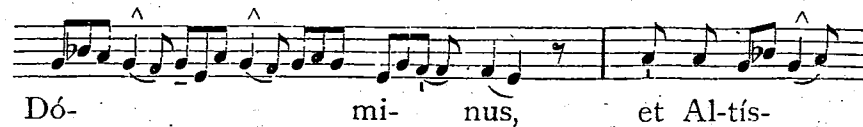

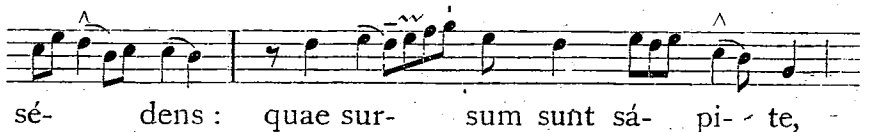
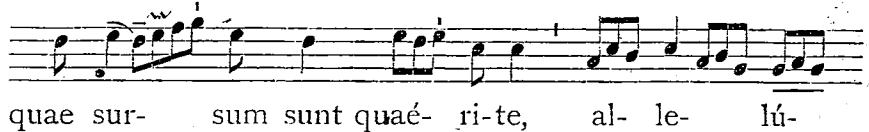
(M.M. ♩ = 160.)

Sequentia. Victimae Paschali. cum Alleluia in fine, 597.

(M.M. ♩ = 144.)

(M.M. ♩ = 160.)

AD VESPERAS.

Ad Magnif.

Ant. 8. G

(sol-do)

Vi-dé-te má-nus mé-as * et pé-des mé-os,

qui-a é-go í-pse sum, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

E u o u a e.

Cant. Magnificat: 8. G. 204, vel 210.

Oratio.

DEus, qui Ecclesiam tuam novo sem-
per foetu multiplicas: † concéde
fámulis tuis, ut sacraméntum vivéndo

téneant, * quod fide percepérunt. Per
Dóminum.

FERIA QUARTA.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.

7.

(sol-ré)

Ve-ní-te * be-ne-dí-cti Pá-tris mé-

i, perci-pi-te ré-gnum, al-le-lú-ia:

quod vó-bis pa-rá-tum est ab o-rí-gi-

ne mún-di, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia,

al-le-lú-ia. Ps. Can-tá-te Dómi-no cán-ti-

cum nó-vum: * can-tá-te Dó-mi-no ómnis tér-

ra. Gló-ri-a Pá-tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

2.

(la-do)

Haec dí-es, * etc. 596. V. Dexte-

ra Dó-

mi-ni fé-cit vir-tú-

tem, dex-te-ra Dó-

mi-ni * ex-al-tá-

vit me.

(M.M. ♩ = 160.)

8.

(sol-do)

Al-le-lú-ia. * ij.

V. Sur-ré-xit Dó-mi-nus ve-

re, et ap- pá- ru- it * Pé-

tro.

Sequentia. Victimae Paschali. cum Allelúia in fine, 597.(M.M. $\text{♩} = 144.$)

Offert.

8.

(sol-do)

Pór-tas caé- li * a- pé- ru- it
Dó- mi- nus : et plú- it íl- lis mán-
na, ut é- de- rent : pá- nem caé-
li dé- dit íl- lis : pá- nem An-
ge- ló- rum mandu- cá- vit hó-
mo, alle- lú- ia.

(M.M. $\text{♩} = 160.$)

Comm.

8.

(sol-do)

Chrí- stus * re- súr- gens ex mór- tu- is, jam non
mó- ri- tur, al- le- lú- ia : mors íl- li ul-

tra non do- mi- ná- bi- tur, al- le- lú- ia, al-
le- lú- ia.

FERIA QUINTA

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

Intr.

8.

(sol-do)

Victrí- cem * má- num tú- am, Dó- mi-
ne, lauda- vé- runt pá- ri- ter, al- le- lú- ia :
qui- a sa- pi- én- ti- a a- pé- ru- it os
mú- tum, et línguas in- fán- ti- um fé- cit
di- sér- tas, al- le- lú- ia, al- le- lú- ia.
*Ps. Cantá- te Dómi- no cán- ti- cum nó- vum : qui- a mi- ra-
bí- li- a fé- cit. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.*

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

2.

(la-do)

Haec dí- es, * etc. 596. ¶. Lá pi-

dem, quem repro-ba-vé- runt aedi- fi-cán-

tes, hic fá- ctus est

in cá-

put án- gu-

li: a Dó- mi- no fá- ctum est, et est

mi- rá- bi- le in ó-

cu- lis * nó- stris.

(M.M. ♩ = 160.)

2.

(ré-fa)

Alle- lú- ia. * ij.

¶. Sur-ré- xit Chrí- stus, qui cre- á-

vit ómni- a: et mi- sér- tus est

hu- má- no * gé- ne- ri.

Sequentia. Victimae Paschali. cum Allelúia in fine, 597.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

1.

(ré-la)

In dí- e * sol- emni- tá- tis

vé- strae, dí- cit Dó- mi- nus,

in- dú- cam vos in

tér- ram flu- én-

tem lac et mel, al- le-

lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

7.

(sol- re)

Pó- pu- lus * acqui- si- ti- ó- nis,

annunti- á- te virtú- tes é- jus, al-
le- lú- ia: qui vos de té- ne- bris
vo- cá- vit in ad- mi- rá- bi- le lú- men
sú- um, al- le- lú- ia.

FERIA SEXTA.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.
4.
(mi-lá)

Edú-xit é- os * Dó- mi- nus in spe,
al- le- lú- ia: et in- i- mí- cos e- ó- rum
o- pé- ru- it má- re, al- le- lú- ia,
al- le- lú- ia, al- le- lú- ia.
Ps. At- tén- di- te pó- pu- le mé- us lé- gem mé- am: *
in- cli- ná- te áu- rem vé- stram in vér- ba ó- ris mé- i.

Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.
(M.M. ♩ = 152.)
Grad. 2.
(la-do) Haec dí- es, * etc. 596. V. Be- ne- dí- ctus qui vé- nit in nó- mi- ne Dó- mi- ni: Dé- us
Dó- mi- nus, et il- lú- xit * nó- bis.
(M.M. ♩ = 160.)
8. (sol-do) Al- le- lú- ia. * ij.
V. Dí- ci- te in gén- ti- bus: qui- a Dó- mi- nus

re- gná- vit * a lí- gno.

Sequentia. Victimae Paschali. cum Alleluia in fine, 597

(M.M. ♩ = 144.)
 Offert.
 6.
 (fa-la)

E- rit * vó- bis hic dí- es me- mo- ri- á- lis, al- le- lú- ia: et dí- em fé- stum ce- le- brá- bi- tis sol- é- mnem Dó- mi- no in pro- gé- ni- es vé- stras: le- gí- timum sem- pi- tér- num dí- em, al- le- lú- ia, al- le- lú- ia, alle- lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)
 Comm.
 1.
 (re-la)

Dá- ta est mí- hi * ómni- pot- é- stas in caé- lo et in tér- ra, al- le- lú- ia: e- ún- tes, do- cé- te ómnes gén- tes, bap- ti- zán- tes é- os in nó- mi- ne Pá- tris, et Fí- li- i, et Spí- ri- tus Sán- cti, al- le- lú- ia, al- le- lú- ia.

SABBATO IN ALBIS.

(M.M. ♩ = 152.)
 Intr.
 7.
 (sol-re)

Edú- xit Dómi- nus * pó- pu- lum sú- um in ex- sul- ta- ti- ó- ne, al- le- lú- ia: et e- lé- ctos sú- os in Iae- tí- ti-

a, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. *Ps.* Con-
fi-témi-ni Dómi-no, et invo-cá-te nó-men é-jus: *
an-nun-ti-á-te inter géntes ó-pe-ra é-jus. Gló-
ri-a Pátri. E u o u a e.

(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Al-le-lú-ia. * *ij.*
V. Haec dí-es, quam fé-cit
Dó-mi-nus: exsul-té-
mus,
et lae-té-mur * in é-a.

(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Al-le-lú-ia. *
V. Laudá-te pú-e-ri
Dó-mi-num, lau-dá-te nó-men
Dó-mi-ni.

Non repetitur Alleluia, sed statim additur Sequentia Victimae Paschali. cum Alleluia in fine, 597.

(M.M. $\text{♩} = 144$.)

Offert.
8. Be-ne-dí-ctus * qui vé-nit in
nó-mi-ne Dó-mi-ni:
bene-dí-ximus vó-bis de dó-mo Dó-
mi-ni: Dé-us Dó-
mi-nus, et il-lú-xit nó-bis,

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

2.
(ré-fa)

O-mnes * qui in Chrí-sto bap-ti-zá-

stis, al-le-lú-ia.

DOMINICA IN ALBIS.

Duplex majus.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

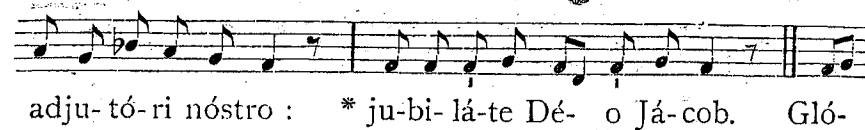
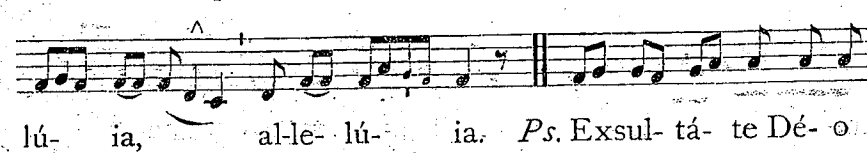
Intr.

6.
(fa-la)

Quá-si mo-do * gé-ni-ti infántes, al-le-

lac con-cu-pí-sci-te, al-le-lú-ia, al-le-

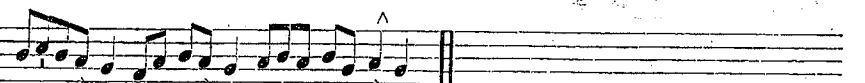
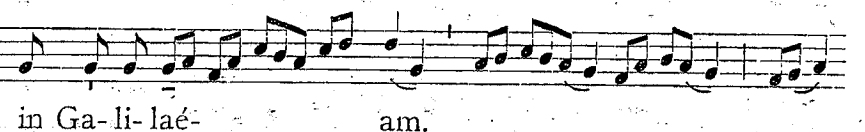
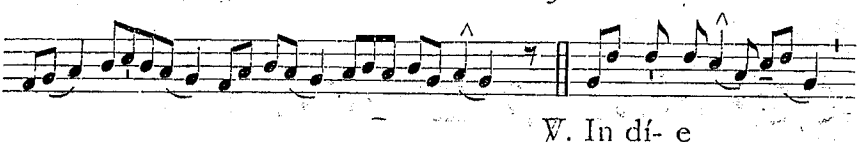

(M.M. ♩ = 160.)

7.

(sol-ré)

Alle-lú-ia. * ij.

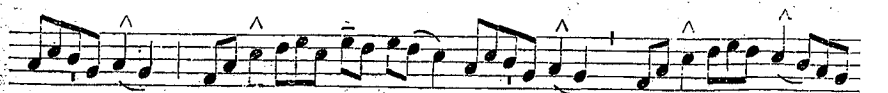

(M.M. ♩ = 160.)

7.

(sol-ré)

Al-le-lú-ia. *

V. Post dí- es o- cto, já- nu- is
 cláu- sis, sté- tit Jé- sus, in mé- di- o
 disci- pu- ló- rum su- ó- rum, et dí- xit : *
 Pax vó- bis.

Offertorium. Angelus Dómini. 605.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 6. (fa-la)
 Mít- te * má- num tú- am, et cognósce ló- ca
 cla- vó- rum, al- le- lú- ia : et nó- li ésse in- cré- du-
 lus, sed fi- dé- lis, al- le- lú- ia, al- le- lú- ia.

AD VESPERAS.

Ant. 7. c 2 (sol-ré)
 Alle- lú- ia, * al- le- lú- ia, al- le- lú- ia.
 E u o u a e.

Sub qua sola dicuntur omnes Psalmi de Dominica, 212.

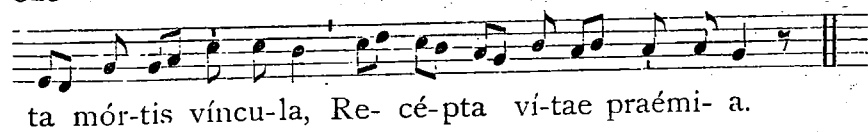
Capitulum.

r. Joann. 5.

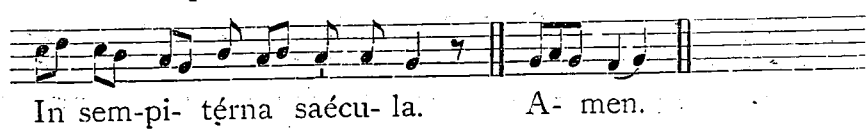
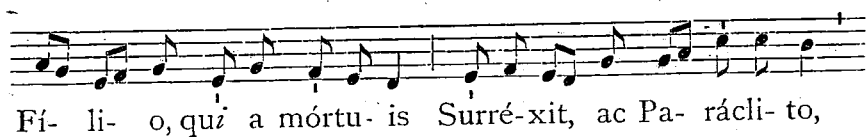
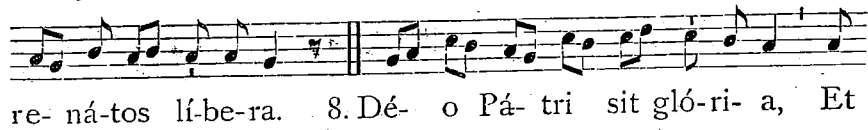
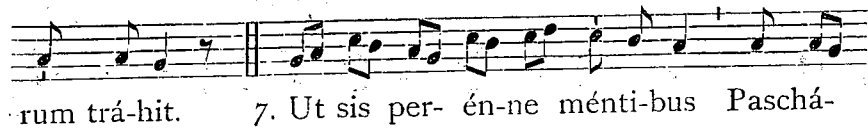
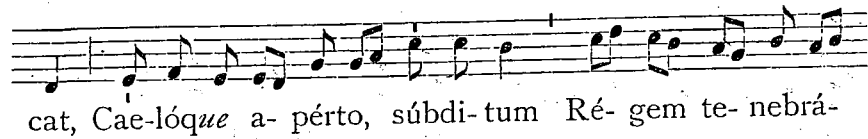
Grissimi : Omne quod natum est ex victória quae vincit mundum * fides Deo, vincit mundum : † et haec est nostra.

(M.M. ♩ = 152).

8. (sol-do)
 1. Ad ré- gi- as A- gni dá- pes, Stó- lis a- mí- cti
 cándi- dis, Post tránsi- tum má- ris Rúbri, Chrí- sto ca- ná-
 mus Prínci- pi. 2. Di- ví- na cú- jus cá- ri- tas Sácrum
 pro- pí- nat sán- gui- nem, Almí- que mém- bra cór- po- ris A-
 mor sa- cérdos ím- mo- lat. 3. Spár- sum cru- ó- rem pósti-
 bus Vastá- tor hó- rret Ange- lus : Fu- gít- que di- ví- sum má-
 re, Mer- gún- tur hó- stes flú- cti- bus. 4. Jam Páscha nó- strum
 Chrístus est, Paschá- lis. í- dem ví- ctima : Ét pú- ra pú-
 ris ménti- bus Sin- ce- ri- tá- tis á- zyma. 5. O vé-
 ra caé- li ví- ctima, Subjé- cta cui sunt tárta- ra, Só- lú-

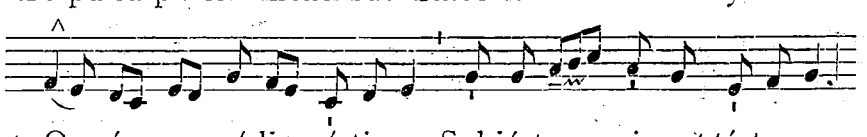
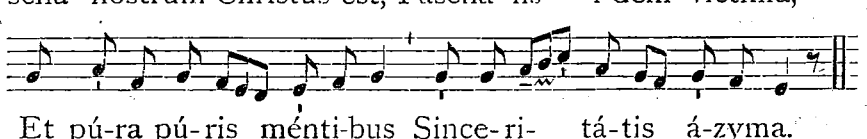
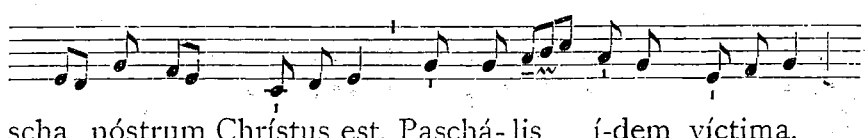
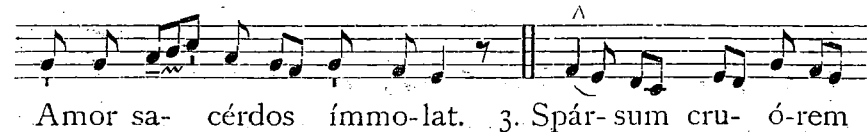
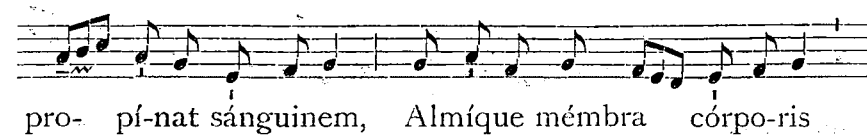
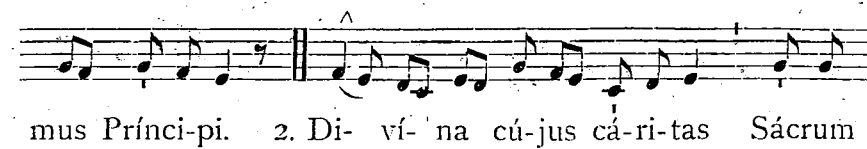
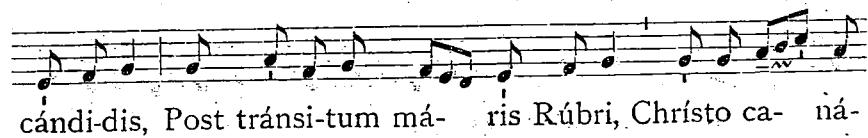
6. Ví-ctor sub- á-ctis ínfe-ris Trophaé- a Christus éxpli-

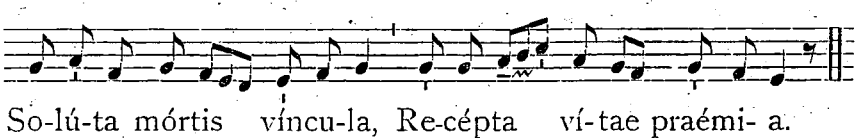
Alter Tonus.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

1. Ad ré- gi- as A-gni dá-pes, Stó-lis a- mí-cti

5. O vé- ra caé-li víctima, Subjécta cui sunt tártá-ra,

6. Ví-ctor sub- á-ctis ínfe-ris, Trophaé- a Christus éxpli-

cat, Cae-lóque apérto, súbdi-tum Ré-gem te- nebrá-
rum trá-hit. 7. Ut sis per-énne ménti-bus Paschá-le
Jé-su gáudi-um, A móрте dí-ra crími-num Ví-tae re- ná-
tos lí-be-ra. 8. Dé- o. Pá- tri sit gló-ri- a, Et Fí-
li- o, qui a mórtu- is Surréxít, ac Pa- rácli- to,
In sempi- térna saécu- la. A- men.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Ascensionem, nisi propriam doxologiam habeant.

V. Máne nobiscum Dómine, allelúia.
R. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. 8. c. (sol-do)

Post dí- es o- cto, * já- nu- is cláu- sis,
ingréssus Dómi- nus dí- xit é- is: Pax vó- bis, alle- lú-
ia, alle- lú- ia. E u o u a e.
Cant. Magnificat. 8. c. 204.

Oratio.

PRaesta, quaesumus omnipotens De- mus; * haec, te largiente, moribus et
us: † ut qui paschalia festa peré- vita teneamus. Per Dóminum nostrum.

Dominica II. post Pascha.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)
Intr. 4. (mi-la)

Mi- se- ri- cór- di- a * Dó- mi- ni plé-
na est tér- ra, al- le- lú- ia: vér- bo
Dé- i caé- li fir- má- ti sunt, al- le-
lú- ia, al- le- lú- ia. Ps. Exsul- tá- te
jú- sti in Dó- mi- no: * ré- ctos dé- cet col- lau- dá- ti
o. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.
(M.M. ♩ = 160.)
3. (mi-de)

Al- le- lú- ia. * ij.

V. Co- gno- vé- runt di- scí- pu- li
 Dó- mi- num Jé- sum in
 fra- cti- ó- ne * pá- nis.

(M.M. ♩ = 160.)

1. Al- le- lú- ia. *
 V. Ego sum
 pá- stor bó- nus: et cogno-
 sco ó- ves
 mé- as, et cogno- scunt me *
 mé- ae.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 2. (ré-fa)
 Dé- us, * Dé- us mé- us, ad te
 de lú- ce ví- gi- lo: et in
 nómine tú- o le- vá- bo má-
 nus mé- as, al- le- lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 2. (ré-fa)
 E- go sum * pá- stor bó- nus, al- le-
 lú- ia: et co- gnó- sco ó- ves mé- as, et
 co- gnó- scunt me mé- ae, al- le- lú- ia, al- le- lú- ia.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia. Ps. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, 212.

Capitulum.

1. Petr. 2. d.

CARISSIMI : Christus passus est pro
 nobis, † vobis relinquens exéplum,
 ut sequámini vestigia ejus. * Qui peccá-
 tum non fecit, nec invéntus est dolus in
 ore ejus.

Hymnus. Ad régias Agni dâpes. 625, vel 626. V. Máne nobiscum. 628.

Ad Magnif.

Ant. 3. a

(mi-áo)

E- go sum * pá- stor bó- nus, qui pásco

ó-ves mé- as, et pro ó-vi-bus mé- is pó-no á-ni-
mam mé- am, al-le- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 3. a. 200.

Oratio.

DEus, qui in Filii tui humilitate, † quos perpétuae mortis eripuisti casibus,
jacéntem mundum erexisti: fidélibus † gáudiis fácias pérfrui sempiternis. Per
tuis perpétuam concéde laetítiam; * ut eúndem Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Cruce, 222.

Dominica III. post Pascha.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 8. (sol-do)

Ju-bi-lá- te Dé- o * ó-mnis térra, al-le-lú-
ia: psálmum dí- ci- te nó- mi- ni é- jus,
al- le- lú- ia: dá- te gló- ri- am láu- di
é- jus, al-le-lú- ia, al- le- lú- ia, al-
le- lú- ia. Ps. Di- cí- te Dé- o, quam terri- bí- li- a
sunt ó-pe- ra tú- a, Dó- mi- ne! * in mul- ti- tú- di- ne

vir- tú- tis tú- ae menti- éntur tí- bi in- i- mí- ci tú- i.
Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 160.)

2. (ré-fa)

Al- le- lú- ia. * ij.
V. Red-empti- ó- nem mí-
sit Dó- mi- nus in pó- pu- lo * sú-
o.
(M.M. ♩ = 160.)
4. (mi-la)

Alle- lú- ia. *
V. O- por- té- bat pá-
ti Chrí- stum, et re- súrge- re a

mór-tu-is, et í-ta in-trá-re in gló-ri-am * sú-am.

(M.M. $\text{♩} = 144$.)

Offert.

Láu-da * á-ni-ma mé-a Dó-mi-num : lau-dá-bo Dó-mi-num in ví-ta mé-a : psál-lam Dé-o mé-o, quám-di-u é-ro al-le-lú-ia.

(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Comm.

Mó-di-cum * et non vi-dé-bi-tis me,

al-le-lú-ia : í-te-rum mó-di-cum, et vi-dé-bi-tis me, qui a vá-do ad Pátrem, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia. Pr. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica, 212.

Capitulum.

1. Petr. 2. c.

Caríssimi : Obsecro vos tamquam vos a carnálibus desidériis, * quae míli-
ádvénas et peregrinos, † abstinére tant advérsus ánimam.

Hymnus. Ad régias Agni dápes. 625, vel 626. Ÿ. Máne nobiscum. 628.

Amen, a-men dí-co vó-bis, qui a plo-rá-bi-tis et flé-bi-tis vos : mún-dus au-tem gaudé-bit, vos ve-ro contri-sta-bí-mi-ni : sed tri-stí-ti-a vé-stra verté-tur in gáudi-um, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam pos-sint redire justítiae, veritátis tuae respúere quae huic inimíca sunt nó-mi-ni; * et ea quae sunt apta, sectári. Per lumen osténdis : † da cunctis qui chri-stiána professione censéntur, et illa Dóminum.

Commemoratio de Cruce, 222.

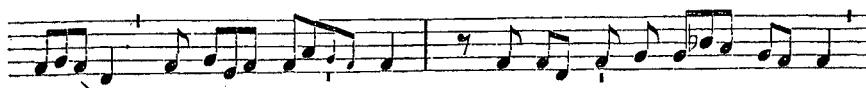
Dominica IV. post Pascha.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Can-tá-te Dó-mi-no * cánti-cum nó-

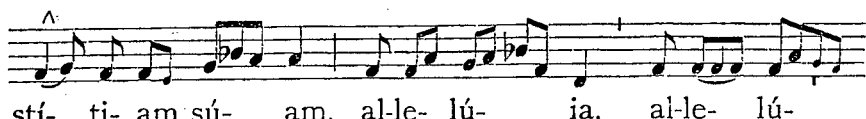
vum, al-le-lú-ia: qui-a mi-ra-bí-li-a

fé-cit Dó-mi-nus, al-le-lú-ia: an-

te conspéctum gén-ti-um re-ve-lá-vit ju-

stí-ti-am sú-am, al-le-lú-ia, al-le-lú-

ia. Ps. Sal-vá-vit sí-bi dexte-ra é-jus: * et brá-chi-um

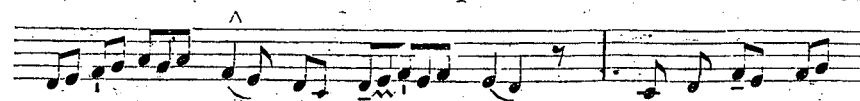

sánctum é-jus. Gló-ri-a Pátri. É u o u a e.

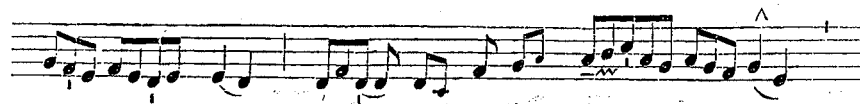
(M.M. ♩ = 160.)

Al-le-lú-ia. * *ij.*

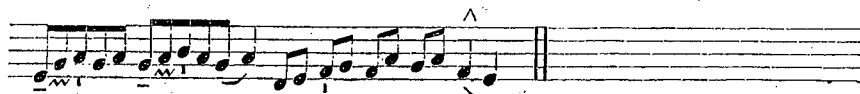
V. Dexte-ra Dé-i

fé-cit vir-tú-tem: dexte-ra Dó-

mi-ni * ex-al-tá-vit me.

(M.M. ♩ = 160.)

1.

(ré-la)

Al-le-lú-ia. *

V. Chrí-stus re-súr-gens

ex mór-tu-is, jam

non mó-ri-tur: mors

íl-li

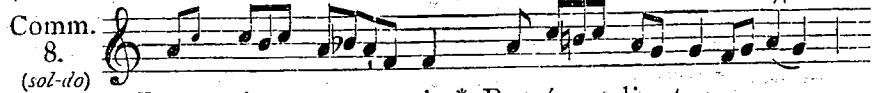

ul-tra * non do-mi-ná-bi-tur.

Offertorium. Jubiláte Déo. 366.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 8. (sol-do)

Dum vé- ne- rit * Pa- rá- cli- tus

Spi- ri- tus ve- ri- tá- tis, íl- le ár-
gu- et mún- dum de peccá- to, et de ju- stí-
ti- a, et de ju- dí- ci- o, alle- lú-
ia, al- le- lú- ia.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia. Ps. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica, 212.

Capitulum.

Jac. r. c.

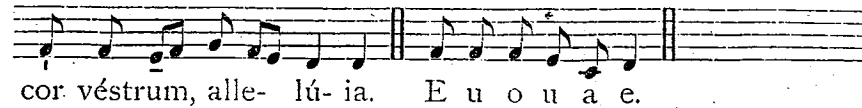
Caríssimi : Omne datum óptimum, et apud quem non est transmutatio, * nec
est, descéndens a Patre lúminum, † vicissitúdinis obumbratio.

Hymnus. Ad régias Agni dápes. 625, vel 626. Ÿ. Máne nobiscum. 628.

Ad Magnif. Ant. 2. D (ri-fa)

Vá-do ad é- um * qui mí- sit me : sed
qui- a haec lo- cú- tus sum vó- bis, tri- stí- ti- a imple- vit

cor véstrum, alle- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 2. D. 200.

Oratio.

D Eus, qui fidélium mentes unius éfficis | promittis ; * ut inter mundánas variéta-
voluntátis : † da pópulis tuis id | tes, ibi nostra fixa sint corda, ubi vera
amáre quod praécipis, id desideráre quod | sunt gándia. Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce, 222.

Dominica V. post Pascha

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 8. (mi-do)

Vó- cem ju- cun- di- tá- tis * annunti- á-
te, et au- di- á- tur, al- le-
lú- ia : nun- ti- á- te us- que ad ex-
tré- mum tér- rae : li- be- rá- vit Dó-
mi- nus pó- pu- lum sú- um, al- le- lú- ia,
al- le- lú- ia. Ps. Ju-
bi- lá- te Dó- o ómnis tér- ra : * psál- mum dí- ci- te

nó-mi-ni é-jus, dá-te gló-ri-am láu-di é-jus. Gló-ri-a Pá-tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 160.)

1. *(rit-lu)*

Al-le-lú-ia. * ij.

Sur-

re-xit Chri-stus, et

il-lú-xit nó-bis, quos red-é-

mit sán-gui-ne * sú-

Al-le-lú-ia.

(M.M. ♩ = 160.)

7. *(sol-rit)*

Al-le-lú-ia.

Al-le-lú-ia.

V. E-xí- vi a Pá-

tre, et vé- ni in mún-

dum: í- te- rum re-línquo

mún- dum, et vá-

do * ad Pá-

trem.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 2. *(rit-fa)*

Be-ne-dí- ci-te gén- tes * Dó- mi-

num Dé- um nó- strum, et o-baudí- te vó-

cem láu-dis é- jus: qui pó- su- it

á- nimam mé- am ad ví-tam, et non dé-

dit com-mo-vé-ri pé-des mé-os :

be-ne-dí-ctus Dó-mi-nus, qui non a-mó-
vit de-pre-ca-ti-ó-nem mé-am, et mi-se-
ri-cór-di-am sú-am a me,
al-le-lú-ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 2. (la-do)

Cantá-te Dó-mi-no, * al-le-lú-ia.
ia.: cantá-te Dó-mi-no, be-ne-dí-ci-te nó-
men é-jus: be-ne-nun-ti-á-
te de-dí-e in-dí-em, sa-lu-tá-re
é-jus, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia. Ps. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica, 212.

Capitulum.

Jac. r. d.

CARÍSSIMI : Estóte factóres verbi, et viro consideránti vultum nativitátis suae
non auditóres tantum, fallétes vos- in spéculo : * considerávit enim se, et
metip-sos. † Quia si quis auditor est ábiit, et statim oblitus est qualis fúerit.
verbi, et non factor : hic comparábitur

Hymnus. Ad régias Agni dapes. 625, vel 626. V. Máne nobiscum. 628.

Ad Magnif. Ant. 8. G* (sol-do)

Pé-ti-té, et acci-pi-é-tis, ut gaudi-
um véstrum sit plé-num : ípse e-nim Pá-ter á-mat
vos, qui-a vos me amá-stis, et cre-di-dí-stis, al-le-
lú-ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G*. 204.

Oratio.

DEUS, a quo bona cuncta procedunt, et te gubernánte, eadem faciámus. Per
largire supplicibus tuis : * ut cogi-témus te inspiránte quae recta sunt ; * Dóminum nostrum.

Commemoratio de Cruce, 222.

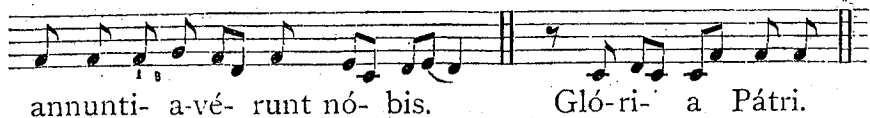
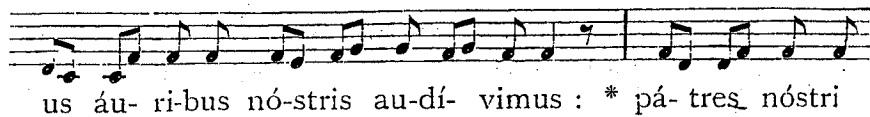
IN LITANIIS MAJORIBUS ET MINORIBUS.

AD PROCESSIONEM.

Ante Processionem cantatur stando :

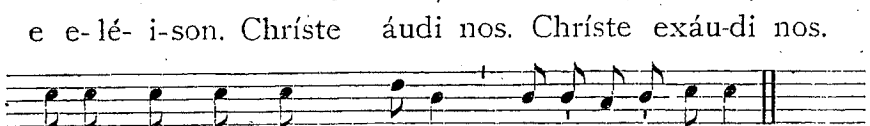
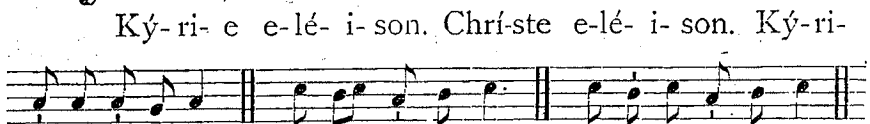
(M.M. ♩ = 152.)
Ant. 2. (rd-fa)

Exsúr-ge Dó-mi-ne, * ád-ju-va nos,
et li-be-ra nos propter nómen tú-um. Ps. Dé-

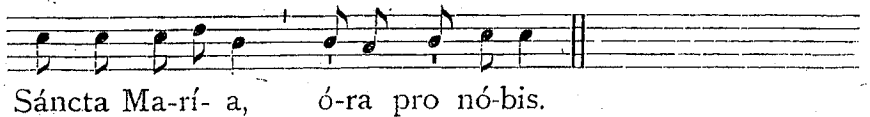

Duo Cantores ánte altare majus genuflexi Litanias incipiunt, et omnes versus duplicantur, nisi Processio fuerit impedita.

(M.M. $\text{♩} = 144-160.$)

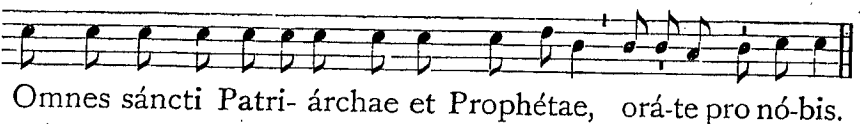
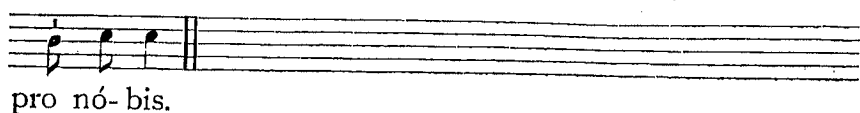
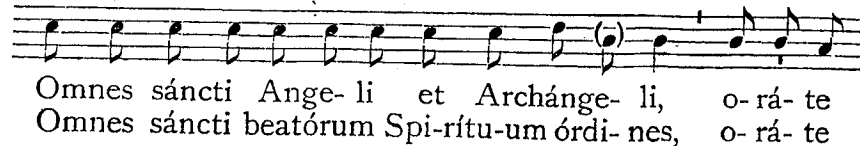
Fíli Redémptor mún-di Dé-us, mi-se-ré-re nó-bis.
Spí-ri-tus Sán-cte Dé-us, mi-se-ré-re nó-bis.
Sáncta Trínitas únus Dé-us, mi-se-ré-re nó-bis.

Surgunt omnes et ordinatim procedunt, Litanias prosequentes.

Sáncta Vírgo vír-gi-num, ó-ra pro nó-bis.
Sáncte Mí-cha-el, ó-ra pro nó-bis.
Sáncte Gá-bri-el, ó-ra pro nó-bis.
Sáncte Rápha-el, ó-ra pro nó-bis.

Sáncte Páule,	óra.	Sáncte Ambrósi,	óra.
Sáncte Andréa,	óra.	Sáncte Augustíne,	óra.
Sáncte Jacóbe,	óra.	Sáncte Hierónyme,	óra.
Sáncte Joánnes,	óra.	Sáncte Martíne,	óra.
Sáncte Thóma,	óra.	Sáncte Nicoláe,	óra.
Sáncte Jacóbe,	óra.	Omnes sáncti Pontífices et Con-	
Sáncte Philippe,	óra.	fessóres,	oráte.
Sáncte Bartholomaeé,	óra.	Omnes sáncti Doctóres,	oráte.
Sáncte Matthaée,	óra.	Sáncte Antóni,	óra.
Sáncte Símon,	óra.	Sáncte Benedicte,	óra.
Sáncte Thaddaeé,	óra.	Sáncte Bernárde,	óra.
Sáncte Mathía,	óra.	Sáncte Dominice,	óra.
Sáncte Bárnaba,	óra.	Sáncte Francíscé,	óra.
Sáncte Lúca,	óra.	Omnes sáncti Sacerdótes et Le-	
Sáncte Márce,	óra.	vítæ,	oráte.
Omnes sáncti Apóstoli et Evan-		Omnes sáncti Mónachi et Ere-	
gelístæ,	oráte.	mitæ,	oráte.
Omnes sáncti Discípuli Dómini,	oráte.	Sáncta María Magdaléna,	óra.
Omnes sáncti Innocétes,	oráte.	Sáncta Agatha,	óra.
Sáncte Stéphané,	óra.	Sáncta Lúcia,	óra.
Sáncte Lauréti,	óra.	Sáncta Agnes,	óra.
Sáncte Vincéti,	óra.	Sáncta Caecília,	óra.
Sáncti Fabiáne et Sebastíane,	oráte.	Sáncta Catharína,	óra.
Sáncti Joánnes et Páule,	oráte.	Sáncta Anastásia,	óra.
Sáncti Cósma et Damiáne,	oráte.	Omnes sánctæ Virgines et	
Sáncti Gervási et Protási,	oráte.	Víduæ,	oráte.
Omnes sáncti Mártýres,	oráte.	Omnes Sáncti et Sánctæ Déi,	
Sáncte Silvéster,	óra.	intercédite pro nóbis.	
Sáncte Gregóri,	óra.		

Pro-pi-ti-us é-sto, pár-ce nó-bis Dómi-ne.
 Pro-pi-ti-us é-sto, ex-áu-di nos Dómi-ne.
 Ab ómni má-lo, lí-be-ra nos Dómi-ne.

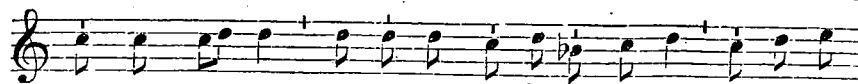
Ab ómni peccáto,
 Ab ira túa,
 A subitánea et improvisa móрте,
 Ab insidiis diáboli,
 Ab ira, et ódio, et ómni mála voluntáte,
 A spiritu fornicatiónis,
 A fúlgure et tempestáte,
 A flagélló terraemótus,
 A péste, fáme, et bello,
 A móрте perpétua,
 Per mystérium sanctae incarnatiónis túae,
 Per advéntum túum,
 Per nativitétem túam,
 Per baptismum et sanctum jejúnium túum,
 Per crúcem et passióem túam,
 Per mórtē et sepultúram túam,
 Per sanctam resurrectionem túam,
 Per admirábilem ascensionem túam,
 Per advéntum Spíritus Sáncti Parácliti,
 In die iudicii,

líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.
 líbera nos Dómine.

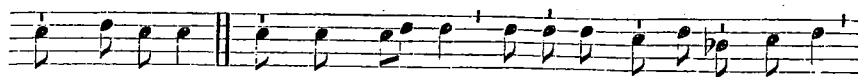

Pecca-tó-res, te ro-gámus áudi nos.

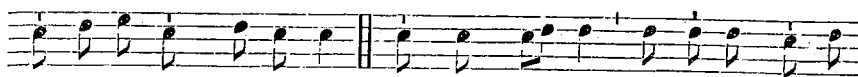
Ut nóbis párcas,	te ro-gámus áudi nos.
Ut nóbis indúlgeas,	te ro-gámus áudi nos.
Ut ad véram paeniténtiam nos perdúcere dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut Ecclésiám túam sanctam † régere et conserváre dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut Dómnium Apostólicum et ómnes ecclesiásticos órdenes † in sancta religióne conserváre dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut inimicos sanctae Ecclesiae † humiliáre dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis † pácem et véram concórdiam donáre dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno † pácem et unitátem largiri dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut ómnes errántes ad unitátem Ecclesiae revocáre, † et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut nosmetípsos in túo sancto servitio † confortáre et conserváre dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut mentes nóstras † ad caeléstia desidéria érigas,	te ro-gámus áudi nos.
Ut ómnibus benefactoribus nóstris † sempitérna bóna retribuas,	te ro-gámus áudi nos.
Ut ánimas nóstras † frátrum, propinquórum et benefactorum nostrórum † ab aetérna damnatióne erípias,	te ro-gámus áudi nos.
Ut frúctus terrae † dáre et conserváre dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut ómnibus fídelibus defunctis † réquiem aetérnam donáre dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Ut nos exaudíre dignéris,	te ro-gámus áudi nos.
Fili Dói,	te ro-gámus áudi nos.

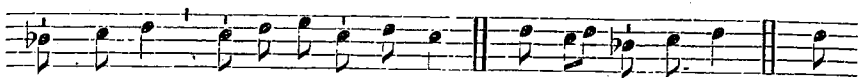
Agnus Dé-i, qui tól-lis peccá-ta mún-di, pár-ce nó-

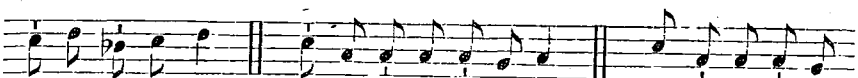
bis Dómi-ne. Agnus Dé-i, qui tól-lis peccá-ta mún-di,

exáudi nos Dómi-ne. Agnus Dé-i, qui tól-lis peccá-

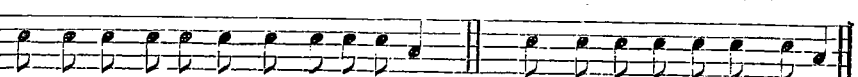
ta mún-di, mi-se-ré-re nó-bis. Chrí-ste áudi nos. Chrí-

ste exáudi nos. Ký-ri-e e-lé-i-son. Chrí-ste e-lé-i-

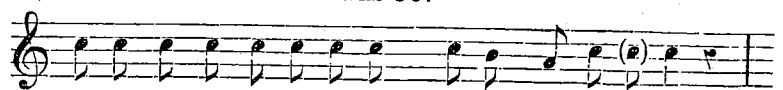

son. Ký-ri-e e-lé-i-son. Pá-ter nó-ster. *secreto.* V. Et

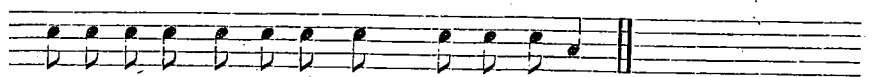

ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a má-lo.

Psalmus 69.

Dé-us in adju-tó-ri-um mé-um intén-de: *

Dómi-ne ad adjuvándum me fes-tí-na.

2. Confundántur et *revereántur*, * qui quaérunt ánimam méam.
3. Avertántur retrórsu(m), et *erubéscant*, * qui vólunt mihi mála.
4. Avertántur statim *erubescétes*, * qui dícunt míhi: Euge, éuge.
5. Exsúltent et laeténtur in te *ómnēs qui quaérunt te*: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligent salutáre túum.
6. Ego vero *egénus et páuper* sum: * Déus ádjuva me.
7. Adjútor méus et liberátor *méus* es tu: * Dómine ne moréris.
8. Glória *Pátri, et Fílio*, * et Spíritui Sáncto.
9. Sicut érat in princípío, et *nunc, et sémpet*, * et in saécula saeculórum. Amen.

- V̄. Sálvos fac sérvos túos. R̄. Déus méus sperántes in te.
 V̄. Esto nóbis Dómine túrris fortitúdinis. R̄. A fácie inimici.
 V̄. Nihil proficiat inimicus in nóbis.
 R̄. Et filius iniquitátis non appónat nocére nóbis.
 V̄. Dómine non secúndum peccáta nóstra fácias nóbis.
 R̄. Neque secúndum iniquitátes nóstras retríbuas nóbis.
 V̄. Orémus pro Pontífice nóstro *N.*
 R̄. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum faciat eum in térra, *
 et non trádat eum in ánimam inimicórum ejus.
 V̄. Orémus pro benefactóribus nóstris.
 R̄. Retribúere dignáre Dómine, † ómnibus nóbis bóna faciéntibus propter nómen
 túum, * vítam aetérnam. Amen.
 V̄. Orémus pro fidélibus defúctis.
 R̄. Réquiem aetérnam dóna éis Dómine, * et lux perpétua lúceat éis.
 V̄. Requíescant in páce. R̄. Amen.
 V̄. Pro frátribus nóstris-abséntibus.
 R̄. Sálvos fac sérvos túos, * Déus méus, sperántes in te.
 V̄. Mítte éis Dómine auxiliúm de sáncto. R̄. Et de Sion túere eos.
 V̄. Dómine exáudi oratióne méam. R̄. Et clámor méus ad te véniat.
 V̄. Dóminus vobíscum. R̄. Et cum spírítu túo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : † súscipe deprecatióne nostram ; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, * miserátio tuae pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces : † et confiténtium tibi parce peccátis ; * ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus et pacem.

Ineffábilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde : † ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas ; * et a poenis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, paeniténtia placáris : † preces pópuli tui súpplicántis propítius réspice ; * et flagélla tuae iracúndiae, quae pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnipotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro *N.* : † et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in víam salútis aetérnae ; * ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : † da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; * ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta

formíidine, témpora sint tua protectióne tranquilla.

Ure igne Sancti Spírítus renes nostros et cor nostrum Dómine : † ut tibi casto córpore serviámus ; * et mundo corde placcámus.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbué peccatórum : † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatióibus consequántur.

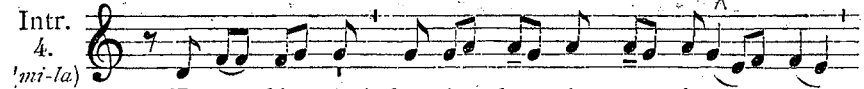
Actiões nostras, quæsumus Dómine, aspirándo práveni, et adjuvánde proséquere : † ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incípiat, * et per te coepta finiátur.

Omnipotens sempitérne Deus, qui vívorum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenóscis : † te súpplices exorámus ; ut pro quibus effúndere preces decrevimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne retinet, vel futúrum jam exítos córpore suscépit, * intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuae cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, * per ómnia saecula saeculórum. R̄. Amen.

- V̄. Dóminus vobíscum. R̄. Et cum spírítu túo.
 V̄. Exáudiat nos omnipotens et miséricors Dóminus. R̄. Amen.
 V̄. Et fidélium ánimae per misericórdiam Déi requiescant in páce. R̄. Amen.

AD MISSAM.

M.M. ♩ = 152.)

Intr. 4. *(mi-la)*

Exau-dí-vit * de témplo sáncto sú- o

vo-cem mé-am, al-le-lú-ia :

et clá-mor mé-us in conspé-ctu é-jus

intro-í-vit in áu-res é-jus, al-

le-lú-ia, al-le-lú-ia. Ps. Dí-

li-gam te Dómi-ne for-ti-tú-do mé-a : * Dó-mi-nus

firmaméntum mé-um, et re-fú-gi-um mé-um, et li-be-rá-

tor mé-us. Gló-ri-a Pátri. E u o u a e.

In hac Missa, non dicitur Glória in excelsis, neque Credo.

(M.M. ♩ = 160.)

8. *(sol-do)*

Alle-lú-ia. * *(Non repetitur.)*

Y. Confi-té-mi-ni Dó-mi-no, quó-ni-am
 bó-nus: quóni-am in saé-
 cu-lum mi-se-ri-cór-di-a * é-
 jus. *Non repetitur Allelúia.*

(M.M. ♩ = 144.)
 Offert.
 6.
 (fa-la)

Con-fi-té-bor * Dó-mi-no ni-mis in
 ó-re mé-o : et in mé-di-o mul-
 tó-rum lau-dá-bo é-um, qui á-sti-
 tit ad déx-te-ram páu-pe-ris,
 ut sál-vam fá-ce-ret a per-se-
 quénti-bus á-ni-mam mé-am,

al-le-lú-ia.
 (M.M. ♩ = 160.)
 Comm.
 1.
 (re-la)

Pé-ti-te, * et ac-ci-pi-é-tis : quaéri-te,
 et in-ve-ni-é-tis : pul-sá-te,
 et a-pe-ri-é-tur vó-bis : ó-mnis e-nim
 qui pé-tit, ác-ci-pit : et qui quaé-rit, ín-ve-
 nit : pul-sán-ti a-pe-ri-é-tur, al-
 le-lú-ia.

IN ASCENSIONE DOMINI.

IN I. VESPERIS.

Omnia ut in II. Vesperis, 655, praeter sequentia :

Ad Magnif.
 Ant. 6. F
 (fa-la)

Pá-ter, * ma-ni-festá-vi nó-men tú-um

homí-ni-bus quos de-dí-sti mí-hi: nunc au-
tem pro é-is ró-go, non pro mún-do, qui-a ad te
vá-do, al-le-lú-ia. E u o u a e.
Cant. Magnificat. 6. F. 203, vel 205. — Oratio. Concède. 659.

Tonus Hymni ad Completorium.

(M.M. $\text{♩} = 144$.)
4. *(mi-la)*

Te lú-cis an-te tér-mi-num, Ré-rum Cre-
á-tor, póscimus, Ut pro tú-a cle-mén-ti-a,
Sis praé-sul et custó-di-a. 2. Pro-cul re-cé-dant
só-mni-a, Et nó-cti-um phantás-ma-ta, Ho-stém-
que nó-strum có-mprime, Ne pol-lu-án-tur cór-po-ra.
3. Jé-su tí-bi sit gló-ri-a, Qui ví-ctor in caé-
lum ré-dis. Cum Pátre et álmo Spí-ri-tu, In

sempi-tér-na saé-cu-la. A-men.

Sic terminantur omnes Hymni ejusdem metri usque ad Pentecosten, etiam in Officio Sanctorum, nisi aliter notetur.

In eodem tono cantantur Hymni ad Horas etiam in Festis Sanctorum, usque ad Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)
Intr. 7. *(sol-rc)*

Ví-ri Ga-li-laé-i, * quid admi-rá-
mi-ni aspi-ci-éntes in caé-lum? alle-
lú-ia: quemá-dmodum vi-dí-stis é-um ascen-dén-
tem in caé-lum, i-ta vé-ni-et, al-le-lú-
ia, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. Ps. O-
mnes géntes pláu-di-te má-ni-bus: * ju-bi-lá-te Dé-
o in vó-ce exsul-ta-ti-ó-nis. Gló-ri-a Pá-
tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 160.)

4. (mi-la) Al-le-lú-ia. * ij.

∇. Ascéndit Dé-us in ju-bi-la-ti-ó-ne, et Dó-mi-nus in vó-ce * tú-bae.

(M.M. ♩ = 160.)

8. (sol-do) Al-le-lú-ia. *

∇. Dó-mi-nus in Sí-na in sán-cto, a-scén-dens in ál-tum, ca-pti-vam dú-xit * ca-pti-vi-tá-tem.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 1. (ré-la) A-scén-dit * Dé-us in ju-bi-la-ti-ó-ne, Dó-mi-nus in vó-ce tú-bae, al-le-lú-ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 1. (ré-la) Psál-li-te Dó-mi-no, * qui a-scén-dit, su-per caé-los cae-ló-rum ad Ó-ri-én-tem, al-le-lú-ia.

IN II. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 7. a. 144. — 2. Confitébor. 8. G*. 150. — 3. Beátus vir. 4. A*. 154. — 4. Laudáte púeri. 8. G*. 161. — 5. Laudáte Dó-num. 8. G. 175.

1. Ant.
7. a
(sol-ré)

Vi-ri Ga-li-laé- i, * quid aspí-ci-tis in caé-

lum? Hic Jé-sus, qui assúptus est a vó-bis in caélum,
sic vé-ni-et, al-le-lú-ia. E u o u a e.

2. Ant.
8. G*
(sol-do)

Cumque * intu-e-réntur in caélum e-úntem il-

lum, di-xé-runt, al-le-lú-ia. E u o u a e.

3. Ant.
4. A*
(la-ré)

E-le-vá-tis má-ni-bus, * be-ne-dí-xit é-is: et

fe-re-bá-tur in caé-lum, al-le-lú-ia. E u o u a e.

4. Ant.
8. G*
(sol-do)

Ex-al-tá-re * Ré-gem ré-gum, et hý-

mnum dí-ci-te Dé-o, al-le-lú-ia. E u o u a e.

3. Ant.
8. G
(sol-do)

Vi-dénti-bus il-lis * e-le-vá-tus est, et nú-bes

suscé-pit é-um in caélo, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Capitulum.

Act. 1.

PRimum quidem sermónem feci de qua praecipiens Apóstolis per Spíritum
 ómnibus, o Theóphile, † quae coepit Sanctum, quos elégit, * assúptus est.
 Jesus fácere, et docére usque in diem,

(M.M. ♩ = 144.)

Hymn.
4.
(mi-la)

1. Sa-lú-tis hu-má-nae Sá-tor, Jé-su vo-

lú-ptas córdi-um, Or-bis red-émpti Cón-di-tor, Et

cá-sta lux amán-ti-um. 2. Qua ví-ctus es clemén-ti-

a, Ut nó-stra fér-res crí-mi-na, Mór-tem sub-i-res

ín-no-cens, A mór-te nos ut tól-le-res! 3. Perrúm-pis

in-férnum chá-os, Ví-nc-tis ca-té-nas dé-tra-his: Ví-ctor

tri-úm-pho nó-bi-li, Ad déx-te-ram Pá-tris sé-des.

4. Te có-gat in-dulgén-ti-a, Ut dá-mna nó-stra sár-ci-

as, Tu-í-que vúl-tus có-m-po-tes, Dí-tes be-á-to

lú- mi- ne. 5. Tu dux ad ástra, et sé- mi- ta, Sis
 mé- ta nó- stris córdi- bus, Sis la- cri- má- rum gáu- di-
 um, Sis dúl- ce ví- tae praé- mi- um. A- men.

V. Ascéndit Dé- us in ju- bi- la- ti- ó- ne, al- le- lú-
 ia. R. Et Dómi- nus in vó- ce tú-
 bae, al- le- lú- ia.

(Sic cantatur in die Festi tantum; alias in tono solito.)

Ad Magnif. Ant. 2. D (ré-fa)
 O Rex gló- ri- ae, * Dómi- ne vir-
 tú- tum, qui tri- umphá- tor hó- di- e su- per ómnes
 caé- los ascení- sti, ne de- re- línquas nos órpha-
 nos : sed mít- te promí- ssum Pá- tris in nos, Spí- ri-

tum ve- ri- tá- tis, al- le- lú- ia. E u o u a e.
 Cant. Magnificat. 2. D. 200, vel 206.

Oratio.

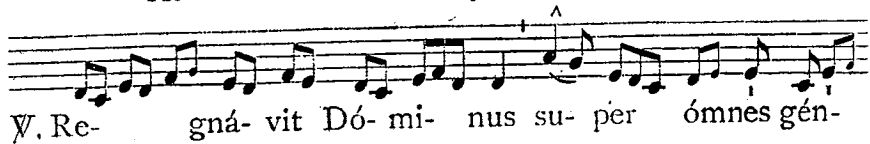
Concéde, quæsumus omnipotens De- | ascendisse crédimus, * ipsi quoque men-
 us : † ut qui hodierna die Unigénitum | te in caeléstibus habitemus. Per eúmdem
 tuum Redemptórem nostrum ad caelos | Dóminum.

Dominica infra Octavam Ascensionis.

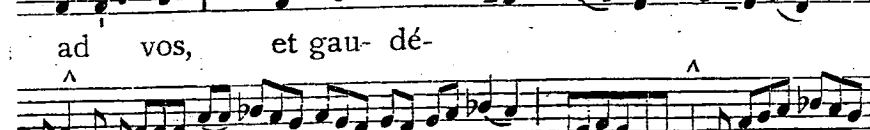
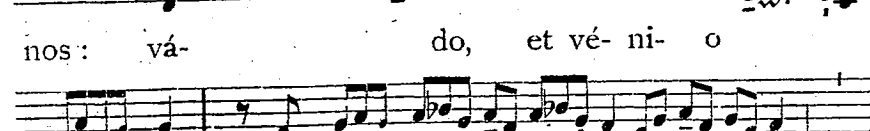
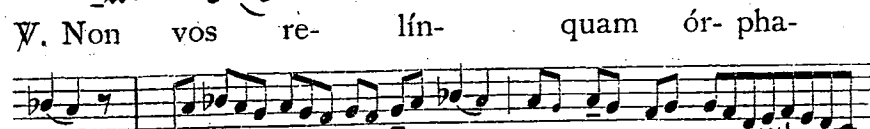
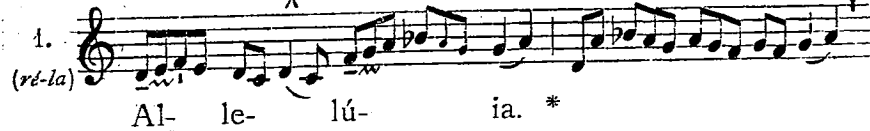
AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)
 Intr. 1. (la-mi)
 Ex- áu- di, * Dó- mi- ne, vó- cem mé- am,
 qua cla- má- vi ad te, al- le- lú- ia : tí- bi dí-
 xit cor mé- um, quæ- sí- vi vúl- tum tú-
 um, vúltum tú- um Dómi- ne requí- ram : ne
 a- vér- tas fá- ci- em tú- am a me, al- le- lú- ia,
 al- le- lú- ia. Ps. Dómi- nus il- lumi-
 ná- ti- o mé- a, * et sá- lus mé- a : quem ti-
 mé- bo? Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

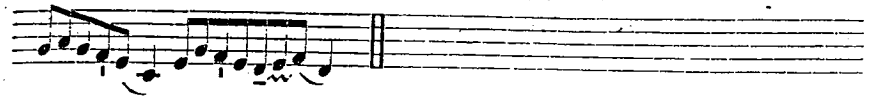
(M.M. ♩ = 160.)

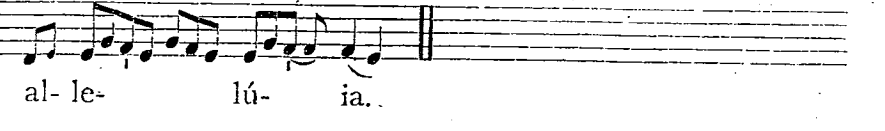
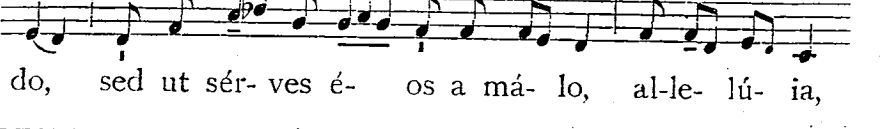
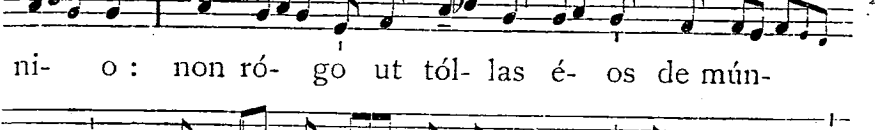
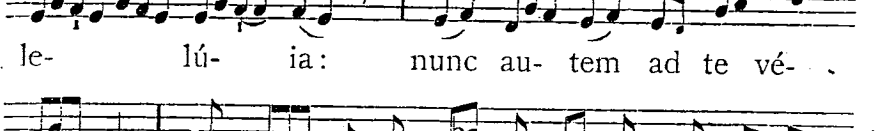
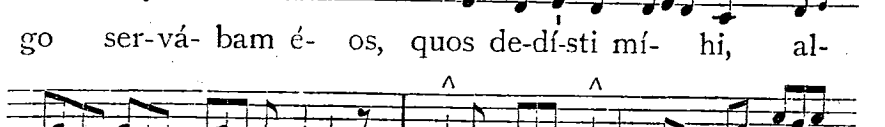
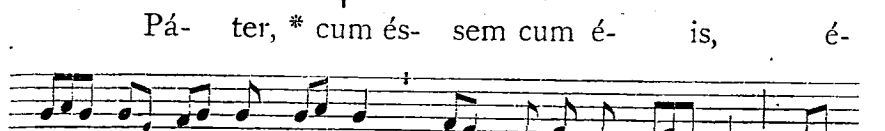
(M.M. ♩ = 160.)

bit * cor vé-

Offertorium. Ascéndit. 655.

(M.M. ♩ = 160.)

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in die Ascensionis, 655, exceptis.

Capitulum.

1. Petr. 4. b.

Carissimi: Estóte prudéntes, et vigi-
láte in oratióibus. † Ante ómnia
autem, mútuam in vobismetipsis caritá-
tem continúam habéntes: * quia caritas
óperit multitudínem peccatórum.

Hymnus. Salútis humanae Sátor. 657.

Ÿ. Dóminus in caélo, allelúia.
R7. Parávit sédem súam, allelúia.

Ad Magnif.

Ant. 8. G
(sol-do)

Haec lo- cú- tus sum vó-bis, * ut cum vé-ne-

rit hó-ra e- ó-rum, remi- ni-scámi- ni qui- a

é-go dí- xi vó-bis, al-le- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, † fac voluntátem, * et majestáti tuae sincéro nos tibi semper et devótam gére-re corde servire. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio sequentis diei infra Octavam : Ant. Páter, manifestávi. 651.

Ÿ. Ascéndit Déus in jubilatíone, allelúia.

R7. Et Dóminus in vóce túbæ, allelúia.

Oratio. Concéde, quaesumus omnipotens Deus. 659.

Si autem sequenti die faciendum non sit Officium de Octava, dicitur Antiphona
O Rex. ut in II. Vesperis Festi, 658.

Sabbato in Vigilia Pentecostes.

Post II. Prophetiam cantatur Tractus Cantémus Dómino. 571.

Post III. Prophetiam cantatur Tractus Atténde caelum. 573.

Post IV. Prophetiam cantatur Tractus Vinea facta est. 572.

Post VI. Prophetiam, descendendo ad Fontem, cantatur Tractus Sicut cervus. 575.

Et revertendo ad Altare cantantur Litaniae, ut supra in Sabbato sancto, 576.

¶ *Ubi vero non fuerint Fontes, finita sexta Prophetia cum sua Oratione, omnibus genuflexis, cantantur Litaniae a duobus Cantoribus in medio chori, utroque Choro idem simul respondente.*

In fine Litaniarum, Cantores solemniter incipiunt Kyrie eleison. et repetitur de more.

Post Epistolam Chorus cantat Allelúia (quod non repetitur). Ÿ. Confitémini. 578.

Tractus. Laudáte. 579.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

8.

(sol-do)

E- mít- te * Spí- ri- tum tú- um,
et cre- a- bún- tur, et re- no-
vá- bis fá- ci- em tér-
rae : sit gló- ri- a Dó- mi- ni
in saé- cu- la, al- le-
lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

5.

(fa-do)

Ulti- mo * fe- sti- vi- tá- tis dí- e
dí- cé- bat Jé- sus : Qui in me cré- dit, flúmi- na
de vén- tre é- jus flú- ent á- quae ví- vae. Hoc
au- tem dí- xit de Spí- ri- tu, quem ac- ceptú- ri é-

rant cre-dén-tes in é-um, al-
le-lú-ia, al-le-lú-ia.

IN FESTO PENTECOSTES.

IN I. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 3. a 2. 142. — 2. Confitébor. 8. G. 150. — 3. Beátus vir. 8. G. 156. — 4. Laudáte púeri. 1. a 3. 157. — 5. Laudáte Dóminum. 7. c 2. 175. — *Antiphonae ut in II. Vesperis,* 670.

Capitulum. Cum compleréntur. 671. *Hymnus.* Veni Créator. 672.

V. Replé-ti sunt ómnes Spí-ri-tu Sáncto, al-le-lú-
ia. R. Et coepé-runt ló-qui, al-le-
lú-ia.

Ad Magnif.
Ant. 1. D
(*ré-la*)

Non vos re-línquam * órpha-nos, al-le-lú-
ia : vá-do, et vé-ni-o ad vos, al-le-lú-ia : et
gaudé-bit cor véstrum, al-le-lú-ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. D. 199, vel 205. — *Oraño.* Deus qui hodiérna. 674.

Tonus Hymni ad Completorium.

(M.M. ♩ = 152.)

1. (*ré-la*)
1. Te lú-cis ante térmi-num, Ré-rum Cre-á-tor,
póscimus, Ut pro tú-a cle-ménti-a, Sis praé-sul et
cu-stó-di-a. 2. Pro-cul re-cé-dant sómni-a, Et nócti-um
phan-tásma-ta : Hostémque nóstrum cómpri-me, Ne
pol-lu-án-tur córpo-ra. 3. Dé-o Pá-tri sit gló-ri-a,
Et Fí-li-o, qui a mórtu-is Surré-xit, ac Pa-rá-clí-
to, In sae-cu-ló-rum saecu-la. A-men.

Sic cantantur et terminantur Hymni per totam Octavam ad Primam, Sextam, Nonam et Completorium.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.
8. (*sol-do*)
Spí-ri-tus Dómi-ni * re-plé-vit ór-bem

ter-rá-rum, al-le-lú-ia: et hoc quod cón-
ti-net ó-mni-a, sci-én-ti-am há-bet
vó-cis, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia,
al-le-lú-ia. *Ps.* Exsúr-gat Dé-us, et dissi-
péntur in-i-mí-ci é-jus: * et fú-gi-ant, qui o-dé-
runt é-um, a fá-ci-e é-jus. Gló-ri-a Pá-tri.
E u o u a e.

(M.M. $\text{♩} = 160.$)

Al-le-lú-ia. * *ij.*
V. Emít-te Spí-ri-tum tú-
um, et cre-a-bún-

tur: et re-no-vá-bis fá-ci-em
* tér-rae.
(M.M. $\text{♩} = 144.$)
2. *(réd-fa)* Al-le-lú-ia. *
Hic genuflectitur.
V. Vé-ni Sáncte
Spí-ri-tus, réple tu-ó-rum córda fi-
dé-li-um: et tú-i amó-
ris in é-is í-gnem * ac-
cén-de.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

1. *(réd-la)* I. Vé-ni Sáncte Spí-ri-tus, Et emít-te caé-li-

tus Lú-cis tú-ae rá-di-um. 2. Vé-ni pá-ter páu-pe-rum,
Vé-ni dá-tor mú-ne-rum, Vé-ni lú-men cór-di-um.

3. Conso-lá-tor ó-ptime, Dúl-cis hó-spes á-nimae, Dúl-ce
re-fri-gé-ri-um. 4. In la-bó-re ré-qui-es, In aé-
stu tempé-ri-es, In flé-tu so-lá-ti-um. 5. O lux
be-a-tís-sima, Ré-ple cór-dis íntima Tu-ó-rum fi-
dé-li-um. 6. Si-ne tú-o nú-mi-ne, Ni-hil est in
hó-mi-ne, Ni-hil est innó-xi-um. 7. Lá-va quod est
sór-di-dum, Rí-ga quod est á-ri-dum, Sá-na quod est
sáuci-um. 8. Flé-cte quod est rí-gi-dum, Fó-ve quod est

fri-gi-dum, Ré-ge quod est dé-vi-um. 9. Da tú-is fi-
dé-li-bus, In te con-fi-dé-nti-bus, Sá-crum septe-ná-ri-
um. 10. Da virtú-tis mé-ri-tum, Da sa-lú-tis éx-i-tum,
Da per-én-ne gáu-di-um. A-men. Alle-lú-ia.

(M.M. ♩ = 144.)
Offert.
4. (mi-la) Con-firma * hoc Dé-us, quod
o-pe-rá-tus es in nó-bis:
a té-mplo tú-o, quod est in
Je-rú-sa-lem, tí-bi óf-
fe-rent ré-ges mú-ne-ra, al-
le-lú-ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

7.
(sol-ré)

Fáctus est * repén-te de caé-lo só- nus
adve-ni- én-tis spí- ri-tus ve-he- mén-tis, u- bi
é- rant se- dén- tes, al- le- lú- ia: et
replé- ti sunt ómnes Spí- ri-tu Sáncto, loquén- tes
magná- li- a Dé- i, al- le-lú- ia, al-
le- lú- ia.

IN II. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 3. a 2. 142. — 2. Confítebor. 8. G. 150. —
3. Beátus vir. 8. G. 156. — 4. Laudáte púeri. 1. a 3. 157. — 5. In éxitu.
7. c 2. 166.

4. Ant.
3. a 2
(mi-do)

Dum comple- réntur * dí- es Pente-có-stes,
é- rant ómnes pá- ri- ter di- cén-tes, al- le- lú- ia.
E u o u a e.

2. Ant.
8. G
(sol-do)

Spí- ri- tus Dómi-ni * replé- vit ór-bem ter-
rá- rum, al- le- lú- ia. E u o u a e.

3. Ant.
8. G
(sol-do)

Replé- ti sunt ómnes * Spí- ri-tu Sáncto, et
coepé-runt lóqui, al- le- lú- ia. E u o u a e.

4. Ant.
1. a 3
(ré-la)

Fón-tes, * et ómni- a quae mo-vén-tur in áquis,
hýmnum dí- ci-te Dé- o, alle- lú- ia. E u o u a e.

5. Ant.
7. c 2
(sol-ré)

Lo-que-bán-tur * vá- ri- is línguis Apósto-
li ma-gná- li- a Dé- i, al- le-lú- ia, al- le-
lú- ia, al- le- lú- ia. E u o u a e.

Capitulum.

Act. 2.

CUM compleméntur dies Pentecóstes, caelo sonus, tamquam adveniéntis spí-
erant ómnes discípuli páriter in tus vehementis, * et replévit totam do-
eodem loco : † et factus est repén-te de mum ubi erant sedéntes.

Prima strophæ Hymni sequentis dicitur flexis genibus.

(M.M. ♩ = 144.)

8. *(sol-do)*

1. Vé-ni Cre- á-tor Spí-ri-tus, Méntes tu- ó-rum ví-si-
ta : Imple su-pér-na grá-ti- a Quae tu cre- ásti
pécto-ra. 2. Qui dí-ce- ris Pa- rácli-tus, Altís-simi dó-
mum Dé- i, Fons ví- vus, í-gnis, cá-ri- tas, Et spi-
ri- tá- lis úncti- o. 3. Tu septi- fórmis mú-ne-re,
Dí-gi-tus pa-térnae déxte-rae, Tu ri- te pro- mís- sum Pá-
tris, Ser-mó-ne dí-tans gúttu-ra. 4. Accénde lúmen
sénsi-bus, Infúnde amó-rem córdi-bus, Infír-ma nó-
stri córpo- ris Vir- tú-te fír-mans pér-pe- ti. 5. Hóstem
re- pél- las lón-gi- us, Pa- cémque dó- nes pró- ti- nus : Du-

ctó- re sic te praevi- o, Vi- témus ómne nó-xi- um.
6. Per te sci- ámus da Pá- trem, Noscámus atque Fí- li- um,
Téque u- tri- úsque Spí- ri- tum Cre- dámus ómni
tém-po- re. 7. Dé- o Pá- tri sit gló- ri- a, Et Fí- li- o,
qui a mórtu- is Surré- xit, ac Pa- rácli- to, In sae-
cu- ló- rum saécu- la. A- men.

V. Loque- bántur vá- ri- is línguis Apó- sto- li, al- le-
lú- ia. R. Magná- li- a Dé- i, al-
le- lú- ia.

(Sic cantatur in die Festi tantum ; alias in tono solito).

Ad Magnif. Ant. 1. D *(ré-la)*

Hó- di- e * com- plé- ti sunt dí- es Pen- te-
có- stes, al- le- lú- ia : hó- di- e Spí- ri- tus Sán-

ctus in í-gne discí- pu- lis appá- ru- it, et trí- bu-
 it é- ís cha- rí- sma- tum dó- na : mí- sit é- os
 in u- ni- vérs- um mún- dum praedi- cá- re et te- sti- fi- cá-
 ri : qui cre- dí- de- rit, et bap- ti- zá- tus fú- e- rit,
 sál- vos é- rit, al- le- lú- ia. Eu o u a e.

Cant. Magnificat. 1. D. 199, vel 205.

Oratio.

Deus, qui hodierna die corda fidélium | sápere : * et de ejus semper consolatióne
 Sancti Spíritus illustratióne docui- | gaudere. Per Dóminum... in unitate
 sti : † da nobis in eódem Spíritu recta | ejusdem Spíritus Sancti Deus.

¶ *Infra Octavam Pentecostes, fit Officium sicut in die, exceptis Antiphonis ad Magnificat, et Oratióne. Feria II. et III. Officium fit duplex; aliis diebus seniduplex.*

FERIA SECUNDA POST PENTECOSTEN.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.
 2.
 (ré-fa)

Ci- bá- vit é- os * ex á- di- pe fru-
 mén- ti, al- le- lú- ia : et de pé- tra, mél-

le sa- tu- rá- vit é- os, al- le- lú- ia,
 al- le- lú- ia, al- le- lú-
 ia. *Ps.* Exsul- tá- te Dé- o adju- tó- ri nóstro : *
 ju- bi- lá- te Dé- o Já- cob. Gló- ri- a Pátri.
 E u o u a e.

(M.M. ♩ = 160.)

1.
 (ré-la)

Al- le- lú- ia. * *ij.*

V. Lo- que- bán- tur vá- ri-
 is lín- guis
 Apó- sto- li ma- gná- lí- a

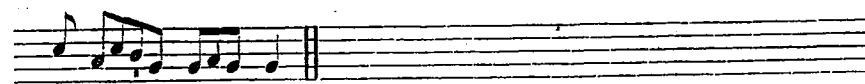
* Dé- i.

Allelúia. \checkmark . Veni Sáncte Spiritus. 667.*Sequentia.* Veni Sáncte Spiritus. Allelúia. 667.*Offertorium.* Intónuit. 608.(M.M. $\text{♩} = 160$.)Comm.
8.
(sol-do)

Spí- ri- tus Sánctus * do- cé- bit vos, al- le-

lú- ia : quaecúmque dí- xe- ro vó- bis, al- le- lú- ia,

al- le- lú- ia.

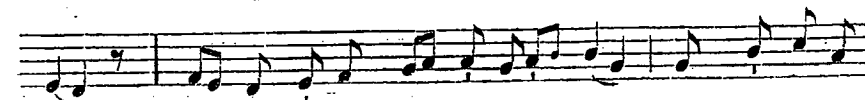
AD VESPERAS.

Ad Magnif.
Ant. 3. a
(mi-do)

Si quis dí- li- git me, * sermó- nem mé-

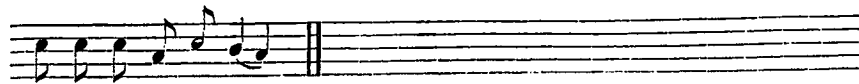
um servá- bit : et Pá- ter mé- us dí- li- get é-

um : et ad é- um ve- ni- é- mus, et mansi- ó-

nem a- pud é- um fa- ci- é- mus, al- le- lú- ja.

E u o u a e.

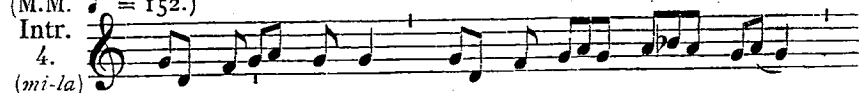
Cant. Magnificat. 3. a. 200, *vel* 207.

Oratio.

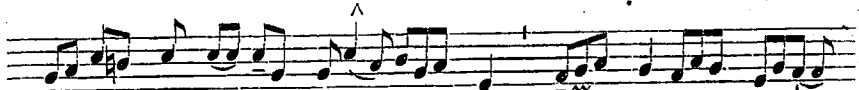
DEus, qui Apóstolis tuis Sanctum de-
disti Spiritum : † concède plebi tuae
Dóminum... in unitate ejúsdem Spiritus.
piae petitiónis efféctum : * ut quibus

FERIA TERTIA POST PENTECOSTEN.

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)Intr.
4.
(mi-la)

Ac- cí- pi- te * ju- cundi- tá- tem

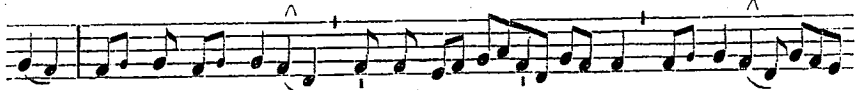
gló- ri- ae vé- strae, al- le- lú-

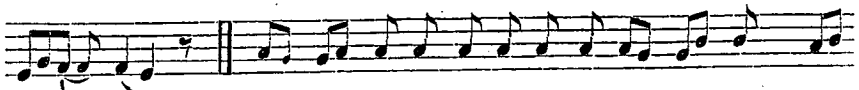
ia : grá- ti- as agén- tes Dé- o, al- le- lú-

ia : qui vos ad cae- lé- sti- a ré- gna vo- cá-

vit, al- le- lú- ia, alle- lú- ia, al- le-

lú- ia. *Ps.* At- tén- di- te pópu- le mé- us lé- gem mé-

am : * in-cli- ná-te áu-rem véstram in vér-ba ó- ris

mé- i. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 160.)

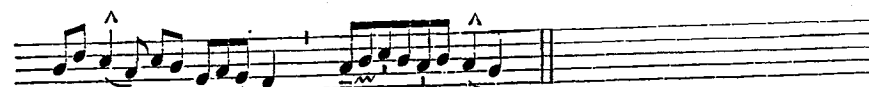
8. (sol-do) Al- le- lú- ia. * ij.

V. Spí- ri- tus Sán-ctus do- cé-

bit vos quae-cúm-que dí- xe-ro * vó-

bis.

Allelúia. V. Veni Sáncte Spíritus. 667.

Sequentia. Veni Sáncte Spíritus. Allelúia. 667.

(M.M. ♩ = 144.)

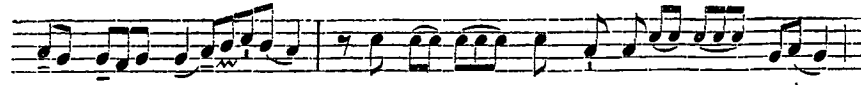
8. (sol-do) Pór-tas caé- li * a- pé- ru- it

Dó- mi- nus : et plú- it íl- lis mán- na,

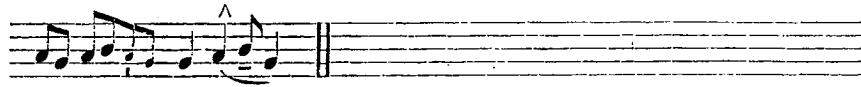
ut é- de- rent: pá-nem caé- li dé-

dit íl- lis : pá-nem Ange-ló- rum

mandu- cá- vit hó- mo, al-le-

lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)

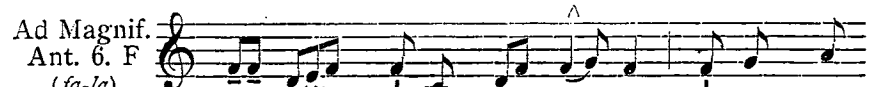

Comm. 8. (sol-do) Spí- ri- tus * qui a Pátre pro-cé- dit, al-le-lú-

ia : íl-le me cla-ri- fi-cá- bit, al-le-lú- ia, al-le- lú- ia.

AD VESPERAS.

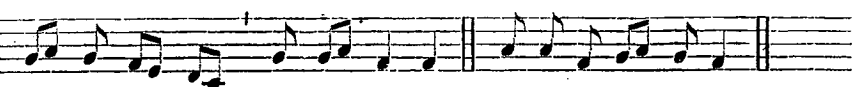

Ad Magnif. Ant. 6. F (fa-la)

Pá- cem * re- línquo vó- bis, pá- cem mé-

am do vó- bis : non quómo- do mún- dus dat, é-

go do vó- bis, al-le- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 6. F. 203, vel 205.

Oratio.

Adsit nobis, quaesumus Dómine, vir- | ómnibus tueatur advérsis. Per Dómi-
tus Spíritus Sancti : † quae et corda | num... in unitáte ejusdem Spíritus Sancti
nostra cleménter expúrget, * et ab | Deus.

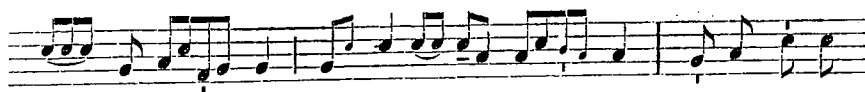
FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES.

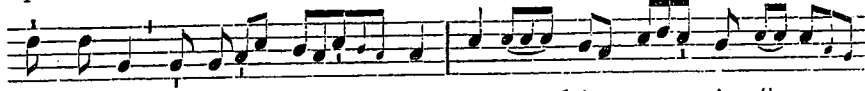
(M.M. ♩ = 152.)

Dé- us, dum egre- de- ré- ris * co-ram pó-

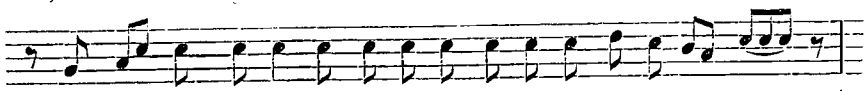
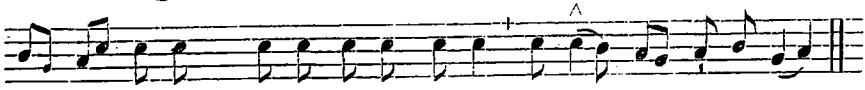
pu- lo tú- o, al- le- lú- ia, i-ter fá-ci-

ens é- is, alle- lú- ia: há- bi- tans in il-

lis, al- le- lú- ia, al- le- lú- ia.

Ps. Exsúr-gat Dé- us, et díssi-péntur in-i-mí-ci é- jus: *

et fú- gi- ant, qui o- dé- runt é- um, a fá- ci- e é- jus.

Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

Post Lectionem.

(M.M. ♩ = 160.)

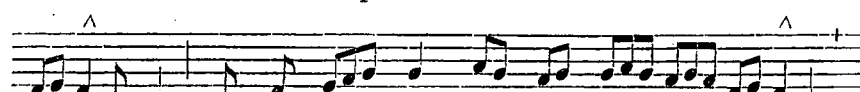
Al- le- lú- ia. *

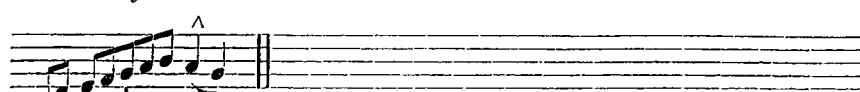
V. Vér- bo Dó- mi- ni caé- li fir-

má- ti sunt, et Spí- ri- tu ó- ris é-

jus ómnis ví- tus * e- ó- rum.

*Non repetitur Allelúia, sed statim dicitur Glória in excélsis.**Post Epistolam.* Allelúia, allelúia. V. Veni Sáncte Spíritus. 667.*Sequentia.* Veni Sáncte Spíritus. Allelúia. 667.

(M.M. ♩ = 144.)

Me- di- tá- bor * in mandá- tis

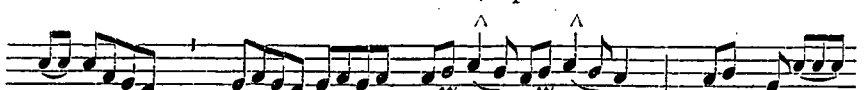
tú- is, quae di- lé- xi val- de: et le-

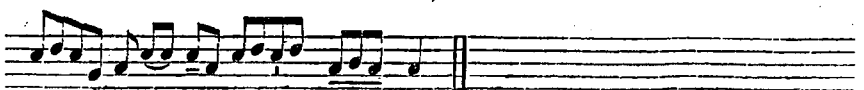
vá- bo má- nus mé- as

ad mandá- ta tú- a, quae di- lé-

xi, al- le-

lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)
 Comm. 5. (fa-do)
 Pá-cem mé-am * do vó-bis, al-le-lú-ia :
 pá-cem re-línquo vó-bis, al-le-lú-ia, al-
 le-lú-ia.

FERIA QUINTA POST PENTECOSTEN.

Missa. Spiritus Dómini. ut in die Pentecostes, 665.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES.

(M.M. ♩ = 152.)
 Intr. 3. (mi-do)
 Re-ple-á-tur * os mé-um láu-de tú-a,
 al-le-lú-ia : ut pós-sim cantá-re,
 al-le-lú-ia : gau-dé-bunt lá-bi-a
 mé-a, dum can-tá-ve-ro tí-bi, al-le-lú-ia,
 al-le-lú-ia. Ps. In te Dómi-

ne spe-rá-vi, non confúndar in ae-tér-num : * in ju-
 stí-ti-a tú-a lí-be-ra me, et é-ri-pe me. Gló-
 ri-a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 160.)
 1. (ra-la)
 Al-le-lú-ia. * ij.
 V. O quam bó-nus et su-á-vis
 est, Dó-mi-ne, Spí-ri-tus tú-
 us * in
 nó-bis!

Allelúia. Ψ . Veni Sáncte Spiritus. 667.

Sequentia. Veni Sáncte Spiritus. Allelúia. 667.

(M.M. $\text{♩} = 144$.)

Láu- da * á- ni- ma mé-
a Dó- mi- num : lau- dá- bo Dó- mi-
num in ví- ta mé- a : psál-
lam Dé- o mé- o, quámdí- u é-
ro, al- le- lú- ia.

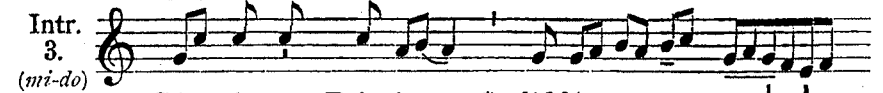
(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Non vos re- línquam * órpha- nos : vé- ni- am
ad vos í- te- rum, al- le- lú- ia : et gaudé- bit
cor vé- strum, al- le- lú- ia,
al- le- lú- ia.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

Cá- ri- tas Dé- i * dif- fú- sa
est in cór- di- bus nó- stris, al- le- lú- ia :
per in- ha- bi- tán- tem Spí- ri- tum é-
jus in nó- bis, al- le- lú- ia, al- le-
lú- ia. *Ps.* Bé- ne- dic á- ni- ma mé- a Dó- mi-
no : * et ómni- a quae intra me sunt, nó- mi- ni sán-
cto é- jus. Gló- ri- a Pátri- E u o u a e.

Post I. Prophetiam.

(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Al- le- lú- ia. *
 Ψ . Spí- ri- tus est qui vi- ví-

fi- cat : cá-ro au- tem non
pród- est * quíd- quam.

Non repetitur Allelúia.

Post II. Prophetiam.

(M.M. ♩ = 160.)
8. (sol-do)

Al-le- lú- ia. *

V. Spí- ri- tus é- jus

or-ná- vit * caé- los.

Non repetitur Allelúia.

Post III. Prophetiam.

(M.M. ♩ = 160.)
1. (ré-la)

Al-le- lú- ia. *

V. Dum comple-rén-tur dí- es

Pen- te- có- stes, é- rant ó-

mnes, pá- ri- ter

* se- dén- tes.

Non repetitur Allelúia.

Post IV. Prophetiam. Allelúia. Veni Sáncte Spíritus. 667.

Post V. Prophetiam.

(M.M. ♩ = 160.)
8. (sol-do)

Al-le- lú- ia. *

V. Be- ne- díctus es

Dómi- ne DÉ- us pátrum nostró- rum,

et lau- dá- bi- lis * in saé- cu- la.

Finito Versu dicitur : Glória in excélsis.

Tractus. Laudate Dóminum. 579.

Sequentia. Veni Sámcte Spiritus. 667, sine Allelúia in fine.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

8.

(sol-do)

Dó- mi- ne * Dé- us sa- lú- tis
 mé- ae, in dí- e cla- má- vi, et nó-
 cte co-ram te: ín-tret o- rá- ti- o
 mé- a in con- spéctu tú- o Dó-
 mi- ne, al-le- lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

8.

(sol-do)

Spí- ri- tus * u- bi vult spí- rat:
 et vó- cem é- jus áudis, al- le- lú- ia: et néscis un-
 de vé- ni- at, aut quo vá- dat, al-
 le- lú- ia, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

FESTUM SS. TRINITATIS.

Duplex I. Classis.

IN I. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 1. f. 141. — 2. Confitébor. 2. D. 146. — 3. Beátus vir. 3. a 2. 153. — 4. Laudate púeri. 4. E. 159. — 5. Laudate Dóminum. 5. a. 175. — *Antiphonae ut in II. Vesperis,* 693.

Capitulum. O altitúdo divitiárum. *Hymnus.* Jam sol recédit. 694.

V. Benedicámus Pátrem et Fílium cum Sámcto Spírítu.

R7. Laudémus et superexaltémus éum in saécula.

Ad Magnif.

Ant. 1. D

(ré-la)

Grá- ti- as * tí- bi Dé- us, grá- ti-
 as . tí- bi vé- ra et ú- na Trí- ni-
 tas: ú- na et súmma Dé- i- tas: sán-
 cta et ú- na U- ni- tas. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. D. 199, vel 205. — *Oratio.* Omnipotens. 696.

Et fit commemoratio Dominicae occurrentis, ut sequitur.

Ant.

1.

(ré-la)

Ló- que- re' Dó- mi- ne, * qui- a áu-
 dit sérvus tú- us.

V. Vespertina oratio ascéndat ad te Dómine.

R7. Et descéndat super nos misericórdia túa.

Oratio. Deus, in te sperántium, 696.

Completorium de Dominica.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 8. (sol-do)

Be-ne-dí-cta sit * sán-cta Trí-ni-
tas, at-que indi-ví-sa U-ni-tas:
con-fi-té-bi-mur é-i, qui-a fé-cit
no-bís-cum mi-se-ri-cór-di-am
sú-am. *Ps.* Dó-mi-ne Dó-mi-nus nó-ster: *
quam ad-mi-rá-bi-le est nó-men tú-um in u-ni-
vér-sa térra! Gló-ri-a Pá-tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 5. (fa-do)

Be-ne-dí-ctus es, * Dó-mi-ne,
qui in-tu-é-ris
a-býs-sos, et sé-des su-

per Ché-ru-bim. *V.* Be-ne-dí-
ctus es Dó-
mi-ne, in fir-ma-mén-to caé-
li, et lau-dá-bi-lis * in saé-cu-la.

(M.M. ♩ = 160.)

8. (sol-do)

Alle-lú-ia. * *ij.*

V. Be-ne-dí-ctus es,
Dó-mi-ne Dé-us pá-trum no-stró-rum,
et lau-dá-bi-lis * in saé-cu-la.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
3.
(mi-do)

Be- ne- dí- ctus sit * Dé- us
Pá- ter, u- ni-ge- ní- tús- que
Dé- i Fí- li- us, Sán- ctus
quo- que Spí- ri- tus: qui a
fé- cit no- bís- cum mi- se- ri- cór-
di- am sú- am.

(M.M. ♩ = 16q.)

Comm.
4.
(mi-la)

Be- ne- dí- ci- mus * Dé- um
caé- li, et có- ram ómni- bus vi- vén- ti- bus confi-
té- bi- mur é- i: qui a fé- cit no- bís-
cum mi- se- ri- cór- di- am sú- am.

IN II. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dominus. 1. f. 141. — 2. Confitebor. 2. D. 146. — 3. Beatus vir. 3. a 2. 153. — 4. Laudate pueri. 4. E. 159. — 5. In exitu. 5. a. 165.

1. Ant.
1. f
(ré-la)

Gló- ri- a * tí- bi Trí- ni- tas aequá- lis, ú-
na Dé- i- tas, et an- te ómni- a saécu- la, et
nunc, et in per- pé- tu- um. E u o u a e.

2. Ant.
2. D
(ré-fa)

Laus et per- énnis gló- ri- a * Dé- o Pá-
tri, et Fí- li- o, sáncto si- mul Pa- rácli- to, in saé-
cu- la saecu- ló- rum. E u o u a e.

3. Ant.
3. a 2
(mi-do)

Gló- ri- a láu- dis * ré- so- net in ó- re
ómn- i- um, Pá- tri, ge- ní- taéque Pró- li, Spi- ri- tu-
i Sáncto pá- ri- ter re- súl- tet láu- de per- énni.
E u o u a e.

4. Ant.
4. E
(mi-la)

Laus Dé- o Pátri, * pa-ri- líque Pró-li,
et tí-bi Sáncte stú-di-o per-én-ni Spi- rí- tus,
nóstro ré- so-net ab ó- re ómne per aé-vum.
E u o u a e.

5. Ant.
5. a
(fu-do)

Ex quo ómni- a, * per quem ómni- a,
in quo ó-mni- a: í- psi gló-
ri- a in saé-cu- la. E u o u a e.

Capitulum.

Rom. 11. d.

Altitudo divitiarum sapientiae et sibilis sunt iudicia ejus, * et investigabiles viae eius! scientiae Dei: † quam incomprehensibiles viae eius!

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

Hymn.
8.
(sol-do)

1. Jam sol re-cé-dit í-gne- us: Tu lux pe-rén-nis
U- ni-tas, Nóstris, be- á-ta Trí- ni- tas, Infún-de a-
mó-rem cór-di-bus. 2. Te ma- ne láu-dum cár-mi-ne,

Te de-pre-cámur vé-spe-re: Digné- ris ut te súp-
pli- ces Laudé- mus inter caé- li- tes. 3. Pátri simúlque
Fí- li- o, Ti- bí- que Sáncte Spí- ri- tus, Sic-ut fú- it,
sit jú- gi- ter Saéclum per ómne gló- ri- a. A- men.

Ÿ. Benedictus es Dómine in firmaménto caéli.
Ź. Et laudábilis et gloriósus in saécula.

Ad Magnif.
Ant. 4. E
(mi-la)

Te Dé- um * Pá- trem in- gé- ni- tum,
té Fí- li- um u- ni- gé- ni- tum, te Spí- ri- tum Sán-
ctum Pa- rá- cli- tum, sán- ctam et indi- ví- du- am
Tri- ni- tá- tem, tó- to cór- de et ó- re confi- té-
mur, lau- dá- mus, at- que bene- dí- ci- mus: tí-
bi gló- ri- a in saé- cu- la. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 4. E. 201, vel 208.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, qui dedisti famulis tuis in confessione verae fidei, aeternae Trinitatis gloriam agnoscere, et in potentia maiestatis adorare

Unitatem: † quaesumus; ut ejusdem fidei firmitate, * ab omnibus semper muniamur adversis. Per Dominum.

Pro commemoratione Dominicae.

Ant. 8. *(sol-do)*

No-lí-te ju-di-cá-re, * ut non ju-di-cé-mi-ni:

in quo e-nim ju-dí-ci-o ju-dí-ca-vé-ri-tis, ju-di-ca-

bí-mi-ni, dí-cit Dó-mi-nus.

Ÿ. Dirigatur Domine oratio mea.
R. Sicut incensum in conspectu tuo.

Oratio.

Deus, in te sperantium fortitudo, adesto propitius invocationibus nostris: † et quia sine te nihil potest mortalis infirmitas, praesta auxilium

gratiae tuae; * ut in exsequendis mandatis tuis, et voluntate tibi et actione placeamus. Per Dominum.

FESTUM SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI.

Duplex I. classis cum Octava.

IN I. VESPERIS.

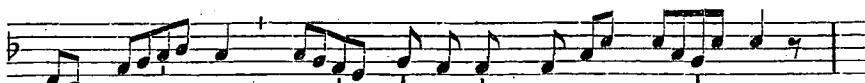
Omnia ut in II. Vesperis, 716, praeter sequentia:

Ad Magnif. Ant. 6. F. *(fa-la)*

O quam su-á-vis est, * Dó-

mi-ne, spí-ri-tus tú-us! qui ut dulcé-di-

nem tú-am in fí-li-os demonstrá-res,

pá-ne su-a-vís-si-mo de caé-lo praé-

sti-to, e-su-ri-én-tes ré-ples bó-nis, fa-sti-di-

ó-sos dí-vi-tes dí-mít-tens in-

á-nes. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 6. F. 203, vel 205. — Oratio. Deus, qui nobis. 720.

Ad Completorium, Hymni cantantur in tono posito ad Horas in Nativitate Domini, 274, et in fine dicitur Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, per totam Octavam. Eodem modo per Octavam terminantur omnes Hymni ejusdem metri, etiam in Officio Sanctorum, nisi aliter notetur.

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

Ci-bá-vit é-os * ex á-di-pe frumén-

ti, al-le-lú-ia: et de pé-tra, mél-le

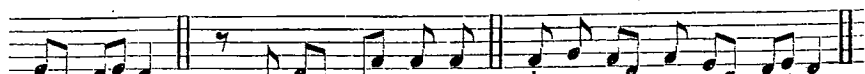
sa-tu-rá-vit é-os, al-le-lú-ia, al-le-lú-

ia, al-le-lú-ia. *Ps. Exsul-tá-*

te Dé- o adju- tó- ri nóstro: * ju- bi- lá- te Dé- o

Já- cob. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

O- cu- li * ó- mni- um

in te spé- rant, Dó- mi- ne:

et tu das fl- lis é-

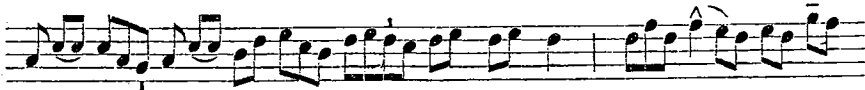
scam in tém- po-

re op- por- tú- no.

∇. A- pe-

ris tu má-

num tú- am: et ím- ples

ó- mne á- ni- mal * be- ne- di-

cti- ó- ne.

(M.M. ♩ = 160.)

7.

(sol- ré)

Al- le- lú- ia. * ij.

∇. Cá- ro

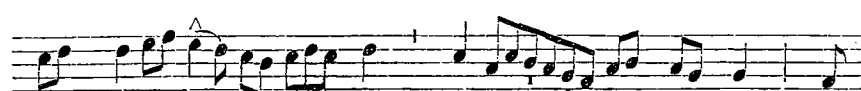
mé- a ve- re est cí- bus, et sán- guis

mé- us ve- re est pó- tus: qui mandú-

cat mé- am cárnem, et bí-

bit mé- um sán- gui- nem in

me má- net, et é- go * in é- o.

(M.M. = 126.)

1. Láu-da Sí-on Sal-va-tó-rem, Láuda dú-cem
 et pa-stó-rem, In hýmnis et cánti-cis. 2. Quantum pót-
 es, tantum áude: Qui-a má-jor ómni láu-de, Nec lau-
 dá-re súf-fi-cis. 3. Láudis théma spe-ci-á-lis, Pá-
 nis ví-vus et vi-tá-lis Hó-di-e pro-pó-ni-tur. 4. Quem in
 sácræ mén-sa coé-nae, Túrbæ frá-trum du-o-dé-nae
 Dá-tum non ambí-gi-tur. 5. Sit laus plé-na, sit so-nó-
 ra, Sit ju-cúnda, sit de-có-ra Méntis ju-bi-lá-ti-o.
 6. Dí-es e-nim sol-émnis á-gi-tur, In qua mén-sae prí-
 ma re-có-li-tur Hú-jus insti-tú-ti-o. 7. In hac mén-
 sa nó-vi Ré-gis, Nó-vum Páscha nó-vae lé-gis, Phá-se

vé-tus térmi-nat. 8. Ve-tustá-tem nó-vi-tas, Umbram
 fú-gat vé-ri-tas, Nóctem lux e-li-mi-nat. 9. Quod
 in coéna Chrístus géssit, Fa-ci-éndum hoc exprés-sit
 In sú-i memó-ri-am. 10. Dócti sácris insti-tú-tis,
 Pá-nem, ví-num in sa-lú-tis Consecrá-mus hó-sti-am.
 11. Dógma dá-tur chri-sti-á-nis, Quod in cárnem trán-s-
 it pá-nis, Et ví-num in sángu-i-nem. 12. Quod non cá-
 pis, quod non ví-des, Animó-sa fí-rmat fí-des, Praé-ter ré-
 rum ór-di-nem. 13. Sub di-vér-sis spe-ci-é-bus, Sí-
 gnis tantum, et non ré-bus, Lá-tent res ex-í-mi-ae.
 14. Cá-ro cí-bus, sángu-is pó-tus: Má-neť tamen Chrí-

stus tó-tus Sub utrâque spé-ci-e. 15. A su-mén-te non
 concí-sus, Non confráctus, non di-ví-sus: Inte-ger ac-
 cí-pi-tur. 16. Sú-mit ú-nus, súmunt míl-le: Quantum ís-
 ti, tantum íl-le: Nec súmptus con-súmi-tur. 17. Súmunt
 bó-ni, súmunt má-li: Sórte tamen inae-quá-li, Ví-tae
 vel inté-r-i-tus. 18. Mors est má-lis, ví-ta bó-nis: Ví-
 de pá-ris sumpti-ó-nis Quam sit díspar éx-i-tus. 19. Frá-
 cto demum sacra-mén-to, Ne va-cíl-les, sed memén-to
 Tantum ésse sub fragmén-to, Quantum tó-to té-gi-tur.
 20. Núl-la ré-i fit scissú-ra: Sígni tantum fit fractú-ra,
 Qua nec stá-tus, nec sta-tú-ra Signá-ti mí-nú-i-tur.

21. Ecce pá-nis Ange-ló-rum, Fáctus cí-bus vi-a-tó-rum:
 Ve-re pá-nis fi-li-ó-rum, Non mittén-dus cá-ni-bus.
 22. In fi-gú-ris prae-signá-tur, Cum I-sa-ac immo-lá-
 tur, Agnus Páschae de-pu-tá-tur, Dá-tur má-nna pá-tri-
 bus. 23. Bó-ne pástor, pá-nis vé-re, Jé-su, nóstri mí-
 se-ré-re: Tū nos pásce, nos tu-é-re, Tu nos bó-na fac
 vi-dé-re In térra vi-vén-ti-um. 24. Tu qui cúncta scis et
 vá-les, Qui nos pásctis hic mor-tá-les: Tú-os i-bi com-
 mensá-les, Co-he-ré-des et so-dá-les Fac sanctó-rum
 cí-vi-um. A-men. Al-le-lú-ia.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

4.

(mi-la)

Sa-cer-dó-tes * Dó-mi-ni

incén- sum et pá- nes óf- fe- runt Dé-
o: et íd-e-o sán-cti é- runt Dé- o
sú- o, et non pól- lu-
ent nó- men é- jus, al- le- lú- ia.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 7. (sol-rt)
Quo-ti- escúmque * mandu-cá- bi-tis pá- nem
hunc, et cá- li- cem bi- bé- tis, mór-tem Dó- mi-ni an-
nunti- á-bi-tis, do- nec vé- ni- at: í- ta-que
qui- cúmque mandu-cá- ve-rit pánem, vel bí-be-rit cá-li-cem
Dó- mi-ni indí- gne, ré- us é- rit cór-po- ris et
sángui-nis Dó- mi- ni, al- le- lú- ia.

AD PROCESSIONEM.

Processione jam inchoata, dum Sacerdos discedit ab altari, Cantores incipiunt Hymnum Pange lingua. 717.

Alter tonus ejusdem Hymni.

(M.M. ♩ = 120.)

Hymn. 1. (rt-la)
1. Pánge língua glo-ri- ó- si Cór- po- ris my-
sté- ri- um, Sangui- nisque pre- ti- ó- si, Quem in
múndi pré- ti- um Frúctus véntris ge- ne- ró- si Rex
effú- dit génti- um. 2. Nó- bis dá- tus, nó- bis ná- tus
Ex intácta Vírgi- ne, Et in múndo conver- sá-
tus Spárso vérbi sémi- ne, Sú- i mó- ras inco- lá- tus
Mí- ro cláusit ór- di- ne. 3. In suprémae nócte coé- nae
Re- cúmbens cum frátri- bus, Obsérva- ta lé- ge ple-
ne Cí- bis in le- gá- li- bus, Cí- bum túrbae du- o- dé-

nae Se dat sú- is má-ni-bus. 4. Vérbum cá-ro, pá-nem
 vé- rum Vér- bo cárnem éf-fi-cit: Fítque sánguís
 Chrí-sti mé- rum, Et si sénsus dé- fi-cit, Ad fir-
 mándum cor sincé- rum Só-la fí-des súf-fi-cit.
 † 5. TÁNTUM ERGO SACRAMÉNTUM Ve- ne-rémur cérnu-
 i: Et antíquum do-cumén-tum Nó-vo cé-dat rí-tu-
 i: Praestet fí-des supplemén-tum Sénsu-um de-
 féctu- i. 6. Ge-ni-tó-ri, Ge-ni-tó-que Laus et ju-bi-
 lá-ti- o, Sá-lus, hó-nor, vírtus quo-que Sit et bene-
 dícti- o: Pro-cedénti ab utró-que Cómpar sit lau-

dá-ti- o. A- men.

Hymnus « Sacris solemnibus ».

(M.M. $\text{♩} = 120.$)

Hymn. $\frac{4}{4}$ (mi-la)
 I. Sá- cris sol- é- mni- is jú- ncta sint
 gáudi- a, Et ex prae- córdi- is só- nent praecó- ni- a:
 Re- cé- dant vé- te- ra, nó- va sint ómni- a, Cór- da vó-
 ces et ó- pe- ra. 2. Nó- ctis re- có- li- tur coe-
 na no- ví- sima, Qua Chrístus cré- di- tur ágnum et á- zy-
 ma De- dí- sse frátri- bus, jux- ta le- gi- tí- ma Prí- scis in-
 dúl- ta pá- tri- bus. 3. Post ágnum tý- pi- cum, ex-
 plé- tis é- pu- lis, Córpus Do- mí- ni- cum dá- tum discí- pu-
 lis, Sic tó- tum ómni- bus, quod tó- tum síngu- lis, E-

jus fa-té- mur má- ni-bus. 4. Dé- dit fra- gí- li-
 bus córpo-ris fércu-lum, Dé-dit et trí-sti-bus sán-gui-nis
 pó- cu-lum, Dí- cens : Ac- cí- pi- te quod trá- do váscu- lum,
 O- mnes ex é- o bí- bi- te. 5. Sic sacri- fí- ci-
 um ístud instí- tu- it, Cú- jus of- fí- ci- um commít- ti
 vó- lu- it Só- lis pre- sbý- te- ris, quí- bus sic cón- gru-
 it, Ut sú- mant, et dent cé- te- ris. 6. † PÁ- NIS AN-
 GÉ- LI- CUS fit pá- nis hó- mi- num; Dat pá- nis caé- li-
 cus fi- gú- ris tér- mi- num : O res mi- rá- bi- lis! man- dú-
 cat. Dó- mi- num Páu- per, sér- vus, et hú- mi- lis.

7. Te trí- na Dé- i- tas ú- na- que pó- scimus, Sic nos
 tu ví- si- ta, sic- ut te có- limus : Per tú- as sé- mi-
 tas duc nos quo té- ndimus, Ad lú- cem quam in-
 há- bi- tas. A- men.

Alter cantus ejusdem Hymni.

(M.M. $\text{♩} = 144$.)

1. Sá- cris sol- émni- is jún- cta sint gáudi- a,
 Et ex prae- córdi- is só- nent prae- có- ni- a : Re- cé-
 dant vé- te- ra, nó- va sint ómni- a, Córda, vó- ces et
 ó- pe- ra. 2. Nó- ctis re- có- li- tur coé- na no- ví- s- ima,
 Qua Chrí- stus cré- di- tur á- gnum et á- zyma De- dís-
 se frá- tri- bus, jux- ta le- gí- ti- ma Prí- scis in- dúlta

pátri-bus. 3. Post á-gnum tý-pi-cum, ex-plé-tis é-pu-lis,
 Córpus Do-mí-ni-cum dá-tum di-scí-pu-lis, Sic tó-
 tum ómni-bus, quod tó-tum síngu-lis, E-jus fa-témur
 má-ni-bus. 4. Dé-dit fra-gí-li-bus cór-po-ris fércu-
 lum, Dé-dit et trí-sti-bus sán-gui-nis pó-cu-lum, Dí-cens :
 Ac-cí-pi-te quod trá-do váscu-lum, Omnes ex é-o
 bí-bi-te. 5. Sic sa-cri-fí-ci-um í-stud in-stí-tu-it,
 Cú-jus of-fí-ci-um com-mít-ti vó-lu-it, Só-lis pre-
 sbý-te-ris, quí-bus sic cóngru-it, Ut súm-ant, et dent
 cé-te-ris. † 6. PÁNIS AN-GÉ-LI-CUS fit pá-nis hó-mi-

num; Dát pá-nis caé-li-cus fi-gú-ris térmi-num :
 O res mi-rá-bi-lis! man-dú-cat Dó-mi-num Páuper,
 sér-vus, et hú-mi-lis. 7. Te trí-na Dé-i-tas ú-na-
 que póscimus, Sic nos tu ví-si-ta, sic-ut te có-li-
 mus : Per tú-as sé-mi-tas duc nos quo téndimus,
 Ad lú-cem quam in-há-bi-tas. A-mén.

Hymnus « Verbum supernum ».

(M.M. ♩ = 132.)

8. (sol-do)
 1. Vérbum su-pér-num pród-i-ens, Nec Pá-tris lín-
 quens dex-te-ram, Ad ó-pus sú-um éx-i-ens, Vé-nit
 ad ví-tae vés-pe-ram. 2. In mór-tem a di-scí-pu-
 lo Sú-is tra-déndus aému-lis, Pri-us in ví-tae fér-cu-

lo Se trá- di- dit di- scí- pu- lis. 3. Quí- bus sub bí-
na spé- ci- e Cár- nem dé- dit et sán- gui- nem : Ut dú- pli- cis
substán- ti- ae Tó- tum ci- bá- ret hó- mi- nem. 4. Se ná-
scens dé- dit só- ci- um, Convé- scens in e- dú- li- um, Se
mó- ri- ens in pré- ti- um, Se ré- gnans dat in praé- mi- um.
† 5. O SA- LU- TÁ- RIS HÓ- STI- A, Quae caé- li pá- ndis
ó- sti- um, Bél- la pré- munt ho- stí- li- a, Da ró- bur,
fer au- xí- li- um. 6. U- ni tri- nó- que Dó- mi- no
Sit sem- pí- terna gló- ri- a, Qui ví- tam si- ne tér- mi-
no Nó- bis dó- net in pá- tri- a. A- men.

Hymnus. Salútis humánae Sátor. 657.

Hymnus « Aeternae Rex altissime ».

(M.M. ♩ = 132.)

8. (sol-do) 1. Ae- té- ne Rex al- tís- si- me, Red-
émptor et fi- dé- li- um, Cui mors per- é- mpta dé- tu- lit
Súm- mae tri- úm- phum gló- ri- ae. 2. Ascén- dis ór-
bes sí- de- rum Quo te vo- cá- bat caé- li- tus Col- lá- ta, non
hu- má- ni- tus Ré- rum pot- é- stas óm- ni- um. 3. Ut trí-
na ré- rum má- chi- na, Cae- lé- sti- um, ter- rés- tri- um, Et
infe- ró- rum cón- di- ta, Flé- ctat gé- nu jam sú- bdi- ta. 4. Tré-
munt vi- dén- tes Ange- li Vé- rsam ví- cem mor- tá- li-
um : Pé- ccat cá- ro, mú- ndat cá- ro, Ré- gnat Dé- us Dé-
i cá- ro. 5. Sis í- pse nó- strum gáu- di- um Má-

nens o-lým-po praé-mi- um, Múndi ré-gis qui fá-bri-cam,

Mundá- na vín- cens gáudi- a. 6. Hinc te pre- cán-

tes quaé- sumus, Ignósce cúl- pis ómni- bus, Et

córda sursum súb- le- va Ad te su- pér- na grá- ti- a.

7. Ut cum re- pén- te coépe- ris Cla- ré- re nú- be

Jú- di- cis, Poé- nas re- pél- las dé- bi- tas, Réddas co-

ró- nas pérdi- tas. 8. Jé- su, tí- bi sit gló- ri- a,

Qui víctor in caé- lum ré- dis, Cum Pátre, et álmo

Spí- ri- tu, In semp- tér- na saécu- la. A- men.

Hymnus. Te Déum. (ad calcem).

Canticum Zachariae. Luc. 1. 68-79.

Benedíctus Dóminus Dóminus Dóminus Israel : *

quia visitávit, et fécit redemptiónem plébis suae.

Et eréxit cornu salutis nobis, * in dómo Dávid púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a saéculo sunt, prophetarum ejus :

Salútem ex inimicis nostris, * et de mánu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciendam misericórdiam cum patribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de mánu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi :

In sanctitate et justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Ad faciendam misericórdiam cum patribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de mánu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi :

In sanctitate et justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu púer, prophéta Altissimi vocáberis : * praéibis enim ante fáciem Dómini paráre vías ejus :

Ad dándam sciéntiam salutis plébi ejus, * in remissionem peccatórum corum :

Per viscera misericórdiae Déi nostri : * in quibus visitávit nos, oriens ex álto : Illumináre his qui in ténébris et in úmbra mórtis sédent : * ad dirigéndos pédes nostros in viam pácis. Glória Pátri.

Canticum. Magnificat. 199.

Sequentia. Láuda Sion. 700.

AD BENEDICTIONEM SS. SACRAMENTI.

(M.M. $\text{♩} = 116$.)

3. (mi-do) Tántum ergo Sacramén- tum Ve- ne- ré- mur

cérnu- i : Et antíquum do- cuméntum Nó- vo cé- dat

rí- tu- i : Praéstet fí- des suppleméntum Sénsu- um de-

fé- ctu- i. Ge- ni- tó- ri Ge- ni- tó- que Laus et ju- bi- lá- ti-

o, Sá- lus, hónor, vírtus quoque Sit et be- ne- dícti-

o : Pro- ce- dénti ab utróque Cóm- par sit lau- dá- ti-

o. A- men.

Ÿ. Pánem de caélo praestitisti eis, allelúia.

Rz. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Oratio.

DÉus, qui nobis sub Sacraménto mirá- bili passiónis tuae memóriam reliquisti : † trí- bue, quaesumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári ; * ut redemptiónis tuae fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas in saécula saeculórum. Amen.

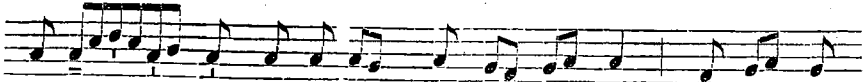
IN II. VESPERIS.

Psalmi. 1. Dixit Dóminus. 1. f. 141. — 2. Confitébor. 2. D. 146. — 3. Crédidi. 3. a 2. 170. — 4. Beáti ómnes. 4. E. 183. — 5. Láuda Jerúsalem. 5. a. 197.

1. Ant. *f*
(ré-la)

Sa-cérdos in aetér-num * Chrí-stus Dómi-nus

se-cún-dum ór-di-nem Melchí-se-dech, pá-nem et

ví-num óbtu-lit. E u o u a e.

2. Ant. *f*
2. D (ré-fa)

Mi-se-rá-tor Dó-mi-nus * és-cam dé-

dit timén-ti-bus se in me-mó-ri-am su-ó-

rúm mi-ra-bí-li-um. E u o u a e.

3. Ant. *f*
3. a 2 (mi-do)

Cá-li-cem * sa-lu-tá-ris accí-pi-am, et

sacri-fi-cá-bo hó-sti-am láudis. E u o u a e.

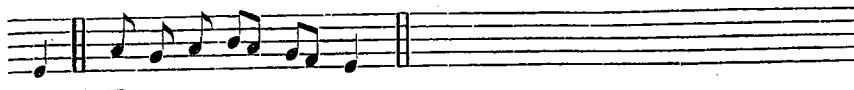
4. Ant. *f*
4. E (mi-la)

Sic-ut no-vél-lae o-li-vá-rum, * Ecclé-si-

ae fi-li-i sint in cir-cú-i-tu ménsae Dó-mi-

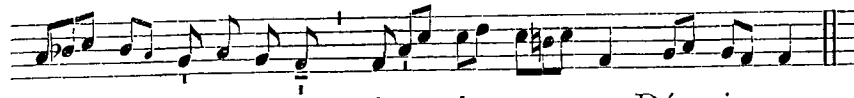

ni. E u o u a e.

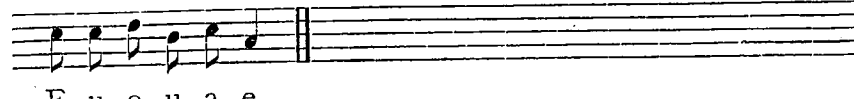
5. Ant. *f*
5. a (fa-do)

Qui pá-cem * pó-nit fí-nes Ecclé-si-ae,

fru-mén-ti á-di-pé sá-, ti-at nos Dó-mi-nus.

E u o u a e.

Capitulum.

1. Cor. II. e.

FRatres : Ego enim accépi a Dómino et dixit : Accipite, et manducáte : hoc quod et tradídi vobis, † quóniam est corpus meum, quod pro vobis tradétur : * hoc fácite in meam commemoratió-nem.

(M.M. $\text{♩} = 116$.)

Hymn. *f*
3. (mi-do)

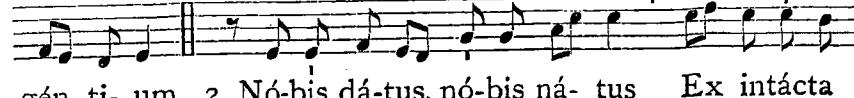
1. Pángé língua glo-ri-ó-si Cór-po-ris mysté-ri-

um, Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mún-di

pre-ti-um Frúctus vén-tris ge-ne-ró-si Rex effú-dit

gén-ti-um. 2. Nó-bis dá-tus, nó-bis ná-tus Ex intácta

Virgi-ne, Et in mundo conversá-tus, Spárso vérbi sémi-ne, Sú- i mó-ras inco-lá-tus Mí-ro cláusit ór-di-ne. 3. In suprémae nócte coé-nae, Re- cúmbens cum frátri-bus, Observá-ta lé-ge ple-ne Cí-bis in le-gá-li-bus, Cí-bum túrbæ du- o-dé-nae Se dat sú- is má- ni-bus. 4. Vérbum cá-ro, pánem vé- rum Vér-bo cárnem éffi- cit : Fítque sán-guis Chrísti mé-rum, Et si sénsus dé- fi- cit, Ad firmándum cor sincé-rum Só-la fí-des súf- fi- cit.

* 5. Tántum ergo Sacramén- tum Ve- ne-rémur cérnu- i : Et antíquum do-cuméntum Nó-vo cé-dat rí-tu- i : Praéstet fí-des suppleméntum Sénsu- um de- fé- ctu-

* Sequens strophæ, si coram Sanctissimo exposito Officium persolvatur, dicitur flexis genibus.

i. 6. Ge-ni-tó-ri, Ge-ni-tó-que Laus et jubi-lá-ti- o, Sá-lus, hó-nor, vírtus quoque Sit et be-ne-dícti- o: Pro-ce-dénti ab utróque Cóm-par sit lau-dá- ti- o.

A- men.

V. Pá-nem de caé-lo praesti-tí-sti é- is, al-le- lú- ia. R. Omne de-lectaméntum in se ha- bén-tem, al-le- lú- ia.

(Sic cantatur in I. et II. Vesperis Festi tantum; alias in tono communi).

Ad Magnif. Ant. 5. a (fa-áo) O sá- crum con-ví- vi- um! * in quo Chrí- stus sú- mi- tur: re-có- li- tur me- mó- ri- a passi- ó- nis é- jus: mens im- plé-

tur grá-ti-a: et fu-tú-rae gló-ri-ae
 nó-bis pí-gnus dá-tur, al-le-
 lú-ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 5. a 202, vel 208.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirá-bili passiónis tuae memóriam reliquisti: † tribue, quaesumus, ita nos regnas in saecula saeculorum. Amen.

Sic dicitur Officium per totam Octavam.

Dominica infra Octavam Corporis Christi

quae est II. post Pentecosten.

¶ *Hac Dominica celebratur Solemnitas Corporis Christi. Missa (post Nonam) et Processio ut supra, 697.*

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

Intr.
1. (ré-la)

Fá-ctus est * Dó-mi-nus pro-té-ctor
 mé-us, et e-dú-xit me in la-ti-tú-di-
 nem: sálvum me fé-cit, quó-ni-am
 vó-lu-ít me. Ps. Dí-li-gam te Dó-

mi-ne forti-tú-do mé-a: * Dó-mi-nus firmaméntum
 mé-um, et re-fú-gi-um mé-um, et li-be-rá-tor mé-us.
 Gló-ri-a Pá-tri. E u o u a e.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

Grad.
5. (fa-do)

Ad Dó-mi-num, * dum
 tri-bu-lá-rer, clamá-
 vi, et ex-au-dí-vit me.
 V. Dó-mi-ne,
 lí-be-
 ra. á-ni-mam mé-am a lá-
 bi-is in-f-quis,

et a lín-gua * do-ló-sa.

(M.M. ♩ = 160.)

1. *(ré-la)*

Al-le-lú-ia. * ij.

∇. Dó-mi-ne Dé-us mé-us, in te

spe-rá-vi : sál-vum me fac
ex ó-mni-bus per-sequén-

ti-bus me, * et lí-be-ra me.

Dó-mi-ne * con-vér-te-re, et é-ri-pe

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 6. *(fa-la)*

Dó-mi-ne * con-vér-te-re, et é-ri-pe

á-nimam mé-am : sál-vum me fac pro-pter mi-se-ri-cór-di-am tú-am.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 2. *(la-do)*

Cantá-bo * Dó-mi-no, qui bó-nā trí-bu-it mí-hi : et psál-lam nó-mi-ni Dó-mi-ni al-tís-si-mi.

si-mi.

AD VESPERAS.

Antiphonae et Psalmi ut in II. Vesperis Festi, 716.

Capitulum.

1. Joann. 3. b.

Carissimi : Nolite mirari, si odit vos | transláti sumus de morte ad vitam, * mundus. † Nos scimus quóniam | quóniam diligimus fratres.

*Hymnus. Pänge lingua, 717.**∇. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia.**∇. Et de pétra, melle saturávit eos, allelúia.*

Ad Magnif. Ant. 1. a *(ré-la)*

Exi ci-to * in pla-té-ás et ví-cos ci-vi-tá-tis : et páu-pe-res ac dé-bi-les, caé-cos et cláu-

vi-tá-tis : et páu-pe-res ac dé-bi-les, caé-cos et cláu-

dos compél- le intrá-re, ut imple- á-tur, dó-mus mé-

a, alle- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. a. 199.

Oratio.

SAncti nóminis tui Dómine timórem | natióne destítuis, * quos in soliditate
 páriter et amórem fac nos habére | tuae dilecti6nis instítuis. Per Dóminum.
 perpétuum : † quia nunquam tua guber-

*Et fit Commem. sequentis diei infra Octavam. Ant. O quam suavis. 696.
 V. Pánem. Oratio. Deus, qui nobis. 720. Si tamen sequenti die faciendum non sit
 Officium de Octava, dicitur Ant. O sacrum. ut in II. Vesperis Festi, 719.*

¶ Feria V. Octava Corporis Christi. Dupl. maj. Omnia ut in die Festi.

Dominica III. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 6. (fa-la)

Ré- spi-ce in me, * et mi-se-ré- re mé-

i, Dómi- ne: quó- ni- am ú- ni-cus et páu-

per sum é- go: ví-de humi- li-tá- tem mé-

am, et la- bó- rem mé- um et di-mít-

te ó- mni- a pec- cá- ta mé- a, Dé-

us mé- us. Ps. Ad te Dó- mi-ne le-vá-vi

á-nimam mé- am : * Dé- us mé- us, in te confí-do non e-

rubéscam. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 7. (sol-ré)

Já- cta * co-gi- tá-tum tú- um

in Dó- mi-no, et ípse te

e- nú- tri-

et. V. Dum cla- má-

rem ad Dó-mi-num, exau- dí-

vit vó- cem mé- am ab his

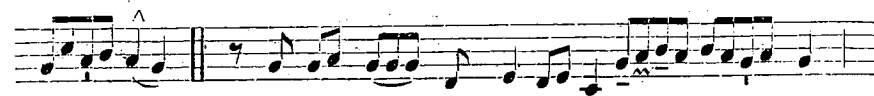
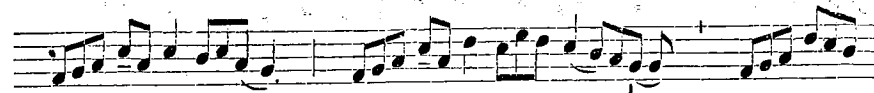
qui appro- pínquant * mí- hi,

(M.M. ♩ = 160.)

Alle-lú-ia. * ij.

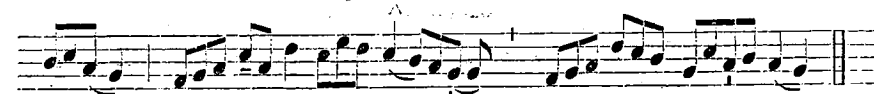
V. Dé-us jú-dex jú-stus;

fór-tis et pá-ti-ens : numquid i-

ra-scé-tur * per sín-gu-los dí-es?

(M.M. ♩ = 144.)

Spé-rent in te * ó-mnes, qui no-vé-

runt nó-men tú-um, Dó-mi-ne : quó-

ni-am non de-re-línquis quae-rén-

tes te : psál-li-te Dó-mi-

no, qui há-bi-tat in

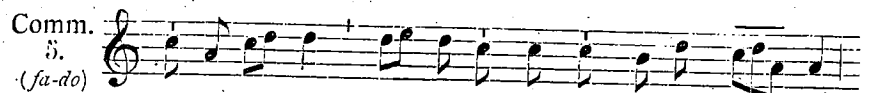

Sí-on : quó-ni-am non est oblí-tus

o-ra-ti-ó-nem páu-pe-rum.

(M.M. ♩ = 160.)

Dí-co vó-bis, * gáu-di-um est Ange-lis Dé-i

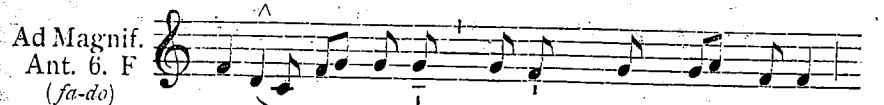
super ú-no pec-ca-tó-re paeni-tén-ti-am a-gén-te.

AD VESPERAS.

Omnia ut in Psalterio de Dominica, 217.

V. Dirigátur Dómine orátio méa.

R̄. Sicut incensum in conspéctu túo.

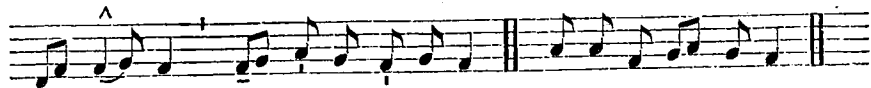
Quae mú-li-er * há-bens dráchmans de-cem,

et si perdí-de-rit dráchman ú-nam, nonne accén-

dit lu-cér-nam, et e-vér-rit dó-mum, et quaé-rit di-

li-gén-ter, do-nec invé-ni-at? E u o u a e.

Cant. Magnificat. 6. F. 203.

Oratio.

Protéctor in te sperántium Deus, sine diam tuam; ut te rectóre, te duce, sic quo nihil est válidum, nihil san- transeámus per bona temporália, * ut ctum : † multiplica super nos misericór- non amittámus aetérna. Per Dóminum.

Deinde fit Suffragium de Omnibus Sanctis, 227.

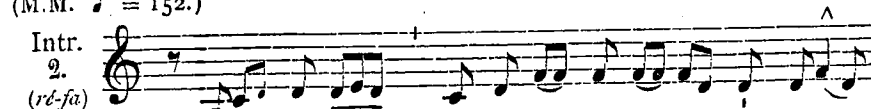
Dominica IV. post Pentecosten.

AD MISSAM.

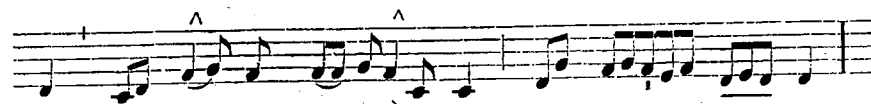
(M.M. ♩ = 152.)

Intr.

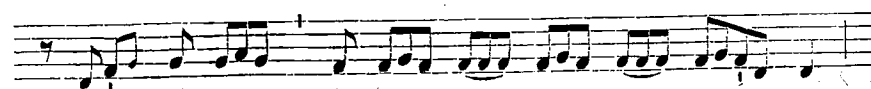
2.
(ré-fá)

Dó-mi-nus * il-lumi-ná-ti-o mé-

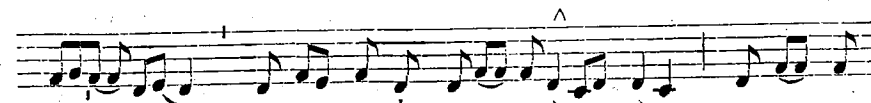
a, et sá-lus mé-a, quem ti-mé-bo?

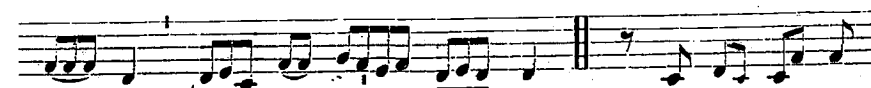
Dó-mi-nus de-fén-sor ví-tae mé-ae,

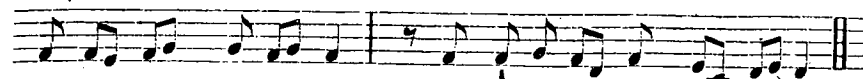
a quo tre-pi-dá-bó? qui trí-bu-lant

me in-i-mí-ci mé-i, in-firmá-

ti sunt, et ce-ci-dé-runt. *Ps. Si con-sí-stant*

advér-sum me cástra : * non timé-bit cor mé-um.

Gló-ri-a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

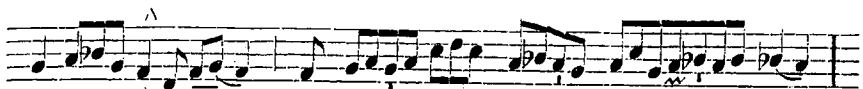
Grad.

♩.

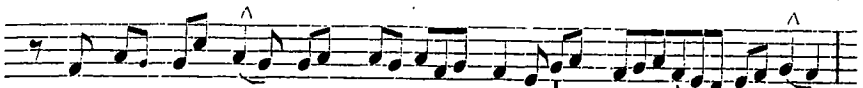
(fa-do)

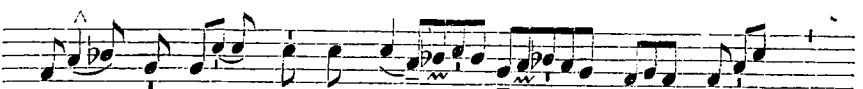
Pro-pí-ti-us é-sto * Dó-mi-

ne peccá-tis nó-stris :

nequán-do dí-cant gén-tes :

U-bi est Dé-us e-ó-rum?

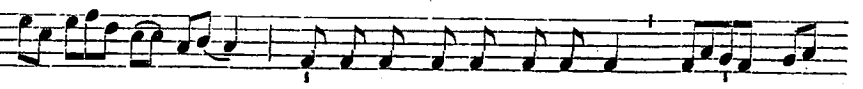
∞. Adju-va nos, Dé-us sa-lu-tá-ris

nó-ster :

et pro-pter ho-nó-

rem nó-mi-nis tú-i Dó-mi-ne, * lí-be-

ra nos.

(M.M. ♩ = 160.)

(sol-ré)

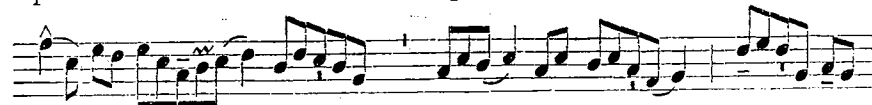
Al-le-lú-ia. * ij.

V. Dé-us,

qui sé-des su-per thró-

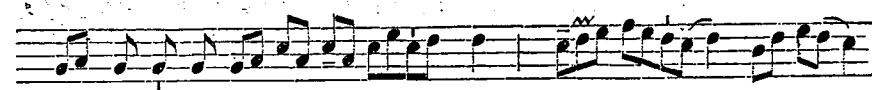
num,

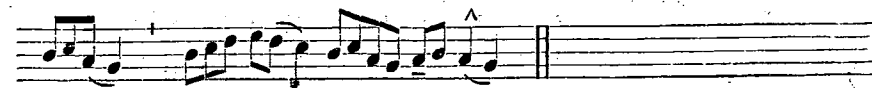
et jú-di-cas aequi-tá-tem :

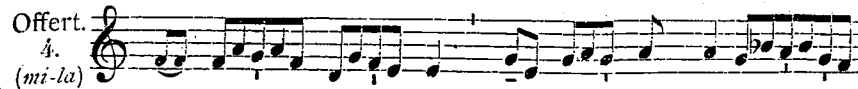
é-sto re-fú-gi-um páu-pe-rum * in

tri-bu-la-ti-ó-ne.

(M.M. ♩ = 144.)

(mi-la)

Il-lú-mi-na * ó-cu-los mé-

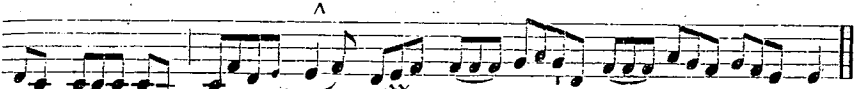
os, ne-quándo obdór-mi-am

in mór-te : ne-quándo dí-

cat in-i-mí-cus mé-us : Prae-vá-

lu-i ad-vér-sus é-um.

(M.M. ♩ = 160.)

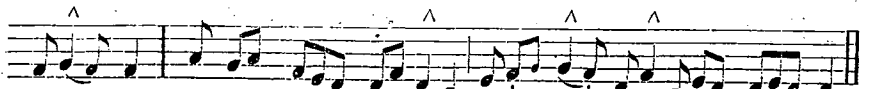

(ré-fa)

Dómi-nus * fir-ma-mén-tum mé-um,

et re-fú-gi-um mé-um, et li-bé-rá-tor

mé-us : Dé-us mé-us ad-jú-tor mé-ús.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.

Ant. 1. g

(ré-la)

Prae-cé-ptor, * per tó-tam nóctem la-bo-rán-

tes, ni- hil cé- pi- mus: in vérbo au-tem
tú- o la- xá- bo ré- te. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. g. 199.

Oratio.

DA nobis, quaesumus Dómine, † ut et | ne dirigátur: * et Ecclesia tua tranquilla
mundicursus pacifice nobis tuo ordi- | devotíone laetétur. Per Dóminum.

Dominica V. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)
Intr. 4. (mi-la)

Exáu-di Dó- mi- ne * vó- cem mé- am,
qua cla- má- vi ad te: ad- jú- tor mé- us
é- sto, ne de- re- lín- quas me, ne- que despí-
ci- as me, Dé- us sa- lu- tá-
ris mé- us. *Ps.* Dó- mi- nus il- lumi- ná- ti- o mé-
a, * et sá- lus mé- a: quem ti- mé- bo? Gló-
ri- a Pá- tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)
Grad. 5. (fa-do)

Pro- té- ctor nó- ster * á-
spi- ce Dé- us, et ré-
spi- ce su- per sér- vos tú- os.
V. Dómi- ne Dé- us virtú- tum,
exáu- di pré-
ces servó- rum * tu- ó- rum.
(M.M. ♩ = 160.)
6. (fa-la)

Alle- lú- ia. * ij.
V. Dó- mi-

ne, in vir-tú-te tú-
a lae-tá-bi-
tur rex : et
su-per sa-lu-
tá-re tú-um exsul-tá-bit
* ve-he-mén-ter.

(M.M. $\text{♩} = 144$.)

Offert.
1.
(ré-la)

Bé-ne-dí-cam Dó-mi-num, * qui mí-
hi trí-bu-it intel-lé-ctum :
pro-vi-dé-bam Dé-um in conspé-ctu mé-
o sem-per : quó-ni-am a déx-

tris est mí-hi, ne commó-
ve-ar.

(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Comm.
7.
(sol-re)

U-nam pé-ti-i * a Dó-mi-no,
hanc re-quí-ram : ut
in-há-bi-tem in dó-mo Dó-mi-ni ómni-bus di-
é-bus ví-tae mé-ae.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.
Ant. 1. D
(ré-la)

Si óf-fers * múnus tú-um an-te al-
tá-re, et re-cordá-tus fú-e-ris qui-a frá-ter tú-
us há-bet á-li-quid ad-vérsum te : re-lín-que i-bi mún-
us tú-um an-te al-tá-re, et vá-de prí-us

re-conci-li-á-ri frá-tri tú-o : et tunc vé-ni-ens
 óf-fe-res múnus tú-um, alle-lú-ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. D. 199.

Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona invisibília prae-parásti : † infunde córdibus nostris tui amóris affectum; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, * promissionés tuas, quae omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum nostrum.

Dominica VI. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)
 Intr. 2. (re-fa)

Dó-mi-nus * for-ti-tú-do plé-bis sú-ae,
 et pro-té-ctor sa-lu-tá-ri-um Chrí-sti
 sú-i est : sál-vum fac pó-pu-lum
 tú-um, Dómi-ne, et bé-ne-dic he-re-di-tá-ti
 tú-ae, et ré-ge é-os us-que in

saé-cu-lum. *Ps.* Ad te Dó-mi-ne clamá-bo, Dé-us
 mé-us ne sí-le-as a me : * ne-quán-do tá-ce-as a me,
 et assi-mi-lá-bor descendénti-bus in lá-cum. Gló-
 ri-a Pátri. E u o u a e.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)
 Grad. 3. (fa-do)

Convér-te-re * Dó-mi-ne
 a-li-quántu-lum, et de-pre-
 cá-re su-per sér-vos tú-os.
 V. Dó-mi-ne
 re-fú-gi-
 um fá-ctus es nó-bis,

a ge-ne-ra-ti-ó-ne * et pro-gé-ni-e.

(M.M. ♩ = 160.)

3. (mi-do) Alle-lú-ia. * ij.

V. In te Dó-mi-ne

spe-rá-vi, non confún-dar in

ae-tér-num : in tú-a ju-stí-

ti-a lí-be-ra me, et é-ri-pe me : in-

clí-na ad me áu-rem tú-am,

accé-le-ra * ut e-ri-pi-as

me.

Offertorium. Pérfice gréssus méos. 381.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 6. (do-mi) Cir-cu-í-bo, * et immo-lá-bo in ta-

ber-ná-cu-lo é-jus hó-sti-am ju-bi-la-ti-

ó-nis : can-tá-bo, et psál-mum dí-

cam Dó-mi-no.

AD VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. 7. b (sol-re) Mi-sé-re-or * su-per túr-bam : qui-a ec-

ce jam trí-du-o sús-ti-nent me, nec há-bent quod mandú-

cent : et si di-mí-se-ro é-os je-jú-nos, de-fí-ci-ent in ví-

a, alle-lú-ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 7. a. 203.

Oratio.

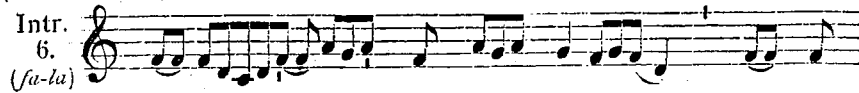
DEUS virtútum, cujus est totum quod est óptimum : † insere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et praesta in nobis religiónis augméntum; * ut

quae sunt bona, nútrias, ac pietátis stúdio, quae sunt nutrítia, custódiás. Per Dóminum.

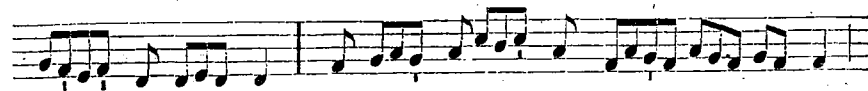
Dominica VII. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

O- mnes gén- tes * pláu- di-

te má- ni- bus : ju- bi- lá- te Dé- o

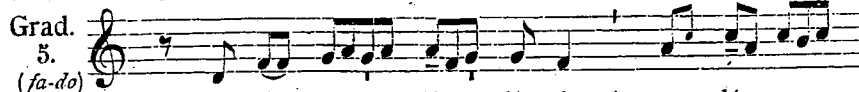
in vó- ce exsul- ta- ti- ó- nis. *Ps.* Quo- ni- am

Dómi- nus excélsus, terrí- bi- lis : * Rex mágnus super ó-

mnem térram. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Ve- ní- te fí- lí- i, * au- dí-

te me : timó- rem Dómi- ni do- cé- bo vos.

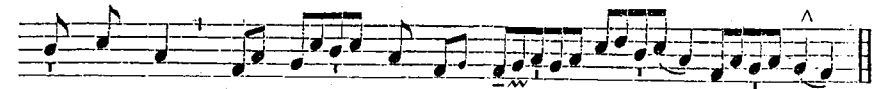
∇. Accé- di- te

ad é-

um, et il- lumi- ná- mi- ni : et fá- ci-

es véstrae * non con- fundén- tur.

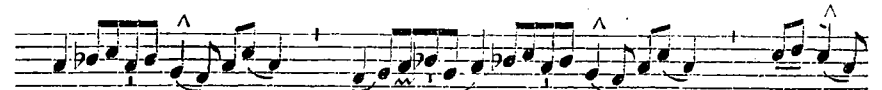
(M.M. ♩ = 160.)

Alle- lú- ia. * *ij.*

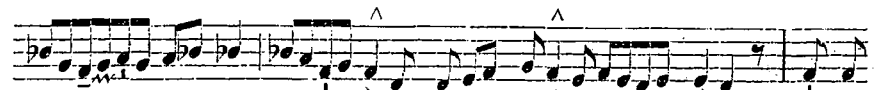
∇. O- mnes

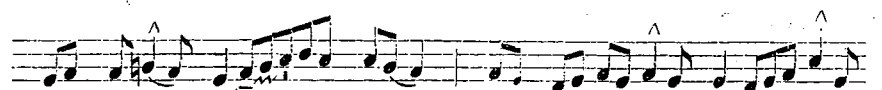
gén- tes pláu-

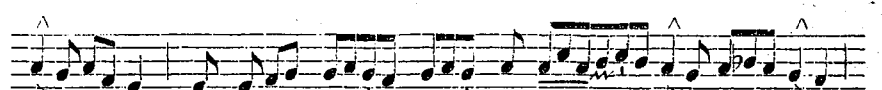
di-

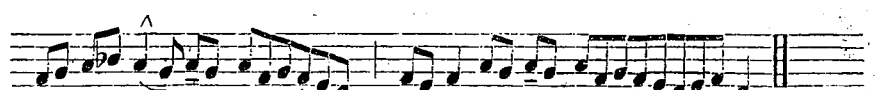
te má- ni- bus : ju- bi-

lá- te Dé- o in vó- ce

* exsul- ta- ti- ó- nis.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

5.

(fa-do)

Sic- ut * in ho- locáu- sto a-rí- e-
tum et tau- ró- rum, et sic- ut in míl- li-
bus agnó- rum píngui- um : sic fí-
at sacri- fí- ci- um nó- strum in conspé- ctu
tú- o hó- di- e, ut plá- ce- at tí-
bi : qui- a non est con- fú- si- o con-
fi- dénti- bus in te Dómi- ne.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

4.

(mi-la)

Inclí- na * áu- rem tú- am, accé-
le- ra, ut é- ru- as nos.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.

Ant. 1. D

(re-la)

Non pót- est * árbor bó- na frúctus má-
los fá- ce- re, neque árbor má- la frúctus bó- nos fá-
ce- re : ómnis árbor quae non fá- cit frú- ctum bó- num,
exci- dé- tur, et in í- gnem mit- té- tur, alle- lú- ia.
E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. D. 199.

Oratio.

DEus, cujus providéntia in sui dispo- sitione non fállitur : † te súpplices et ómnia nobis profutúra concédas. Per exorámus; ut nóxia cuncta submóveas, * Dóminum.

Dominica VIII. post Pentecosten.

AD MISSAM.

Introitus. Suscépimus Deus. *ut in Festo Purificationis B. M. V., die 2. Fe- bruarii.*

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

5.

(fa-do)

E- sto mí- hi * in Dé- um pro- te-
ctó- rem. et in ló- cum.

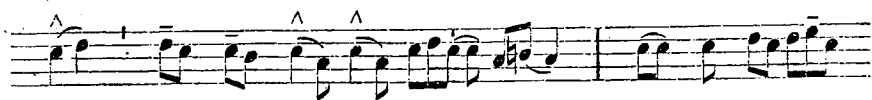
re- fú- gi- i,

ut sál- vum me fá- ci- as.

∩. Dé- us, in te spe- rá-

vi : Dó- mi- ne, non confún-

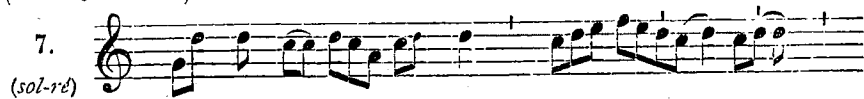

dar * in ae-tér-

num.

(M.M. ♩ = 160.)

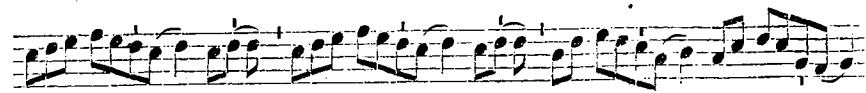
7. Al- le- lú- ia. * ij.

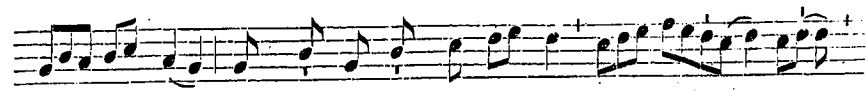
∩. Má- gnus Dó- mi-

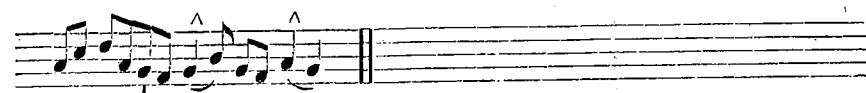
nus, et lau- dá- bi- lis val- de, in ci- vi- tá-

te

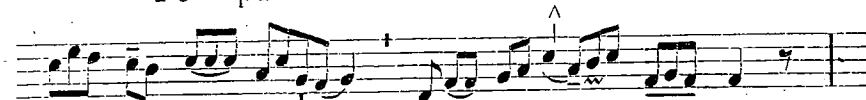
Dé- i, * in mónte sáncto é- jus.

(M.M. ♩ = 144).

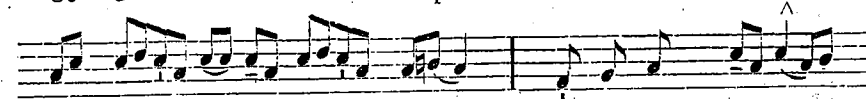
Offert. 5. (fa-do) Pó- pu- lum hú- mi- lem * sál- vum

fá- ci- es, Dó- mi- ne,

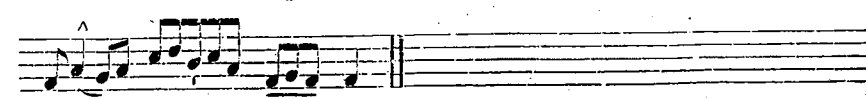
et ó- cu- los su- per- bó- rum hu- mi-

li- á- bis : quó- ni- am quis

Dé- us prae- ter te, Dó-

mi- ne?

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 3. (mi-do)

Gustá- te * et vi-dé- te, quó- ni-

am su- á- vis est Dó-mi- nus : be- á-

tus vir, qui spé- rat in é- o.

AD VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. 4. E (mi-la)

Quid fá- ci- am, * qui- a dó-mi-nus mé-

us áufert á me vil-li-ca-ti- ó-nem? fó- de-re non

vá- le- o, mendi-cá- re e-ru- bé-sco : scí- o

quid fá- ci- am, ut cum amó-tus fú- ero a vil-li- ca-

ti- ó-ne, re- cí- pi- ant me in dó-mos sú- as.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 4. E. 201.

Oratio.

U Argire nobis, quaesumus Dómine, sine te esse non póssumus, * secúndum te vivere valeámus. Per Dóminum. recta sunt, propitius, et agéndi : † ut qui

Dominica IX. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 3. (fa-do)

Ecce Dé- us * ád-ju- vat me, et Dó-

mi- nus su- scé- ptor est á- nimae mé- ae : a-

vér- te má- la in- i- mí- cis mé- is, in ve- ri-

tá- te tú- a di- spérde íl- los, pro- té- ctor.

mé- us Dómi- ne. Ps. Dé- us in

nómi- ne tú- o sálvum me fac : * et in virtú- te tú- a jú-

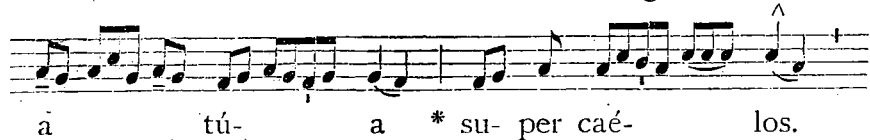
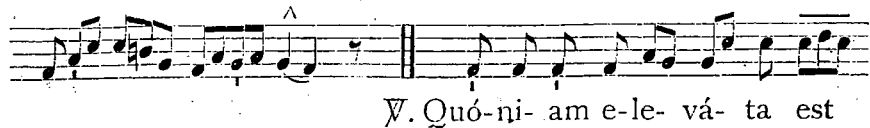
di- ca me. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

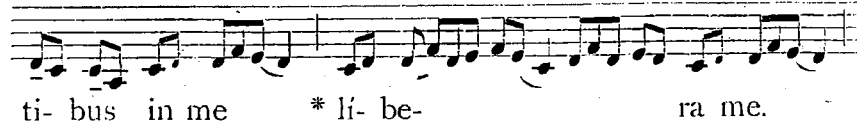
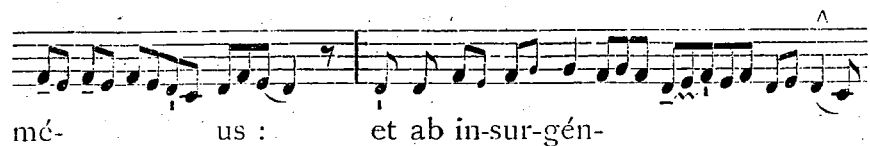
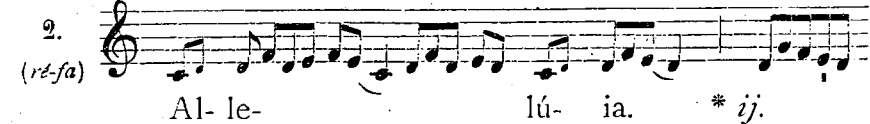
Grad. 3. (fa-do)

Dó- mi- ne * Dó- mi- nus nó- ster,

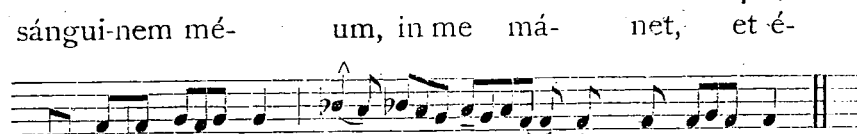
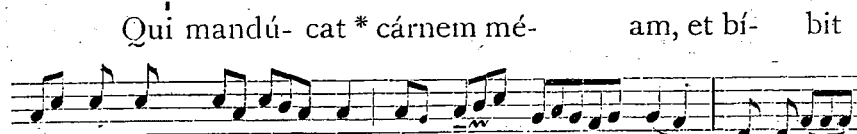
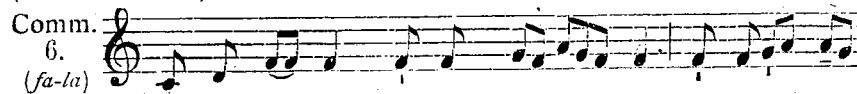
quam admi- rá- bi- le est nómen

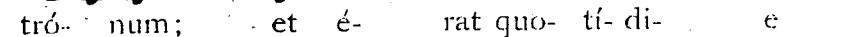
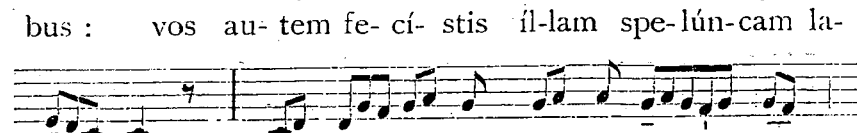
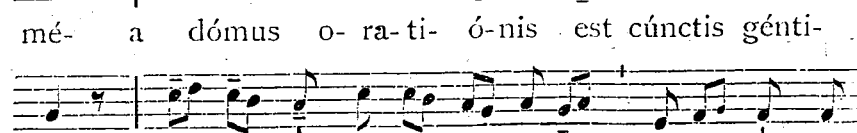
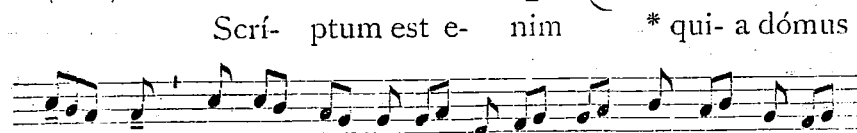
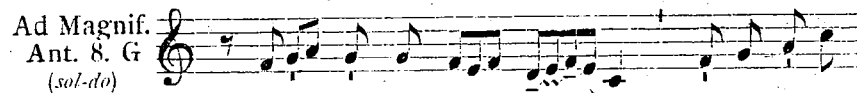
(M.M. ♩ = 160.)

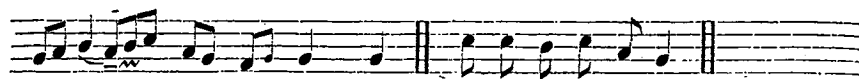
Offertorium. Justítiae Dómini. 414.

(M.M. ♩ = 160.)

AD VESPERAS.

dó- cens in témplo. E u o u a e.

Cant. Magnificat. S. G. 204.

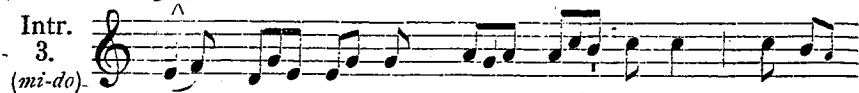
Oratio.

PAteant aures misericórdiae tuae, Dó- mine, précibus supplicántium : † et ut peténtibus desideráta concédas, * fac eos quae tibi sunt plácita postuláre. Per Dóminum.

Dominica X. post Pentecosten.

AD MISSAM.

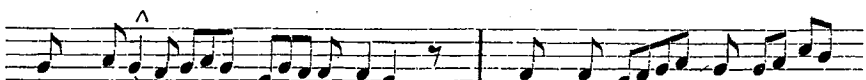
(M.M. ♩ = 152.)

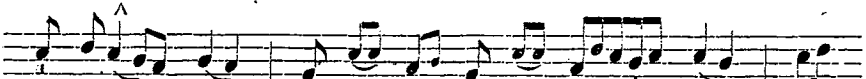
Dum cla- má- rem * ad Dó- mi-num, exau-

dí- vit vó- cem mé- am, ab his qui appro-

pínquant mí- hi : et humi- li- á-

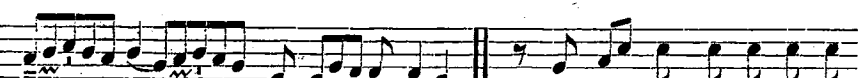
vit é- os, qui est an- te saé- cu- la, et

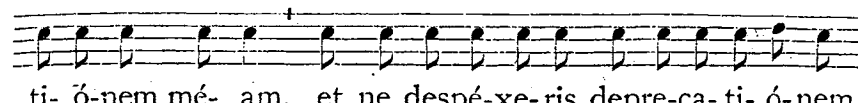
má- net in ae- tér- num : já- cta co- gi-

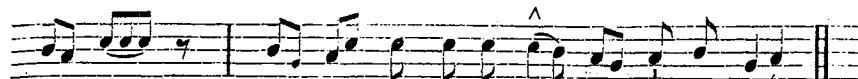
tá- tum tú- um in Dómi- no, et ípse te

e- nútri- et. *Ps. Exáu- di Dé- us o-ra-*

ti- ó-nem mé- am, et ne despé- xe- ris depre- ca- ti- ó-nem

mé- am : * in- tén- de mí- hi, et ex- áudi me.

Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Custó- di me, * Dó- mi-

ne, ut pu-

píl- lam ó- cu- li : sub

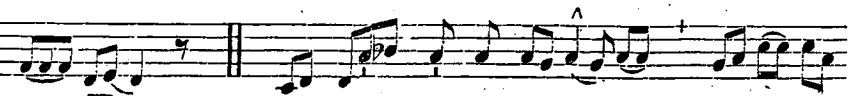
úm- bra a- lá- rum tu- á-

rum pró- te-

ge me.

∩. De vúl- tu tú- o

ju- dí- ci- um mé-
um pród-e- at : ó- cu- li tú-
i ví-
de- ant * aequi-
tá- tēm.

(M.M. ♩ = 160.)

7. Alle- lú- ia. * ij.
V. Te dé- cet
hýmnus, Dé- us, in Sí-
on : et tí- bi red- dé- tur
vó- tum * in Je- rú- sa- lém.

Offeritorium. Ad te Dómine levávi. 242.
(M.M. ♩ = 160.)
Comm. 4. (mi-lá)
Accep- tá- bis * sa- cri- fí-
ci- um ju- stí- ti- ae, o- bla- ti- ó-
nes et ho- lo- cáu- sta, su- per al-
tá- re tú- um, Dómi- ne.

Offeritorium. Ad te Dómine levávi. 242.

(M.M. ♩ = 160.)

4. (mi-lá)
Accep- tá- bis * sa- cri- fí-
ci- um ju- stí- ti- ae, o- bla- ti- ó-
nes et ho- lo- cáu- sta, su- per al-
tá- re tú- um, Dómi- ne.

AD VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. 8. G (sol-do)
Descén-dit hic * ju- sti- fi- cá- tus in
dó-mum sú- am ab íl-lo : qui- a ó-mnis qui se ex- ál-
tat, humi- li- á- bi- tur : et qui se hu- mí- li- at,
exaltá- bi- tur. E u o u a e.
Cant. Magnificat. 8. G. 204.

Oratio.

D^Eus, qui omnipoténtiam tuam par-
céndo máxime et miserándo manífes-
tas : † multiplicá super nos misericór-
diam tuam; ut ad tua promíssa curren-
tes, * caeléstium bonórum fácias esse
consórtes. Per Dóminum.

Dominica XI. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152).

Intr.

5.

(fa-do)

D^E- us * in ló- co sán-cto sú- o: D^E-

us, qui inha- bi- tá- re fá- cit un- á-

nimes in dó- mo: ípse dá- bit vir- tú-

tem et for- ti- tú- di- nem plé- bi

sú- ae. Ps. Exsúrgat D^E- us, et dissi- péntur in- imí- ci é-

jus : * et fú- gi- ant, qui odé- runt é- um, a fá- ci- e é-

jus. Gló- ri- a Pá- tri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.

5.

(fa-do)

In D^E- o * spe- rá- vit cor mé-

um, et ad- jú- tus sum : et re- fló- ru-

it cá- ro mé- a : et ex vo- luntá- te

mé- a con- fi- té- bor íl-

li. *V.* Ad te, Dó- mi- ne, cla-

má- vi :

D^E- us mé- us,

ne sí- le- as: ne discé- das * a

me.

(M.M. ♩ = 160.)

7.

(sol-ré)

Alle- lú- ia. * *ij.*

V. Exsul- tá- te D^E-

o adju-tó-ri nó- stro, ju- bi-
lá- te Dé- o Já- cob:
súmi- te psál- mum ju- cúndum
* cum cí- tha- ra.

Offertorium. Exaltábo te. 395.

(M.M. $\text{♩} = 160$.)

Ho-nó- ra * Dó- mi- num de tú- a
sub- stánti- a, et de pri- mí- ti-
is frú- gum tu- á- rum: ut imple-
án- tur hórre- a tú- a sa- tu- ri- tá-
te, et ví- no tor- cu- lá- ri- a red- un-

dã- bunt.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.
Ant. 5. a
(*fá-do*)
Be- ne ómni- a fé- cit: * súrdos fé- cit
au- dí- re, et mú- tos lóqui. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 5. a. 202.

Oratio.

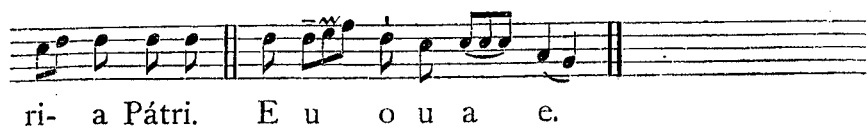
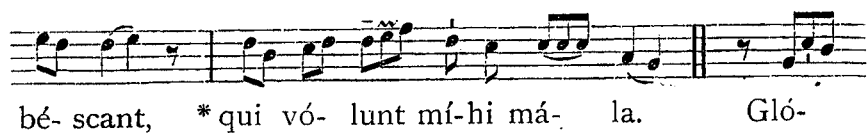
Omnípotens sempitérne Deus, qui super nos misericórdiam tuam; ut dímítas abundántia pietátis tuae, et mérita tas quae consciéntia méruit, * et adjicias súpplicum excédis et vota: † effúnde quod orátio non praesúmit. Per Dñum.

Dominica XII. post Pentecosten.

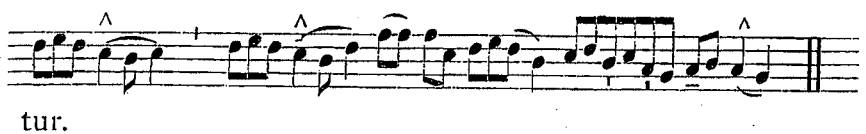
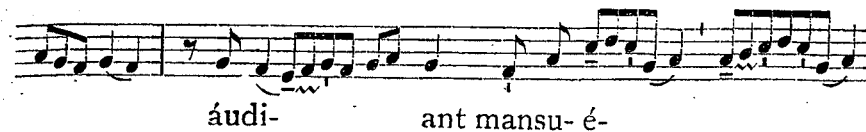
AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

Intr.
7.
(*sol- re*)
Dé- us * in adju-tó- ri- um mé- um
in- tén- de: Dómi- ne ad ad- ju- ván- dum me
fe- stí- na: cónfun- dán- tur et re- ve- re- án-
tur in- í- ci mé- i, qui quaé- runt á- ni- mam.
Ps. A- ver- tántur retrórsu- m et e- ru-

(M.M. ♩ = 152.)

(M.M. ♩ = 160.)

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
8.

(sol-do)

Pre-cá- tus est * Mó- y- ses
in conspé- ctu Dó- mi- ni Dé- i
sú- i, et dí- xit. Pre-
cá- tus est Mó- y- ses in conspé-
ctu Dó- mi- ni Dé- i sú- i,
et dí- xit : Qua- re, Dó- mi- ne,
i- rá- sce- ris in pó- pu- lo
tú- o? Pár- ce í- rae á- nimae
tú- ae : memén- to Abra- ham,
I- sa- ac et Já- cob, quíbus ju-

rá- sti dá- re térram flu- én- tem lac et
mel. Et pla- cá- tus fá- ctus est
Dó- mi- nus de ma- ligni- tá- te,
quam dí- xit fá- ce- re pó- pu- lo
sú- o.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
6.

(fa-la)

De frú- ctu * ó- pe- rum tu- ó- rum, Dómi- ne, sa-
ti- á- bi- tur tér- ra : ut e- dú- cas pá- nem de tér-
ra, et ví- num lae- tí- fi- cet cor hómi-
nis : ut exhí- la- ret fá- ci- em in ó-
le- o, et pá- nis cor hómi- nis confir- met.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.
Ant. 8. G
(sol-do)

Hómo qui- dam * descen- dé- bat ab Je-
rú-sa-lem in Jé-ri-cho, et inci-dit in la-tró-nes :
qui ét-i- am despo-li- a- vé-runt é- um, et plá-gis impó-si-
tis ab-i- é-runt, se-mi-ví- vo re-lí-cto. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 8. G. 204.

Oratio.

Ómnipotens et miséricors Deus, de- tribue quaesumus nobis, * ut ad promi-
cujus múnere venit, ut tibi a fidéli- siones tuas sine offensióne currámus.
bus tuis digne et laudábiliter serviátur : † Per Dóminum.

Dominica XIII. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.
7.
(sol-rl)

Ré-spi-ce, * Dó- mi-ne, in te- sta-mén-
tum tú- um, et á- nimas páu-pe-rum tu- ó- rum
ne de- re- lín-quas in fí- nem : exsúr- ge Dó- mi-
ne, et jú- di-ca cáu- sam tú- am : et ne o-

bli- viscá- ris vó- ces quaerén- ti- um.
te. Ps. Ut quid Dé- us re-pu- lí- sti in fí- nem : * i-
rá- tus est fú-ror tú- us su- per ó- ves pá- scu- ae tú-
ae? Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.
5.
(fa-do)

Ré- spi-ce, * Dómi- ne, in testamén-
tum tú- um : et á- ni- mas páu-
pe- rum tu- ó- rum ne
obli- vi-scá- ris in fí- nem.
V. Exsúrge Dó- mi- ne,
et jú- di-
ca cáu- sam

tú- am : mémor é- sto
 oppróbri- i servó- rum * tu-
 ó- rum.

(M.M. ♩ = 160.)

7. Al-le-lú- ia. * ij.
 (sol-ré)

V. Dó-

mi- ne, re-fú- gi-

um fá- ctus es nó-

bis a ge- ne- ra- ti- ó-

ne * et pro-

gé- ni- e.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
 2. (ré-fa)

In te spe- rá- vi, * Dómi-

ne : dí- xi : Tu es Dé- us mé-

us, in má- ni- bus tú- is tém-

po- ra mé- a.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
 5. (fa-do)

Pá- nem de caé- io * de- dí- sti nó- bis,

Dó- mi- ne, ha- bén- tem ómne de- le- cta- mén-

tum, et óm- nem sa- pó- rem su- a-

vi- tá- tis.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.
 Ant. 1. D 2
 (ré-la)

Unus autem ex íl- lis, * ut ví- dit

qui a mundá-tus est, regréssus est, cum mágna vó- ce
 magní- fi-cáns Dé- um, ál-le- lú- ia. E u o u a e.
 Cant. Magnificat. 1. D. 2. 199.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis | fac nos amáre quod praécipis. Per Dó-
 fidei, spei, et caritátis augméntum : † | mínium nostrum.
 et ut mereámur ássequi quod promittis, *

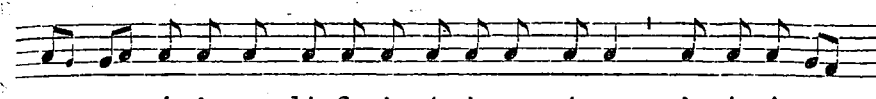
Dominica XIV. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intf.
 A.
 (mi-la)
 Pro-té- ctor nó- ster * á- spi- ce, Dé-
 us, et ré- spi- ce in fá- ci- em Chrí- sti
 tú- i : qui- a mé- li- or est
 dí- es ú- na in á- tri- is tú- is
 su- per míl- li- a. Ps. Quam
 dí- lécta ta- berná- cu- la tú- a, Dómi- ne virtú- tum! *

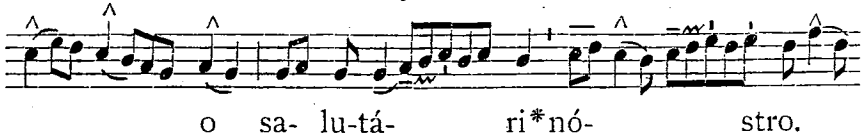
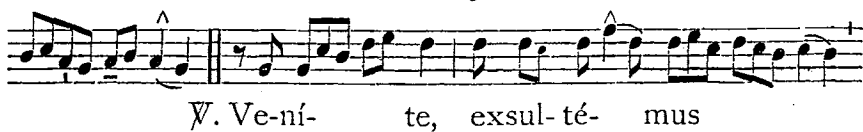
con- cu- píscit, et dé- fi- cit á- nima mé- a in á- tri- a
 Dó- mi- ni. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

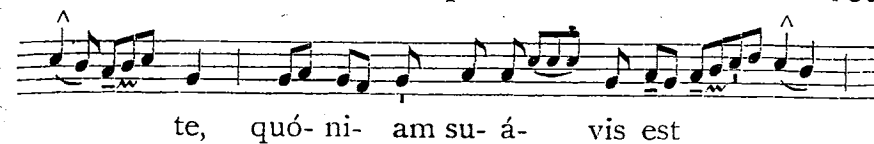
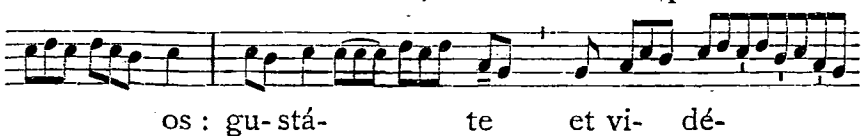
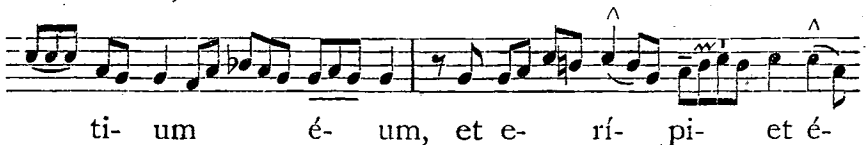
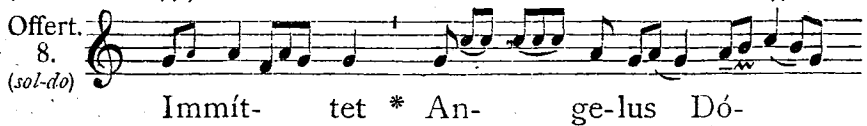

Grad.
 3.
 (fa-do)
 Bó- num est * con- fi- de- re in
 Dó- mi- no, quam con- fi- de- re
 in hó- mi- ne.
 V. Bó- num est
 spe- rá- re in Dó- mi-
 no, quam spe- rá-
 re * in prin- cí- pi- bus.

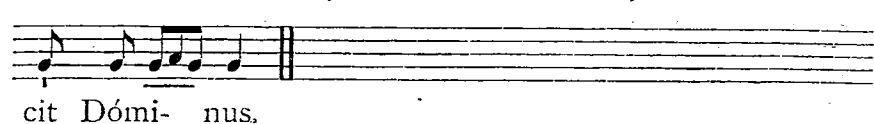
(M.M. ♩ = 160.)

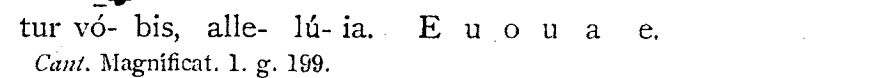
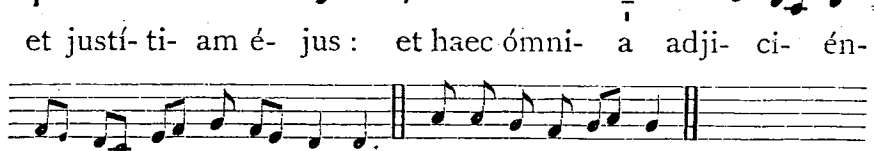
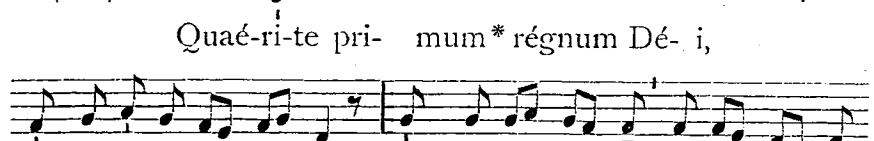
(M.M. ♩ = 144.)

(M.M. ♩ = 160.)

AD VESPERAS.

Cant. Magnificat. 1. g. 199.

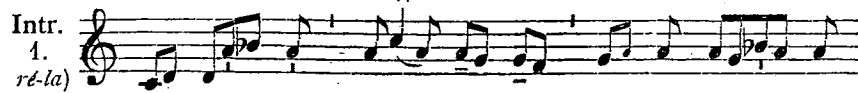
Oratio.

Ustódi Dómine, quaésumus, Ecclé-tas, * tuis semper auxiliis et abstrahátur
 siam tuam propitiatióne perpétua: † a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per
 et quia sine te lábitur humana mortáli-Dóminum.

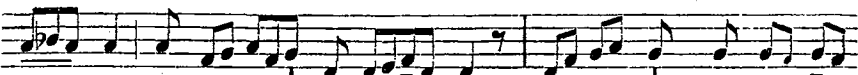
Dominica XV. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

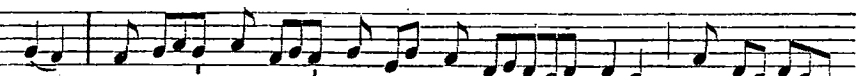
In-clí-na, * Dó-mi-ne, áu-rem tú-am

ad me, et ex-áudi me: sál-vum fac sérvum

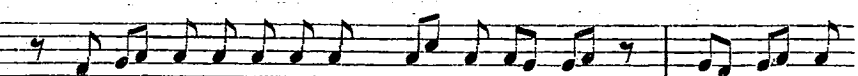
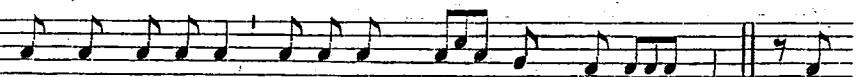
tú-um, Dé-us mé-us, spe-rán-tem in

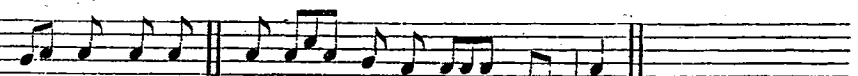
te: mi-se-ré-re mí-hi, Dómi-ne, quóni-

am ad te cla-má-vi tó-ta dí-e.

Ps. Lae-tí-fi-ca á-nimam sér-vi tú-i: * quó-ni-am

ad te, Dómi-ne, á-nimam mé-am le-vá-vi. Gló-

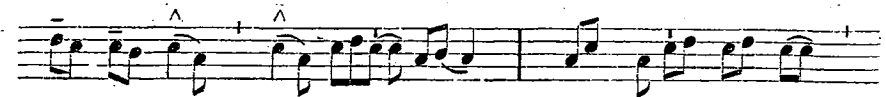

ri-a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

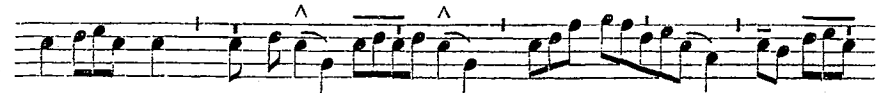
Bó-num est * confi-té-ri

Dó-mi-no: et psál-le-re

nó-mi-ni tú-o, Al-tís-si-

me. *∇.* Ad annunti-

án-dum mane

mi-se-ri-cór-di-

am tú-am, et ve-ri-tá-

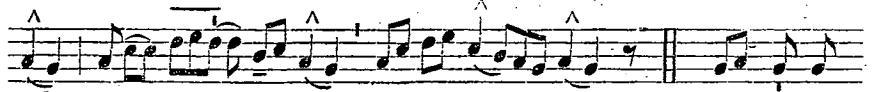

tem tú-am * per

nó-ctem.

(M.M. ♩ = 160.)

Alle-lú-ia. * *izj.**∇.* Quó-ni-am

Dé- us má- gnus Dó-
mi- nus, et Rex má-
gnus super ó-
mnem * tér- ram.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
5.
(fa-do)

Exspé- ctans * expectá- vi Dómi-
num, et respé- xit me : et ex-
au- dí- vit depre-ca- ti- ó- nem mé-
am, et immí- sit in os
mé- um cán- ti- cum nó- vum, hí-

mnum Dé- o nó- stro.
(M.M. ♩ = 160.)
Comm.
1.
(ré-la) Pá- nis, * quem é- go dé- de-
ro, cá-ro mé- a est pro saé-
cu- li ví- ta.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.
Ant. 4. A
(la-ré) Prophé- ta mágnus * surré- xit in nó- bis :
qui- a Dé- us vi- si- tá- vit plé- bem sú- am. E u o u a e.
Cant. Magnificat. 4. A. 202.

Oratio.

Ecclésiám, tuam, Dómine miserátio-
steré, * tuo semper múnere gubernétur.
continúata mundet et múníat : † et Per Dóminum nostrum.
quia sine te non potest salva consí-

Dominica XVI. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.
8.
(sol-do)

Mi- se- ré- re mí- hi, * Dó- mi- ne, quó- ni- am

ad te clamá- vi tó- ta dí- e : qui-
 a tu Dómi- ne su- á- vis ac mí- tis es, et
 co-pi- ó- sus in mi- se- ri- cór- di-
 a ó- mni- bus in- vo- cán- ti- bus
 te. *Ps.* Inclí- na Dómi- ne áurem tú- am et exáu- di
 me : * quó- ni- am ín- ops et páu- per sum é- go. Gló-
 ri- a Pá- tri. E u o u a e.

Graduale. Timébunt géntes. 369.

(M.M. ♩ = 160.)

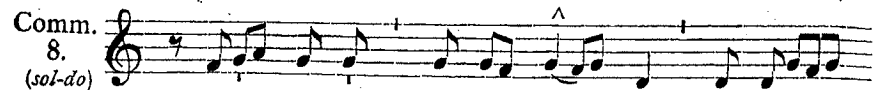
1. *(ré-la)* Alle- lú- ia. * *ij.*
 V. Can- tá-
 te Dó- mi-

no cán- ti- cum nó- vum :
 qui- a mi- ra- bí-
 li- a fé- cit * Dó- mi- nus.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
 6. *(fa-la)* Dómi- ne, * in auxí- li- um mé- um ré-
 spi- ce : con- fun- dán- tur et re- ve- re- án-
 tur, qui quaé- runt á- ni- mam mé- am,
 ut áu- fe- rant é- am : Dó- mi-
 ne, in auxí- li- um mé- um réspi- ce.

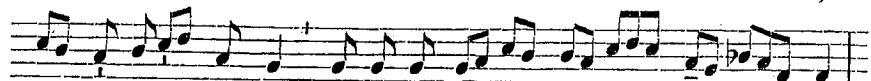
(M.M. ♩ = 160.)

Dó- mi- ne, * memo- rá- bor ju- stí-

ti- ae tú- ae so- lí- us : Dé- us,

do- cu- í- sti me a ju- ventú- te mé- a :

ét us- que in se- né- ctam et sé- ni- um,

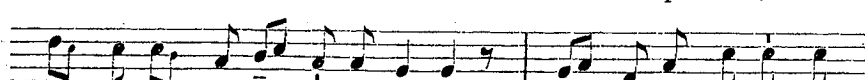

Dé- us, ne de- re- lín- quas me.

AD VESPERAS:

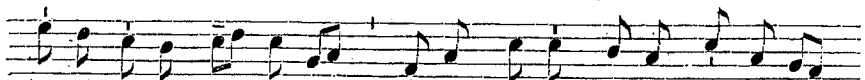
Cum vo- cá- tus fú- e- ris * ad nú- pti- as, re-

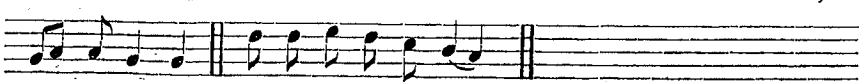
cúmbe in no- ví- simo ló- co : ut dí- cat tí- bi qui

te invi- tá- vit : Amí- ce, ascénde supé- ri- us : et

é- rit tí- bi gló- ri- a co- ram simul discumbé- nti- bus,

al- le- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 7. a. 203.

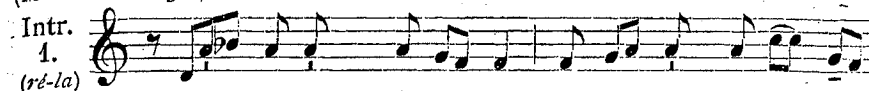
Oratio.

TUA nos, quaesumus Dómine, grátia ac bonis opéribus júgiter praestet esse
semper et praevéniat et sequátur : * inténtos. Per Dóminum.

Dominica XVII. post Pentecosten.

AD MISSAM.

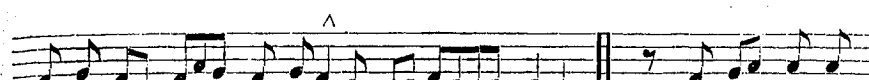
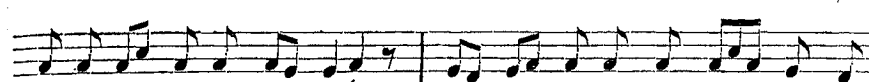
(M.M. ♩ = 152.)

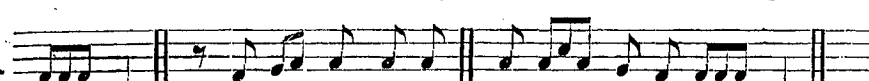
Jú- stus es * Dómi- ne, et ré- ctum ju- dí- ci-

um tú- um : fac cum sér- vo tú- o se- cún- dum

mi- se- ri- cór- di- am tú- am. *Ps. Be- á- ti im-*

ma- cu- lá- ti in ví- a : * qui ámbu- lant in lé- ge Dó-

mi- ni. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Be- á- ta gens, * cú- jus est Dó- mi-

nus Dé- us e- ó- rum : pó- pu-

lus, quem e- lé- giť Dó- mi- nus

in he-re-di-tá-tem sí-bi.

∇. ∇ér-bo Dó-

mi-ni caé-li firmá-ti

sunt: et spí-ri-tu ó-ris é-jus

ó-mnis vír-tus

* e-ó-rum.

(M.M. ♩ = 160.)

7. (sol-ré) Alle-lú-ia. * ij.

∇. Dó-mi-ne, ex-áu-di

o-ra-ti-ó-nem mé-am, et clá-

mor mé-us * ad te vé-ni-at.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. (mi-la)

O-rá-vi * Dé-

um mé-um é-go Dá-ni-el, dí-cens:

Exáu-di, Dó-mi-ne, pré-ces sér-vi tú-

i: il-lú-mi-na fá-ci-em tú-am su-

per sanctu-á-ri-um tú-um: et pro-pí-ti-

us intén-de pó-pu-lum ístum, su-

per quem invo-cá-tum est nó-men tú-um,

Dé-us.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. (ré-fa)

Vo-vé-te, * et réd-di-te Dó-mi-no Dé-o

vé-stro, ó-mnes qui in cir-cú-i-tu é-jus af-

fér- tis mú-ne- ra : terrí- bi- li, et é- i qui
 áu- fert spí-ri- tum prín- ci- pum : ter-ri- bi-
 li a- pud ó-mnes ré-ges tér- rae.

AD VESPERAS.

(M.M. ♩ = 144.)

Ad Magnif.

Ant. 4. E

(mi-la)

Quid vó- bis * vi- dé-tur de Chrí- sto?
 cú- jus fi- li- us est? Dí- cunt é- i ómnes :
 Dá- vid. Dí- cit é- is Jé- sus : Quó- mo- do
 Dá- vid in spí- ri- tu vó- cat é- um Dó- mi- num, dí- cens :
 Dí- xit Dó- mi- nus Dó- mi- no mé- o : Sé- de a déx- tris
 mé- is. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 4. E. 201.

Oratio.

DA, quaesumus Dómine, pópulo tuo | solum Deum pura mente sectári. Per
 diabólica vitáre contágia : * et te | Dóminum.

Dominica XVIII. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.

1.

(ré-la)

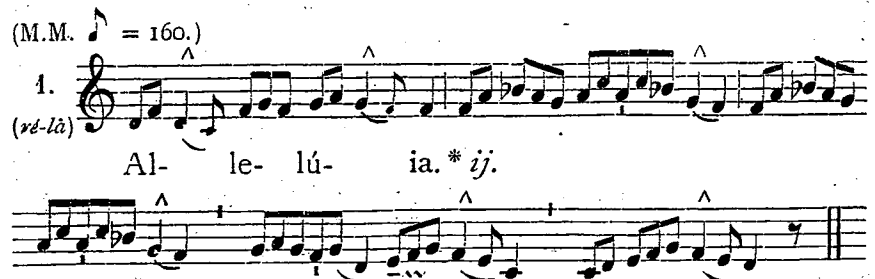

Da pá- cem, * Dó- mi- ne, sus- ti-
 nén- ti- bus te, ut pro- phé- tae tú- i fi-
 dé- les in- ve- ni- á- n- tur : exá- u- di pré- ces
 sér- vi tú- i, et plé- bis tú- ae
 Is- ra- el. Ps. Laetá- tus sum in his quae dí- cta sunt
 mí- hi : * in dó- mum Dómi- ni í- bi- mus. Gló-
 ri- a Pátri. E u o u a e.
 Graduale. Laetátus sum. 417.

(M.M. ♩ = 160.)

1.

(ré-là)

Al- le- lú- ia. * ij.

V. Ti- mé- bunt gén- tes nó-
men tú- um, Dó- mi- ne : et ó-
mnes ré- ges tér-
rae gló- ri- am
* tú- am.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
5.
(fa-do)

San-cti- fi- cá- vit * Mó- y- ses
altá- re Dómi- no, óf- fe- rens su-
per il- lud ho- lo- cáu-
sta, et ímmo- lans ví- cti- mas : fé-

cit sa- cri- fí- ci- um ve- sper- tí- num
in o- dó- rem su- a- vi- tá- tis Dó- mi-
no Dé- o, in conspé- ctu
fi- li- ó- rum Isra- el.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.
4.
(si-mi)

Tól- li- te hó- sti- as, * et intro- í- te
in á- tri- a é- jus : ad- o- rá- te Dó- mi-
num in áu- la sáncta é- jus.

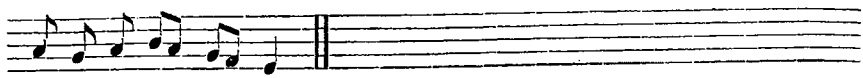
AD VESPERAS.

Ad Magnif.
Ant. 4. E
(mi-la)

Tú- lit er- go * pa- ra- lý- ti- cus léctum sú-
um in quo ja- cé- bat, ma- gní- fi- cans Dé- um : et ó-

mnis plebs, ut ví- dit, dé- dit láudem Dé- o.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 4. E. 201.

Oratio.

D igrat corda nostra, quaesumus Dó- mine, tuae miseratiónis operátio : * quia tibi sine te placere non pössumus. Per Dóminum.

Dominica XIX. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 4. (mi-la)

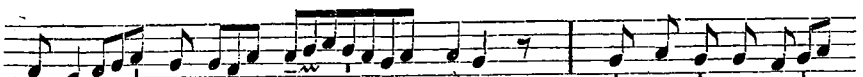
Sá- lus pó-pu- li * é-go sum, dí-

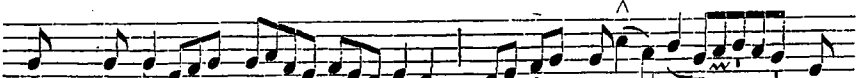
cit Dómi- nus : de quacúm- que tri- bu-

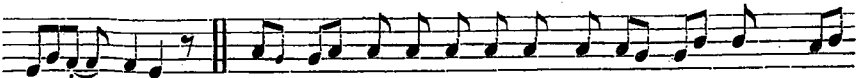
la- ti- ó- ne clamá- ve- rint ad me,

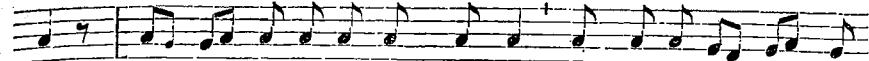
exáu- di- am é- os : et é-ro il-ló-

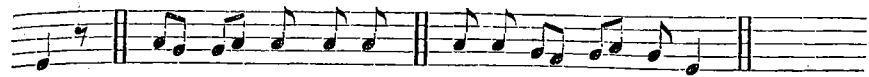
rum Dómi- nus in per- pé-

tu- um. Ps. At-tén-di- te pópu- le mé- us lé- gem mé-

am : * in- cli- ná- te áurem véstram in vérba ó- ris mé-

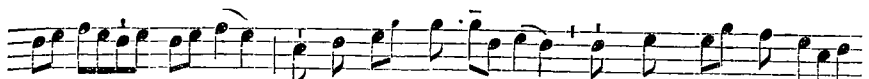
i. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 7. (sol- re')

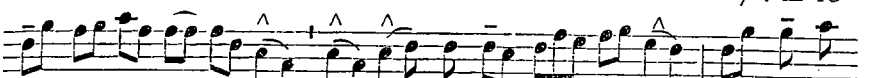
Di- ri- gá- tur * o- rá- ti- o

mé- a sic- ut in- cénsum in conspé- ctu tú-

o, Dó- mi- ne. V. E- le-

vá- ti- o má- nu- um

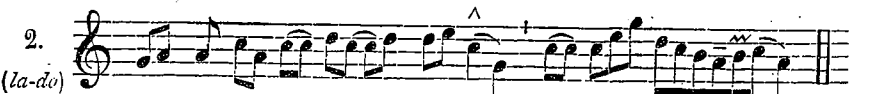

me- á- rum sacri- fí- ci- um *

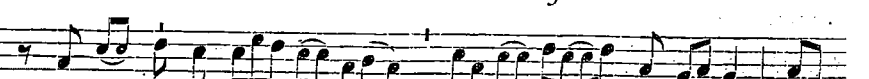
vesper- tí- num.

(M.M. ♩ = 160.)

2. (la- do)

Al- le- lú- ia. * ij.

V. Confi- témi- ni Dó- mi- no, et

invo-cá- te nómen é- jus : annunti-
 á- te inter gén-
 tes * ó-pe-ra é- jus.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
 8.
 (sol-do)

Si ambu-lá- ve- ro * in
 mé- di- o tri- bu- la- ti- ó- nis,
 vi- vi- fi- cá- bis me,
 Dó- mi- ne : et su- per í-
 ram in- i- mi- có- rum me- ó- rum ex-
 tén- des má- num
 tú- am, et sál- vum me fé- cit dex- te-

ra tú- a.
 (M.M. ♩ = 160.)
 Comm.
 5.
 (fa-do)

Tu man- dá- sti * man- dá- ta tú- a cu-
 sto- dí- ri ni- mis : ú- ti- nam di- ri- gántur
 ví- ae mé- ae, ad cu- sto- di- én- das
 justi- fi- ca- ti- ó- nes tú- as.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.
 Ant. 3. a
 (mi-do)

Intrá- vit autem rex * ut vi- dé- ret dis-
 cumbéntes, et ví- dit i- bi hómi- nem non ve- stí- tum vé-
 ste nupti- á- li, et á- it íl- li : Amí- ce, quómo- do
 huc intrá- sti, non há- bens vé- stem nupti- á- lem?

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 3. a. 200.

Oratio.

Om̄nipotens et mis̄ericors Deus, uni-
 v̄ersa nobis advers̄antia propitiatus
 exclud̄e: † ut mente et corpore p̄ariter
 expediti, * quae tua sunt, liberis menti-
 bus exsequamur. Per D̄ominum.

Dominica XX. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.
 3.
 (mi-do)

Omni- a * quae fe-cí-sti nó- bis, Dó- mi- ne,
 in vé- ro ju-dí- ci- o fe- cí- sti,
 qui- a peccá- vimus tí- bi, et mandá-
 tis tú- is non ob-e-dí- vi- mus: sed da
 gló- ri- am nó- mi- ni tú- o, et fac no-
 bís- cum se-cún- dum mul- ti- tú- di- nem mi- se-
 ri- cór- di- ae tú- ae. *Ps.* Be- á- ti im-
 ma- cu- lá- ti in ví- a: * qui ámbu- lant in lé- ge

Dómi- ni. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

Graduale. Oculi omnium. 698.

(M.M. ♩ = 160.)

3.
 (mi-do)

Al- le- lú- ia. * *ij.*
 ¶. Pa- rá-
 tum cor mé- um, Dé- us, pa- rá- tum
 cor mé- um: can- tá- bo, et psál-
 lam tí- bi, gló-
 ri- a * mé- a.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

1. (ré-la)

Su-per flúmi- na * Ba-by-
 ló- nis, il- lic sé- di-
 mus, et flé- vi- mus,
 dum re- corda- ré- mur tú- i, Sí-
 on.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

4. (mi-la)

Memén- to* vérbi tú- i sérvó tú- o, Dómi-
 ne, in quo mí- hi spem de- dí- sti : haec me con-
 so- lá- ta est in humi- li- tá- te mé- a.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.

Ant. 3. a (mi-do)

Cognó- vit autem pá- ter * qui- a il- la hó-

ra é- rat, in qua dí- xit Jé- sus : Fí- lí- us tú- us ví-
 vit : et cré- di- dit í- pse, et dómus é- jus tó- ta.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 3. a. 200.

Oratio.

L Argire, quaesumus Domine, fidelibus tur offensis, * et secúra tibi mente
 tuis indulgéntiam placátus et pa- deserviant. Per Dóminum.
 cem : † ut páriter ab ómnibus mundén-

Dominica XXI. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr.

4. (mi-la)

In vo- luntá- te tú- a, * Dómi- ne, u-
 ni- vér- sa sunt pó- si- ta, et non est qui
 pós- sit re- sí- ste- re vo- lun- tá- ti
 tú- ae : tu e- nim fe- cí- sti ó- mni-
 a, caé- lum et tér- ram, et u- ni- vér-

sa quae cae- li ámbi- tu conti-
 nentur : Dó- mi- nus u- ni- ver- só-
 rum tu es. *Ps.* Be- á- ti imma- cu-
 lá- ti in ví- a : * qui ámbu- lant in lé- ge Dó- mi-
 ni. Gló- ri- a Pátri. E u o u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad. 2. *(la-do)*
 Dó- mi- ne, * re- fú- gi- um fá-
 ctus es nó- bis,
 a ge- ne- ra- ti- ó- ne
 et pro- gé- ni- e.
 V. Pri- úsquam món-

tes
 fi- e- rent, aut forma- ré- tur tér-
 ra et ór- bis : a sae-
 cu- lo, et in sae- cu- lum
 tu es * Dé- us.

(M.M. ♩ = 160.)

2. *(ré-fa)*
 Al- le- lú- ia. * ij.
 V. In éx- i- tu Is- ra- el
 ex Ae- gý- pto, dó- mus Já-
 cob de pó- pu- lo * bár- ba-

ro.

(M.M. ♩ = 144.)

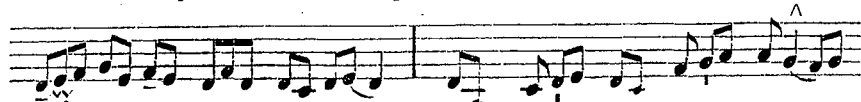
Offert.

(rit-fz)

Vir é- rat * in tér- ra nó-mi-

ne Job, sím- plex et ré- ctus, ac tí-

mens Dé- um : quem Sá- tan pé- ti-

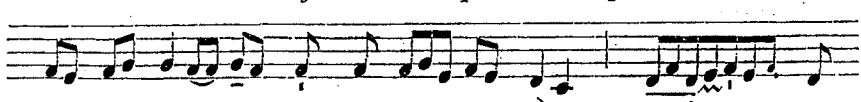
it, ut ten- tá- ret : et dá- ta est é- i pot-

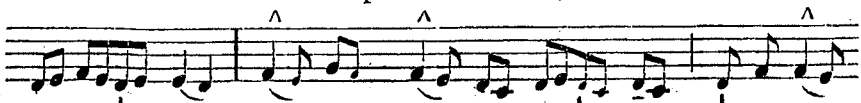
é- stas a Dó- mi- no in fa- cul- tá- te

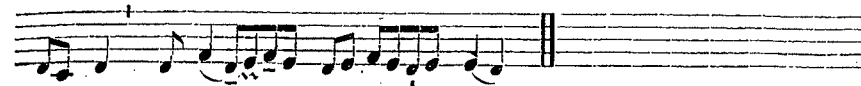
et in cár- ne é- jus : per- di- dítque ó- mnem

substán- ti- am ip- sí- us, et fí-

li- os : cár- nem quo- que é- jus grávi úl-

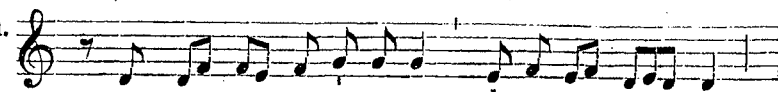
ce- re vulne- rá- vit.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

1.

(rit-la)

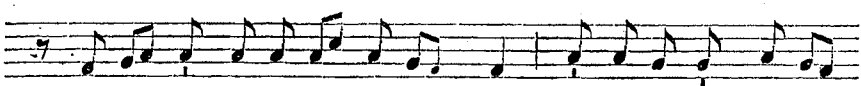
In sa- lu- tá- ri tú- o * á- nima mé- a,

et in vérbum tú- um spe- rá- vi : quando fá-

ci- es de perse- qué- nti- bus me ju- dí- ci- um?

in- í- qui perse- cú- ti sunt me, ádjuva me, Dómi-

ne Dé- us mé- us.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.

Ant. 6. c

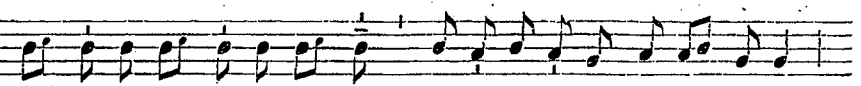
(do-mi)

Sér- ve ne- quam, * ómne dé- bi- tum.

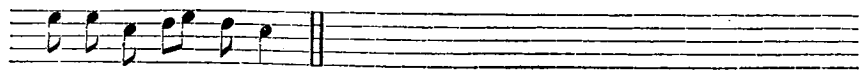
di- mí- si tí- bi, quó- ni- am ro- gásti me : nonne

er- go opór- tu- it et te mí- se- ré- ri consér- vi tú- i,

sic-ut et é-go tú- i mi-sértus sum? alle- lú- ia.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 6. c. 203.

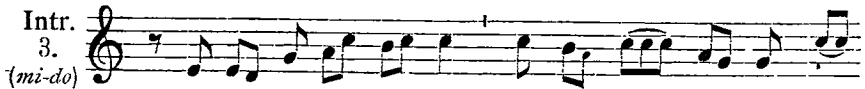
Oratio.

FAmíliam tuam, quaésumus Dómine, libera, * et in bonis áctibus tuo nómine
 continua pietáte custódi : † ut a sit devóta. Per Dóminum.
 cunctis adversitátibus te protegente sit

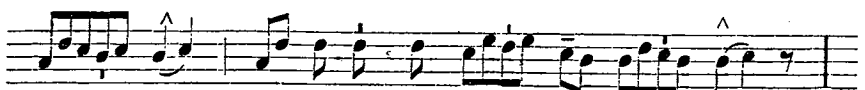
Dominica XXII. post Pentecosten.

AD MISSAM.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

Intr. 3. (mi-do) Si in- iqui- tá- tes * obser- vá- ve- ris Dó-

mi- ne, Dó-mi-ne quis sus- ti- né- bit?

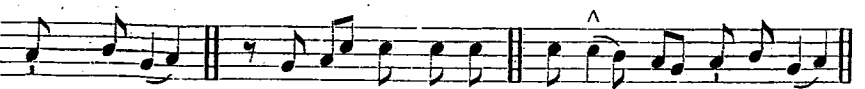
qui- a a-pud te pro- pi- ti- á- ti- o est,

Dé- us Isra- el. Ps. De pro- fúndis cla-

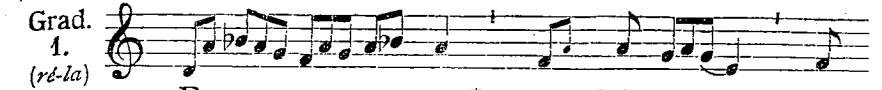

má-vi ad te Dómi- ne: * Dó-mi-ne exáudi vó-

cem mé- am. Gló- ri- a Pá-tri. E u o u a e.

(M.M. $\text{♩} = 152.$)

Grad. 1. (ré-la) Ec- ce * quam bó-num, et

quam ju- cún- dum ha-bi- tá- re frá-

tres in ú- num! V. Sic-ut

unguéntum

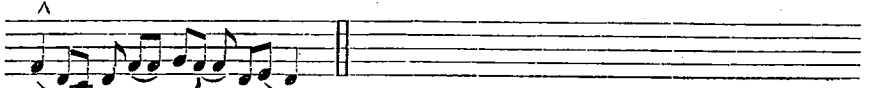
in cá-pi- te, quod de- scén-

dít in bár- bam, bár-

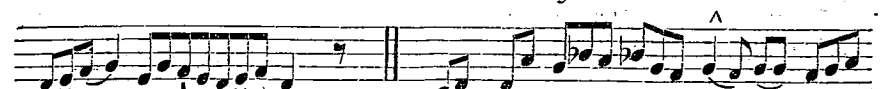
bam * A- a- ron.

(M.M. $\text{♩} = 160.$)

1. (ré-la) Alle- lú- ia. * *ij.*

V. Qui tí-

ment Dó- mi-num,
spé- rent in é- o: adjú-
tor et pro- té-
ctor * e-ó- rum est.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.

1.
(ré-la)

Re- cordá- re mé- i, * Dó- mi- ne,
ó- mni pot-entá- tu- i dó- mi-
nans: da sermó-nem ré- ctum in os
mé- um, ut plá- ce- ant vér- ba
mé- a in conspé-

ctu prin- ci- p̄is.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm.

8.

(sol-do)

E- go clamá- vi, * quó- ni- am exau-
dí- sti me Dé- us: inclí- na áu-rem tú- am,
et exáu- di vér- ba mé- a.

AD VESPERAS.

Ad Magnif.

Ant. 1. g

(ré-la)

Réddi- te er- go * quae sunt Caé- sa- ris Caé-
sa- ri, et quae sunt Dé- i Dé- o, al- le- lú- ia.

E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. g. 199.

Oratio.

Deus, refugium nostrum et virtus: † quod fideliter pétimus, efficaciter conse-
adesto piis Ecclesiae tuae precibus, quámur. Per Dóminum.
auctor ipse pietátis et praesta: * ut

Dominica XXIII. post Pentecosten.

Si haec Dominica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur XXIV., ut infra, 804, et Officium hujus Dominicae anticipatur juxta rubricas.

(M.M. ♩ = 152.)

AD MISSAM:

Intr.
6.
(fa-la)

Dí-cit Dó-mi-nus : * E-go có-gi-to co-gi-ta-ti-ó-nes pá-cis, et non af-ffi-cti-ó-nis : invo-cá-bi-tis me, et é-go exáu-di-am vos : et re-dú-cam capti-vi-tá-tem vé-stram de cúnctis ló-cis. Ps. Be-ne-di-xísti Dó-mi-ne tér-ram tú-am : * a-ver-tí-sti capti-vi-tá-tem Já-cob.

Gló-ri-a Pá-tri. É ú o. u a e.

(M.M. ♩ = 152.)

Grad.
7.
(sol-ré)

Li-be-rá-sti nos, * Dó-mi-ne,

ex af-ffi-génti-bus nos : et é-os qui nos o-dé-runt, con-fu-dí-sti. ¶ In Dé-o lau-dá-bimur tó-ta dí-e, et nó-mi-ni tú-o confi-té-bi-mur * in saé-cu-la.

(M.M. ♩ = 160.)

7.
(sol-ré)

Al-le-lú-ia. * ij.

¶. De pro-fún- dis clamá-
 vi ad te, Dómi- ne :
 Dó- mi- ne ex- áu- di * vó- cem mé-
 am.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert. 2. (rê-fa)

De pro-fún- dis * clamá- vi ad
 te, Dómi- ne : Dó- mi- ne ex- áu-
 di o- ra- ti- ó- nem mé- am :
 de pro-fún-
 dis clamá- vi ad te, Dómi- ne.

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 1. (rê-la)

A- men dí- co vó- bis, * quí- dquid o- rántes
 pé- ti- tis, cré- di- te qui- a acci- pi- é- tis,
 et fi- et vó- bis.

AD VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. 1. f (rê-la)

At Jé- sus convér- sus, et ví- dens é- am,
 dí- xit : Confi- de, fí- li- a : fí- des tú- a te sálvam fé-
 cit, al- le- lú- ia. E u o u a e.

Cant. Magnificat. 1. f. 199.

Oratio.

Absolve, quaesumus Dómine, tuórum | contráximus, * tua benignitáte liberé-
 delicta populórum : † ut a peccató- | mur. Per Dóminum.
 rum nexibus, quae pro nostra fragilitate

Dominicae post Pentecosten non possunt esse pauciores XXIII, neque plures XXVIII. Cum autem fuerint plures XXIV, tunc post XXIII, resumuntur (quoad Orationes, Epistolas, Evangelia et Antiphonas ad Magnificat) Dominicae, quae superferunt post Epiphaniam hoc ordine :

Si Dominicae post Pentecosten fuerint XXV, Dominica XXIV. post Pentecosten erit quae est VI. post Epiphaniam.

Si fuerint XXVI, Dominica XXIV. erit quae est V. post Epiphaniam, et XXV. quae est VI.

Si fuerint XXVII, Dominica XXIV. erit quae est IV. post Epiphaniam, XXV. erit V., et XXVI. erit VI.

Si fuerint XXVIII, Dominica XXIV. erit quae est III. post Epiphaniam, XXV. erit IV., XXVI. erit V., et XXVII. erit VI.

Ultimo loco semper ponitur quae sequitur hic in ordine XXIV.